Parlamentul European
2019 - 2024

COMPENDIU DE ACTE JURIDICE PRINCIPALE REFERITOARE LA REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ

Septembrie 2019

CUPRINS

		Pag.
A.	**ALEGEREA DEPUTAȚILOR ȘI STATUT**	
1.	Act privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct	5
2.	Protocol nr 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene	10
3.	Decizie de adoptare a Statutului deputaților în Parlamentul European	17
B.	**RELAȚII INTERINSTITUȚIONALE**	
1.	Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană	27
2.	Acord interistituțional privind o mai bună legiferare	50
2a.	Declarație cu ocazia adoptării acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare	64
3.	Decizie privind modalităţile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European	65
4.	Decizie privind investigaţiile interne în domeniul prevenirii fraudei, corupţiei şi oricărei activităţi ilegale care afectează interesele Comunităţilor	69
5.	Acord interinstituționalprivind modalitățile practice de exercitare a controlului democratic și de monitorizare a exercitării atribuțiilor conferite Băncii Centrale Europene în cadrul mecanismului unic de supraveghere	73
6.	Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa	79
C.	**PROCEDURI LEGISLATIVE ȘI BUGETARE**	
1.	Declarația comună privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie	81
2.	Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare	86
3.	Acord interinstituțional privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative	88
4.	Acord interistituțional privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative	91
5.	Acord interistituțional privind orientările comune pentru calitatea redactării legislației comunitare	93
6.	Acord interinstituțional privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară	96
D.	**ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE**	
1.	Acord interinstituțional privind normele de punere în aplicare a Deciziei 1999/468CE de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei	107
2.	Regulament de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie	111

Pag.

3. Acordul interinstituțional privind criteriile neobligatorii pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene 117

E. TRANSPARENȚĂ, ACCES LA DOCUMENTE ȘI REGIMUL DOCUMENTELOR CONFIDENȚIALE

1. Acord între Parlamentul European și Comisia Europeană privind registrul de transparență pentru organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii 121
2. Regulament privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei 135
3. Acord interinstituţional privind accesul Parlamentului la informaţii sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate şi de apărare 141
4. Decizie privind aplicarea Acordului interinstituţional privind accesul Parlamentului European la informaţii sensibile ale Consiliului din domeniul politici 145
5. Acord interinstituțional privind transmiterea către Parlamentul European şi prelucrarea de către acesta a informaţiilor clasificate deţinute de Consiliu în alte chestiuni decât cele vizate de domeniul PESC 148
6. Decizie referitoare la normele de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de către Parlamentul European 155

F. ALTE DOCUMENTE DE INTERES PENTRU ACTIVITĂȚILE PARLAMENTARE

1. Decizie privind procedura de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă 206
2. Regulament privind inițiativa cetățenească 215
3. Decizie privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului 239
4. Regulament privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene 247
5. Codul de conduită privind multilingvismul 283

ACT PRIVIND ALEGEREA MEMBRILOR PARLAMENTULUI EUROPEAN PRIN VOT UNIVERSAL DIRECT[1]

Articolul 1

1. În fiecare stat membru, membrii Parlamentului European sunt aleși pe baza reprezentării proporționale, recurgându-se la sistemul de vot pe liste sau la votul unic transferabil.

2. Statele membre pot autoriza votul pe baza unui sistem de vot pe liste preferențiale în conformitate cu procedura pe care o adoptă.

3. Alegerile se fac prin vot universal direct și sunt independente și secrete.

Articolul 2

În conformitate cu situația națională specifică, fiecare stat membru poate înființa circumscripții pentru alegerile pentru Parlamentul European sau poate prevedea alte subdiviziuni ale teritoriului electoral, fără a afecta în general caracterul proporțional al sistemului de vot.

Articolul 3

Statele membre pot stabili un prag minim pentru atribuirea locurilor. La nivel național acest prag minim nu poate depăși 5% din numărul de voturi exprimate.

Articolul 4

Fiecare stat membru poate stabili un plafon pentru cheltuielile candidaților în campaniile electorale.

Articolul 5

1. Mandatul de cinci ani pentru care sunt aleși membrii Parlamentului European începe la deschiderea primei sesiuni organizate după fiecare alegere.

Acesta poate fi extins sau redus în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) al doilea paragraf.

[1] N.B.: Acest document este o consolidare realizată de Serviciul Juridic al Parlamentului European pe baza Actului privind alegerea reprezentanților în Adunare prin vot universal direct (JO L 278, 8.10.1976, p. 5), astfel cum a fost modificat prin Decizia 93/81/Euratom, CECA, CEE de modificare a Actului privind alegerea reprezentanților în Parlamentul European prin vot universal direct, anexată la Decizia 76/787/CECO, CEE, Euratom a Consiliului din 20 septembrie 1976 (JO L 33, 9.2.1993, p. 15), precum și Decizia 2002/772/CE, Euratom a Consiliului din 25 iunie 2002 și 23 septembrie 2002 (JO L 283, 21.10.2002, p. 1). Prezenta consolidare diferă de versiunea consolidată realizată de Oficiul pentru Publicații Oficiale al Uniunii Europene (CONSLEG. 1976X1008-23/09/2002) în două privințe: aceasta include o liniuță la articolul 7 alineatul (1) „– membru al Comitetului Regiunilor” care rezultă din articolul 5 din Tratatul de la Amsterdam (JO C 340, 10.11.1997) și este renumerotată în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Decizia 2002/772/CE, Euratom.

2. Mandatul fiecărui membru începe și expiră în același timp cu perioada menționată la alineatul (1).

Articolul 6

1. Membrii Parlamentului European votează individual și personal. Aceștia nu pot fi obligați prin instrucțiuni și nu pot primi mandat imperativ.

2. Membrii Parlamentului European se bucură de privilegiile și imunitățile aplicabile lor în temeiul Protocolului din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene.

Articolul 7

1. Mandatul unui membru al Parlamentului European este incompatibil cu cel de:

– membru al guvernului unui stat membru;

– membru al Comisiei Comunităților Europene;

– judecător, avocat general sau grefier al Curții de Justiție a Comunităților Europene sau al Tribunalului de Primă Instanță;

– membru al Consiliului Director al Băncii Centrale Europene;

– membru al Curții de Conturi a Comunităților Europene;

– Ombudsman al Comunităților Europene;

– membru al Comitetului Economic și Social al Comunității Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice;

– membru al Comitetului Regiunilor;

– membru al unor comitete sau al altor organe create în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice în scopul gestionării fondurilor comunitare sau îndeplinirii unei sarcini administrative permanente;

– membru al Consiliului Director, al Comitetului Administrativ sau angajat al Băncii Europene de Investiții;

– funcționar sau agent în exercițiu într-o instituție a Comunităților Europene sau într-un organism specializat asociat acestora sau Băncii Centrale Europene.

2. Începând cu alegerile pentru Parlamentul European din 2004, mandatul de membru al Parlamentului European este incompatibil cu acela de membru al unui parlament național.

Prin derogare de la această dispoziție și fără a aduce atingere alineatului (3):

– membrii Parlamentului național al Irlandei care sunt aleși membri ai Parlamentului European în cadrul unor alegeri ulterioare pot avea mandat dublu până la următoarele alegeri pentru Parlamentul național al Irlandei, moment în care se aplică primul paragraf de la prezentul alineat;

– membrii Parlamentului Regatului Unit care sunt de asemenea deputați ai Parlamentului European în perioada mandatului de cinci ani care precede alegerile pentru Parlamentul European din 2004 pot avea mandat dublu până la alegerile pentru Parlamentul European din 2009, moment în care se aplică primul paragraf de la prezentul alineat.

3. În plus, fiecare stat membru poate, în circumstanțele prevăzute la articolul 8, să extindă aplicabilitatea reglementărilor privind incompatibilitatea la nivel național.

4. Membrii Parlamentului European cărora li se aplică alineatele (1), (2) și (3) în cursul perioadei de cinci ani menționate la articolul 5 sunt înlocuiți în conformitate cu articolul 13.

Articolul 8

Sub rezerva dispozițiilor din prezentul act, procedura electorală este reglementată în fiecare stat membru de dispozițiile de drept intern.

Aceste dispoziții de drept intern, care pot, după caz, lua în considerare situația specifică fiecărui stat membru, nu afectează caracterul esențial proporțional al sistemului de vot.

Articolul 9

Nimeni nu poate vota mai mult de o singură dată în orice alegeri pentru Parlamentul European.

Articolul 10

1. Alegerile pentru Parlamentul European au loc la data și orele stabilite de fiecare stat membru; pentru toate statele membre această dată este stabilită în cursul aceleași perioade care începe joi dimineața și se încheie duminica imediat următoare.

2. Statele membre nu pot comunica în mod oficial rezultatele votului lor decât după încheierea scrutinului în statul membru în care alegătorii votează ultimii în cursul perioadei menționate la alineatul (1).

Articolul 11

1. Consiliul, hotărând în unanimitate, în urma consultării Parlamentului European, stabilește perioada electorală pentru primele alegeri.

2. Alegerile ulterioare au loc în cursul perioadei corespunzătoare din ultimul an al perioadei de cinci ani menționate în articolul 5.

„În cazul în care organizarea de alegeri în Comunitate în cursul perioadei în cauză se dovedește imposibilă, Consiliul, hotărând în unanimitate după consultarea Parlamentului

European, stabilește, cu cel puțin un an înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani menționate la articolul 5, o altă perioadă pentru alegeri care se poate situa cel mai devreme la două luni înainte sau cel mai târziu la o lună după perioada fixată conform dispozițiilor paragrafului precedent.”

3. Fără a aduce atingere articolului 196 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și articolului 109 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, Parlamentul se reunește de plin drept în prima zi de marți după expirarea unui termen de o lună de la sfârșitul perioadei electorale.

4. Competențele Parlamentului European încetează odată cu deschiderea primei ședințe a noului Parlament European.

Articolul 12

Parlamentul European verifică prerogativele membrilor Parlamentului European. În acest sens, acesta ia act de rezultatele comunicate în mod oficial de statele membre și hotărăște în legătură cu contestațiile care ar putea să apară pe baza dispozițiilor prezentului act, cu excepția celor apărute pe baza dispozițiilor de drept intern la care acesta face trimitere.

Articolul 13

1. Un loc rămâne vacant atunci când mandatul unui membru al Parlamentului European se încheie ca urmare a demisiei, decesului sau retragerii mandatului respectiv.

2. Sub rezerva aplicării altor dispoziții din prezentul act, fiecare stat membru stabilește procedurile adecvate pentru ca, în cazul în care un loc devine vacant în cursul mandatului de cinci ani prevăzut la articolul 5, locul respectiv să fie ocupat pentru restul perioadei în cauză.

3. În cazul în care legislația unui stat membru prevede explicit retragerea mandatului unui membru al Parlamentului European, mandatul acestuia se încheie în conformitate cu dispozițiile legale respective. Autoritățile naționale competente informează Parlamentul European cu privire la aceasta.

4. În cazul în care un loc devine vacant în urma demisiei sau decesului, Președintele Parlamentului European informează imediat autoritățile competente ale statului membru în cauză cu privire la aceasta.

Articolul 14

În cazul în care se dovedește a fi necesar să se adopte măsuri de aplicare a prezentului act, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Parlamentului European și după consultarea Comisiei, adoptă aceste măsuri, după ce încearcă să ajungă la un acord cu Parlamentul European în cadrul unui comitet de conciliere care reunește Consiliul și reprezentanți ai Parlamentului European.

Articolul 15

Prezentul act este redactat în limbile daneză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză, spaniolă și suedeză, toate versiunile fiind în egală

măsură autentice.

Anexele I și II fac parte integrantă din prezentul act.

Articolul 16

Dispozițiile prezentului act intră în vigoare în prima zi a lunii de după primirea ultimei notificări menționate în decizie.

Udfærdiget i Bruxelles, den tyvende september nitten hundrede og seksoghalvfjerds.

Geschehen zu Brüssel am zwanzigsten September neunzehnhundert-sechsundsiebzig.

Done at Brussels on the twentieth day of September in the year one thousand nine hundred and seventy-six.

Fait à Bruxelles, le vingt septembre mil neuf cent soixante-seize.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an fichiú lá de mhí Mhéan Fómhair, míle naoi gcéad seachtó a sé.

Fatto a Bruxelles, addì venti settembre millenovecentosettantasei.

Gedaan te Brussel, de twintigste september negentienhonderd zesenzeventig.

ANEXA I

Regatul Unit va aplica dispozițiile prezentului act doar în ceea ce privește Regatul Unit.

ANEXA II

Declarație referitoare la articolul 14

S-a convenit ca, în ceea ce privește procedura care trebuie aplicată în cadrul comitetului de conciliere, să se facă apel la dispozițiile alineatelor (5), (6) și (7) din procedura stabilită în declarația comună a Parlamentului European, Consiliului și Comisiei din 4 martie 1975[2].

[2] JO C 89, 22.4.1975, p. 1.

PROTOCOLUL (NR. 7)
PRIVIND PRIVILEGIILE ȘI IMUNITĂȚILE UNIUNII EUROPENE

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE,

ÎNTRUCÂT, în conformitate cu dispozițiile articolul 343 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 191 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (CEEA), Uniunea Europeană și CEEA beneficiază pe teritoriul statelor membre de privilegiile și imunitățile necesare pentru îndeplinirea misiunii lor,

AU CONVENIT cu privire la următoarele dispoziții, care se anexează la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice:

CAPITOLUL I
PATRIMONIU, BUNURI FIXE, ACTIVE ȘI OPERAȚIUNI ALE UNIUNII EUROPENE

Articolul 1

Spațiile și clădirile Uniunii sunt inviolabile. Acestea sunt exceptate de la percheziție, rechiziție, confiscare sau expropriere. Patrimoniul și activele Uniunii nu pot face obiectul nici unei măsuri administrative sau judiciare de constrângere fără autorizație din partea Curții de Justiție.

Articolul 2

Arhivele Uniunii sunt inviolabile.

Articolul 3

Uniunea, activele acestora, veniturile și alte bunuri sunt scutite de orice impozit direct.

Guvernele statelor membre iau, ori de câte ori este posibil, măsuri corespunzătoare în vederea anulării sau rambursării sumei reprezentând impozitele indirecte și taxele pe vânzări care intră în prețul bunurilor fixe și mobile atunci când Uniunea, pentru uz oficial, face achiziții importante al căror preț cuprinde impuneri și taxe de această natură. Totuși, aplicarea acestor măsuri nu trebuie să aibă drept efect distorsionarea concurenței în cadrul Uniunii.

Nu se acordă nici o scutire cu privire la impozitele, taxele și impunerile care nu constituie decât simpla remunerare a serviciilor de utilitate publică.

Articolul 4

Uniunea este scutită de orice taxe vamale, interdicții și restricții la importul și exportul articolelor destinate uzului lor oficial; articolele astfel importate nu vor fi cedate cu titlu oneros sau gratuit pe teritoriul țării în care sunt introduse, decât în condiții permise de guvernul acelei țări.

Uniunea este de asemenea scutită de orice taxe vamale, interdicții și restricții la importul și exportul publicațiilor sale.

CAPITOLUL II

COMUNICAREA ȘI PERMISELE DE LIBERĂ TRECERE

Articolul 5

(ex-articolul 6)

Pentru comunicările oficiale și transmiterea tuturor documentelor aferente, instituțiile Uniunii beneficiază, pe teritoriul fiecărui stat membru, de regimul acordat de către statul respectiv misiunilor diplomatice.

Corespondența oficială, precum și celelalte informații oficiale ale instituțiilor Uniunii nu pot fi cenzurate.

Articolul 6

(ex-articolul 7)

Președinții instituțiilor Uniunii pot emite pentru membrii și agenții acestor instituții permise de liberă trecere a căror formă este stabilită de către Consiliu, hotărând cu majoritate simplă, și care sunt recunoscute cu titlu valabil de liberă circulație de către autoritățile statelor membre. Aceste permise de liberă trecere se eliberează funcționarilor și altor agenți, în condițiile prevăzute de statutul funcționarilor Uniunii și de regimul aplicabil celorlalți agenți.

Comisia poate încheia acorduri în vederea recunoașterii acestor permise de liberă trecere cu titlu valabil de liberă circulație pe teritoriul statelor terțe.

CAPITOLUL III

MEMBRII PARLAMENTULUI EUROPEAN

Articolul 7

(ex-articolul 8)

Nu se impun nici un fel de restricții administrative sau de altă natură în privința liberei circulații a membrilor Parlamentului European spre locul de desfășurare a reuniunii Parlamentului European sau la întoarcere.

Membrii Parlamentului European beneficiază în privința formalităților vamale și a controlului valutar:

(a) din partea propriului guvern, de aceleași facilități precum cele recunoscute înalților funcționari aflați în străinătate în misiune oficială temporară;

(b) din partea guvernelor celorlalte state membre, de aceleași facilități precum cele recunoscute reprezentanților guvernelor străine în misiune oficială temporară.

Articolul 8

(ex-articolul 9)

Membrii Parlamentului European nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți datorită opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor.

Articolul 9

(ex-articolul 10)

Pe durata sesiunilor Parlamentului European, membrii acesteia beneficiază:

(a) pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor Parlamentului propriei țări;

(b) pe teritoriul oricărui alt stat membru, de exceptare privind orice măsură de detenție sau urmărire penală.

Imunitatea este valabilă inclusiv pe perioada deplasării la locul reuniunii Parlamentului European, cât și la întoarcere.

Imunitatea nu poate fi invocată în caz de flagrant delict și nici nu poate constitui o piedică pentru Parlamentul European de a ridica imunitatea unuia dintre membri.

CAPITOLUL IV

REPREZENTANȚII STATELOR MEMBRE CARE PARTICIPĂ LA LUCRĂRILE INSTITUȚIILOR UNIUNII EUROPENE

Articolul 10

(ex-articolul 11)

Reprezentanții statelor membre care participă la lucrările instituțiilor Uniunii, consilierii acestora și experții tehnici beneficiază, pe perioada exercitării funcțiilor lor, a călătoriei spre locul de desfășurare a reuniunii și retur, de privilegiile, imunitățile sau facilitățile obișnuite.

Prezentul articol se aplică de asemenea membrilor organelor consultative ale Uniunii.

CAPITOLUL V

FUNCȚIONARII ȘI AGENȚII UNIUNII EUROPENE

Articolul 11

(ex-articolul 12)

Pe teritoriul fiecăruia dintre statele membre și indiferent de cetățenia lor, funcționarii și agenții Uniunii:

(a) beneficiază de imunitate de jurisdicție pentru actele îndeplinite de aceștia, inclusiv afirmațiile scrise sau verbale în calitatea lor oficială, sub rezerva aplicării dispozițiilor din tratatele care reglementează, pe de o parte, răspunderea funcționarilor și agenților față de Uniune și, pe de altă parte, competența Curții de Justiție a Uniunii Europene de a decide asupra litigiilor dintre Uniune și funcționarii, respectiv alți agenți ai Uniunii; aceștia beneficiază de imunitate și după încetarea funcțiilor lor;

(b) nu sunt supuși, nici ei și nici soții/soțiile sau membrii de familie aflați în întreținerea lor, dispozițiilor privind limitarea imigrației și formalităților de înregistrare pentru străini;

(c) beneficiază, cu privire la reglementările monetare sau de schimb valutar, de facilitățile recunoscute în mod obișnuit funcționarilor organizațiilor internaționale;

(d) beneficiază de dreptul de a importa, fără taxe vamale, mobilierul și bunurile personale cu ocazia numirii în funcție în statul respectiv și de dreptul de a-și reexporta, fără taxe vamale, mobilierul și bunurile personale la încheierea misiunii în statul menționat, sub rezerva, în ambele situații, a condițiilor considerate necesare de către guvernul statului în care este exercitat acest drept;

(e) beneficiază de dreptul de a importa, fără taxe vamale, automobilul personal, achiziționat în statul unde au avut ultima reședință sau în statul lor de origine în condițiile pieței interne din statul respectiv și de a-l reexporta, fără taxe vamale, sub rezerva, în ambele situații, a condițiilor considerate necesare de către guvernul statului în care este exercitat acest drept.

Articolul 12

(ex-articolul 13)

În condițiile și respectând procedura stabilită de Parlamentul European și de Consiliu, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea instituțiilor în cauză, toate indemnizațiile, salariile și retribuțiile plătite de Uniune funcționarilor și altor agenți ai acesteia sunt impozitate de aceasta.

Sunt scutite de impozite naționale indemnizațiile, salariile și retribuțiile plătite de Uniune propriilor funcționari și agenți.

Articolul 13

(ex-articolul 14)

În vederea aplicării impozitelor pe venituri, pe avere și pe moștenire, precum și a convențiilor de evitare a dublei impuneri încheiate între statele membre ale Uniunii, funcționarii și alți agenți ai Uniunii care, din motive exclusiv legate de exercitarea funcțiilor lor în serviciul Uniunii, își stabilesc reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care au domiciliul fiscal la data intrării în serviciul Uniunii, sunt considerați atât în statul de reședință, cât și în cel de domiciliu fiscal ca și cum și-ar fi păstrat domiciliul în acest din urmă stat, dacă acesta este stat membru al Uniunii. Această dispoziție se aplică de asemenea soțului/soției, în măsura în care acesta/aceasta nu desfășoară activități profesionale proprii, precum și copiilor aflați în întreținerea și în grija persoanelor prevăzute de prezentul articol.

Bunurile mobile aparținând persoanelor prevăzute la paragraful anterior și care se află pe teritoriul statului de ședere sunt scutite de impozit pe succesiuni în acest stat; pentru stabilirea acestui impozit, bunurile mobile se consideră ca aflându-se în statul de domiciliu fiscal, sub rezerva drepturilor statelor terțe și a aplicării eventuale a dispozițiilor și convențiilor internaționale referitoare la dubla impunere.

Domiciliile dobândite numai în scopul exercitării de funcții în serviciul altor organizații internaționale nu sunt avute în vedere în aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

Articolul 14

(ex-articolul 15)

Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea instituțiilor în cauză, stabilesc regimul prestațiilor sociale aplicabile funcționarilor și altor agenți ai Uniunii.

Articolul 15

(ex-articolul 16)

Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea celorlalte instituții interesate, stabilesc categoriile de funcționari și alți agenți ai Uniunii cărora li se aplică, total sau parțial, dispozițiile articolului 11, articolului 12 paragraful al doilea și articolului 13.

Numele, pozițiile și adresele funcționarilor care fac parte din aceste categorii sunt comunicate periodic guvernelor statelor membre.

CAPITOLUL VI

PRIVILEGIILE ȘI IMUNITĂȚILE MISIUNILOR STATELOR TERȚE ACREDITATE PE LÂNGĂ UNIUNEA EUROPEANĂ

Articolul 16

(ex-articolul 17)

Statul membru pe teritoriul căruia se află sediul Uniunii acordă misiunilor statelor terțe acreditate pe lângă Uniune imunitățile diplomatice obișnuite.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 17

(ex-articolul 18)

Privilegiile, imunitățile și facilitățile sunt acordate funcționarilor și altor agenți ai Uniunii exclusiv în interesul acesteia din urmă.

Fiecare instituție a Uniunii are libertatea de a ridica imunitatea acordată unui funcționar sau agent în toate cazurile în care apreciază că, ridicarea acestei imunități nu contravine intereselor Uniunii.

Articolul 18

(ex-articolul 19)

În aplicarea prezentului protocol, instituțiile Uniunii acționează de comun acord cu autoritățile responsabile ale statelor membre interesate.

Articolul 19

(ex-articolul 20)

Articolele 11 - 14 și articolul 17 se aplică președintelui Consiliului European.

Acestea se aplică, de asemenea, membrilor Comisiei.

Articolul 20

(ex-articolul 21)

Articolele 11 - 14 și articolul 17 se aplică judecătorilor, avocaților generali, grefierului și raportorilor adjuncți ai Curții de Justiție a Uniunii Europene, fără să aducă atingere dispozițiilor articolului 3 din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la imunitatea de jurisdicție a judecătorilor și avocaților generali.

Articolul 21

(ex-articolul 22)

Prezentul protocol se aplică și Băncii Europene de Investiții, membrilor organelor acesteia, personalului ei și reprezentanților statelor membre, care participă la lucrările acesteia, fără a aduce atingere dispozițiilor protocolului privind statutul acesteia.

Totodată, Banca Europeană de Investiții va fi scutită de orice impunere fiscală și de altă natură cu ocazia majorărilor capitalului său, precum și de diversele formalități pe care le comportă aceste operațiuni în statul în care își are sediul. De asemenea, eventuala ei dizolvare și lichidare nu vor atrage după sine nici un fel de impunere. În afară de aceasta, în măsura în care se desfășoară în condiții statutare, activitatea Băncii și a organelor acesteia nu va fi supusă impozitelor pe cifra de afaceri.

Articolul 22

(ex-articolul 23)

Prezentul protocol se aplică de asemenea Băncii Centrale Europene, membrilor organelor sale și personalului său, fără a aduce atingere dispozițiilor din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene.

În plus, Banca Centrală Europeană va fi exonerată de orice impozitare fiscală și cvasifiscală cu ocazia măririlor de capital, precum și a diferitelor formalități pe care aceste operațiuni le pot presupune în statul în care se află sediul. Întrucât activitatea Băncii și a organelor sale se desfășoară în condițiile prevăzute în Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, nu se vor aplica impozite pe cifra de afaceri.

28 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 01/vol. 6

32005Q0684

7.10.2005 JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE L 262/1

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN

din 28 septembrie 2005

de adoptare a Statutului deputaților în Parlamentul European

(2005/684/CE, Euratom)

PARLAMENTUL EUROPEAN,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 190 alineatul (5) al acestuia,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și, în special, articolul 108 alineatul (4) al acestuia,

având în vedere avizul Comisiei ([1]),

cu aprobarea Consiliului ([2]),

întrucât:

(1) Parlamentul este alcătuit din „reprezentanți ai popoarelor statelor reunite în Comunitate". Reprezentanții sunt, astfel cum se afirmă și în articolul 190 alineatul (1) din Tratatul CE, „reprezentanți ai popoarelor statelor reunite în Comunitate". Același termen se utilizează în articolul 190 alineatul (2) din Tratatul CE (numărul de reprezentanți aleși în cadrul fiecărui stat membru) și în articolul 190 alineatul (3) din Tratatul CE (reprezentanții sunt aleși pentru un mandat de cinci ani). Respectivele dispoziții, conform cărora deputații sunt reprezentanți ai popoarelor, justifică utilizarea în statut a termenului „deputat".

(2) Parlamentul are dreptul să își reglementeze propria activitate prin propriul regulament de procedură, în conformitate cu articolul 199 primul paragraf din Tratatul CE și în conformitate cu prezentul statut.

(3) Articolul 1 din statut tratează conceptul de „deputat" și explică faptul că statutul nu se referă la drepturile și obligațiile deputaților, ci la normele și condițiile generale aplicabile pentru exercitarea funcțiilor lor.

([1]) Avizul Comisiei din 3 iunie 2003, confirmat de vicepreședintele Wallström în timpul ședinței Parlamentului European din 22 iunie 2005.

([2]) Scrisoare din partea Consiliului din 19 iulie 2005.

(4) Libertatea și independența deputaților, care sunt consacrate în articolul 2 și care nu sunt menționate în nici o dispoziție din legislația primară, ar trebui să beneficieze de protecție legală. Angajamentele formulate de deputați de a se retrage din funcție la o anumită dată sau declararea intenției de retragere din funcție la o dată nespecificată, de care partidele politice se pot folosi în mod discreționar, ar trebui considerate ca fiind incompatibile cu libertatea și independența deputaților și, în consecință, ar trebui să nu fie obligatorii.

(5) Articolul 3 alineatul (1) reproduce integral dispozițiile articolului 6 alineatul (1) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct.

(6) Dreptul de inițiativă prevăzut la articolul 5 reprezintă dreptul-cheie al fiecărui deputat. Regulamentul de procedură al Parlamentului nu poate lipsi de conținut respectivul drept.

(7) Dreptul de consultare a dosarelor, prevăzut la articolul 6, și care este deja consacrat în Regulamentul de procedură al Parlamentului, este un aspect fundamental al exercitării mandatului și, în consecință, ar trebui prevăzut în statut.

(8) Articolul 7 este conceput cu intenția de a garanta că, în ciuda declarațiilor contrare, diversitatea lingvistică va fi în continuare păstrată. Orice discriminare împotriva uneia dintre limbile oficiale ar trebui exclusă. Principiul în cauză ar trebui să continue să se aplice după fiecare extindere a Uniunii Europene.

(9) În temeiul articolelor 9 și 10, deputații urmează să primească o indemnizație pentru exercitarea funcțiilor sale. În ceea ce privește valoarea indemnizației, un grup de experți convocați de Parlament a prezentat în luna mai 2000 un studiu conform căruia se justifică o indemnizație care să corespundă cu 38,5 % din salariul de bază a unui judecător de la Curtea de Justiție a Comunităților Europene.

(10) Deoarece indemnizația, indemnizația tranzitorie, precum și pensiile pentru limită de vârstă, de invaliditate și cele de urmaș sunt finanțate din bugetul general al Uniunii Europene, este necesar ca acestea să fie impozitate în beneficiul Comunităților.

(11) Ținându-se seama de situația specială a deputaților, în special de faptul că nu au obligația de a avea reședința în vreunul dintre locurile unde Parlamentul își desfășoară activitățile și de legăturile speciale cu statul în care sunt aleși, este necesar să se prevadă posibilitatea statelor membre de a aplica dispozițiile legislației fiscale naționale în cazul indemnizației și al indemnizației tranzitorii, precum și al pensiilor pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș.

(12) Articolul 9 alineatul (3) este necesar, deoarece partidele așteaptă de multe ori ca prestațiile prevăzute la articolul 9 alineatele (1) și (2) să fie parțial utilizate pentru scopurile proprii. Acest tip de finanțare a partidelor trebuie interzis.

(13) Indemnizația tranzitorie prevăzută la articolul 9 alineatul (2) și la articolul 13 are, în special, scopul de a oferi sprijin pe perioada dintre sfârșitul mandatului unui deputat și preluarea de către acesta/aceasta a unei noi funcții. Atunci când fostul deputat începe un alt mandat sau își asumă o funcție publică, acest scop nu mai este îndeplinit.

(14) În lumina evoluțiilor din statele membre în ceea ce privește pensiile pentru limită de vârstă, se cuvine ca foștii deputați să aibă dreptul la pensie pentru limită de vârstă începând cu vârsta de 63 de ani. Articolul 14 nu afectează dreptul statelor membre de a ține seama de pensiile pentru limită de vârstă atunci când se calculează pensiile pentru limită de vârstă în conformitate cu legislația națională.

(15) Dispozițiile privind sprijinul acordat urmașilor sunt în esență conforme cu legislația în vigoare în Comunitatea Europeană. Dreptul soțului supraviețuitor care s-a recăsătorit are la bază ideea modernă conform căreia este vorba despre o prestație cu caracter autonom și nu este pur și simplu un „sprijin”. Dreptul respectiv nu este exclus nici în cazul în care soțul supraviețuitor „se întreține” din propriul venit sau din bunurile proprii.

(16) Articolul 18 este necesar, deoarece, atunci când statutul intră în vigoare, statele membre vor înceta să ramburseze cheltuielile efectuate de deputați în caz de boală sau să plătească o parte din contribuțiile la asigurările de sănătate. De cele mai multe ori, aceste prestații sunt acordate și după încetarea mandatului.

(17) Dispozițiile privind rambursarea cheltuielilor trebuie să fie în conformitate cu principiile stabilite de Curtea de Justiție a Comunităților Europene în hotărârea luată în cauza „Lord Bruce" ([1]). Parlamentul poate astfel să efectueze rambursarea prin intermediul unei sume forfetare, după caz, pentru a reduce cheltuielile și formalitățile administrative inerente într-un sistem în care se verifică fiecare cheltuială în parte. În consecință, aceasta reprezintă o manifestare de bună administrare.

(18) La 28 mai 2003, Biroul Parlamentului a adoptat un set de norme noi care reglementează plata cheltuielilor și indemnizațiilor deputaților pe baza cheltuielilor efectuate în mod real, care ar trebui să intre în vigoare la aceeași dată ca și prezentul statut.

(19) Statele membre ar trebui să se asigure că sunt menținute normele care asimilează deputații în Parlamentul European, pe perioada exercitării mandatului în statul membru, deputaților în parlamentele naționale. Este imposibil ca această problemă să fie rezolvată la nivel european, deoarece există multe dispoziții foarte diferite în statele membre. În lipsa unor astfel de norme, exercitarea mandatului unui deputat în Parlamentul European în statul membru în care deputatul respectiv a fost ales ar fi mult limitată, dacă nu chiar imposibilă. Exercitarea eficientă a mandatului este, de asemenea, în interesul statelor membre.

(20) Articolul 25 alineatul (1) este necesar, deoarece dispozițiile naționale foarte diferite care s-au aplicat până în prezent deputaților, fac imposibilă rezolvarea la nivel european a tuturor problemelor legate de tranziția de la un sistem european vechi la unul nou. Oferind deputaților posibilitatea de a alege, va fi imposibil ca drepturile lor să fie reduse sau ca aceștia să suporte pierderi financiare în urma tranziției. Norma menționată la articolul 25 alineatul (2) este consecința deciziei luate în conformitate cu articolul 25 alineatul (1).

(21) Diversitatea situațiilor naționale este avută în vedere de articolul 29, în temeiul căruia statele membre pot adopta norme diferite față de dispozițiile prezentului statut ca măsură tranzitorie. Însăși diversitatea respectivă justifică, de asemenea, posibilitatea ca statele membre să își păstreze egalitatea de tratament între deputații în Parlamentul European și deputații în parlamentele naționale,

DECIDE:

TITLUL I

DISPOZIȚII ȘI CONDIȚII GENERALE CARE REGLEMENTEAZĂ EXERCITAREA FUNCȚIILOR DEPUTAȚILOR ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

Articolul 1

Prezentul statut stabilește dispozițiile și condițiile generale care reglementează exercitarea funcțiilor deputaților în Parlamentul European.

Articolul 2

(1) Deputații sunt liberi și independenți.

([1]) Hotărârea Curții din 15 septembrie 1981, cauza nr. 208/80, *Rt. Hon. Lord Bruce of Donington/Eric Gordon Aspden*, Culegere 1981, p. 2205.

(2) Înțelegerile privind demisia unui deputat înainte de expirarea sau la finalul legislaturii sunt nule de drept.

Articolul 3

(1) Deputații votează individual și personal. Aceștia nu pot fi obligați prin instrucțiuni și nu pot primi mandat imperativ.

(2) Înțelegerile privind modul în care mandatul urmează a fi exercitat sunt nule de drept.

Articolul 4

Documentele și evidențele electronice pe care un deputat le-a primit, întocmit sau trimis sunt asimilate documentelor Parlamentului numai în cazul în care au fost depuse în conformitate cu Regulamentul de procedură.

Articolul 5

(1) Fiecare deputat are dreptul să facă propuneri de acte comunitare în contextul dreptului de inițiativă al Parlamentului.

(2) Parlamentul stabilește în Regulamentul de procedură condițiile de exercitare a acestui drept.

Articolul 6

(1) Deputații au dreptul să consulte orice dosar deținut de Parlament.

(2) Alineatul (1) nu se aplică pentru dosarele și conturile personale.

(3) Alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere actelor Uniunii Europene și acordurilor încheiate de către instituții cu privire la accesul la documente.

(4) Parlamentul stabilește condițiile de exercitare a acestui drept.

Articolul 7

(1) Documentele Parlamentului se traduc în toate limbile oficiale.

(2) Intervențiile orale se interpretează simultan în toate celelalte limbi oficiale.

(3) Parlamentul stabilește condițiile de punere în aplicare a prezentului articol.

Articolul 8

(1) Deputații se pot organiza în grupuri politice.

(2) Parlamentul stabilește în Regulamentul de procedură condițiile privind exercitarea acestui drept.

Articolul 9

(1) Deputații au dreptul la o indemnizație adecvată menită să le asigure independența.

(2) La încheierea mandatului, deputații au dreptul la indemnizație tranzitorie și la pensie.

(3) Înțelegerile privind utilizarea indemnizației, a indemnizației tranzitorii și a pensiei în alte scopuri decât cele personale sunt nule de drept.

(4) Persoanele aflate în întreținerea deputaților sau a foștilor deputați au dreptul la pensie de urmaș.

Articolul 10

Valoarea indemnizației este de 38,5 % din salariul de bază a unui judecător de la Curtea de Justiție a Comunităților Europene.

Articolul 11

Indemnizația primită de un deputat pentru exercitarea unui mandat în alt parlament se scade din indemnizație.

Articolul 12

(1) Indemnizația prevăzută la articolul 9 este impozabilă în beneficiul Comunităților în aceleași condiții ca și cele stabilite pentru funcționari și ceilalți agenți ai Comunităților Europene în temeiul articolului 13 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților.

(2) Nu sunt aplicabile deducerile pentru cheltuielile profesionale și personale și de natură familială și socială, prevăzute la articolul 3 alineatele (2)-(4) din Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 260/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de definire a condițiilor și a procedurii de aplicare a impozitului stabilit în beneficiul Comunităților Europene ([1]).

(3) Alineatul (1) nu aduce atingere capacității statelor membre de a impozita această indemnizație în conformitate cu legislația fiscală națională, cu condiția evitării dublei impuneri.

(4) Statele membre au dreptul de a ține seama de indemnizație atunci când stabilesc rata de impozitare aplicabilă altor venituri.

(5) Prezentul articol se aplică de asemenea indemnizației tranzitorii, precum și pensiilor pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș care se plătesc în conformitate cu articolele 13, 14, 15 și 17.

(6) Prestațiile prevăzute la articolele 18, 19 și 20 și contribuțiile la fondul de pensii prevăzute la articolul 27 nu se impozitează.

([1]) JO L 56, 4.3.1968, p. 8, regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 723/2004 (JO L 124, 27.4.2004, p. 1).

Articolul 13

(1) La încheierea mandatului, deputații au dreptul la o indemnizație tranzitorie echivalentă cu indemnizația prevăzută la articolul 10.

(2) Acest drept corespunde cu câte o lună pentru fiecare an de exercitare a mandatului; cu toate acestea, nu se acordă pentru mai puțin de șase sau mai mult de 24 de luni.

(3) Acest drept nu există în cazul în care un deputat este învestit cu un mandat în alt parlament sau exercită o funcție publică.

(4) În caz de deces, indemnizația tranzitorie se plătește ultima dată în luna în care fostul deputat a decedat.

Articolul 14

(1) Foștii deputați au dreptul la pensie pentru limită de vârstă începând cu vârsta de 63 de ani.

(2) Pensia pentru limită de vârstă este, pentru fiecare an întreg de exercitare a mandatului, 3,5 % din indemnizația prevăzută la articolul 10 și o doisprezecime din indemnizație pentru fiecare lună întreagă în plus, dar fără a depăși 70 % în total.

(3) Dreptul la pensia pentru limită de vârstă există independent de orice altă pensie.

(4) Articolul 11 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 15

(1) În cazul invalidității survenite în cursul mandatului, deputații au dreptul la pensie.

(2) Articolul 14 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*. Cu toate acestea, valoarea pensiei este de cel puțin 35 % din indemnizația prevăzută la articolul 10.

(3) Dreptul la această pensie se naște la încetarea mandatului.

(4) Parlamentul stabilește condițiile de exercitare a acestui drept.

(5) Articolul 11 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 16

În cazul în care un fost deputat are dreptul simultan la plata indemnizației tranzitorii în conformitate cu articolul 13 și la pensie în conformitate cu articolul 14 sau cu articolul 15, respectivul sau respectiva optează pentru una dintre cele două.

Articolul 17

(1) În cazul decesului unui deputat sau fost deputat care, la data decesului, avea sau ar fi avut dreptul la pensie în viitor în conformitate cu articolul 14 sau cu articolul 15, celălalt soț și copiii aflați în întreținere au dreptul la pensie de urmaș.

(2) Valoarea totală a pensiei nu poate depăși pensia pentru limită de vârstă la care deputatul ar fi avut dreptul la încheierea legislaturii sau la care fostul deputat avea sau ar fi avut dreptul.

(3) Soțul supraviețuitor primește 60 % din valoarea prevăzută la alineatul (2), dar nu mai puțin de 30 % din indemnizația prevăzută la articolul 10. Dreptul în cauză nu este afectat în cazul în care soțul supraviețuitor se recăsătorește. Dreptul în cauză se pierde în cazul în care circumstanțele specifice unui caz individual nu prezintă nici o îndoială că respectiva căsătorie a fost încheiată numai în scopul asigurării unei pensii.

(4) Un copil aflat în întreținere primește 20 % din suma prevăzută la alineatul (2).

(5) Dacă este necesar, valoare maximă a pensiei ce urmează a fi plătită se împarte între soțul supraviețuitor și copii în funcție de procentajele prevăzute la alineatele (3) și (4).

(6) Pensia se plătește din prima zi a lunii următoare decesului.

(7) În cazul în care soțul supraviețuitor decedează, dreptul la pensie se stinge la sfârșitul lunii în care a avut loc decesul.

(8) Dreptul copilului se stinge la sfârșitul lunii în care acesta împlinește vârsta de 21 de ani. Cu toate acestea, dreptul continuă pe perioada studiilor sau a formării profesionale, dar se stinge cel târziu la sfârșitul lunii în care acesta împlinește vârsta de 25 de ani. Dreptul continuă în cazul în care copilul se află în incapacitate de a se întreține singur din motive de boală sau infirmitate.

(9) Partenerii aflați în raporturi recunoscute în statele membre sunt asimilați soților.

(10) Parlamentul stabilește condițiile de exercitare a acestui drept.

Articolul 18

(1) Deputații și foștii deputați care primesc pensie și persoanele care au dreptul la pensie de urmaș au dreptul la restituirea a două treimi din cheltuielile pe care le au în caz de boală, în timpul sarcinii sau la nașterea unui copil.

(2) Parlamentul stabilește condițiile de exercitare a acestui drept.

Articolul 19

(1) Deputații au dreptul la încheierea unei asigurări pentru riscurile legate de exercitarea mandatului lor.

(2) Parlamentul stabilește condițiile de exercitare a acestui drept. Deputații plătesc o treime din primele de asigurare datorate.

Articolul 20

(1) Deputații au dreptul la restituirea cheltuielilor efectuate pe perioada exercitării mandatului lor.

(2) Parlamentul restituie cheltuielile reale efectuate de deputați pentru deplasarea la și de la locul de desfășurare a activității și cheltuielile legate de alte deplasări în interes de serviciu.

(3) Alte cheltuieli generale efectuate de deputați pe perioada exercitării mandatului pot fi restituite sub forma unei sume forfetare.

(4) Parlamentul stabilește condițiile de exercitare a acestui drept.

(5) Articolul 9 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 21

(1) Deputații au dreptul la asistență acordată de colaboratori personali pe care îi pot alege în mod liber.

(2) Parlamentul suportă cheltuielile efectuate prin angajarea acestor colaboratori.

(3) Parlamentul stabilește condițiile de exercitare a acestui drept.

Articolul 22

(1) Deputații au dreptul să folosească aparatura de birou, echipamentele de telecomunicații și autovehiculele oficiale ale Parlamentului.

(2) Parlamentul stabilește condițiile de exercitare a acestui drept.

Articolul 23

(1) Toate plățile se fac din bugetul Uniunii Europene.

(2) Plățile datorate în conformitate cu articolele 10, 13, 14, 15 și 17 se efectuează lunar în euro sau, la alegerea deputatului, în moneda statului membru în care acesta are domiciliul. Parlamentul stabilește condițiile în temeiul cărora se vor efectua plățile.

Articolul 24

Deciziile privind punerea în aplicare a prezentului statut intră în vigoare după publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

TITLUL II

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 25

(1) Deputații care făceau parte din Parlament înainte de intrarea în vigoare a prezentului statut și au fost reales pot opta pentru sistemul național aplicabil în prezent în ceea ce privește indemnizația, indemnizația tranzitorie și pensiile pe întreaga perioadă în care sunt deputați în Parlamentul European.

(2) Plățile respective se efectuează din bugetul statului membru în cauză.

Articolul 26

(1) Deputații care doresc să opteze pentru sistemul național aplicabil în prezent în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) comunică în scris Președintelui Parlamentului decizia luată în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului statut.

(2) Decizia este definitivă și irevocabilă.

(3) În cazul în care notificarea nu se face în termenul stabilit, se aplică dispozițiile prezentului statut.

Articolul 27

(1) Fondul de pensii facultativ stabilit de Parlament se păstrează după intrarea în vigoare a prezentului statut pentru deputații sau foștii deputați care au dobândit deja drepturi sau sunt pe cale de a dobândi drepturi în respectivul fond.

(2) Drepturile dobândite și drepturile viitoare se păstrează integral. Parlamentul poate stabili criterii și condiții care reglementează dobândirea de noi drepturi sau drepturi viitoare.

(3) Deputații care primesc indemnizația prevăzută la articolul 10 nu pot dobândi alte drepturi noi sau drepturi viitoare în fondul de pensii facultativ.

(4) Fondul nu este deschis deputaților aleși pentru prima dată în Parlament după ce prezentul statut devine aplicabil.

(5) Articolul 9 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 28

(1) Orice drept la pensie dobândit de un deputat în conformitate cu dispozițiile naționale la data aplicării prezentului statut se păstrează integral.

(2) În cazul în care durata mandatului exercitat în Parlamentul European sau într-un parlament național nu este suficientă în conformitate cu dispozițiile naționale pentru a da naștere dreptului la pensie, se ține seama de perioada respectivă la calcularea pensiei prevăzute de prezentul statut. Parlamentul poate încheia acorduri cu autoritățile competente ale statelor membre privind transferul drepturilor dobândite.

Articolul 29

(1) Fiecare stat deputat poate adopta pentru deputații aleși pe teritoriul său norme diferite de dispozițiile prezentului statut în ceea ce privește indemnizația, indemnizația tranzitorie și pensiile, pentru o perioadă de tranziție care nu poate depăși durata a două legislaturi ale Parlamentului European.

(2) Respectivele norme tratează deputații cel puțin la fel cu deputații în parlamentul național corespunzător.

(3) Toate plățile se efectuează din bugetul statului membru în cauză.

(4) Normele respective nu aduc atingere drepturilor deputaților în conformitate cu articolele 18-22.

TITLUL III

DISPOZIȚIE FINALĂ

Articolul 30

Prezentul statut intră în vigoare în prima zi a legislaturii Parlamentului European care începe în anul 2009.

Adoptată la Strasburg, 28 septembrie 2005.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BORRELL FONTELLES

02010Q1120(01) — RO — 07.02.2018 — 001.001 — 1

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►**B** **Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană**

(JO L 304, 20.11.2010, p. 47)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Acord între Parlamentul European și Comisia Europeană	L 45	46	17.2.2018

▼B

Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană

I. DOMENIUL DE APLICARE

1. Pentru a reflecta mai bine noul „parteneriat special” dintre Parlament și Comisie, cele două instituții adoptă următoarele măsuri în vederea consolidării responsabilității politice și a legitimității Comisiei, a extinderii dialogului constructiv și a îmbunătățirii circulației informațiilor între cele două instituții, precum și a îmbunătățirii cooperării privind procedurile și programarea.

De asemenea, ele aprobă dispoziții specifice:

— referitoare la reuniunile Comisiei cu experți naționali, astfel cum se menționează în anexa I;

— referitoare la transmiterea informațiilor confidențiale către Parlament, astfel cum se menționează în anexa II;

— referitoare la negocierea și încheierea acordurilor internaționale, astfel cum se menționează în anexa III; și

— referitoare la calendarul aferent programului de lucru al Comisiei, astfel cum se menționează în anexa IV.

II. RESPONSABILITATEA POLITICĂ

2. Președintele desemnat al Comisiei, după numirea sa de către Consiliul European, va prezenta Parlamentului orientările politice pentru mandatul său pentru a permite un schimb de opinii în cunoștință de cauză cu Parlamentul înaintea votului de alegere al acestuia.

3. În conformitate cu articolul 106 din Regulamentul de procedură, Parlamentul se consultă în timp util cu președintele ales al Comisiei înainte de inițierea procedurilor privind alegerea noii Comisii. Parlamentul ține seama de observațiile formulate de președintele ales.

Membrii desemnați ai Comisiei garantează divulgarea, fără rezerve, a tuturor informațiilor pertinente, în conformitate cu obligația de independență enunțată la articolul 245 din TFUE.

Procedurile sunt concepute astfel încât întreaga Comisie desemnată să fie evaluată în mod deschis, echitabil și coerent.

▼M1

4. Fiecare membru al Comisiei își asumă responsabilitatea politică pentru acțiunile întreprinse în domeniul de care răspunde, fără a aduce atingere principiului colegialității Comisiei.

Președintele Comisiei are întreaga responsabilitate pentru identificarea oricărui conflict de interese care i-ar putea împiedica pe membrii Comisiei să se achite de funcțiile care le revin.

Președintele Comisiei are de asemenea responsabilitatea pentru toate măsurile ulterioare adoptate în astfel de circumstanțe și informează imediat în scris președintele Parlamentului cu privire la acestea.

Participarea membrilor Comisiei la campanii electorale este reglementată de Codul de conduită al membrilor Comisiei Europene.

▼M1

Membrii Comisiei pot participa la campanii electorale pentru alegerile pentru Parlament, inclusiv în calitate de candidați. Ei pot fi, de asemenea, desemnați de partidele politice europene în capul listei („Spitzenkandidaten”) pentru funcția de președinte al Comisiei.

Președintele Comisiei informează Parlamentul în timp util dacă unul sau mai mulți membri ai Comisiei vor candida în campaniile electorale pentru alegerile pentru Parlament, precum și cu privire la măsurile luate pentru a asigura respectarea principiilor independenței, integrității și discreției prevăzute la articolul 245 din TFUE și în Codul de conduită al membrilor Comisiei Europene.

Orice membru al Comisiei care candidează sau care participă la campania electorală pentru alegerile pentru Parlament se angajează să nu adopte, în cursul campaniei, o poziție care nu este în conformitate cu îndatoririle sale de confidențialitate sau care încalcă principiul colegialității.

Membrii Comisiei care candidează sau care participă la campaniile electorale pentru alegerile pentru Parlament nu pot utiliza resursele umane sau materiale ale Comisiei pentru activități legate de campania electorală.

▼B

5. În cazul în care Parlamentul solicită președintelui Comisiei să retragă încrederea acordată unui membru al Comisiei, președintele Comisiei va analiza cu mare atenție dacă îi solicită membrului respectiv demisia, în conformitate cu articolul 17 alineatul (6) din Tratatul UE. Președintele fie solicită demisia membrului respectiv, fie explică în fața Parlamentului refuzul său de a lua această decizie, în cadrul următoarei perioade de sesiune.

6. În cazul în care este necesar să se prevadă înlocuirea unui membru al Comisiei în cursul exercitării mandatului, în aplicarea articolului 246 al doilea paragraf din TFUE, președintele Comisiei va analiza cu atenție rezultatul consultării Parlamentului, înainte să își exprime acordul cu decizia Consiliului.

Parlamentul asigură desfășurarea cu cea mai mare rapiditate a procedurilor sale, astfel încât președintele Comisiei să poată ține seama în mod serios de avizul Parlamentului, înainte ca respectivul nou membru să fie numit.

În mod similar, în conformitate cu articolul 246 al treilea paragraf din TFUE, atunci când perioada rămasă din mandatul Comisiei este scurtă, președintele Comisiei va examina cu mare atenție poziția Parlamentului.

7. În cazul în care președintele Comisiei intenționează să refacă alocarea responsabilităților între membrii Comisiei în timpul mandatului său, în conformitate cu articolul 248 din TFUE, acesta informează Parlamentul în timp util pentru a permite consultarea parlamentară corespunzătoare cu privire la respectivele schimbări; decizia președintelui de a redistribui portofoliile poate intra în vigoare imediat.

8. Atunci când Comisia prezintă o revizuire a Codului de conduită al comisarilor în materie de conflict de interese sau deontologie, aceasta solicită avizul Parlamentului.

▼B

III. DIALOGUL CONSTRUCTIV ȘI CIRCULAȚIA INFORMAȚIILOR

(i) Dispoziții generale

9. Comisia garantează aplicarea principiului fundamental al egalității de tratament în cazul Parlamentului și Consiliului, în special în ceea ce privește accesul la reuniuni și prezentarea contribuțiilor sau a altor informații, cu precădere în domeniul legislativ și bugetar.

10. În limita competențelor sale, Comisia ia măsurile necesare în vederea îmbunătățirii implicării Parlamentului, astfel încât să ia în considerare cât mai mult cu putință punctele de vedere ale Parlamentului în domeniul politicii externe și de securitate comune.

11. Se iau o serie de măsuri pentru a pune în aplicare „parteneriatul special” dintre Parlament și Comisie, după cum urmează:

— la cererea Parlamentului, președintele Comisiei se va întâlni cu Conferința președinților cel puțin de două ori pe an pentru a discuta aspecte de interes comun;

— președintele Comisiei va întreține un dialog periodic cu președintele Parlamentului cu privire la aspectele-cheie orizontale și la propunerile legislative importante; acest dialog include și invitații adresate președintelui Parlamentului de a participa la reuniuni ale Colegiului comisarilor;

— președintele Comisiei sau vicepreședintele responsabil pentru relații interinstituționale urmează să fie invitat să participe la reuniunile Conferinței președinților și ale Conferinței președinților de comisie atunci când se discută probleme specifice legate de stabilirea ordinii de zi a ședințelor plenare, relațiile interinstituționale dintre Parlament și Comisie, precum și chestiuni legislative și bugetare;

— se vor organiza reuniuni anuale între Conferința președinților, Conferința președinților de comisie și Colegiul comisarilor pentru a se discuta chestiuni relevante, inclusiv pregătirea și punerea în aplicare a programului de lucru al Comisiei;

— Conferința președinților și Conferința președinților de comisie informează Comisia în timp util cu privire la rezultatele discuțiilor lor care au o dimensiune interinstituțională. Parlamentul informează, de asemenea, Comisia, în totalitate și periodic, cu privire la rezultatul reuniunilor ce vizează pregătirea perioadelor de sesiune, luând în considerare punctele de vedere ale Comisiei. Acest lucru se face fără a aduce atingere punctului 45;

— pentru a asigura circulația periodică de informații relevante între cele două instituții, secretarii generali ai Parlamentului și Comisiei se întâlnesc periodic.

12. Fiecare membru al Comisiei se asigură că informațiile circulă periodic și direct între membrul Comisiei și președintele comisiei parlamentare competente.

13. Comisia nu publică nicio inițiativă legislativă și nicio inițiativă sau decizie importantă înainte de a fi informat în scris Parlamentul cu privire la aceasta.

▼B

Pe baza programului de lucru al Comisiei, cele două instituții identifică în prealabil și de comun acord inițiativele-cheie care urmează să fie prezentate în plen. În principiu, Comisia va prezenta aceste inițiative pentru prima dată în plen și doar apoi publicului larg.

În mod similar, acestea identifică propunerile și inițiativele pentru care vor fi furnizate informații în fața Conferinței președinților sau care vor fi comunicate, în conformitate cu modalitățile adecvate, comisiei parlamentare competente sau președintelui acesteia.

Aceste decizii se iau în cadrul dialogului periodic dintre cele două instituții, astfel cum este prevăzut la punctul 11, și se actualizează periodic, ținând seama în mod corespunzător de orice evoluție politică.

14. În cazul în care un document intern al Comisiei – despre care Parlamentul nu a fost informat în temeiul prezentului acord-cadru – este difuzat în exteriorul instituțiilor, președintele Parlamentului poate solicita ca documentul respectiv să fie transmis de îndată Parlamentului, în vederea comunicării acestuia deputaților care îl solicită.

15. Comisia va furniza informații și documente complete cu privire la reuniunile sale cu experții naționali în cadrul lucrărilor sale pentru pregătirea și punerea în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate. La solicitarea Parlamentului, Comisia poate să invite la aceste reuniuni și experți din partea Parlamentului.

Dispozițiile relevante sunt prevăzute în anexa I.

16. În termen de trei luni de la adoptarea unei rezoluții parlamentare, Comisia furnizează în scris Parlamentului informații cu privire la măsurile luate ca urmare a cererilor specifice care i-au fost adresate prin rezoluțiile Parlamentului, inclusiv în cazul în care nu a urmat punctul de vedere al acestuia. Termenul respectiv poate fi redus în cazul cererilor urgente. Acesta poate fi prelungit cu o lună atunci când o cerere necesită lucrări mai complexe, iar acest fapt este justificat corespunzător. Parlamentul se va asigura că aceste informații sunt difuzate pe larg în întreaga instituție.

Parlamentul se va strădui să evite să adreseze întrebări cu solicitare de răspuns scris sau oral referitoare la aspecte despre care Comisia a informat deja Parlamentul cu privire la poziția sa, prin intermediul unei comunicări ulterioare de urmărire, scrise.

Comisia se angajează să raporteze cu privire la măsurile ulterioare de urmărire concrete a oricărei cereri de prezentare a unei propuneri în conformitate cu articolul 225 din TFUE (raport de inițiativă legislativă) în termen de trei luni de la adoptarea rezoluției corespunzătoare în plen. Comisia prezintă o propunere legislativă în termen de un an sau include propunerea în programul său de lucru pentru anul următor. În cazul în care nu prezintă propuneri, Comisia îi furnizează Parlamentului explicații detaliate cu privire la motivele sale.

Comisia se angajează, de asemenea, să întrețină o cooperare strânsă și din timp cu Parlamentul cu privire la orice solicitare de propuneri legislative adresată prin intermediul inițiativei cetățenilor.

▼B

În ceea ce privește procedura de descărcare de gestiune, se aplică dispozițiile specifice prevăzute la punctul 31.

17. În cazul în care sunt prezentate inițiative, recomandări sau solicitări de acte legislative în temeiul articolului 289 alineatul (4) din TFUE, Comisia informează Parlamentul, dacă este invitată, cu privire la poziția sa în legătură cu aceste propuneri, în fața comisiei parlamentare competente.

18. Cele două instituții convin să coopereze în domeniul relațiilor cu parlamentele naționale.

Parlamentul și Comisia cooperează în privința punerii în aplicare a Protocolului nr. 2 din TFUE privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității. Această cooperare include dispoziții privind orice traducere necesară a avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale.

Atunci când pragurile menționate la articolul 7 din Protocolul nr. 2 din TFUE sunt atinse, Comisia efectuează traducerile tuturor avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale împreună cu poziția sa referitoare la acestea.

19. Comisia comunică Parlamentului lista grupurilor sale de experți constituite pentru a acorda asistență Comisiei în exercitarea dreptului de inițiativă. Lista se actualizează periodic și este publică.

În acest cadru, Comisia informează în mod corespunzător comisia parlamentară competentă, la cererea specifică și motivată a președintelui acesteia, cu privire la activitățile și componența acestor grupuri.

20. Prin intermediul unor mecanisme adecvate, cele două instituții poartă un dialog constructiv privind chestiunile importante de ordin administrativ, în special problemele care au o incidență directă asupra administrației Parlamentului.

21. Parlamentul va solicita avizul Comisiei atunci când inițiază o revizuire a Regulamentului său de procedură în ceea ce privește relațiile cu Comisia.

22. În cazul invocării principiului confidențialității privind oricare dintre informațiile comunicate în conformitate cu prezentul acord-cadru, se aplică dispozițiile din anexa II.

(ii) **Acorduri internaționale și extindere**

23. Parlamentul este informat imediat și în totalitate în toate etapele de negociere și de încheiere a acordurilor internaționale, inclusiv la definirea directivelor de negociere. Comisia acționează astfel încât să își respecte integral obligațiile prevăzute la articolul 218 din TFUE, respectând totodată rolul fiecărei instituții în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Tratatul UE.

Comisia aplică modalitățile prevăzute în anexa III.

24. Informațiile prevăzute la punctul 23 se transmit Parlamentului în timp util, astfel încât acesta să își poată exprima, dacă este cazul, punctul de vedere, iar Comisia să poată ține seama, în măsura posibilului, de opiniile Parlamentului. Aceste informații se furnizează, ca regulă generală, Parlamentului prin intermediul comisiei parlamentare competente și, dacă este cazul, în ședință plenară. În cazuri justificate corespunzător, aceste informații se furnizează mai multor comisii parlamentare.

▼B

Parlamentul și Comisia se angajează să instituie procedurile și garanțiile adecvate pentru transmiterea informațiilor confidențiale de la Comisie către Parlament, în conformitate cu dispozițiile din anexa II.

25. Cele două instituții recunosc faptul că, datorită rolurilor lor instituționale diferite, Comisia reprezintă Uniunea Europeană în negocierile internaționale, cu excepția celor privind Politica externă și de securitate comună și a altor cazuri prevăzute în tratate.

În cazul în care reprezintă Uniunea la conferințe internaționale, Comisia, la cererea Parlamentului, facilitează includerea unei delegații a deputaților în Parlamentul European, în calitate de observatori în delegațiile Uniunii, pentru ca Parlamentul să fie informat imediat și integral cu privire la lucrările conferinței. Comisia se angajează, dacă este cazul, să informeze sistematic delegația Parlamentului cu privire la rezultatul negocierilor.

Deputații în Parlamentul European nu pot participa direct la aceste negocieri. Sub rezerva posibilităților de ordin juridic, tehnic și diplomatic, acestora li se poate acorda statut de observator de către Comisie. În caz de refuz, Comisia va informa Parlamentul cu privire la motivele pentru acesta.

În plus, Comisia facilitează participarea deputaților în Parlamentul European, în calitate de observatori, la toate reuniunile relevante organizate sub responsabilitatea sa înainte și după sesiunile de negociere.

26. În aceleași condiții, Comisia facilitează și ține sistematic la curent Parlamentul cu privire la accesul în calitate de observator al deputaților în Parlamentul European, ca parte din delegația Uniunii la reuniunile organismelor instituite prin acordurile internaționale multilaterale care implică Uniunea, ori de câte ori aceste organisme sunt chemate să ia decizii care presupun aprobarea Parlamentului European sau a căror punere în aplicare ar presupune adoptarea de acte legislative în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

27. Comisia permite, de asemenea, delegației Parlamentului incluse în delegațiile Uniunii la conferințele internaționale să utilizeze toate dotările delegației Uniunii la aceste evenimente, în conformitate cu principiul general al bunei cooperări între instituții și ținând seama de logistica disponibilă.

Președintele Parlamentului transmite președintelui Comisiei o propunere privind includerea unei delegații a Parlamentului în delegația Uniunii cel târziu cu patru săptămâni înainte de începerea conferinței, precizând șeful delegației Parlamentului și numărul de deputați în Parlamentul European care urmează să compună delegația respectivă. În cazuri justificate corespunzător, acest termen poate fi redus în mod excepțional.

Numărul de deputați în Parlamentul European incluși în delegația Parlamentului și de membri ai personalului auxiliar este proporțional cu mărimea totală a delegației Uniunii.

▼B

28. Comisia furnizează Parlamentului informații complete cu privire la derularea negocierilor de aderare și, în special, cu privire la principalele aspecte și evoluții, astfel încât acesta să își poată formula în timp util punctul de vedere în cadrul procedurilor parlamentare adecvate.

29. În cazul în care Parlamentul adoptă, în conformitate cu articolul 90 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, o recomandare privind chestiunile menționate la punctul 28 și dacă, din motive importante, Comisia decide că nu poate susține recomandarea respectivă, aceasta își expune motivele în fața Parlamentului în ședință plenară sau cu ocazia următoarei reuniuni a comisiei parlamentare competente.

(iii) **Execuția bugetară**

30. Înainte de a face, în cadrul conferințelor donatorilor, promisiuni financiare care implică angajamente financiare noi și necesită acordul autorității bugetare, Comisia informează autoritatea bugetară și examinează observațiile acesteia.

31. În cadrul descărcării anuale de gestiune, reglementate de articolul 319 din TFUE, Comisia transmite orice informație necesară controlului execuției bugetare pentru exercițiul în cauză, care îi este solicitată de președintele comisiei parlamentare responsabile cu procedura de descărcare de gestiune în conformitate cu dispozițiile anexei VII la Regulamentul de procedură al Parlamentului.

În cazul în care apar elemente noi privind exercițiile anterioare, pentru care descărcarea a fost deja acordată, Comisia transmite toate informațiile necesare cu privire la aceasta astfel încât să se ajungă la o soluție acceptabilă pentru ambele instituții.

(iv) **Relația cu agențiile de reglementare**

32. Persoanele nominalizate pentru postul de director executiv al agențiilor de reglementare ar trebui să fie audiate de comisiile parlamentare.

În plus, în contextul discuțiilor grupului de lucru interinstituțional privind agențiile, instituit în martie 2009, Comisia și Parlamentul vor urmări adoptarea unei abordări comune cu privire la rolul și poziția agențiilor descentralizate în peisajul instituțional al Uniunii, însoțită de orientări comune pentru crearea, structurarea și funcționarea acestor agenții, precum și aspecte legate de finanțare, aspecte bugetare, de supraveghere și de gestionare.

IV. **COOPERAREA ÎN DOMENIUL PROCEDURILOR ȘI PROGRAMĂRII LEGISLATIVE**

(i) **Programul de lucru al Comisiei și programarea Uniunii Europene**

33. Comisia inițiază programarea anuală și multianuală a Uniunii în vederea încheierii unor acorduri interinstituționale.

34. În fiecare an, Comisia își prezintă programul de lucru.

▼B

35. Cele două instituții colaborează în conformitate cu calendarul din anexa IV.

Comisia ia în considerare prioritățile formulate de Parlament.

Comisia oferă detalii suficiente cu privire la fiecare punct din programul său de lucru.

36. Comisia prezintă explicații atunci când nu poate prezenta anumite propuneri prevăzute în programul său de lucru pentru anul în cauză sau când se îndepărtează de la acesta. Vicepreședintele Comisiei, responsabil cu relațiile interinstituționale, se angajează să evalueze periodic, în fața Conferinței președinților de comisie, liniile principale privind aplicarea politică a programului de lucru al Comisiei pentru anul în curs.

(ii) **Proceduri pentru adoptarea actelor**

37. Comisia se angajează să examineze cu atenție amendamentele adoptate de Parlament la propunerile sale legislative, cu scopul de a le lua în considerare în cadrul propunerilor revizuite.

La formularea avizului privind amendamentele Parlamentului în temeiul articolului 294 din TFUE, Comisia se angajează să țină seama în cea mai mare măsură de amendamentele adoptate în a doua lectură; în cazul în care, din motive importante și după examinarea de către colegiu, Comisia decide să nu reia sau să nu aprobe amendamentele respective, aceasta se justifică în fața Parlamentului și, în orice caz, în avizul pe care îl emite în temeiul articolului 294 alineatul (7) litera (c) din TFUE cu privire la amendamentele Parlamentului.

38. Atunci când analizează o inițiativă prezentată de cel puțin o pătrime din statele membre, în conformitate cu articolul 76 din TFUE, Parlamentul se angajează să nu adopte niciun raport în comisia competentă înainte să primească avizul Comisiei cu privire la inițiativă.

Comisia se angajează să își emită avizul cu privire la o astfel de inițiativă cel târziu la 10 săptămâni de la prezentarea acesteia.

39. Comisia furnizează explicații detaliate în timp util înainte de a-și retrage orice propunere asupra căreia Parlamentul și-a exprimat deja o poziție în primă lectură.

Comisia efectuează o examinare a tuturor propunerilor pendinte la începutul noului mandat al Comisiei pentru a le confirma din punct de vedere politic sau a le retrage, ținând seama de punctele de vedere exprimate de Parlament.

40. Pentru procedurile legislative speciale în cadrul cărora Parlamentul urmează să fie consultat, inclusiv pentru alte proceduri cum ar fi cea prevăzută la articolul 148 din TFUE, Comisia:

(i) ia măsurile necesare pentru a implica mai mult Parlamentul, astfel încât aceasta să ia în considerare cât mai mult cu putință punctele de vedere ale Parlamentului și, în special, pentru ca Parlamentul să dispună de timp suficient pentru a examina propunerea Comisiei;

▼B

(ii) ia măsuri pentru a reaminti în timp util organelor Consiliului să nu ajungă la un acord politic cu privire la propunerile sale atât timp cât Parlamentul nu își dă avizul. Aceasta solicită ca discuțiile să se încheie la nivel de miniștri după acordarea unui termen rezonabil membrilor Consiliului pentru examinarea avizului Parlamentului;

(iii) veghează la respectarea de către Consiliu a principiilor stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene privind reconsultarea Parlamentului în cazul în care Consiliul modifică substanțial o propunere a Comisiei. Comisia informează Parlamentul dacă este necesar să i se reamintească, eventual, Consiliului necesitatea unei reconsultări;

(iv) se angajează să retragă, dacă este cazul, propunerile legislative respinse de Parlament. În cazul în care, din motive importante și după examinarea de către colegiu, Comisia decide să își mențină propunerea, aceasta va expune motivele acestei decizii printr-o declarație în fața Parlamentului.

41. În ceea ce-l privește, în vederea îmbunătățirii programării legislative, Parlamentul se angajează:

(i) să programeze părțile legislative de pe ordinea de zi, adaptându-le la programul de lucru al Comisiei și la rezoluțiile adoptate cu privire la acesta, în special având în vedere planificarea îmbunătățită a dezbaterilor prioritare;

(ii) să respecte un termen rezonabil, în măsura în care este util procedurii, pentru adoptarea poziției în primă lectură în cadrul procedurii legislative ordinare și a avizului din cadrul procedurii de consultare;

(iii) să numească, în măsura posibilului, încă din momentul adoptării programului de lucru al Comisiei, raportori cu privire la viitoarele propuneri;

(iv) să examineze cu prioritate absolută cererile de reconsultare, în cazul în care au fost transmise toate informațiile utile.

(iii) **Aspecte legate de o mai bună legiferare**

42. Comisia se asigură că evaluările sale de impact se efectuează sub responsabilitatea sa, urmând o procedură transparentă care garantează o evaluare independentă. Evaluările de impact se publică în timp util, ținând cont de o serie de scenarii diferite, inclusiv de opțiunea „inacțiunii”, și se prezintă, în principiu, comisiei parlamentare competente în cursul fazei de informare a parlamentelor naționale, în conformitate cu Protocoalele nr. 1 și nr. 2 la TFUE.

43. În domeniile în care Parlamentul este de regulă implicat în procesul legislativ, Comisia utilizează instrumente juridice neobligatorii, după caz și dacă se justifică, după ce i s-a oferit Parlamentului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. Comisia furnizează Parlamentului explicații detaliate cu privire la modul în care a ținut seama de punctul său de vedere la adoptarea propunerii.

▼B

44. Pentru a asigura o mai bună monitorizare a transpunerii și aplicării legislației Uniunii, Comisia și Parlamentul fac eforturi să includă tabele de corespondență obligatorii și un termen limită obligatoriu pentru transpunere, care, în cazul directivelor, în mod normal nu ar trebui să depășească doi ani.

În plus față de rapoartele specifice și raportul anual privind aplicarea legislației Uniunii, Comisia pune la dispoziția Parlamentului informații rezumative cu privire la toate procedurile de încălcare a dreptului Uniunii încă din faza scrisorii oficiale de punere în întârziere, inclusiv, dacă Parlamentul solicită acest lucru, de la caz la caz și cu respectarea normelor de confidențialitate, în special cele confirmate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, privind aspectele vizate de procedura de încălcare a dreptului Uniunii.

V. PARTICIPAREA COMISIEI LA LUCRĂRILE PARLAMENTARE

45. Comisia acordă prioritate participării sale, dacă este solicitată, la ședințele plenare sau la reuniunile altor organe ale Parlamentului, în cazul în care acestea coincid cu alte evenimente sau invitații.

Ca regulă generală, ori de câte ori Parlamentul solicită acest lucru, Comisia se asigură în special că membri ai Comisiei sunt prezenți la ședințele plenare în vederea examinării punctelor de pe ordinea de zi care intră în competența acestora. Acest lucru se aplică proiectelor preliminare de ordine de zi aprobate de Conferința președinților în timpul perioadei de sesiune anterioare.

Ca regulă generală, Parlamentul face eforturi să regrupeze punctele de pe ordinea de zi a perioadelor de sesiune care intră în competența unui membru al Comisiei.

46. La cererea Parlamentului, se va prevedea periodic un timp afectat întrebărilor adresate președintelui Comisiei. Acest timp afectat întrebărilor va cuprinde două părți: prima parte cu liderii grupurilor politice sau cu reprezentanții acestora se desfășoară complet spontan; a doua parte este dedicată unei tematici politice stabilite în prealabil, cel târziu în ziua de joi de dinaintea perioadei de sesiune în cauză, dar fără întrebări pregătite în prealabil.

În plus, se introduce un timp afectat întrebărilor adresate membrilor Comisiei, inclusiv vicepreședintelui pentru relații externe/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, după modelul timpului afectat întrebărilor adresate președintelui Comisiei, în scopul reformării actualului timp afectat întrebărilor. Acest timp afectat întrebărilor se referă la portofoliul respectivilor membri ai Comisiei.

47. Membrii Comisiei sunt audiați la cerere.

Fără a aduce atingere articolului 230 din TFUE, cele două instituții se pun de acord asupra unor norme generale privind alocarea între instituții a timpului afectat luărilor de cuvânt.

Cele două instituții convin că alocarea orientativă a timpului afectat luărilor de cuvânt trebuie respectată.

▼B

48. În vederea garantării prezenței membrilor Comisiei, Parlamentul se angajează să depună toate diligențele pentru a-și menține proiectele definitive de ordine de zi.

În cazul în care modifică proiectul definitiv de ordine de zi sau deplasează anumite puncte de pe ordinea de zi a unei perioade de sesiune, Parlamentul informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Comisia depune toate diligențele pentru a asigura prezența membrului competent din cadrul Comisiei.

49. Comisia poate propune includerea de puncte pe ordinea de zi cel mai târziu la întrunirea Conferinței președinților la care se aprobă proiectul final de ordine de zi a perioadei de sesiune. Parlamentul ține seama în cea mai mare măsură de aceste propuneri.

50. Comisiile parlamentare fac eforturi pentru menținerea proiectelor de ordine de zi și a ordinii de zi stabilite.

În cazul în care o comisie parlamentară își modifică proiectul de ordine de zi sau ordinea de zi, Comisia este de îndată informată cu privire la aceasta. Comisiile parlamentare fac în special eforturi să respecte un termen rezonabil pentru a asigura prezența membrilor Comisiei la reuniunile lor.

În cazul în care prezența unui membru al Comisiei la o reuniune a comisiei parlamentare nu este solicitată în mod expres, Comisia ia măsuri pentru a fi reprezentată de un funcționar competent de nivel adecvat.

Comisiile parlamentare vor depune eforturi pentru a-și coordona activitatea, inclusiv evitând reuniunile paralele pe aceeași temă și se vor strădui să nu se abată de la proiectul de ordine de zi, astfel încât Comisia să poată asigura un nivel adecvat de reprezentare.

Dacă a fost solicitată prezența unui înalt funcționar (director general sau director) la o reuniune de comisie în care se dezbate o propunere a Comisiei, reprezentantul Comisiei are posibilitatea să intervină.

VI. **DISPOZIȚII FINALE**

51. Comisia își confirmă angajamentul de a examina cât mai curând cu putință actele legislative care nu au fost adaptate la procedura de reglementare cu control înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona pentru a evalua dacă instrumentele respective trebuie să fie adaptate la regimul actelor delegate introdus de articolul 290 din TFUE.

Ca obiectiv final, ar trebui să se ajungă la un sistem coerent de acte delegate și de acte de punere în aplicare, pe deplin compatibil cu tratatul, prin intermediul unei evaluări progresive a naturii și conținutului măsurilor supuse în prezent procedurii de reglementare cu control pentru a le adapta în timp util la dispozițiile articolului 290 din TFUE.

▼B

52. Dispozițiile prezentului acord-cadru completează Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ([1]) fără a-l afecta și nu aduc atingere niciunei revizuiri ulterioare a acestuia. Fără a aduce atingere negocierilor viitoare dintre Parlament, Comisie și Consiliu, cele două instituții se angajează să se pună de acord asupra modificărilor-cheie cu ocazia pregătirii viitoarelor negocieri privind adaptarea Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare la noile dispoziții ale Tratatului de la Lisabona, ținând seama de practicile actuale și de prezentul acord-cadru.

Acestea convin, de asemenea, asupra necesității de a consolida actualul mecanism interinstituțional de contact, la nivel politic și tehnic, în legătură cu o mai bună legiferare pentru a asigura o cooperare interinstituțională eficientă între Parlament, Comisie și Consiliu.

53. Comisia se angajează să demareze rapid programarea anuală și multianuală a Uniunii în vederea încheierii de acorduri interinstituționale în conformitate cu articolul 17 din Tratatul UE.

Programul de lucru al Comisiei reprezintă contribuția Comisiei la programarea anuală și multianuală a Uniunii. După adoptarea acestuia de către Comisie, ar trebui să aibă loc un trialog între Parlament, Consiliu și Comisie în vederea ajungerii la un acord cu privire la programarea Uniunii.

În acest context și de îndată ce Parlamentul, Consiliul și Comisia ajung la un acord comun cu privire la programarea Uniunii, cele două instituții fac o revizuire a dispozițiilor prezentului acord-cadru referitoare la programare.

Parlamentul și Comisia invită Consiliul să lanseze cât mai curând cu putință dezbateri cu privire la programarea Uniunii, în conformitate cu dispozițiile articolului 17 din Tratatul UE.

54. Cele două instituții procedează periodic la o evaluare a aplicării practice a prezentului acord-cadru, precum și a anexelor la acesta. Se realizează o revizuire până la sfârșitul lui 2011, pe baza experienței practice.

([1]) JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

▼B

ANEXA I

Reuniunile Comisiei cu experți naționali

Prezenta anexă definește modalitățile de punere în aplicare a punctului 15 din acordul-cadru.

1. **Domeniul de aplicare**

Dispozițiile punctului 15 din acordul-cadru se referă la următoarele reuniuni:

1. reuniunile Comisiei care se desfășoară în cadrul grupurilor de experți instituite de Comisie și la care sunt invitate autorități naționale din toate statele membre, atunci când acestea au ca subiect pregătirea și punerea în aplicare a legislației Uniunii, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate;

2. reuniunile ad hoc ale Comisiei la care sunt invitați experți naționali din toate statele membre, atunci când acestea au ca subiect pregătirea și punerea în aplicare a legislației UE, inclusiv a instrumentelor juridice neobligatorii („soft law”) și a actelor delegate;

Sunt excluse reuniunile comitetelor de comitologie, fără a aduce atingere actualelor sau viitoarelor acorduri specifice referitoare la informarea Parlamentului European cu privire la exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ([1]).

2. **Informații care trebuie transmise Parlamentului**

Comisia se angajează să transmită Parlamentului aceeași documentație pe care o transmite autorităților naționale în legătură cu reuniunile menționate anterior. Comisia va transmite respectivele documente, inclusiv ordinile de zi, către o cutie poștală funcțională a Parlamentului tot atunci când acestea sunt trimise și experților naționali.

3. **Invitarea experților din partea Parlamentului**

La cererea Parlamentului, Comisia poate decide să invite Parlamentul să trimită experți de-ai săi pentru a participa la reuniuni ale Comisiei cu experți naționali, așa cum sunt identificate la punctul 1.

([1]) Informarea Parlamentului cu privire la lucrările comitetelor de comitologie și prerogativele Parlamentului în cadrul procedurilor de comitologie sunt clar definite în alte instrumente: 1. Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23); 2. Acordul interinstituțional dintre Parlament și Comisie din 3 iunie 2008 privind procedurile de comitologie; și 3. instrumentele necesare pentru punerea în aplicare a articolului 291 din TFUE.

▼B

ANEXA II

Transmiterea informațiilor confidențiale către Parlament

1. **Domeniul de aplicare**

1.1. Prezenta anexă reglementează transmiterea către Parlament și tratarea informațiilor confidențiale, astfel cum sunt definite la punctul 1.2, din partea Comisiei, în cadrul exercitării prerogativelor și competențelor Parlamentului. Cele două instituții acționează în conformitate cu îndatoririle reciproce de cooperare loială, în spirit de încredere reciprocă deplină și respectând cu strictețe dispozițiile pertinente din tratate.

1.2. „Informații" înseamnă orice informație scrisă sau orală, indiferent de suport sau de autor.

1.2.1. „Informații confidențiale" înseamnă „informații clasificate UE" (ICUE) și „alte informații confidențiale" neclasificate.

1.2.2. „Informații clasificate UE" (ICUE) înseamnă orice informație sau material clasificat drept „TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET", „SECRET UE", „CONFIDENTIEL UE" sau „RESTREINT UE" sau care poartă un marcaj național sau internațional echivalent de clasificare, a cărui divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii de diverse niveluri la adresa intereselor Uniunii sau la adresa unuia sau a mai multora dintre statele sale membre, indiferent dacă informația în cauză provine din cadrul Uniunii sau este primită de la state membre, state terțe sau organizații internaționale.

(a) TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET: această clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii extrem de grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.

(b) SECRET UE: această clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.

(c) CONFIDENTIEL UE: această clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea dăuna intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.

(d) RESTREINT UE: această clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea dezavantaja interesele Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre.

1.2.3. „Alte informații confidențiale" înseamnă orice altă informație confidențială, inclusiv informații vizate de obligația de a respecta secretul profesional impusă de Parlament și/sau informații transmise de Comisie.

1.3. Comisia garantează Parlamentului accesul la informații confidențiale în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe, în cazul în care primește o cerere de această natură de la unul dintre organele parlamentare sau titularii de mandat indicați la punctul 1.4, privind transmiterea informațiilor confidențiale. În plus, Comisia poate transmite Parlamentului orice informație confidențială din proprie inițiativă, în conformitate cu dispozițiile prezentei anexe.

1.4. În contextul prezentei anexe, pot solicita Comisiei informații confidențiale:

▼B

— președintele Parlamentului;

— președinții comisiilor parlamentare interesate;

— Biroul și Conferința președinților; și

— șeful delegației Parlamentului care face parte din delegația Uniunii la o conferință internațională.

1.5. Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei anexe informațiile referitoare la procedurile privind încălcarea dreptului Uniunii și la procedurile în materie de concurență, în măsura în care acestea nu au fost încă reglementate, în momentul primirii unei cereri din partea unui organ parlamentar/titular de mandat menționat la punctul 1.4, printr-o decizie definitivă a Comisiei sau printr-o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, și informațiile privind protecția intereselor financiare ale Uniunii. Acest fapt nu aduce atingere punctului 44 din acordul-cadru și dreptului de control bugetar al Parlamentului.

1.6. Aceste dispoziții se aplică fără a aduce atingere Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European ([1]), precum și dispozițiilor pertinente din Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) ([2]).

2. **Reguli generale**

2.1. La cererea unuia dintre organele parlamentare/titularii de mandat indicați la punctul 1.4, Comisia îi transmite respectivului organ parlamentar/titular de mandat, în cel mai scurt timp, orice informație confidențială necesară exercitării prerogativelor și competențelor Parlamentului. Cele două instituții respectă, în cadrul competențelor și responsabilităților care le revin:

— drepturile fundamentale ale omului, inclusiv dreptul la apărare și dreptul la protecția vieții private;

— dispozițiile care reglementează procedurile judiciare și disciplinare;

— protecția secretului comercial și a relațiilor comerciale;

— protecția intereselor Uniunii, în special a celor referitoare la siguranța publică, apărare, relațiile internaționale, stabilitatea monetară și interesele financiare.

În caz de dezacord, președinții celor două instituții sunt sesizați în vederea găsirii unei soluții.

Informațiile confidențiale provenite de la un stat, de la o instituție sau de la o organizație internațională se transmit numai cu acordul acestora.

2.2. ICUE sunt transmise Parlamentului, sunt tratate și protejate de acesta în conformitate cu standardele minime comune de securitate aplicate de alte instituții ale Uniunii, în special de Comisie.

([1]) JO L 113, 19.5.1995, p. 1.
([2]) JO L 136, 31.5.1999, p. 20.

▼B

Atunci când clasifică informații a căror autoritate de origine este, Comisia se asigură că aplică nivelurile adecvate de clasificare în conformitate cu standardele și definițiile internaționale și cu normele sale interne, ținând totodată seama în mod corespunzător de faptul că Parlamentul trebuie să poată avea acces în orice moment la documente clasificate pentru a-și exercita eficient competențele și prerogativele.

2.3. În cazul în care există îndoieli cu privire la natura confidențială a unei informații sau la nivelul adecvat de clasificare al acesteia sau dacă este necesar să se stabilească modalități adecvate de transmitere a acesteia în funcție de posibilitățile indicate la punctul 3.2, cele două instituții se consultă fără întârziere reciproc înainte de transmiterea documentului. În cadrul acestor consultări, Parlamentul este reprezentat de președintele organului parlamentar, însoțit, dacă este cazul, de raportorul sau de titularul de mandat care a solicitat informația. Comisia este reprezentată de membrul Comisiei competent în materie, după consultarea membrului Comisiei responsabil cu aspectele legate de securitate. În caz de dezacord, președinții celor două instituții sunt sesizați în vederea găsirii unei soluții.

2.4. În cazul în care, la încheierea procedurii prevăzute la punctul 2.3, dezacordul persistă, președintele Parlamentului, la cererea motivată a organului parlamentar/titularului de mandat care a solicitat informația, invită Comisia să transmită, în termenul adecvat indicat în mod corespunzător, informația confidențială în cauză, precizând care dintre modalitățile prevăzute la punctul 3.2 din prezenta anexă se aplică. Înainte de expirarea acestui termen, Comisia informează în scris Parlamentul cu privire la poziția sa finală, asupra căreia Parlamentul își rezervă, dacă este cazul, posibilitatea exercitării dreptului la o cale de atac.

2.5. Accesul la informații ICUE se acordă în conformitate cu normele aplicabile în materie de autorizare personală de securitate.

2.5.1. Accesul la informații clasificate TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE și CONFIDENTIEL UE poate fi acordat doar funcționarilor Parlamentului și angajaților Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, în caz de strictă necesitate, care au fost desemnați în prealabil de organul parlamentar/titularul de mandat ca având nevoie să cunoască informațiile și care dispun de autorizarea de securitate adecvată.

2.5.2. Având în vedere prerogativele și competențele Parlamentului, deputații care nu dispun de o autorizare personală de securitate beneficiază de acces la documente clasificate drept „CONFIDENTIEL UE” în conformitate cu anumite dispoziții definite de comun acord, inclusiv semnarea unei declarații pe proprie răspundere că nu vor divulga niciunui terț conținutul respectivelor documente.

Accesul la documente clasificate SECRET UE se acordă deputaților cărora li s-a acordat o autorizare personală de securitate adecvată.

2.5.3. Cu sprijinul Comisiei, se găsesc modalități pentru a se garanta că Parlamentul poate să obțină cât mai rapid posibil contribuția necesară din partea autorităților naționale în cadrul procedurii de acordare a autorizării de securitate.

Categoria sau categoriile de persoane care au acces la informații confidențiale se comunică concomitent cu cererea.

Înainte să i se acorde acces la aceste informații, fiecare persoană este informată cu privire la nivelul de confidențialitate al acestora și la obligațiile de securitate aferente.

▼B

Chestiunea acordării de autorizare de securitate va fi reexaminată în contextul revizuirii prezentei anexe și al viitoarelor reguli de securitate menționate la punctele 4.1 și 4.2.

3. **Modalități de acces și de tratare a informațiilor confidențiale**

3.1. Informațiile confidențiale comunicate în conformitate cu procedurile prevăzute la punctul 2.3 și, dacă este cazul, la punctul 2.4, sunt puse la dispoziție, sub responsabilitatea președintelui sau a unui membru al Comisiei, organului parlamentar/titularului de mandat care le-a solicitat, în conformitate cu următoarele condiții:

Parlamentul și Comisia vor asigura înregistrarea și trasabilitatea informațiilor confidențiale.

Mai precis, ICUE clasificate drept „CONFIDENTIEL UE" și „SECRET UE" se transmit de la registratura centrală a Secretariatului General al Comisiei la serviciul competent echivalent al Parlamentului care va fi responsabil cu punerea lor la dispoziția organului parlamentar/titularului de mandat care le-a solicitat, în conformitate cu dispozițiile convenite.

Transmiterea ICUE clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" este supusă altor dispoziții convenite între Comisie și organul parlamentar/titularul de mandat care le-a solicitat, dispoziții destinate să asigure un nivel de protecție proporțional cu clasificarea respectivă.

3.2. Fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctele 2.2 și 2.4, precum și viitoarelor reguli de securitate menționate la punctul 4.1, accesul și modalitățile de păstrare a confidențialității informațiilor se stabilesc de comun acord înainte de transmiterea informațiilor. Acest acord între membrul Comisiei responsabil cu domeniul de politică respectiv și organul parlamentar (reprezentat de președintele său)/titularul de mandat care a solicitat informațiile prevede selectarea uneia dintre opțiunile menționate la punctele 3.2.1 și 3.2.2 pentru a asigura nivelul adecvat de confidențialitate.

3.2.1. În ceea ce privește destinatarii informațiilor confidențiale, ar trebui prevăzută una dintre următoarele opțiuni:

— informații destinate doar președintelui Parlamentului, în cazuri justificate de motive cu totul excepționale;

— Biroul și/sau Conferința președinților;

— președintele și raportorul comisiei parlamentare competente;

— toți membrii (titulari și supleanți) comisiei parlamentare competente;

— toți deputații în Parlamentul European.

Este interzis ca informațiile confidențiale să fie făcute publice sau să fie transmise unui alt destinatar fără acordul Comisiei.

3.2.2. În ceea ce privește dispozițiile de tratare a informațiilor confidențiale, ar trebui prevăzute următoarele opțiuni:

(a) examinarea documentelor într-o sală de lectură securizată în cazul în care informațiile sunt clasificate drept „CONFIDENTIEL UE" sau la un nivel de confidențialitate superior;

▼B

(b) desfășurarea cu ușile închise a reuniunii, la aceasta participând doar membrii Biroului, membrii Conferinței președinților sau membrii titulari și membrii supleanți ai comisiei parlamentare competente, precum și funcționari ai Parlamentului și angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, desemnați în prealabil de președinte ca având nevoie să cunoască informațiile și a căror prezență este absolut necesară, cu condiția ca aceștia să dispună de nivelul necesar de autorizare de securitate, ținând cont de următoarele condiții:

— documentele pot fi numerotate, distribuite la începutul reuniunii și strânse din nou la final; nu se pot lua notițe sau face fotocopii ale acestora;

— procesul-verbal al reuniunii nu menționează niciun detaliu cu privire la punctul examinat în conformitate cu procedura de confidențialitate.

Înainte de transmitere, este posibil ca toate datele personale să fie extrase din documente.

Informațiile confidențiale furnizate oral destinatarilor din Parlament se supun aceluiași nivel de protecție a informațiilor confidențiale ca cel pentru informațiile furnizate în scris. Această modalitate include o declarație pe proprie răspundere dată de destinatarii informațiilor respective de a nu divulga conținutul acestora niciunui terț.

3.2.3. Atunci când informațiile scrise urmează să fie examinate într-o sală de lectură securizată, Parlamentul se asigură că sunt instituite următoarele măsuri:

— un sistem de stocare sigur pentru informațiile confidențiale;

— o sală de lectură securizată fără copiatoare, telefon, fax, scaner sau orice alt mijloc tehnic de reproducere sau retransmitere de documente etc.;

— dispoziții de securitate privind accesul în sala de lectură pe bază de semnătură într-un registru de acces și de declarație pe propria răspundere de a nu difuza informațiile confidențiale examinate.

3.2.4. Cele de mai sus nu împiedică convenirea unor alte măsuri echivalente între instituții.

3.3. În cazul nerespectării acestor modalități, se aplică dispozițiile privind sancțiunile la adresa deputaților prevăzute în anexa VIII la Regulamentul de procedură al Parlamentului și, în privința funcționarilor și a altor angajați ai Parlamentului, dispozițiile aplicabile de la articolul 86 din Statutul funcționarilor ([1]) sau de la articolul 49 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene.

4. **Dispoziții finale**

4.1. Comisia și Parlamentul iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei anexe.

([1]) Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului de instituire a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor comunități și de instituire a unor dispoziții speciale tranzitorii aplicabile funcționarilor Comisiei.

▼B

În acest scop, serviciile competente ale Comisiei și Parlamentului colaborează îndeaproape la punerea în aplicare a prezentei anexe. Această colaborare cuprinde verificarea trasabilității informațiilor confidențiale și monitorizarea periodică în comun a regulilor și a standardelor de securitate aplicate.

Parlamentul se angajează să își adapteze, dacă este necesar, dispozițiile interne pentru a pune în aplicare normele de securitate pentru informații confidențiale prevăzute în prezenta anexă.

Parlamentul se angajează să își adopte cât mai curând cu putință viitoarele reguli de securitate și să le verifice de comun acord cu Comisia în vederea stabilirii echivalenței standardelor de securitate. Acest lucru va însemna punerea în execuție a prezentei anexe în ceea ce privește:

— dispozițiile și standardele tehnice de securitate privind tratarea și stocarea informațiilor confidențiale, inclusiv măsuri de securitate în domeniul securității fizice, informatice, a personalului și a documentelor;

— instituirea unui comitet special de supraveghere alcătuit din deputați ce dețin autorizările adecvate, pentru tratarea ICUE clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.

4.2. Parlamentul și Comisia vor revizui prezenta anexă și, dacă este necesar, o vor adapta nu mai târziu de momentul revizuirii menționat la punctul 54 din acordul-cadru, ținând cont de evoluțiile privind:

— viitoarele reguli de securitate care implică Parlamentul și Comisia;

— alte acorduri sau acte legislative relevante pentru transmiterea informațiilor între instituții.

▼B

ANEXA III

Negocierea și încheierea acordurilor internaționale

Prezenta anexă prezintă modalitățile detaliate pentru informarea Parlamentului cu privire la negocierile și încheierea acordurilor internaționale menționate la punctele 23, 24 și 25 din acordul-cadru.

1. Comisia informează Parlamentul cu privire la intenția sa de a propune începerea negocierilor în același timp în care informează și Consiliul.

2. Potrivit dispozițiilor de la punctul 24 din acordul-cadru, atunci când propune proiecte de directive de negociere în vederea adoptării lor de către Consiliu, Comisia le prezintă concomitent Parlamentului.

3. Comisia ține seama în mod corespunzător, pe parcursul negocierilor, de observațiile Parlamentului.

4. Potrivit dispozițiilor de la punctul 23 din acordul-cadru, Comisia informează Parlamentul periodic și cu promptitudine cu privire la derularea negocierilor până la parafarea acordului și precizează dacă și cum au fost integrate observațiile Parlamentului în textele aflate în curs de negociere, iar dacă nu au fost integrate, de ce.

5. În cazul acordurilor internaționale a căror încheiere necesită aprobarea Parlamentului, Comisia furnizează Parlamentului, pe parcursul procesului de negociere, toate informațiile relevante pe care le furnizează și Consiliului (sau comitetului special instituit de Consiliu). Aceste informații includ proiectele de amendamente la directivele de negociere adoptate, proiectele de texte de negociere, articolele convenite, data convenită pentru parafarea acordului și textul acordului care urmează să fie parafat. Comisia transmite Parlamentului, așa cum procedează și cu Consiliul (sau cu comitetul special instituit de Consiliu) toate documentele relevante primite de la terți, sub rezerva acordului autorilor acestora. Comisia ține la curent comisia parlamentară competentă cu privire la evoluția negocierilor și, în special, oferă explicații cu privire la modul în care s-a ținut cont de punctele de vedere ale Parlamentului.

6. În cazul acordurilor internaționale a căror încheiere nu necesită aprobarea Parlamentului, Comisia se asigură că Parlamentul este informat imediat și complet, cel puțin privind proiectele de directive de negociere, directivele de negociere adoptate, derularea ulterioară a negocierilor și încheierea negocierilor.

7. Potrivit dispozițiilor de la punctul 24 din acordul-cadru, Comisia furnizează Parlamentului în timp util informații detaliate privind momentul parafării unui acord internațional și îl informează cât mai devreme posibil cu privire la momentul în care intenționează să propună Consiliului aplicarea provizorie a acordului și motivele acestei decizii, cu excepția cazului în care motive urgente nu îi permit Comisiei să facă acest lucru.

8. Comisia informează concomitent și în timp util Consiliul și Parlamentul cu privire la intenția sa de a propune Consiliului suspendarea unui acord internațional, precum și motivele acesteia.

9. De asemenea, pentru acordurile internaționale care intră sub incidența procedurii de aprobare prevăzute în TFUE, Comisia informează pe deplin Parlamentul înainte de a aproba modificări la un acord, conform autorizării primite din partea Consiliului, prin derogare, în conformitate cu articolul 218 alineatul (7) din TFUE.

▼B

ANEXA IV

Calendarul aferent programului de lucru al Comisiei

Programul de lucru al Comisiei este însoțit de o listă de propuneri legislative și fără caracter legislativ pentru anii următori. Programul de lucru al Comisiei vizează anul următor în cauză și cuprinde precizări cu privire la prioritățile Comisiei pentru anii viitori. Programul de lucru al Comisiei poate astfel constitui baza pentru un dialog structurat cu Parlamentul în vederea ajungerii la un consens.

Programul de lucru al Comisiei include, de asemenea, inițiative planificate pentru instrumente juridice neobligatorii, retrageri și simplificare.

1. În primul semestru al unui anumit an, membrii Comisiei întreține un dialog periodic permanent cu comisiile parlamentare corespondente cu privire la punerea în aplicare a programului de lucru al Comisiei pentru anul în cauză și cu privire la pregătirea viitorului program de lucru al Comisiei. Pe baza acestui dialog, fiecare comisie parlamentară prezintă rapoarte Conferinței președinților de comisie referitoare la rezultatele acestui dialog.

2. În paralel, Conferința președinților de comisie organizează periodic schimburi de opinii cu vicepreședintele Comisiei responsabil cu relațiile interinstituționale pentru a evalua situația aplicării programului de lucru în curs al Comisiei și pentru a discuta despre pregătirea viitorului program al Comisiei și întocmirea unui bilanț al dialogului bilateral permanent dintre comisiile parlamentare implicate și membrii competenți ai Comisiei.

3. În luna iunie, Conferința președinților de comisie prezintă Conferinței președinților un raport rezumativ care ar trebui să prezinte rezultatele analizei aplicării programului de lucru al Comisiei, precum și prioritățile Parlamentului pentru viitorul program de lucru al Comisiei, iar Conferința președinților informează Comisia cu privire la acest raport.

4. Pe baza acestui raport rezumativ, în cursul perioadei de sesiune din luna iulie, Parlamentul adoptă o rezoluție în care își prezintă poziția, în special privind cererile care au la bază rapoarte de inițiativă legislativă.

5. În fiecare an, în prima perioadă de sesiune din luna septembrie, are loc o dezbatere privind situația Uniunii, în care președintele Comisiei susține o alocuțiune prin care prezintă un bilanț al anului în curs și schițează prioritățile pentru anii următori. În acest sens, președintele prezintă în paralel Parlamentului, în formă scrisă, elementele principale care stabilesc direcția elaborării programului de lucru al Comisiei pentru anul următor.

6. Încă de la începutul lunii septembrie, comisiile parlamentare competente și membrii competenți ai Comisiei pot să se întâlnească pentru un schimb de opinii mai detaliat cu privire la prioritățile viitoare pentru fiecare domeniu de politică. Aceste reuniuni se încheie cu o reuniune între Conferința președinților de comisie și Colegiul comisarilor și cu o reuniune între Conferința președinților și președintele Comisiei, după caz.

7. În luna octombrie, Comisia își adoptă programul de lucru pentru anul următor. Ulterior, președintele Comisiei prezintă Parlamentului, la nivelul corespunzător, acest program de lucru.

8. Parlamentul poate organiza o dezbatere și adopta o rezoluție în cursul perioadei de sesiune din luna decembrie.

▼B

9. Prezentul calendar se aplică în cadrul fiecărui ciclu de programare periodic, cu excepția anilor în care alegerea Parlamentului coincide cu sfârșitul mandatului Comisiei.

10. Prezentul calendar nu afectează niciunul din viitoarele acorduri în domeniul programării interinstituționale.

12.5.2016 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 123/1

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE

ACORD INTERINSTITUȚIONAL ÎNTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI COMISIA EUROPEANĂ PRIVIND O MAI BUNĂ LEGIFERARE

ACORD INTERINSTITUȚIONAL

din 13 aprilie 2016

privind o mai bună legiferare

PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 295,

întrucât:

(1) Parlamentul European, Consiliul și Comisia (denumite în continuare „cele trei instituții") se angajează la o cooperare loială și transparentă pe parcursul întregului ciclu legislativ. În acest context, ele reamintesc egalitatea ambilor legiuitori, astfel cum sunt consacrați în tratate.

(2) Cele trei instituții recunosc faptul că au o responsabilitate comună de a oferi o legislație a Uniunii de înaltă calitate și de a se asigura că această legislație se concentrează pe domenii în care valoarea sa adăugată este cea mai importantă pentru cetățenii europeni, are cel mai înalt nivel posibil de eficiență și de eficacitate în atingerea obiectivelor comune de politică ale Uniunii, este cât mai simplă și clară posibil, evită reglementarea excesivă și sarcinile administrative pentru cetățeni, administrații și întreprinderi, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), și este concepută pentru a facilita transpunerea și aplicarea sa efectivă și pentru a consolida competitivitatea și sustenabilitatea economiei Uniunii.

(3) Cele trei instituții reamintesc obligația Uniunii de a legifera doar în acele domenii și în măsura necesară, în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind principiile subsidiarității și proporționalității.

(4) Cele trei instituții reamintesc rolul și responsabilitățile parlamentelor naționale, astfel cum sunt prevăzute în tratate, în Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și în Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(5) Cele trei instituții convin că la stabilirea agendei legislative ar trebui să se țină cont pe deplin de analiza „valorii adăugate europene" potențiale a oricărei acțiuni propuse a Uniunii, precum și de o evaluare a „costurilor non-Europei" în absența unei acțiuni la nivelul Uniunii.

(6) Cele trei instituții consideră că consultarea publică și a părților interesate, a evaluările ex post ale legislației în vigoare și evaluările impactului noilor inițiative vor contribui la atingerea obiectivului privind o mai bună legiferare.

(7) Pentru a facilita negocierile în cadrul procedurii legislative ordinare și pentru a îmbunătăți aplicarea articolelor 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prezentul acord stabilește principiile potrivit cărora Comisia va recurge la toate cunoștințele de specialitate necesare înainte de a adopta acte delegate.

(8) Cele trei instituții declară că obiectivele de simplificare a legislației Uniunii și de reducere a sarcinii în materie de reglementare ar trebui să fie urmărite fără a se aduce atingere realizării obiectivelor de politică ale Uniunii, astfel cum se prevede în tratate, sau garantării integrității pieței interne.

(9) Prezentul acord completează următoarele acorduri și declarații cu privire la o mai bună legiferare, față de care cele trei instituții își mențin pe deplin angajamentele:

— Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 - Metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ([1]);

— Acordul interinstituțional din 22 decembrie 1998 privind orientările comune pentru calitatea redactării legislației comunitare ([2]);

— Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ([3]);

— Declarația comună din 13 iunie 2007 privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie ([4]);

— Declarația politică comună din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind documentele explicative ([5]),

AU CONVENIT DUPĂ CUM URMEAZĂ:

I. ANGAJAMENTE ȘI OBIECTIVE COMUNE

1. Cele trei instituții convin să amelioreze calitatea legiferării printr-o serie de inițiative și proceduri definite în prezentul acord.

2. În exercitarea competențelor lor și cu respectarea procedurilor stabilite în tratate și reamintind importanța pe care o acordă metodei comunitare, cele trei instituții convin să respecte principii generale ale dreptului Uniunii, precum legitimitatea democratică, subsidiaritatea și proporționalitatea, precum și securitatea juridică. Acestea convin, de asemenea, să promoveze simplitatea, claritatea și coerența la redactarea legislației Uniunii, precum și să promoveze cel mai mare grad de transparență a procesului legislativ.

3. Cele trei instituții sunt de acord că legislația Uniunii ar trebui să fie ușor de înțeles și clară; să permită cetățenilor, administrațiilor și întreprinderilor să își înțeleagă cu ușurință drepturile și obligațiile; să includă cerințe adecvate în materie de raportare, monitorizare și evaluare; să evite reglementarea excesivă și sarcinile administrative și să fie ușor de aplicat în practică.

II. PROGRAMAREA

4. Cele trei instituții convin să consolideze programarea anuală și multianuală a Uniunii în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, prin care i se conferă Comisiei competența de a adopta inițiative de programare anuală și multianuală.

Programarea multianuală

5. La numirea unei noi Comisii, cele trei instituții vor desfășura schimburi de opinii privind principalele obiective și priorități de politică ale celor trei instituții pe perioada noului mandat precum și, ori de câte ori este posibil, privind un calendar orientativ, pentru a facilita planificarea pe termen lung.

Cele trei instituții, la inițiativa Comisiei, vor elabora, după caz, concluzii comune care vor fi semnate de președinții acestora.

La inițiativa Comisiei, cele trei instituții vor realiza o evaluare la jumătatea perioadei a concluziilor comune și le vor adapta după caz.

([1]) JO C 102, 4.4.1996, p. 2.
([2]) JO C 73, 17.3.1999, p. 1.
([3]) JO C 77, 28.3.2002, p. 1.
([4]) JO C 145, 30.6.2007, p. 5.
([5]) JO C 369, 17.12.2011, p. 15.

Programarea anuală - Programul de lucru al Comisiei și programarea interinstituțională

6. Comisia va purta dialoguri cu Parlamentul European și cu Consiliul atât înainte cât și după adoptarea programului său anual de lucru (denumit în continuare „programul de lucru al Comisiei"). Aceste dialoguri vor cuprinde următoarele:

(a) schimburi bilaterale timpurii de opinii privind inițiative pentru anul următor vor avea loc înainte de transmiterea unei contribuții scrise de către președintele Comisiei și prim-vicepreședintele acesteia care prezintă suficient de detaliat puncte de importanță politică majoră pentru anul următor și care cuprinde indicii privind intențiile de retragere a propunerilor Comisiei (denumită în continuare „scrisoare de intenție");

(b) în urma dezbaterii privind starea Uniunii, și înainte de adoptarea programului de lucru al Comisiei, Parlamentul European și Consiliul vor desfășura un schimb de opinii cu Comisia pe baza scrisorii de intenție;

(c) un schimb de opinii va avea loc între cele trei instituții cu privire la programul de lucru al Comisiei adoptat, în temeiul punctului 7.

Comisia va ține seama în mod corespunzător de opiniile exprimate de Parlamentul European și de Consiliu în fiecare etapă a dialogului, inclusiv de solicitările acestora de inițiativei.

7. După adoptarea programului de lucru al Comisiei și pe baza acestuia, cele trei instituții vor desfășura schimburi de opinii privind inițiativele pentru anul următor și vor conveni asupra unei declarații comune privind programarea interinstituțională anuală („declarația comună"), semnată de președinții celor trei instituții. Declarația comună va stabili obiectivele și prioritățile generale pentru anul următor și va identifica teme de importanță politică majoră cărora ar trebui să li se acorde un tratament prioritar în procesul legislativ, fără a se aduce atingere competențelor conferite prin tratate colegiuitorilor.

Cele trei instituții vor monitoriza cu regularitate pe întreg parcursul anului punerea în aplicare a declarației comune. În acest scop, cele trei instituții vor participa la dezbateri privind punerea în aplicare a declarației comune în Parlamentul European și/sau Consiliu în primăvara anului respectiv.

8. Programul de lucru al Comisiei va cuprinde propuneri legislative și fără caracter legislativ importante pentru anul următor, inclusiv abrogări, reformări, simplificări și retrageri. Pentru fiecare punct, programul de lucru al Comisiei va indica următoarele, în măsura în care informațiile respective sunt disponibile: temeiul juridic avut în vedere; tipul de act juridic; un calendar orientativ pentru adoptarea de Comisie; orice alte informații procedurale relevante, inclusiv informații referitoare la activitatea de analiză și evaluare a impactului.

9. În conformitate cu principiile cooperării loiale și echilibrului instituțional, atunci când Comisia intenționează să retragă o propunere legislativă, indiferent dacă retragerea în cauză va fi urmată de o propunere revizuită, aceasta va prezenta motivele acestei retrageri și, dacă este cazul, va preciza etapele ulterioare avute în vedere împreună cu un calendar exact și va derula consultări interinstituționale adecvate pe această bază. Comisia va ține seama în mod corespunzător de pozițiile colegiuitorilor și va răspunde la acestea.

10. Comisia va lua în considerare cu promptitudine și în mod detaliat solicitările de propuneri de acte ale Uniunii din partea Parlamentului European sau a Consiliului în temeiul articolului 225 sau, respectiv, 241 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Comisia va răspunde acestor solicitări în termen de trei luni, precizând acțiunile ulterioare pe care intenționează să le întreprindă ca urmare a acestora prin adoptarea unei comunicări specifice. Dacă Comisia va decide să nu prezinte o propunere ca răspuns la o astfel de solicitare, aceasta va informa instituția în cauză cu privire la motivele detaliate, și va prezenta, după caz, o analiză a alternativelor posibile și va răspunde tuturor chestiunilor abordate de colegiuitori în legătură cu „valoarea adăugată europeană", precum și cu privire la „costurile non-Europei".

Dacă i se cere, Comisia își va prezenta răspunsul în Parlamentul European sau în Consiliu.

11. Comisia își va actualiza în mod periodic planificarea în cursul anului și își va motiva eventualele întârzieri survenite în legătură cu prezentarea propunerilor cuprinse în programul său de lucru. Comisia va raporta periodic Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a programului său de lucru pentru anul în cauză.

III. INSTRUMENTE PENTRU O MAI BUNĂ LEGIFERARE

Evaluarea impactului

12. Cele trei instituții sunt de acord în privința faptului că evaluările impactului contribuie în mod pozitiv la îmbunătățirea calității legislației Uniunii.

Evaluările impactului constituie un instrument menit să ajute cele trei instituții să ia decizii în deplină cunoștință de cauză și nu înlocuiesc deciziile politice din cadrul procesului decizional democratic. Evaluările impactului nu trebuie să genereze întârzieri nejustificate în procesul legislativ și nici să aducă prejudicii capacității colegiuitorilor de a propune modificări.

Evaluările impactului ar trebui să analizeze existența, amploarea și consecințele problemei și chestiunea necesității unei eventuale acțiuni la nivelul Uniunii. Acestea ar trebui să evidențieze soluții alternative și, dacă este posibil, costurile și beneficiile potențiale pe termen scurt și lung, evaluând consecințele economice, sociale și pentru mediu în mod integrat și echilibrat și utilizând atât analize calitative, cât și cantitative. Ar trebui respectate pe deplin principiile subsidiarității și proporționalității, precum și drepturile fundamentale. Evaluările impactului ar trebui să se refere, atunci când este posibil, și la costul „non-Europei" și la impactul asupra competitivității, precum și la sarcinile administrative pe care le implică diferitele opțiuni, acordând o atenție deosebită IMM-urilor (principiul „a gândi mai întâi la scară mică"), aspectelor din domeniul digital și impactului teritorial. Evaluările impactului ar trebui să se bazeze pe informații corecte, obiective și complete și să fie proporționale cu sfera lor de aplicare și cu obiectivele urmărite.

13. Comisia va evalua impactul inițiativelor sale legislative și fără caracter legislativ, al actelor delegate și al măsurilor de punere în aplicare care ar putea avea efecte semnificative din punct de vedere economic, social sau de mediu. Inițiativele incluse în programul de lucru al Comisiei sau în declarația comună vor fi însoțite, în general, de o evaluare a impactului.

În cadrul propriului său proces de evaluare a impactului, Comisia va desfășura consultări cât mai extinse. Comitetul de control normativ din cadrul Comisiei va verifica în mod obiectiv evaluările impactului din perspectiva calității. În momentul adoptării inițiativei Comisiei, rezultatele finale ale evaluărilor impactului vor fi puse la dispoziția Parlamentului European, Consiliului și parlamentelor naționale și vor fi făcute publice, împreună cu avizul (avizele) Comitetului de control normativ.

14. La analizarea propunerilor legislative ale Comisiei, Parlamentul European și Consiliul vor ține seama pe deplin de evaluările impactului realizate de Comisie. În acest scop, evaluările impactului sunt prezentate astfel încât să faciliteze analizarea de către Parlamentul European și Consiliu a alegerilor făcute de Comisie.

15. Atunci când consideră că este adecvat și necesar pentru procesul legislativ, Parlamentul European și Consiliul vor efectua evaluări ale impactului în legătură cu modificările substanțiale pe care le aduc propunerii Comisiei. În general, evaluarea impactului realizată de Comisie va constitui punctul de plecare pentru lucrările ulterioare ale Parlamentului European și ale Consiliului. Definiția unei modificări „substanțiale" ar trebui determinată de fiecare instituție.

16. Din proprie inițiativă sau la invitația Parlamentului European sau a Consiliului, Comisia își poate completa propria evaluare a impactului sau poate derula lucrările analitice pe care le consideră necesare. Pentru aceasta, Comisia va ține seama de toate informațiile disponibile, de stadiul la care s-a ajuns în procesul legislativ și de nevoia de a se evita întârzieri nejustificate în respectivul proces. Colegiuitorii vor ține seama pe deplin de toate elementele suplimentare furnizate de Comisie în acest context.

17. Fiecare dintre cele trei instituții are responsabilitatea de a stabili modul de organizare a propriei activități de evaluare a impactului, inclusiv resursele organizaționale interne și de control al calității. Acestea vor coopera în mod periodic schimbând informații privind bunele practici și metodologiile legate de evaluările impactului, ceea ce va permite fiecărei instituții să își îmbunătățească și mai mult metodologiile și procedurile, precum și coerența activității globale de evaluare a impactului.

18. Evaluarea inițială a impactului realizată de Comisie și toate activitățile suplimentare de evaluare a impactului desfășurate pe parcursul procesului legislativ de instituții vor fi făcute publice până la încheierea procesului legislativ și vor putea fi utilizate, în ansamblu, drept bază pentru evaluare.

Consultarea publică și a părților interesate și feedback

19. Consultarea publică și a părților interesate face parte integrantă din procesul de luare a deciziilor în deplină cunoștință de cauză și de îmbunătățire a calității legiferării. Fără a aduce atingere aranjamentelor specifice care se aplică propunerilor Comisiei în temeiul articolului 155 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia va desfășura, înainte de a adopta o propunere, consultări publice deschise și transparente, asigurându-se că modalitățile și termenele acestor consultări publice permit o participare cât mai amplă. Comisia va încuraja în mod deosebit participarea directă la consultări a IMM urilor și a altor utilizatori finali. Aceasta va include consultările publice prin internet. Rezultatele consultărilor publice și ale părților interesate se comunică fără întârziere ambilor colegiuitori și sunt făcute publice.

Evaluarea ex-post a legislației în vigoare

20. Cele trei instituții confirmă importanța organizării activității lor de evaluare a funcționării legislației Uniunii într-un mod care să respecte cel mai înalt grad posibil de consecvență și coerență, inclusiv prin consultări aferente publice și ale părților interesate.

21. Comisia va informa Parlamentul European și Consiliul în legătură cu planificarea sa multianuală a evaluărilor legislației existente și, pe cât posibil, va include în respectiva planificare solicitările acestora privind evaluarea aprofundată a unor domenii specifice de politică sau a anumitor acte juridice.

Planificarea Comisiei privind evaluarea va respecta calendarul pentru rapoarte și analize prevăzut în legislația Uniunii.

22. În contextul ciclului legislativ, evaluările actelor legislative și ale politicilor existente, bazate pe eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată, ar trebui să stea la baza evaluărilor impactului opțiunilor privind viitoarele acțiuni. Pentru a sprijini aceste procese, cele trei instituții convin să prevadă, după caz, în legislație cerințe privind raportarea, monitorizarea și evaluarea, evitând totodată reglementarea și sarcinile administrative excesive, mai ales asupra statelor membre. După caz, aceste cerințe pot include indicatori cuantificabili ca bază pentru a culege dovezi ale efectelor legislației la fața locului.

23. Cele trei instituții convin să analizeze în mod sistematic utilizarea clauzelor de revizuire în legislație și să țină seama de timpul necesar pentru punerea în aplicare și pentru culegerea dovezilor privind rezultatele și impacturile.

Cele trei instituții vor avea în vedere o eventuală limitare a aplicării anumitor acte legislative pe o durată fixă („clauza de încetare a efectelor").

24. Cele trei instituții se informează în timp util înainte de a-și adopta sau de a-și revizui orientările privind instrumentele acestora pentru o mai bună legiferare (consultările publice și ale părților interesate, evaluările de impact și evaluările ex-post).

IV. INSTRUMENTE LEGISLATIVE

25. Pentru fiecare propunere, Comisia furnizează Parlamentului European și Consiliului o explicație și o justificare referitoare la alegerea temeiului juridic și a tipului de act în expunerile de motive care însoțesc propunerea. Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de diferențele dintre regulamente și directive din punctul de vedere al caracteristicilor și efectelor acestora.

De asemenea, Comisia explică în expunerile sale de motive modul în care măsurile propuse respectă principiile subsidiarității și proporționalității și modul în care acestea sunt compatibile cu drepturile fundamentale. În plus, Comisia oferă explicații privind atât domeniul de aplicare, cât și rezultatele tuturor consultărilor publice și a părților interesate, evaluărilor de impact și ex-post ale legislației în vigoare pe care le-a efectuat.

Dacă se va avea în vedere o modificare a temeiului juridic care va duce la o transformare a procedurii legislative ordinare într-o procedură legislativă specială sau într-o procedură fără caracter legislativ, cele trei instituții vor avea un schimb de opinii cu privire la aceasta.

Cele trei instituții convin că alegerea temeiului juridic constituie o acțiune de ordin juridic care se bazează pe motive obiective care sunt supuse controlului jurisdicțional.

Comisia își asumă în continuare pe deplin rolul instituțional menit să asigure respectarea tratatelor și a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.

V. ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

26. Cele trei instituții subliniază rolul important al actelor delegate și al actelor de punere în aplicare în cadrul dreptului Uniunii. Utilizate cu eficiență și transparență și în cazuri justificate, aceste acte fac parte integrantă din instrumentele pentru o mai bună legiferare, contribuind la un ansamblu de acte legislative simple și actualizate și la punerea lor în aplicare rapidă și eficientă. Legiuitorului îi revine competența de a decide dacă și în ce măsură va utiliza acte delegate sau acte de punere în aplicare, în limitele tratatelor.

27. Cele trei instituții recunosc că este necesar ca toate actele legislative existente să fie aliniate la cadrul legislativ introdus prin Tratatul de la Lisabona și, mai ales, că este necesar ca toate actele de bază care se referă încă la procedura de reglementare cu control să fie aliniate rapid, aceasta constituind o prioritate deosebită. Comisia va propune această din urmă aliniere până la sfârșitul anului 2016.

28. Cele trei instituții au ajuns la un acord referitor la o înțelegere comună privind actele delegate referitoare la clauzele standard aferente (denumită în continuare „Înțelegerea comună"), anexată la prezentul acord. În conformitate cu Înțelegerea comună și în vederea consolidării transparenței și a procesului de consultare, Comisia se angajează ca, înainte de adoptarea actelor delegate, să reunească toate cunoștințele necesare, inclusiv prin consultarea unor experților statelor membre și prin consultări publice.

În plus, ori de câte ori apare nevoia unor competențe mai vaste în etapa timpurie de pregătire a proiectelor de acte de punere în aplicare, Comisia va face apel la grupuri de experți, va consulta părțile interesate vizate și/sau va organiza consultări publice, după caz.

Pentru a asigura accesul echitabil la toate informațiile, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre. Experți din Parlamentul European și din Consiliu au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei la care sunt invitați experți din statele membre și care se referă la pregătirea actelor delegate.

Comisia poate fi invitată la reuniuni în Parlamentul European sau în Consiliu pentru a desfășura noi schimburi de opinii privind pregătirea actelor delegate.

Cele trei instituții vor începe fără întârziere negocieri după intrarea în vigoare a prezentului acord, în vederea completării Înțelegerii comune prin furnizarea de criterii fără caracter obligatoriu pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

29. Cele trei instituții se angajează să instituie în strânsă cooperare, nu mai târziu de sfârșitul anului 2017, un registru funcțional comun al actelor delegate, care să ofere informații în mod structurat și ușor de parcurs pentru a spori transparența, pentru a facilita planificarea și pentru a permite trasabilitatea tuturor etapelor diferite din ciclul de viață al unui act delegat.

30. În ceea ce privește exercitarea competențelor de executare de către Comisie, cele trei instituții convin să se abțină de la adăugarea, în legislația Uniunii, a unor cerințe procedurale care ar modifica mecanismele de control prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]). Comitetelor care își îndeplinesc atribuțiile în temeiul procedurii instituite prin regulamentul sus-menționat nu ar trebui să li se solicite să îndeplinească alte funcții, în respectiva capacitate.

31. Delegările de competență pot fi corelate dacă Comisia oferă justificări obiective bazate pe o legătură de fond între două sau mai multe delegări de competență cuprinse într-un singur act legislativ și cu excepția cazului în care actul legislativ conține dispoziții contrare. Consultările din timpul pregătirii actelor delegate au de asemenea rolul de a evidenția delegările de competență despre care se consideră că au o legătură de fond. În aceste cazuri, toate obiecțiile formulate de Parlamentul European sau de Consiliu vor indica în mod clar delegarea de competență la care se referă în mod specific.

VI. TRANSPARENȚĂ ȘI COORDONAREA PROCESULUI LEGISLATIV

32. Cele trei instituții iau act de faptul că procedura legislativă ordinară s-a dezvoltat pe baza contactelor regulate în toate etapele procedurii. Acestea își mențin angajamentul de a îmbunătăți în continuare activitatea în cadrul procedurii legislative ordinare în conformitate cu principiile cooperării loiale, transparenței, responsabilității și eficienței.

([1]) Regulamentul (UE) Nr. 182/2011 al Parlamentului european și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Cele trei instituții sunt de acord, în special, că Parlamentul European și Consiliul, în calitate de colegiuitori, trebuie să își exercite competențele în condiții de egalitate. Comisia își îndeplinește rolul de facilitator tratând cele două ramuri ale autorității legislative în mod egal, cu respectarea deplină a rolurilor atribuite celor trei instituții de către tratate.

33. Cele trei instituții se vor informa reciproc cu regularitate pe tot parcursul procesului legislativ cu privire la activitatea lor, cu privire la negocierile aflate în derulare între ele și cu privire la orice feedback al părților interesate pe care l-ar putea primi, prin proceduri adecvate, inclusiv prin intermediul dialogului dintre acestea.

34. Parlamentul European și Consiliul, în calitate de legiuitori, convin asupra importanței de a menține contacte strânse chiar înainte de negocierile interinstituționale pentru a se ajunge la o mai bună înțelegere reciprocă a pozițiilor lor respective. În acest scop, în cadrul procesului legislativ, ele vor facilita schimbul reciproc de opinii și informații, inclusiv prin invitarea în mod regulat a reprezentanților celorlalte instituții la schimburi informale de opinii.

35. Din motive de eficiență, Parlamentul European și Consiliul vor asigura o sincronizare mai bună a tratamentului propunerilor legislative. În special, Parlamentul European și Consiliul vor compara programele indicative pentru diferitele etape care conduc la adoptarea finală a fiecărei propuneri legislative.

36. După caz, cele trei instituții pot conveni să își coordoneze eforturile pentru a accelera procesul legislativ, asigurând respectarea prerogativelor colegiuitorilor și păstrarea calității legislației.

37. Cele trei instituții convin că furnizarea de informații către parlamentele naționale trebuie să le permită acestora din urmă să își exercite pe deplin atribuțiile în conformitate cu tratatele.

38. Cele trei instituții vor asigura transparența procedurilor legislative pe baza legislației și jurisprudenței relevante, inclusiv o desfășurare adecvată a negocierilor trilaterale.

Cele trei instituții vor îmbunătăți comunicarea către public pe parcursul întregului ciclu legislativ și, în special, vor anunța în comun rezultatul pozitiv al procesului legislativ în cadrul procedurii legislative ordinare după ce au ajuns la un acord, și anume prin conferințe de presă comune sau prin orice alte mijloace pe care le consideră adecvate.

39. Pentru a facilita trasabilitatea diferitelor etape ale procesului legislativ, cele trei instituții se angajează să identifice, până la 31 decembrie 2016, modalități de a dezvolta în continuare platforme și instrumente în acest sens, în vederea stabilirii unei baze de date comune specifice privind stadiul dosarelor legislative.

40. Cele trei instituții recunosc importanța garantării faptului că fiecare instituție își poate exercita drepturile și îndeplini obligațiile consacrate în tratate, astfel cum sunt interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în ceea ce privește negocierea și încheierea acordurilor internaționale.

Cele trei instituții se angajează să se reunească în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului acord în vederea negocierii unor acorduri practice îmbunătățite pentru cooperarea și schimbul de informații în cadrul tratatelor, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

VII. TRANSPUNEREA ȘI APLICAREA LEGISLAȚIEI UNIUNII

41. Cele trei instituții convin asupra importanței unei cooperări mai structurate între ele pentru a evalua aplicarea și eficacitatea dreptului Uniunii în vederea îmbunătățirii acestuia prin legislația viitoare.

42. Cele trei instituții pun accent pe necesitatea aplicării rapide și corecte a legislației Uniunii în statele membre. Termenul pentru transpunerea directivelor va fi cât mai scurt posibil și, în general, nu va depăși doi ani.

43. Cele trei instituții fac apel la statele membre, ca atunci când adoptă măsuri care transpun sau pun în aplicare legislația Uniunii sau când asigură execuția bugetului Uniunii, să comunice în mod clar publicului în legătură cu aceste măsuri. Atunci când, în contextul transpunerii directivelor în dreptul intern, statele membre aleg să adauge elemente care nu sunt în niciun fel legate de respectivele acte legislative ale Uniunii, aceste adăugiri ar trebui identificate fie prin actul de transpunere a directivei, fie prin documente asociate.

44. Cele trei instituții solicită statelor membre să coopereze cu Comisia pentru a obține informațiile și datele necesare pentru monitorizarea și evaluarea aplicării dreptului Uniunii. Cele trei instituții reamintesc și subliniază importanța Declarației Politice Comune din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ale Comisiei și ale statelor membre ([1]) și a Declarației Politice Comune din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind documentele explicative care însoțesc notificarea măsurilor de transpunere.

45. Comisia va continua să raporteze anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea legislației Uniunii. Raportul Comisiei include, după caz, trimiterea la informațiile menționate la punctul 43. Comisia poate furniza informații suplimentare cu privire la stadiul implementării unui anumit act legislativ.

VIII. SIMPLIFICARE

46. Cele trei instituții își confirmă angajamentul de a utiliza tehnica legislativă de reformare pentru modificarea legislației existente mai frecvent și cu respectarea deplină a Acordului interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative. În cazul în care reformarea nu este adecvată, Comisia va prezenta o propunere, în conformitate cu Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative, cât mai curând posibil după adoptarea unui act de modificare. Dacă nu prezintă o astfel de propunere, Comisia precizează motivele.

47. Cele trei instituții se angajează la promovarea celor mai eficiente instrumente de reglementare, precum armonizarea și recunoașterea reciprocă, pentru a evita reglementarea excesivă și sarcinile administrative și pentru a îndeplini obiectivele tratatelor.

48. Cele trei instituții convin să coopereze în scopul de a actualiza și de a simplifica legislația, precum și de a evita reglementarea excesivă și sarcinile administrative pentru cetățeni, administrații și întreprinderi, inclusiv pentru IMM-uri, asigurând, în același timp, îndeplinirea obiectivelor legislației. În acest context, cele trei instituții convin să desfășoare schimburi de opinii în această privință înainte de finalizarea programului anual de lucru al Comisiei.

Ca o contribuție la programul său privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), Comisia se angajează să prezinte în fiecare an o imagine de ansamblu a rezultatelor eforturilor Uniunii de simplificare a legislației, de evitare a reglementării excesive și de reducere a sarcinilor administrative, inclusiv un studiu anual asupra sarcinilor.

Pe baza evaluării impactului și a activității de evaluare desfășurate de instituții, precum și a informațiilor transmise de statele membre și de părțile interesate și ținând cont de costurile și beneficiile reglementărilor Uniunii, Comisia va cuantifica, pe cât posibil, potențialul de reducere a poverii normative sau de economii al fiecărei propuneri sau al fiecărui act juridic.

De asemenea, Comisia va evalua fezabilitatea stabilirii de obiective pentru reducerea sarcinilor în anumite sectoare, în cadrul REFIT.

IX. PUNEREA ÎN APLICARE ȘI MONITORIZAREA PREZENTULUI ACORD

49. Cele trei instituții iau măsurile necesare pentru a se asigura că au mijloacele și resursele necesare pentru punerea în aplicare adecvată a prezentului acord.

50. Cele trei instituții vor monitoriza periodic și în comun punerea în aplicare a prezentului acord, atât la nivel politic prin discuții anuale cât și la nivel tehnic în cadrul Grupului de coordonare interinstituțională.

X. DISPOZIȚII FINALE

51. Prezentul acord interinstituțional înlocuiește Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2003 ([2]) privind o mai bună legiferare și Abordarea comună interinstituțională a evaluării impactului din noiembrie 2005 ([3]).

Anexa la prezentul acord înlocuiește Înțelegerea comună din 2011 privind actele delegate.

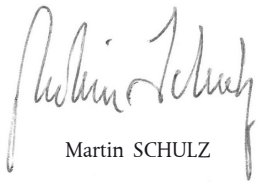
52. Prezentul acord intră în vigoare la data semnării.

([1]) JO C 369, 17.12.2011, p. 14.
([2]) JO C 321, 31.12.2003, p. 1.
([3]) http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

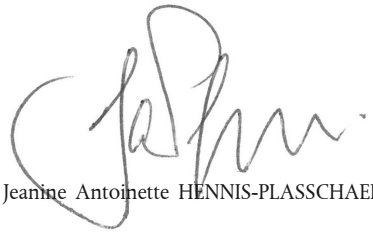
Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
Strasbourg, 13. aprill 2016
Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
Done at Strasbourg, 13 April 2016.
Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
Feito em Estrasbourgo, em 13 de abril de 2016.
Întocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
V Štrasburgu 13. apríla 2016.
V Strasbourgu, 13. aprila 2016.
Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

За Европейския парламент	За Съвета	За Комисията
Por el Parlamento Europeo	Por el Consejo	Por la Comisión
Za Evropský parlament	Za Radu	Za Komisi
For Europa-Parlamentet	På Rådets vegne	På Kommissionens vegne
Im Namen des Europäischen Parlaments	Im Namen des Rates	Im Namen der Kommission
Euroopa Parlamendi nimel	Nõukogu nimel	Komisjoni nimel
Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	Για το Συμβούλιο	Για την Επιτροπή
For the European Parliament	For the Council	For the Commission
Pour le Parlement européen	Pour le Conseil	Pour la Commission
Thar ceann Pharlaimint na hEorpa	Thar ceann Comhairle	Thar ceann an Choimisiúin
Za Europski parlament	Za Vijeće	Za Komisiju
Per il Parlamento europeo	Per il Consiglio	Per la Commissione
Eiroparlamenta vārdā	Padomes vārdā	Komisijas vārdā
Europos Parlamento vardu	Tarybos vardu	Komisijos vardu
Az Európai Parlament részéről	A Tanács részéről	A Bizottság részéről
Għall-Parlament Ewropew	Għall-Kunsill	Għall-Kummissjoni
Voor het Europees Parlement	Voor de Raad	Voor de Commissie
W imieniu Parlamentu Europejskiego	W imieniu Rady	W imieniu Komisji
Pelo Parlamento Europeu	Pelo Conselho	Pela Comissão
Pentru Parlamentul European	Pentru Consiliu	Pentru Comisie
Za Európsky parlament	Za Radu	Za Komisiu
Za Evropski parlament	Za Svet	Za Komisijo
Euroopan parlamentin puolesta	Neuvoston puolesta	Komission puolesta
På Europaparlamentets vägnar	På rådets vägnar	På kommissionens vägnar

Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
Przewodniczący/O Presidente/Președintele/Predseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Înțelegere comună între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind actele delegate

I. **Domeniu de aplicare și principii generale**

1. Prezenta înțelegere comună se bazează pe înțelegerea comună privind actele delegate, pe care o înlocuiește, și raționalizează practica instituită ulterior de Parlamentul European și Consiliu. Aceasta stabilește modalitățile practice, precum și clarificările și preferințele convenite aplicabile delegării de competențe legislative în temeiul articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Articolul menționat prevede ca obiectivele, conținutul, domeniul de aplicare și durata delegării să fie definite în mod explicit în fiecare act legislativ care include o astfel de delegare (denumit în continuare „actul de bază").

2. În exercitarea competențelor lor și în conformitate cu procedurile prevăzute în TFUE, Parlamentul European, Consiliul și Comisia (denumite în continuare „cele trei instituții") cooperează pe tot parcursul procedurii în scopul de a facilita exercitarea competențelor delegate și pentru a asigura controlul real al acestor competențe de către Parlamentul European și de către Consiliu. În acest scop, se mențin contactele corespunzătoare la nivel administrativ.

3. Atunci când propun o delegare de competențe în temeiul articolului 290 din TFUE, sau efectuează o astfel de delegare, instituțiile vizate, în funcție de procedura de adoptare a actului de bază, se angajează să utilizeze pe cât posibil clauzele standard prevăzute în apendice.

II. **consultări în timpul pregătirii și elaborării de acte delegate**

4. Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru la pregătirea proiectelor de acte delegate. Experții statelor membre sunt consultați în timp util cu privire la fiecare proiect de act delegat elaborat de serviciile Comisiei (*). Proiectele de acte delegate sunt puse la dispoziția experților statelor membre. Aceste consultări se desfășoară prin intermediul grupurilor de experți existente sau prin intermediul unor reuniuni ad-hoc cu experți din statele membre, pentru care Comisia trimite invitații prin intermediul reprezentanțelor permanente ale tuturor statelor membre. Statele membre decid care sunt experții care participă la consultări. Experților li se pun la dispoziție proiectele de acte delegate, proiectul de ordine de zi și orice alte documente relevante cu suficient timp înainte pentru a-și pregăti punctul de vedere.

5. La sfârșitul reuniunilor cu experții din statele membre sau ca urmare a unor astfel de reuniuni, serviciile Comisiei prezintă concluziile care s-au desprins din discuții, inclusiv modul în care vor ține seama de opiniile experților și modul în care intenționează să acționeze. Concluziile vor fi consemnate în procesul-verbal al reuniunii.

6. Pregătirea și elaborarea actelor delegate pot include, de asemenea, consultări cu părțile interesate.

7. În situația în care conținutul material al unui proiect de act delegat este modificat în vreun fel, Comisia le acordă experților din statele membre posibilitatea de a reacționa, dacă este cazul în formă scrisă, la versiunea modificată a proiectului de act delegat.

8. Un rezumat al procesului de consultare se include în expunerea de motive ce însoțește actul delegat.

9. Periodic, Comisia pune la dispoziție lista orientativă a actelor delegate.

(*) Particularitățile procedurii de elaborare a standardelor tehnice de reglementare (STR), astfel cum este descrisă în Regulamentele AES [(Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12), Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale),de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48) și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84)] vor fi luate în considerare fără a aduce atingere acordurilor de consultare, astfel cum sunt prevăzute în prezentul acord.

10. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia asigură transmiterea promptă și simultană a tuturor documentelor, inclusiv a proiectelor de acte, către Parlamentul European, Consiliu și către experții din statele membre.

11. Atunci când consideră că este necesar, Parlamentul European și Consiliul își pot trimite propriii experți la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei la care sunt invitați experți din statele membre și care se referă la pregătirea actelor delegate. În acest scop, Parlamentul European și Consiliul primesc planificarea pentru următoarele luni și invitații la toate reuniunile experților.

12. Cele trei instituții își trimit adresele respective de e-mail funcționale care trebuie folosite pentru transmiterea și primirea tuturor documentelor referitoare la actele delegate. După instituirea sa, registrul menționat la punctul 29 din prezentul acord va fi utilizat în scopul respectiv.

III. **Modalități de transmitere a documentelor și calcularea perioadelor**

13. Utilizând un mecanism adecvat, Comisia transmite în mod oficial actele delegate Parlamentului European și Consiliului. Documentele clasificate se prelucrează în conformitate cu procedurile administrative interne stabilite de fiecare instituție, astfel încât să se ofere toate garanțiile necesare.

14. Pentru ca Parlamentul European și Consiliul să fie în măsură să își exercite prerogativele prevăzute la articolul 290 din TFUE în termenele stabilite în fiecare act de bază, Comisia nu transmite niciun act delegat în următoarele perioade:

— de la 22 decembrie - la 6 ianuarie;

— de la 15 iulie - la 20 august.

Aceste perioade se aplică doar atunci când termenul pentru formularea de obiecții este stabilit conform punctului 18.

Aceste perioade nu se aplică în privința actelor delegate adoptate prin procedura de urgență, prevăzută în partea VI din prezenta înțelegere comună. În cazul în care un act delegat este adoptat prin procedura de urgență în decursul uneia din perioadele menționate la primul paragraf, termenul pentru formularea de obiecții prevăzut în actul de bază se calculează de la data la care se încheie perioada respectivă.

Până în luna octombrie a anului dinaintea alegerilor Parlamentului European, cele trei instituții convin cu privire la un mecanism de notificare a actelor delegate aplicabil pe durata vacanței electorale.

15. Termenul pentru formularea de obiecții se calculează începând de la data la care Parlamentul European și Consiliul primesc toate versiunile lingvistice oficiale.

IV. **Durata delegării de competențe**

16. Actul de bază poate conferi Comisiei competența de a adopta acte delegate pentru o perioadă nedeterminată sau pentru o perioadă determinată.

17. Atunci când se indică o perioadă determinată, actul de bază ar trebui să prevadă, în principiu, ca delegarea competențelor să se prelungească tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea fiecărei perioade. Acest punct nu aduce atingere dreptului de revocare al Parlamentului European sau al Consiliului.

V. **Termene pentru formularea de obiecții de către Parlamentul European și de către Consiliu**

18. Fără a aduce atingere procedurii de urgență, termenul pentru formularea de obiecții precizat de la caz la caz în fiecare act de bază ar trebui, în principiu, să nu fie mai scurt de două luni și să se poată prelungi pentru fiecare instituție (Parlamentul European sau Consiliu), la inițiativa acesteia, cu încă două luni.

19. Cu toate acestea, actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecții.

VI. **Procedura de urgență**

20. Procedura de urgență ar trebui utilizată doar în situații excepționale, cum ar fi chestiuni legate de securitate și siguranță, protecția sănătății și a siguranței sau relațiile externe, inclusiv situații de criză umanitară. Parlamentul European și Consiliul ar trebui să justifice în actul de bază folosirea procedurii de urgență. În actul de bază se precizează cazurile în care se recurge la procedura de urgență.

21. Comisia se angajează să furnizeze Parlamentului European și Consiliului toate informațiile privind posibilitatea ca un act delegat să fie adoptat prin procedură de urgență. De îndată ce anticipează o astfel de posibilitate, serviciile Comisiei anunță în mod informal Secretariatul Parlamentului European și Secretariatul Consiliului în acest sens, folosind adresele de e-mail menționate la punctul 12.

22. Un act delegat adoptat prin procedura de urgență intră în vigoare fără întârzieri și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în termenul prevăzut în actul de bază. Dacă se formulează o obiecție de către Parlamentul European sau de către Consiliu, Comisia abrogă actul imediat după notificarea din partea Parlamentului European sau a Consiliului privind decizia de a formula obiecții.

23. Atunci când notifică un act delegat prin procedura de urgență Parlamentului European și Consiliului, Comisia prezintă motivele pentru utilizarea procedurii respective.

VII. **Publicarea în Jurnalul Oficial**

24. Actele delegate se publică în seria L a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* numai după expirarea termenului pentru formularea de obiecții, cu excepția cazului prevăzut la punctul 19. Actele delegate adoptate prin procedura de urgență se publică fără întârziere.

25. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 297 din TFUE, deciziile Parlamentului European sau ale Consiliului de a revoca o delegare de competență, de a se opune unui act delegat adoptat în cadrul procedurii de urgență sau de a se opune unei reînnoiri tacite a unei delegări de competențe se publică, de asemenea, în seria L a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*. Decizia de revocare intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

26. De asemenea, Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* deciziile de abrogare a actelor delegate adoptate prin procedura de urgență.

VIII. **Schimb reciproc de informații, în special în cazul unei revocări**

27. Atunci când își exercită drepturile în contextul aplicării condițiilor prevăzute în actul de bază, Parlamentul European și Consiliul se informează cu privire la aceasta; de asemenea, cele două instituții informează Comisia.

28. În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul inițiază o procedură care ar putea avea drept rezultat revocarea unei delegări de competență, instituția respectivă informează celelalte două instituții cel târziu cu o lună înainte de a lua decizia de revocare.

Apendice

Clauze standard

Considerent:

În vederea … [*obiectivul urmărit*], competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește … [*conținut și domeniu de aplicare*]. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

Articol(e) care deleagă competențe

Comisia [adoptă/este împuternicită să adopte] acte delegate în conformitate cu articolul [A] privind … [*conținut și domeniu de aplicare*].

Paragraf suplimentar care se adaugă atunci când se aplică procedura de urgență:

În cazul … [*conținut și domeniu de aplicare*], dacă motive imperative de urgență impun acest lucru, procedura prevăzută la articolul [B] se aplică actelor delegate adoptate în temeiul prezentului articol.

Articolul [A]

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(durata)

Opțiunea 1:

(2) Competența de a adopta acte delegate prevăzută la articolul [articolele] … se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată începând cu … [*data intrării în vigoare a actului legislativ de bază sau o altă dată stabilită de colegiuitori*].

Opțiunea 2:

(2) Competența de a adopta acte delegate prevăzută la articolul [articolele] … se conferă Comisiei pentru o perioadă de … ani, începând cu … [*data intrării în vigoare a actului legislativ de bază sau o altă dată stabilită de colegiuitori*]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de … ani. Delegarea competențelor se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

Opțiunea 3:

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul [articolele] … se conferă Comisiei pentru o perioadă de … ani începând cu … [*data intrării în vigoare a actului legislativ de bază sau o altă dată stabilită de colegiuitori*].

(3) Delegarea competenței menționate la articolul [articolele] … poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului [articolelor] … intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de [două luni] de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articol suplimentar care se adaugă atunci când se aplică procedura de urgență:

Articolul [B]

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră în vigoare fără întârziere și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). În notificarea unui act delegat trimisă Parlamentului European și Consiliului se prezintă motivele pentru care s-a folosit procedura de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecții la un act delegat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul [A] alineatul (6). În acest caz, Comisia abrogă actul imediat ce Parlamentul European sau Consiliul notifică decizia de a formula obiecții.

13.5.2016 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 124/1

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INSTITUȚIONALE

DECLARAȚIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A COMISIEI CU OCAZIA ADOPTĂRII ACORDULUI INTERINSTITUȚIONAL PRIVIND O MAI BUNĂ LEGIFERARE DIN 13 APRILIE 2016

Parlamentul European și Comisia consideră că acordul ([1]) reflectă competențele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, precum și echilibrul dintre aceste instituții, astfel cum se prevede în tratate.

Acesta nu aduce atingere Acordului-cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ([2]).

([1]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.
([2]) JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN, A CONSILIULUI ŞI A COMISIEI DIN 19 APRILIE 1995 PRIVIND MODALITĂŢILE DE EXERCITARE A DREPTULUI DE ANCHETĂ AL PARLAMENTULUI EUROPEAN[1]

Parlamentul European, Consiliul şi Comisia,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene a Cărbunelui şi Oţelului, în special articolul 20b,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, în special articolul 193,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene a Energiei Atomice, în special articolul 107b,

întrucât este necesar să se definească modalităţile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European, în conformitate cu dispoziţiile prevăzute de tratatele de instituire a Comunităţilor Europene;

întrucât comisiile temporare de anchetă trebuie să poată dispune de mijloacele necesare pentru îndeplinirea funcţiilor lor; întrucât, este necesar ca, în acest scop, statele membre, precum şi instituţiile şi organele Comunităţilor Europene, să ia toate măsurile pentru facilitarea îndeplinirii acestor funcţii;

întrucât secretul şi confidenţialitatea lucrărilor comisiilor temporare de anchetă trebuie să fie protejate;

întrucât, la cererea uneia dintre cele trei instituţii în cauză, modalităţile de exercitare a dreptului de anchetă vor putea fi revizuite, după încheierea prezentei legislaturi a Parlamentului European, în conformitate cu experienţa dobândită,

ADOPTĂ DE COMUN ACORD PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modalităţile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European sunt definite de prezenta decizie, în conformitate cu articolul 20b din Tratatul CECO, cu articolul 193 din Tratatul CE şi cu articolul 107b din Tratatul CEEA.

Articolul 2

(1) În condiţiile şi limitele stabilite de tratatele prevăzute la articolul 1 şi în cadrul îndeplinirii misiunilor care îi revin, Parlamentul European poate constitui, la cererea unui sfert dintre membrii săi, o comisie temporară de anchetă pentru a examina pretinsele încălcări sau administrări defectuoase în aplicarea dreptului comunitar care ar fi imputabile fie unei instituţii, fie unui organ al Comunităţilor Europene, fie unei administraţii publice a unui stat membru, fie unor persoane mandatate de dreptul comunitar pentru aplicarea acestuia.

Parlamentul European stabileşte componenţa şi regulile interne de funcţionare a comisiilor temporare de anchetă.

[1]JO L 113, 19.5.1995, p. 1.

Decizia privind constituirea unei comisii temporare de anchetă, prin care se precizează în special obiectul de activitate al acesteia şi termenul de depunere a raportului acesteia, se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene*.

(2) Comisia temporară de anchetă îşi îndeplineşte funcţiile respectând atribuţiile conferite de tratate instituţiilor şi organelor Comunităţilor Europene.

Membrii comisiei temporare de anchetă, precum şi orice altă persoană care, prin funcţia pe care o deţine a luat cunoştinţă cu privire la faptele, informaţiile, cunoştinţele, documentele sau obiectele asupra cărora trebuie păstrat secretul în temeiul dispoziţiilor adoptate de un stat membru sau de o instituţie a Comunităţii, sunt obligaţi, chiar şi după încetarea funcţiilor, să păstreze secretul faţă de orice persoană neautorizată sau faţă de public.

Audierile şi depoziţiile au loc în cadrul unei şedinţe publice. La cererea unui sfert dintre membrii comisiei de anchetă sau a autorităţilor comunitare sau naţionale sau în cazul în care comisia temporară de anchetă este sesizată asupra unor informaţii secrete, şedinţa se desfăşoară de drept cu uşile închise. Orice martor şi orice expert au dreptul să facă depoziţii sau să depună mărturie cu uşile închise.

(3) O comisie temporară de anchetă nu poate examina chestiuni pendinte în faţa unei instanţe naţionale sau comunitare atât timp cât procedura jurisdicţională nu s-a încheiat.

În termen de două luni, fie de la publicarea efectuată în conformitate cu alineatul (1), fie după ce Comisia a luat cunoştinţă de o acuzaţie, făcută în faţa unei comisii temporare de anchetă, privind o încălcare a dreptului comunitar, comisă de un stat membru, Comisia poate notifica Parlamentului European că un fapt vizat de o comisie temporară de anchetă face obiectul unei proceduri comunitare precontencioase; în acest caz, comisia temporară de anchetă ia toate măsurile necesare pentru a permite Comisiei să îşi exercite pe deplin atribuţiile în conformitate cu tratatele.

(4) Existenţa unei comisii temporare de anchetă se încheie la depunerea raportului, în termenul stabilit la constituirea acesteia, sau, cel târziu, la expirarea unui termen de cel mult douăsprezece luni de la data constituirii acesteia şi, în orice caz, la încheierea legislaturii.

Printr-o decizie motivată, Parlamentul poate proroga, de două ori, termenul de douăsprezece luni cu câte o perioadă de trei luni. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene*.

(5) O comisie temporară de anchetă nu poate fi constituită sau reconstituită, pentru fapte care au făcut deja obiectul unei anchete a unei comisii temporare de anchetă, înainte de expirarea unui termen minim de douăsprezece luni după depunerea raportului privind această anchetă sau de la sfârşitul misiunii acesteia, cu excepţia cazului în care apar fapte noi.

Articolul 3

(1) Comisia temporară de anchetă procedează la anchetele necesare pentru a verifica pretinsele încălcări sau administrări defectuoase în aplicarea dreptului comunitar, în condiţiile prevăzute în continuare.

(2) Comisia temporară de anchetă poate adresa o invitaţie unei instituţii sau unui organ al Comunităţilor Europene sau guvernului unui stat membru în vederea desemnării de către aceştia a unui membru care să participe la lucrările sale.

(3) La cererea motivată a comisiei temporare de anchetă, statele membre în cauză şi instituţiile sau organele Comunităţilor Europene desemnează funcţionarul sau agentul pe care îl autorizează să se înfăţişeze înaintea comisiei temporare de anchetă, dacă nu se opun raţiuni care ţin de secret sau de siguranţa publică sau naţională, în conformitate cu legislaţia naţională sau cea comunitară.

Funcţionarii sau agenţii în cauză se exprimă în numele şi pe baza instrucţiunilor guvernului sau instituţiei care i-a desemnat. Aceştia trebuie să respecte, în continuare, obligaţiile care decurg din statutul lor.

(4) Autorităţile statelor membre şi instituţiile sau organele Comunităţilor Europene furnizează unei comisii temporare de anchetă, la invitaţia acesteia sau din proprie iniţiativă, documentele necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor sale, cu excepţia cazului în care sunt împiedicate să facă acest lucru de raţiuni care ţin de secret sau de siguranţa publică sau naţională, în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative interne sau comunitare.

(5) Alineatele (3) şi (4) nu aduc atingere celorlalte dispoziţii proprii statelor membre care se opun înfăţişării funcţionarilor sau transmiterii documentelor.

Orice dificultate determinată de raţiunile ce ţin de secret sau de siguranţa publică sau naţională sau de dispoziţiile prevăzute la primul paragraf este notificată Parlamentului European de către un reprezentant abilitat să angajeze guvernul statului membru în cauză sau instituţia.

(6) Instituţiile sau organele Comunităţilor Europene furnizează comisiei temporare de anchetă documentele provenite de la un stat membru numai după informarea acestuia.

Acestea comunică comisiei temporare de anchetă documentele cărora li se aplică alineatul (5) numai după exprimarea acordului de către statul membru în cauză.

(7) Dispoziţiile alineatelor (3), (4) şi (5) se aplică în cazul persoanelor fizice sau juridice mandatate de dreptul comunitar pentru aplicarea acestuia.

(8) În măsura necesară îndeplinirii îndatoririlor care îi revin, comisia temporară de anchetă poate cere oricărei alte persoane să depună mărturie în faţa ei. În cazul în care introducerea în cauză a unei persoane în cursul unei anchete poate cauza prejudicii acesteia, persoanei respective i se aduce la cunoştinţă acest lucru de către comisia temporară de anchetă care o audiază, în cazul în care aceasta solicită audierea.

Articolul 4

(1) Informaţiile adunate de comisia temporară de anchetă sunt destinate exclusiv îndeplinirii îndatoririlor acesteia. Aceste informaţii pot fi făcute publice numai în cazul în care nu conţin elemente de natură secretă sau confidenţială sau în cazul în care introduc în cauză persoane în mod nominal.

Parlamentul European adoptă actele cu putere de lege şi normele administrative necesare pentru a proteja secretul şi confidenţialitatea lucrărilor comisiilor temporare de anchetă.

(2) Raportul comisiei temporare de anchetă se prezintă Parlamentului European, care poate decide să-l facă public, în conformitate cu dispoziţiile alineatului (1).

(3) Parlamentul European poate transmite instituţiilor sau organelor Comunităţilor Europene sau statelor membre recomandările adoptate pe baza raportului comisiei temporare de anchetă. Acestea vor trage concluziile pe care le consideră adecvate.

Articolul 5

Orice comunicare la adresa autorităţilor naţionale ale statelor membre în scopul aplicării prezentei decizii se face prin intermediul reprezentanţelor permanente ale acestora pe lângă Uniunea Europeană.

Articolul 6

La cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, modalităţile menţionate anterior pot fi revizuite, după încheierea prezentei legislaturi a Parlamentului European, pe baza experienţei dobândite.

Articolul 7

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene*.

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN DIN 18 NOIEMBRIE 1999 PRIVIND CONDIȚIILE PENTRU INVESTIGAȚIILE INTERNE PRIVIND PREVENIREA FRAUDEI, CORUPȚIEI ȘI ORICĂROR ACTIVITĂȚI ILEGALE CARE AFECTEAZĂ INTERESELE COMUNITĂȚILOR

Parlamentul European,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, în special articolul 199,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene a Cărbunelui şi Oţelului, în special articolul 25,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene a Energiei Atomice, în special articolul 112,

având în vedere Regulamentul de procedură şi, în special, articolul 186 litera (c)[1],

întrucât Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European şi al Consiliului[2], precum şi Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului[3] privind investigaţiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă prevăd că Oficiul iniţiază şi efectuează investigaţiile administrative în cadrul instituţiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor create de Tratatele CE şi Euratom sau instituite în temeiul acestora

întrucât responsabilitatea Oficiului European de Luptă Antifraudă, astfel cum a fost stabilită de către Comisie, pe lângă protejarea intereselor financiare, cuprinde şi ansamblul activităţilor legate de apărarea intereselor comunitare împotriva abaterilor care pot să atragă după sine acțiuni administrative sau penale;

întrucât este necesar să se extindă domeniul de aplicare şi să sporească eficacitatea luptei împotriva fraudei folosind expertiza existentă în domeniul investigaţiilor administrative;

întrucât, în consecinţă, ar trebui ca toate instituţiile, organismele, oficiile și agențiile, în temeiul autonomiei administrative de care dispun, să încredinţeze Oficiului misiunea de a efectua investigaţii administrative interne destinate să descopere fapte grave, legate de exercitarea activităţilor profesionale, care ar putea constitui o neîndeplinire a obligaţiilor funcţionarilor şi agenţilor Comunităţilor, cum ar fi cele menţionate la articolul 11, articolul 12 alineatele (2) şi (3), articolele 13, 14, 16 şi articolul 17 alineatul (1) din Statutul funcţionarilor Comunităţilor Europene şi regimul aplicabil altor agenţi ai Comunităţilor Europene (denumit în continuare „statut”), fapte care ar putea aduce atingere intereselor Comunităţilor Europene şi care ar putea face obiectul unor proceduri disciplinare, sau, după caz, penale, sau o abatere personală gravă prevăzută la articolul 22 din statut, sau o neîndeplinire a obligaţiilor analoage ale deputaţilor sau ale personalului Parlamentului European care nu se află sub incidenţa acestui statut;

întrucât aceste investigaţii ar trebui efectuate cu respectarea deplină a dispoziţiilor pertinente din Tratatele de instituire a Comunităţilor Europene, în special Protocolul privind privilegiile şi imunităţile, a textelor adoptate pentru aplicarea acestora, precum şi a statutului;

---

[1]Articol eliminat în prezent.
[2]JO L 136, 31.5.1999, p. 1.
[3]JO L 136, 31.5.1999, p. 8.

întrucât aceste investigaţii ar trebui efectuate în condiţii echivalente în toate instituţiile, organismele, oficiile şi agențiile comunitare; atribuirea acestei sarcini către Oficiul nu ar trebui să afecteze responsabilitatea proprie a instituţiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor şi nu ar trebui să diminueze cu nimic protecţia juridică a persoanelor vizate;

întrucât, până la modificarea statutului, ar trebui determinate modalităţile practice de colaborare între membrii instituţiilor şi organismelor, conducătorii oficiilor și agențiilor şi funcţionarii şi agenţii instituțiilor, organismelor, oficiilor șî agențiilor în vederea bunei desfăşurări a investigaţiilor interne,

DECIDE:

Articolul 1

Obligaţia de a coopera cu Oficiul

Secretarul General, serviciile, precum şi orice funcţionar sau agent al Parlamentului European sunt obligaţi să coopereze pe deplin cu agenţii Oficiului şi să le acorde toată asistenţa necesară pe parcursul investigaţiei. În acest scop, aceştia furnizează agenţilor Oficiului toate elementele de informaţie şi toate explicaţiile utile.

Fără a aduce atingere dispoziţiilor pertinente din Tratatele de instituire a Comunităţilor Europene, în special Protocolului privind privilegiile şi imunităţile, precum şi textelor adoptate în vederea aplicării acestora, deputaţii cooperează pe deplin cu Oficiul.

Articolul 2

Obligaţia de a furniza informaţii

Orice funcţionar sau agent al Parlamentului European care ajunge să cunoască elemente de fapt care conduc la prezumţia că există eventuale cazuri de fraudă, de corupţie sau orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor Comunităţilor sau fapte grave, legate de exercitarea unor activităţi profesionale, care ar putea constitui o neîndeplinire a obligaţiilor funcţionarilor şi agenţilor Comunităţilor sau ale personalului care nu se află sub incidenţa statutului, susceptibile de a face obiectul unor proceduri disciplinare sau, după caz, penale, îşi informează fără întârziere cu privire la aceasta şeful de serviciu sau directorul general sau, dacă i se pare util, Secretarul General sau direct Oficiul, în cazul în care este vorba despre un funcţionar, un agent sau un membru al personalului care nu se află sub incidenţa acestui statut sau, în cazul neîndeplinirii obligaţiilor analoage ale deputaţilor, Preşedintele Parlamentului European.

Preşedintele, Secretarul General, directorii generali şi şefii de serviciu ai Parlamentului European transmit imediat Oficiului orice element de fapt de care au cunoştinţă, care ar presupune existenţa neregulilor prevăzute la primul paragraf.

Funcţionarii şi agenţii Parlamentului European nu trebuie în niciun caz să fie trataţi inechitabil sau discriminatoriu ca urmare a faptului că au comunicat informaţiile menţionate la primul şi la al doilea paragraf.

Deputaţii care ajung să ia la cunoştinţă faptele menţionate la primul paragraf informează Preşedintele Parlamentului European sau, în cazul în care consideră că acest lucru este util, direct Oficiul.

Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere cerinţelor de confidenţialitate prevăzute de legislaţie sau de Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

Articolul 3

Asistenţa biroului de securitate

La cererea directorului Oficiului, biroul de securitate al Parlamentului European asistă agenţii Oficiului la efectuarea concretă a investigaţiilor.

Articolul 4

Imunitatea şi dreptul de a nu depune mărturie

Normele privind imunitatea deputaţilor în Parlament şi dreptul acestor deputaţi de a refuza depunerea mărturiei rămân neschimbate.

Articolul 5

Informarea părţii interesate

În cazul în care apare posibilitatea unei implicări personale a unui deputat, a unui funcţionar sau a unui agent, partea interesată este informată rapid, atât timp cât acest lucru nu dăunează mersului investigaţiei. În orice caz, la sfârşitul investigaţiei nu pot fi trase concluzii care privesc nominal un deputat, un funcţionar sau un agent al Parlamentului European fără ca partea interesată să fi avut posibilitatea să îşi exprime punctul de vedere asupra tuturor faptelor care o privesc.

În cazurile în care este necesară menţinerea unui secret absolut în scopul investigaţiei şi recurgerea la modalităţi de investigare care intră în competenţa unei autorităţi judiciare naţionale, obligaţia de a invita deputatul, funcţionarul sau agentul Parlamentului European să se exprime poate fi amânată cu acordul Preşedintelui, în cazul unui deputat, sau al Secretarului General, în cazul unui funcţionar sau al unui agent.

Articolul 6

Informarea privind încheierea investigaţiei fără a se da curs acesteia

În cazul în care, în urma unei investigaţii interne, nu poate fi reţinut niciun element împotriva unui deputat, a unui funcţionar sau a unui agent al Parlamentului European împotriva căruia s-au formulat acuzaţii, investigaţia internă cu privire la acesta este încheiată fără a i se da curs pe baza deciziei directorului Oficiului, care informează, în scris, persoana interesată cu privire la aceasta.

Articolul 7

Ridicarea imunităţii

Orice cerere provenind de la o autoritate poliţienească sau judiciară naţională privind ridicarea imunităţii de jurisdicţie a unui funcţionar sau agent al Parlamentului European în legătură cu eventuale cazuri de fraudă, corupţie sau orice altă activitate ilegală se transmite directorului Oficiului spre avizare. În cazul în care o cerere de ridicare a imunităţii se referă la un deputat al Parlamentului European, Oficiul este informat cu privire la aceasta.

Articolul 8

Data intrării în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării de către Parlamentul European.

30.11.2013 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 320/1

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Acord interinstituțional între Parlamentul European și Banca Centrală Europeană privind modalitățile practice de exercitare a controlului democratic și de monitorizare a exercitării atribuțiilor conferite Băncii Centrale Europene în cadrul mecanismului unic de supraveghere

(2013/694/UE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ,

— având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană,

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (6),

— având în vedere Regulamentul de procedură al Parlamentului, în special articolul 127 alineatul (1),

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ([1]), în special articolul 20 alineatele (8) și (9),

— având în vedere declarația comună a Președintelui Parlamentului European și a Președintelui Băncii Centrale Europene cu ocazia votului Parlamentului asupra adoptării Regulamentului (UE) nr. 1024/2013,

A. întrucât Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 conferă Băncii Centrale Europene (BCE) atribuții specifice în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, cu scopul de a contribui la siguranța și soliditatea instituțiilor de credit și la stabilitatea sistemului financiar din Uniunea Europeană și din fiecare stat membru care participă la mecanismul unic de supraveghere (MUS);

B. întrucât articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede că BCE este autoritatea competentă pentru îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere care îi sunt conferite în temeiul regulamentului în cauză;

C. întrucât conferirea atribuțiilor de supraveghere implică o responsabilitate semnificativă pentru BCE de a contribui la stabilitatea financiară în Uniune, utilizându-și competențele de supraveghere în mod cât mai eficace și proporțional;

D. întrucât conferirea oricăror competențe de supraveghere la nivelul Uniunii ar trebui să fie compensată de cerințe adecvate de răspundere; întrucât, în temeiul articolului 20 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE este, așadar, responsabilă pentru punerea în aplicare a regulamentului în cauză în fața Parlamentului și a Consiliului, ca instituții cu legitimitate democratică ce reprezintă cetățenii Uniunii și statele membre;

E. întrucât articolul 20 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede obligația BCE de a coopera în mod deschis în cazul oricăror investigații efectuate de către Parlamentul European în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);

F. întrucât articolul 20 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede că, la cerere, președintele Consiliului de supraveghere al BCE poartă discuții confidențiale neconsemnate în scris, în spatele ușilor închise, cu președintele și vicepreședinții comisiei competente a Parlamentului European în ceea ce privește atribuțiile de supraveghere ale BCE, în măsura în care astfel de discuții sunt necesare pentru exercitarea competențelor Parlamentului European în temeiul TFUE; întrucât articolul în cauză impune ca măsurile de organizare a discuțiilor respective să asigure confidențialitatea deplină, în conformitate cu obligațiile de confidențialitate impuse BCE ca autoritate competentă conform dreptului Uniunii;

([1]) JO L 287, 29.10.2013, p. 63.

G. întrucât articolul 15 alineatul (1) din TFUE prevede ca instituțiile Uniunii să își desfășoare activitatea cât mai deschis posibil; întrucât condițiile care reglementează confidențialitatea documentelor BCE sunt prevăzute în Decizia 2004/258/CE a BCE (BCE/2004/3) [1]; întrucât decizia în cauză prevede că orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică rezidentă sau având sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele BCE, sub rezerva condițiilor și limitelor definite în decizia în cauză; întrucât, în conformitate cu decizia în cauză, BCE refuză divulgarea informațiilor în cazul în care aceasta ar aduce atingere unor interese publice sau private specificate;

H. întrucât divulgarea informațiilor legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit nu este la latitudinea BCE, ci este supusă limitelor și condițiilor stabilite de dispozițiile relevante din dreptul Uniunii aplicabile atât Parlamentului, cât și BCE; întrucât, în conformitate cu articolul 37.2 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al BCE („Statutul SEBC"), persoanele care au acces la date care intră sub incidența legislației Uniunii care impune obligația păstrării secretului se supun acestei legislații;

I. întrucât considerentul 55 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 menționează că orice obligații de raportare față de Parlamentul European ar trebui să se supună cerințelor relevante privind secretul profesional; întrucât considerentul 74 și articolul 27 alineatul (1) din regulamentul în cauză stipulează că membrii Consiliului de supraveghere, comitetul director, personalul BCE și personalul detașat de statele membre participante care îndeplinesc atribuții de supraveghere fac obiectul cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la articolul 37 din Statutul SEBC și în actele relevante din dreptul Uniunii; întrucât articolul 339 din TFUE și articolul 37 din Statutul SEBC prevăd că membrii organelor de conducere, precum și personalul BCE și cel al băncilor centrale naționale au obligația de a păstra secretul profesional;

J. întrucât, în conformitate cu articolul 10.4 din Statutul SEBC, reuniunile Consiliului guvernatorilor BCE sunt confidențiale;

K. întrucât articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede că în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul regulamentului în cauză, BCE aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive;

L. întrucât, sub rezerva unor modificări ulterioare și a unor acte legislative viitoare relevante, dispozițiile relevante din dreptul Uniunii privind procesarea informațiilor care sunt considerate confidențiale, în special articolele 53-62 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului [2], impun obligații stricte privind secretul profesional autorităților competente și personalului lor în ceea ce privește supravegherea instituțiilor de credit; întrucât toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente sunt supuse obligației de a păstra secretul profesional; întrucât informațiile confidențiale pe care aceste persoane le primesc în cursul îndeplinirii atribuțiilor lor pot fi divulgate numai sub formă de rezumat sau în formă agregată, astfel încât să nu se poată identifica instituțiile de credit individuale, fără a aduce însă atingere situațiilor care fac obiectul dreptului penal;

M. întrucât articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede că, în scopul exercitării atribuțiilor ce îi sunt conferite prin regulamentul în cauză, BCE este autorizată, în limitele și în condițiile prevăzute de dreptul relevant al Uniunii, să facă schimb de informații cu autoritățile și organele naționale și ale Uniunii în cazurile în care dreptul relevant al Uniunii permite autorităților naționale competente să divulge informații entităților respective sau în cazurile în care statele membre pot prevedea o astfel de divulgare în temeiul dreptului relevant al Uniunii;

N. întrucât încălcarea cerințelor privind secretul profesional în legătură cu informațiile privind supravegherea ar trebui să determine aplicarea unor sancțiuni adecvate; întrucât Parlamentul ar trebui să prevadă un cadru adecvat pentru luarea de măsuri în cazurile de încălcare a confidențialității de către deputați sau de către personalul său;

O. întrucât separarea organizatorică dintre personalul BCE implicat în exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale BCE și personalul implicat în exercitarea atribuțiilor de politică monetară trebuie să fie de natură să asigure respectarea pe deplin a Regulamentului (UE) nr. 1024/2013;

P. întrucât prezentul acord nu reglementează schimbul de informații confidențiale privind politica monetară sau orice alte atribuții ale BCE care nu se numără printre atribuțiile alocate BCE prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013;

Q. întrucât prezentul acord nu aduce atingere răspunderii autorităților naționale competente în fața parlamentelor naționale în conformitate cu dreptul intern;

[1] Decizia 2004/258/CE a Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Băncii Centrale Europene (BCE/2004/3) (JO L 80, 18.3.2004, p. 42).

[2] Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

R. întrucât prezentul acord nu reglementează și nu afectează răspunderea și obligațiile de raportare ale MUS față de Consiliu, de Comisie și de parlamentele naționale,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

I. RĂSPUNDEREA, ACCESUL LA INFORMAȚII, CONFIDENȚIALITATEA

1. **Rapoarte**

— § BCE prezintă anual Parlamentului European un raport („raport anual") privind exercitarea atribuțiilor care îi sunt conferite prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013. Președintele Consiliului de supraveghere prezintă raportul anual Parlamentului în cadrul unei audieri publice. Proiectul de raport anual este pus la dispoziția Parlamentului, în condiții de confidențialitate, cu patru zile lucrătoare înainte de audiere, într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii. Traducerile în toate limbile oficiale ale Uniunii sunt puse la dispoziție ulterior. Raportul anual cuprinde, printre altele:

(i) exercitarea atribuțiilor de supraveghere;

(ii) repartizarea atribuțiilor între BCE și autoritățile naționale de supraveghere;

(iii) cooperarea cu alte autorități relevante la nivel național sau la nivelul Uniunii;

(iv) separarea atribuțiilor de politică monetară de atribuțiile de supraveghere;

(v) evoluția structurii și a personalului de supraveghere, inclusiv numărul și defalcarea pe naționalități a experților naționali detașați;

(vi) punerea în aplicare a Codului de conduită;

(vii) metoda de calcul și valoarea taxelor de supraveghere;

(viii) bugetul pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere;

(ix) experiența cu raportările efectuate în baza articolului 23 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 (raportarea încălcărilor).

— § Pe perioada fazei de lansare menționată la articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE prezintă Parlamentului rapoarte trimestriale privind progresele înregistrate în punerea în aplicare din perspectiva operațională a regulamentului respectiv, ce vor cuprinde, printre altele:

(i) pregătirea, organizarea și planificarea la nivel intern a activității;

(ii) măsurile concrete pentru respectarea cerinței privind separarea funcțiilor de politică monetară de cele de supraveghere;

(iii) cooperarea cu alte autorități competente de la nivel național sau de la nivelul Uniunii;

(iv) orice dificultate întâmpinată de BCE pe parcursul pregătirii în vederea exercitării atribuțiilor sale de supraveghere;

(v) orice situație problematică sau orice modificare adusă Codului de conduită.

— § BCE publică raportul anual pe website-ul MUS. Serviciul de informații prin e-mail al BCE va fi extins pentru a aborda în mod specific întrebări legate de MUS, iar BCE va utiliza răspunsurile oferite prin e-mail pentru a crea o secțiune FAQ pe website-ul MUS.

2. **Audieri și discuții confidențiale neconsemnate în scris**

— Președintele Consiliului de supraveghere participă, la solicitarea comisiei competente a Parlamentului, la audieri publice **ordinare** cu privire la executarea atribuțiilor de supraveghere. Comisia competentă a Parlamentului și BCE convin asupra unui calendar pentru două astfel de audieri care să se desfășoare în cursul anului următor. Solicitările de modificare a calendarului convenit se adresează în scris.

— În plus, președintele Consiliului de supraveghere poate fi invitat la schimburi **ad hoc** suplimentare de opinii cu comisia competentă a Parlamentului, cu privire la chestiuni legate de supraveghere.

— În cazul în care este necesar pentru exercitarea competențelor ce îi revin Parlamentului conform TFUE și dreptului Uniunii, președintele comisiei competente a Parlamentului poate solicita motivat, în scris, reuniuni **confidențiale** speciale cu președintele Consiliului de supraveghere. Astfel de reuniuni se desfășoară la o dată convenită de ambele părți.

— Toți participanții la reuniunile **confidențiale** speciale sunt supuși unor cerințe privind confidențialitatea echivalente celor aplicabile membrilor Consiliului de supraveghere și personalului BCE cu atribuții de supraveghere.

— La audierile **ordinare**, schimburile **ad hoc** de opinii și reuniunile **confidențiale** pot participa și reprezentanții BCE în Consiliul de supraveghere sau membrii personalului cu atribuții de supraveghere care ocupă posturi

de conducere (directori generali sau adjuncții acestora), cu condiția ca președintele Consiliului de supraveghere sau președintele comisiei competente a Parlamentului să prezinte o cerere motivată și să fie cu acordul ambelor părți.

— Principiul transparenței instituțiilor europene prevăzut în TFUE se aplică MUS. Discuțiile din cadrul reuniunilor **confidențiale** speciale respectă principiul transparenței și al elaborării în funcție de circumstanțele relevante. Acestea implică schimbul de informații confidențiale cu privire la exercitarea atribuțiilor de supraveghere în limitele impuse de dreptul Uniunii. Divulgarea acestor informații poate fi restricționată prin prevederi legale privind confidențialitatea.

— Persoanelor angajate de Parlament sau de BCE nu le este permisă divulgarea informațiilor obținute în cadrul activităților lor, aferente atribuțiilor conferite BCE în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013, chiar și după data la care au încetat aceste activități sau contractele acestor persoane de angajare la respectivele instituții.

— Audierile **ordinare**, schimburile **ad hoc** de opinii și reuniunile **confidențiale** pot privi toate aspectele activității și funcționării MUS prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

— În cadrul reuniunilor **confidențiale** nu se redactează procese-verbale și nu se efectuează alte tipuri de înregistrări. Nu se dă nici o declarație pentru presă sau pentru alte servicii de comunicare în masă. Fiecare participant la discuțiile confidențiale semnează de fiecare dată o declarație solemnă prin care se angajează să nu divulge conținutul respectivelor discuții niciunei terțe persoane.

— Doar președintele Consiliului de supraveghere și președintele și vicepreședinții comisiei competente a Parlamentului pot participa la reuniunile **confidențiale**. Atât președintele Consiliului de supraveghere, cât și președintele și vicepreședinții comisiei competente a Parlamentului pot fi însoțiți de doi membri din personalul BCE sau, respectiv, de doi membri din secretariatul Parlamentului.

3. **Răspunsuri la întrebări**

— BCE răspunde în scris la întrebările care îi sunt adresate în scris de către Parlament. Respectivele întrebări se adresează președintelui Consiliului de supraveghere prin intermediul președintelui comisiei competente a Parlamentului. Răspunsurile la întrebări sunt formulate în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de cinci săptămâni de la transmiterea acestora către BCE.

— Atât BCE, cât și Parlamentul dedică o secțiune specifică în cadrul website-ului lor pentru întrebările și răspunsurile menționate mai sus.

4. **Accesul la informații**

— BCE furnizează comisiei competente a Parlamentului cel puțin o înregistrare cuprinzătoare și pertinentă a dezbaterilor Consiliului de supraveghere care să permită înțelegerea discuțiilor, precum și o listă adnotată a deciziilor. În cazul unei obiecții a Consiliului guvernatorilor față de un proiect de decizie a Consiliului de supraveghere conform articolului 26 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, președintele BCE îl informează pe președintele comisiei competente a Parlamentului cu privire la motivele care au dus la o astfel de obiecție, conform cerințelor de confidențialitate prevăzute în prezentul acord.

— În cazul lichidării unei instituții de credit, informațiile cu caracter neconfidențial legate de respectiva instituție de credit sunt divulgate *ex post*, numai după ce restricțiile cu privire la furnizarea de informații relevante, aplicabile conform cerințelor de confidențialitate, au încetat să se aplice.

— Taxele de supraveghere și o explicație cu privire la modul în care acestea sunt calculate sunt publicate pe website-ul BCE.

— BCE publică pe website-ul său un ghid cu privire la practicile sale de supraveghere.

5. **Protejarea informațiilor și documentelor clasificate ale BCE**

— Parlamentul pune în aplicare garanții și măsuri care să corespundă nivelului de sensibilitate a informațiilor sau a documentelor BCE și informează BCE în consecință. În orice caz, informațiile sau documentele divulgate vor fi folosite doar în scopul pentru care au fost furnizate.

— Parlamentul solicită aprobarea BCE cu privire la divulgarea acestora unor alte persoane sau instituții, iar cele două instituții cooperează în cadrul procedurilor judiciare, administrative sau de altă natură în cadrul cărora se solicită accesul la aceste documente sau informații. BCE poate solicita Parlamentului, cu privire la toate informațiile sau documentele divulgate sau la categorii din acestea, să țină o evidență a persoanelor care au acces la aceste informații și documente.

II. PROCEDURI DE SELECȚIE

— BCE stabilește și face publice criteriile pentru selectarea președintelui Consiliului de supraveghere, inclusiv echilibrul între competențe, buna cunoaștere a instituțiilor financiare și a piețelor și experiența în activitățile de supraveghere financiară și macro-prudențială. În stabilirea criteriilor, BCE vizează standardele profesionale cele mai înalte și are în vedere necesitatea protejării intereselor Uniunii în ansamblu și diversitatea în componența Consiliului de supraveghere.

— Comisia competentă a Parlamentului este informată, cu două săptămâni înainte ca Consiliul guvernatorilor BCE să publice anunțul pentru ocuparea postului, cu privire la detaliile acestuia, inclusiv criteriile de selecție și profilul specific al postului, și procedura de selecție deschisă pe care intenționează să o aplice pentru selecționarea președintelui.

— Comisia competentă a Parlamentului este informată de către Consiliul guvernatorilor BCE cu privire la componența grupului de candidați pentru postul de președinte (numărul de candidaturi, combinația de aptitudini profesionale, echilibrul între genuri și cetățenie etc.), precum și cu privire la metoda prin care lista de candidați este analizată în vederea întocmirii unei liste restrânse, cu cel puțin doi candidați, și a desemnării, în cele din urmă, a propunerii BCE.

— BCE prezintă comisiei competente a Parlamentului lista restrânsă a candidaților pentru postul de președinte al Consiliului de supraveghere. BCE furnizează respectiva listă cu cel puțin trei săptămâni înainte de a prezenta propunerea sa de numire în funcția de președinte.

— Comisia competentă a Parlamentului poate adresa BCE întrebări legate de criteriile de selecție și de lista restrânsă a candidaților în termen de o săptămână de la primirea acesteia. BCE răspunde în scris la aceste întrebări în termen de două săptămâni.

— § Procesul de aprobare constă din următoarele etape:

  — BCE transmite Parlamentului propunerile sale de numire în funcția de președinte și/sau a vicepreședinte, însoțite de explicații scrise cu privire la motivele care stau la baza acestor propuneri;

  — o audiere publică a persoanelor propuse pentru funcțiile de președinte și vicepreședinte al Consiliului de supraveghere se va desfășura în cadrul comisiei competente a Parlamentului;

  — Parlamentul decide cu privire la aprobarea candidaților propuși de BCE pentru posturile de președinte și vicepreședinte printr-un vot în cadrul comisiei competente și în plen. În condiții normale, Parlamentul are în vedere luarea deciziei în termen de șase săptămâni de la prezentarea propunerii, cu respectarea calendarului său de lucru.

— În cazul în care persoana propusă de BCE pentru numirea în funcția de președinte nu este aprobată, BCE poate decide fie să revină la grupul de persoane care și-au depus inițial candidatura pentru respectivul post, fie să relanseze procedura de selecție, cu elaborarea și publicarea unui nou anunț pentru ocuparea postului.

— BCE prezintă Parlamentului orice propunere de demitere din funcție a președintelui sau a vicepreședintelui și furnizează explicații în acest sens.

— § Procesul de aprobare constă în:

  — votul în cadrul comisiei competente a Parlamentului cu privire la o propunere de rezoluție; precum și

  — votul în plen cu privire la respectiva rezoluție (adoptare sau respingere).

— În cazul în care Parlamentul sau Consiliul informează BCE cu privire la faptul că, în opinia acestora, sunt îndeplinite condițiile pentru demiterea din funcție a președintelui sau a vicepreședintelui Consiliului de supraveghere, în sensul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE își prezintă considerentele în scris în termen de patru săptămâni.

III. ANCHETE

— În cazul în care Parlamentul instituie o comisie de anchetă, în temeiul articolului 226 din TFUE și al Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei [1], BCE asistă comisia de anchetă în desfășurarea atribuțiilor sale în conformitate cu principiul cooperării loiale și cu dreptul Uniunii.

— Orice activități ale comisiei de anchetă la care participă BCE intră sub incidența Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO.

— BCE cooperează întru totul în cadrul oricărei investigații întreprinse de către Parlament în temeiul articolului 20 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, în același cadru de cooperare care se aplică comisiilor de anchetă și în condițiile de confidențialitate prevăzute în prezentul acord în cazul discuțiilor confidențiale neconsemnate în scris (I.2).

— Toți destinatarii informațiilor furnizate Parlamentului în cadrul investigațiilor sunt supuși unor cerințe privind confidențialitatea echivalente cu cele aplicabile membrilor Consiliului de supraveghere și personalului cu atribuții de supraveghere din cadrul BCE, iar Parlamentul și BCE convin asupra măsurilor ce trebuie aplicate pentru a se asigura protecția acestor informații.

— În cazul în care este necesară păstrarea confidențialității din motive de protecție a interesului public sau privat, așa cum se prevede în Decizia 2004/258/CE, Parlamentul se asigură că protecția este menținută și se abține de la divulgarea oricărei informații de acest tip.

[1] Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalitățile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European (JO L 78, 6.4.1995, p. 1).

— Drepturile și obligațiile instituțiilor și organismelor Uniunii prevăzute în Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO se aplică și BCE, mutatis mutandis.

— Înlocuirea Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO printr-un alt instrument juridic sau modificarea acestei decizii presupune renegocierea părții III din prezentul acord. Până la obținerea unui nou acord privind părțile respective, prezentul acord rămâne în vigoare, la fel ca și Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO în versiunea sa de la data semnării prezentului acord.

IV. COD DE CONDUITĂ

— Anterior adoptării Codului de conduită menționat la articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE informează comisia competentă a Parlamentului cu privire la principalele elemente ale Codului de conduită vizat.

— La solicitarea scrisă a comisiei competente a Parlamentului, BCE informează Parlamentul în scris cu privire la punerea în aplicare a Codului de conduită. BCE informează, de asemenea, Parlamentul cu privire la necesitatea actualizării Codului de conduită.

— Codul de conduită reglementează conflictele de interese și asigură respectarea normelor de separare a atribuțiilor de politică monetară de cele de supraveghere.

V. ADOPTAREA DE ACTE DE CĂTRE BCE

— BCE informează în mod corespunzător comisia competentă a Parlamentului cu privire la procedurile (și calendarul acestora) stabilite pentru adoptarea regulamentelor, deciziilor, orientărilor și recomandărilor BCE („acte”) care fac obiectul unor consultări publice conform Regulamentului (UE) nr. 1024/2013.

— BCE informează comisia competentă a Parlamentului îndeosebi cu privire la principiile și tipurile de indicatori sau de informații pe care le utilizează în general în elaborarea actelor și a recomandărilor de politică, în vederea îmbunătățirii transparenței și a consecvenței politicilor.

— BCE transmite comisiei competente a Parlamentului proiectele de acte înainte de începerea procedurii de consultare publică. În cazul în care Parlamentul face observații cu privire la aceste acte, pot avea loc schimburi informale de opinii cu BCE pe marginea acestora. Astfel de schimburi informale de opinii au loc în paralel cu consultările publice deschise organizate de BCE în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

— După adoptarea de către BCE a unui act, aceasta îl transmite comisiei competente a Parlamentului. De asemenea, BCE informează periodic Parlamentul, în scris, cu privire la necesitatea actualizării actelor adoptate.

VI. DISPOZIȚII FINALE

1. Punerea în practică a prezentului acord este evaluată de către cele două instituții la fiecare trei ani.

2. Prezentul acord intră în vigoare la data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 sau în ziua ulterioară semnării prezentului acord, în funcție de care se produce mai târziu.

3. Obligațiile celor două instituții în materie de confidențialitate a informațiilor rămân în vigoare chiar și după încetarea valabilității prezentului acord.

4. Prezentul acord se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptat la Frankfurt pe Main și la Bruxelles, 6 noiembrie 2013.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Banca Centrală Europeană*
Președintele	*Președintele*
M. SCHULZ	M. DRAGHI

20.1.2009 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 13/3

Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa

(2009/C 13/02)

Obiective și principii

1. Parlamentul European, Consiliul și Comisia Europeană acordă o importanță majoră îmbunătățirii comunicării cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană pentru a permite cetățenilor europeni să își exercite dreptul de a participa la viața democratică a Uniunii, în cadrul căreia deciziile sunt luate în modul cel mai deschis posibil și cât mai aproape cu putință de cetățeni, respectând principiul pluralismului, al participării, al deschiderii și al transparenței.

2. Cele trei instituții doresc să încurajeze convergența de opinii cu privire la prioritățile de comunicare ale Uniunii Europene în ansamblu, să promoveze valoarea adăugată a unei abordări europene a comunicării cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană, să faciliteze schimburile de informații și de cele mai bune practici și să dezvolte sinergii între instituții atunci când se desfășoară activități de comunicare care țin de aceste priorități, precum și să faciliteze cooperarea între instituții și statele membre, după caz.

3. Cele trei instituții recunosc necesitatea unui angajament politic al instituțiilor UE și al statelor membre, pentru a asigura comunicarea cu privire la Uniunea Europeană, precum și faptul că statelor membre le revine responsabilitatea de a comunica cu cetățenii în ceea ce privește UE.

4. Cele trei instituții consideră că activitățile de informare și comunicare cu privire la chestiuni europene ar trebui să ofere tuturor accesul la informații corecte și diverse referitoare la Uniunea Europeană și ar trebui să permită cetățenilor exercitarea dreptului de a își exprima opiniile și de a participa activ la dezbaterile publice cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană.

5. Cele trei instituții promovează respectarea multilingvismului și a diversității culturale în cadrul punerii în aplicare a acțiunilor de informare și de comunicare.

6. Cele trei instituții și-au asumat angajamentul din punct de vedere politic să îndeplinească obiectivele menționate anterior. Acestea încurajează celelalte instituții și organe ale UE să sprijine eforturile depuse și să contribuie, dacă doresc acest lucru, la această abordare.

O abordare pe bază de parteneriat

7. Cele trei instituții recunosc importanța abordării provocării legate de comunicarea pe teme privind UE în cadrul unui parteneriat între statele membre și instituțiile UE, pentru a asigura, la un nivel corespunzător, comunicarea eficientă cu publicul cel mai larg posibil și informarea obiectivă a acestuia.

Cele trei instituții doresc să dezvolte sinergii cu autoritățile naționale, regionale și locale, precum și cu reprezentanți ai societății civile.

În acest scop, cele trei instituții ar dori să promoveze o abordare bazată pe un parteneriat pragmatic.

8. În această privință, acestea reamintesc rolul-cheie jucat de Grupul interinstituțional pentru informare (GII), în calitate de cadru la nivel înalt care permite instituțiilor să încurajeze dezbaterile politice referitoare la activitățile de informare și de comunicare cu privire la UE, pentru a promova sinergia și complementaritatea. În acest scop, GII, prezidat în comun de reprezentanți ai Parlamentului European, ai Consiliului și ai Comisiei Europene și cu participarea Comitetului Regiunilor și a Comitetului Economic și Social European în calitate de observatori, se reunește, în principiu, de două ori pe an.

Un cadru pentru cooperare

Cele trei instituții intenționează să coopereze având ca bază următoarele:

9. Cele trei instituții vor identifica anual, în cadrul GII, un număr limitat de priorități comune de comunicare, respectând, în același timp, responsabilitatea individuală a fiecărei instituții UE și a fiecărui stat membru pentru propriile sale strategii și priorități de comunicare.

10. Aceste priorități se vor baza pe prioritățile de comunicare identificate de instituțiile și organele UE în conformitate cu procedurile lor interne și vor completa, după caz, opiniile și eforturile strategice ale statelor membre în acest domeniu, luând în considerare așteptările cetățenilor.

11. Cele trei instituții și statele membre vor lua măsuri pentru a promova sprijinul corespunzător pentru a asigura comunicarea privind prioritățile identificate.

12. Serviciile responsabile de comunicare din statele membre și din instituțiile UE ar trebui să colaboreze strâns pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a priorităților comune de comunicare, precum și a altor activități legate de comunicarea cu privire la UE, după caz pe baza unor acorduri administrative adecvate.

13. Instituțiile și statele membre sunt invitate să efectueze un schimb de informații cu privire la alte activități de comunicare referitoare la UE, în special cu privire la activitățile sectoriale de comunicare avute în vedere de către instituții și organe, atunci când au drept rezultat campanii de informare în statele membre.

14. Comisia este invitată să prezinte celorlalte instituții ale UE, la începutul fiecărui an, un raport cu privire la principalele progrese înregistrate în punerea în aplicare a priorităților comune de comunicare din anul precedent.

15. Prezenta declarație politică a fost semnată la douăzeci și doi octombrie două mii opt.

Întocmit la Strasbourg, la douăzeci și doi octombrie două mii opt.

Pentru	*Pentru*	*Pentru*
Parlamentul European	*Consiliul Uniunii Europene*	*Comisia Comunităților Europene*
Președintele	*Președintele*	*Președintele*

30.6.2007 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 145/5

II

(Comunicări)

DECLARAȚII COMUNE

PARLAMENT EUROPEAN
CONSILIU
COMISIE

DECLARAȚIA COMUNĂ PRIVIND ASPECTELE PRACTICE ÎN CADRUL PROCEDURII DE CODECIZIE (ARTICOLUL 251 DIN TRATATUL CE)

(2007/C 145/02)

PRINCIPII GENERALE

1. Parlamentul European, Consiliul și Comisia, denumite în cele ce urmează în mod colectiv „instituțiile", observă că practica actuală, care implică discuții între Președinția Consiliului, Comisie și președinții comisiilor competente și/sau raportorii Parlamentului European, precum și între copreședinții Comitetului de conciliere și-a demonstrat eficacitatea.

2. Instituțiile confirmă faptul că această practică, care s-a dezvoltat în toate etapele procedurii de codecizie, trebuie să fie încurajată în continuare. Instituțiile se angajează să își examineze metodele de lucru, astfel încât să utilizeze cu și mai multă eficiență toate posibilitățile oferite de procedura de codecizie prevăzută în Tratatul CE.

3. Prezenta declarație comună clarifică aceste metode de lucru, precum și aspectele practice prin care acestea pot fi realizate. Declarația completează Acordul interinstituțional privind „O mai bună legiferare" ([1]), în special dispozițiile acestuia privind procedura de codecizie. Instituțiile se angajează să respecte în totalitate aceste angajamente, în conformitate cu principiile transparenței, responsabilității și eficienței. În acest sens, instituțiile ar trebui să acorde o atenție deosebită promovării unor propuneri de simplificare cu respectarea în același timp a acquis-ul comunitar.

4. Instituțiile cooperează cu bună credință pe întreaga durată a procedurii, pentru a-și apropia pozițiile cât mai mult posibil, permițând astfel, dacă este cazul, adoptarea actului legislativ într-o etapă timpurie a procedurii.

5. În acest scop, instituțiile cooperează prin intermediul contactelor interinstituționale corespunzătoare pentru a monitoriza progresul înregistrat și pentru a analiza gradul de convergență pe parcursul tuturor etapelor procedurii de codecizie.

6. Instituțiile se angajează, în conformitate cu regulamentele lor de procedură, să schimbe informații în mod periodic cu privire la evoluția dosarelor de codecizie. Acestea se asigură că există, în măsura posibilului, o coordonare a calendarelor lor de lucru, astfel încât să permită derularea procedurilor într-un mod coerent și convergent. Prin urmare, instituțiile vor încerca să stabilească un calendar estimativ al diferitelor etape care duc la adoptarea finală a diverse propuneri legislative, în deplină conformitate cu natura politică a procesului decizional.

([1]) JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

7. Cooperarea între instituții în contextul codeciziei ia adesea forma unor reuniuni tripartite („trialoguri"). Acest sistem al trialogului și-a demonstrat vitalitatea și flexibilitatea, creând un număr semnificativ mai mare de posibilități de a ajunge la un acord în prima sau în a doua lectură și contribuind, de asemenea, la pregătirea lucrărilor Comitetului de conciliere.

8. În general, aceste trialoguri se desfășoară într-un cadru informal. Acestea pot avea loc în toate etapele procedurii și la diferite niveluri de reprezentare, în funcție de natura discuțiilor prevăzute. Fiecare instituție, în conformitate cu propriul său regulament de procedură, își desemnează participanții la fiecare reuniune, își definește mandatul de negociere și informează în timp util celelalte instituții cu privire la aspectele practice ale reuniunilor.

9. În măsura posibilului, toate proiectele de text de compromis supuse dezbaterii la o reuniune ulterioară sunt distribuite în prealabil tuturor participanților. Pentru a consolida transparența, trialogurile care se desfășoară în cadrul Parlamentului European și al Consiliului sunt anunțate, în măsura în care acest lucru este posibil.

10. Președinția Consiliului se va strădui să asiste la reuniunile comisiilor parlamentare. Aceasta va examina cu atenție, în mod corespunzător, orice solicitare primită de a furniza informații privind poziția Consiliului.

PRIMA LECTURĂ

11. Instituțiile cooperează cu bună credință pentru a-și apropia pozițiile în cea mai mare măsură, astfel încât actele legislative să poată fi adoptate în prima lectură, ori de câte ori acest lucru este posibil.

Acordul în etapa primei lecturi în Parlamentul European

12. Se stabilesc contacte adecvate pentru a facilita derularea procedurilor în primă lectură.

13. Comisia facilitează astfel de contacte și își exercită dreptul de inițiativă într-un mod constructiv, în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, ținând cont în mod corespunzător de echilibrul interinstituțional și de rolul care îi este conferit acesteia prin tratat.

14. Atunci când se ajunge la un acord prin negocieri informale în cadrul trailogurilor, Președintele Coreper transmite, într-o scrisoare adresată președintelui comisiei parlamentare competente, detaliile privind conținutul acordului, sub forma unor amendamente la propunerea Comisiei. Scrisoarea în cauză indică disponibilitatea Consiliului de a accepta acordul respectiv, sub rezerva verificării din punct de vedere juridic și lingvistic, în cazul în care acesta este confirmat prin vot în ședință plenară. O copie a scrisorii este transmisă Comisiei.

15. În acest context, atunci când este iminentă finalizarea unui dosar în prima lectură, informațiile privind intenția de a încheia un acord ar trebui să fie puse la dispoziție cât mai curând posibil.

Acordul în etapa poziției comune a Consiliului

16. În cazul în care nu se ajunge la un acord înainte de prima lectură a Parlamentului European, contactele pot continua în vederea încheierii unui acord în etapa poziției comune.

17. Comisia facilitează astfel de contacte și își exercită dreptul de inițiativă într-un mod constructiv, în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, ținând cont în mod corespunzător de echilibrul interinstituțional și de rolul care îi este conferit prin tratat.

18. În cazul în care se ajunge la un acord în această etapă, președintele comisiei parlamentare competente recomandă, într-o scrisoare adresată Președintelui Coreper, acceptarea în ședință plenară a fără amendamente a poziției comune a Consiliului, sub rezerva confirmării poziției comune de către Consiliu și a verificării din punct de vedere juridic și lingvistic. O copie a scrisorii este transmisă Comisiei.

A DOUA LECTURĂ

19. În expunerea sa de motive, Consiliul descrie cât mai clar posibil motivele care l-au condus la adoptarea poziției comune. În cea de a doua lectură, Parlamentul European ține cont, în cea mai mare măsură posibilă, de motivele respective și de poziția Comisiei.

20. Înainte de a transmite poziția comună, Consiliul se străduiește să stabilească, cu consultarea Parlamentului European și a Comisiei, data posibilă pentru transmiterea acesteia pentru a asigura eficiența maximă a procedurii legislative în a doua lectură.

Acordul în etapa celei de-a doua lecturi în Parlamentul European

21. Imediat ce poziția comună a Consiliului este transmisă Parlamentului European, se vor relua contactele adecvate, pentru a ajunge la o mai bună înțelegere a pozițiilor respective și pentru a permite astfel finalizarea procedurii legislative cât mai curând posibil.

22. Comisia facilitează astfel de contacte și își dă avizul, în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, cu respectarea echilibrului interinstituțional și a rolului care îi este conferit prin tratat.

23. Atunci când se ajunge la un acord prin negocieri informale în cadrul trialogurilor, Președintele Coreper transmite, într-o scrisoare adresată președintelui comisiei parlamentare competente, detaliile privind conținutul acordului, sub forma unor amendamente la poziția comună a Consiliului. Scrisoarea respectivă indică disponibilitatea Consiliului de a accepta acordul respectiv, sub rezerva verificării din punct de vedere juridic și lingvistic, în cazul în care acesta este confirmat prin vot în ședință plenară. O copie a scrisorii este transmisă Comisiei.

CONCILIEREA

24. În cazul în care devine evident că nu vor putea fi acceptate de către Consiliu toate amendamentele depuse de Parlamentul European în a doua lectură și atunci când Consiliul este pregătit să-și prezinte poziția, se organizează un prim trialog. Fiecare instituție își desemnează participanții la fiecare reuniune și își definește mandatul de negociere, în conformitate cu propriul său regulament de procedură. Comisia indică ambelor delegații, cât mai devreme posibil, intențiile pe care le are în legătură cu avizul său privind amendamentele depuse de Parlamentul European în a doua lectură.

25. Trialogurile se desfășoară pe toată durata procedurii de conciliere, cu scopul de a soluționa aspectele încă nerezolvate și de a pregăti terenul pentru a se ajunge la un acord în cadrul Comitetului de conciliere. Rezultatele trialogurilor sunt discutate și, dacă este cazul, aprobate în cadrul reuniunilor instituțiilor respective.

26. Comitetul de conciliere este convocat de către Președintele Consiliului, de comun acord cu Președintele Parlamentului European, cu respectarea dispozițiilor tratatului.

27. Comisia participă la procedurile de conciliere și ia toate inițiativele necesare în vederea promovării unei apropieri între pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului. Aceste inițiative pot include, proiecte de text de compromis, luând în considerare pozițiile Parlamentului European și ale Consiliului, cu respectarea rolului conferit Comisiei prin tratat.

28. Președinția Comitetului este exercitată în comun de către Președintele Parlamentului European și de către Președintele Consiliului. Reuniunile Comitetului de conciliere sunt prezidate, alternativ, de fiecare copreședinte.

29. Datele și ordinea de zi ale reuniunilor Comitetului de conciliere sunt stabilite în comun de către copreședinți în vederea funcționării eficiente a Comitetului de conciliere pe toată durata procedurii de conciliere. Comisia este consultată cu privire la datele preconizate. Parlamentul European și Consiliul rezervă, cu titlu indicativ, date adecvate pentru procedurile de conciliere și le comunică Comisiei.

30. La fiecare reuniune a Comitetului de conciliere, copreședinții pot introduce mai multe dosare pe ordinea de zi. Pe lângă tema principală („punct B”), asupra căreia nu s-a ajuns încă la un acord, se pot deschide și/sau închide fără dezbatere proceduri de conciliere privind alte subiecte („punct A”).

31. Parlamentul European și Consiliul, respectând dispozițiile din tratat privind termenele, țin cont, în măsura posibilului, de imperativele legate de calendar, în special de cele determinate de întreruperi ale activităților instituțiilor și de alegerile Parlamentului European. În orice caz, întreruperile activităților trebuie să dureze cât mai puțin posibil.

32. Reuniunile Comitetului de conciliere se desfășoară, alternativ, în localurile Parlamentului European și în localurile Consiliului, în vederea partajării echitabile a serviciilor, inclusiv a celor de interpretare.

33. Comitetului de conciliere i se pun la dispoziție propunerea Comisiei, poziția comună a Consiliului, avizul emis de Comisie asupra acesteia, amendamentele propuse de Parlamentul European, avizul emis de Comisie asupra acestora și un document de lucru comun al delegațiilor Parlamentului European și Consiliului. Acest document de lucru ar trebui să permită utilizatorilor să identifice cu ușurință aspectele supuse discuției și să le abordeze într-un mod eficient. În general, Comisia își prezintă avizul în termen de trei săptămâni de la primirea oficială a rezultatului votului Parlamentului European, până la data începerii lucrărilor de conciliere.

34. Copreședinții pot supune unele texte aprobării Comitetului de conciliere.

35. Acordul privind un text comun este constatat în cadrul unei reuniuni a Comitetului de conciliere sau, ulterior, prin intermediul unui schimb de scrisori între copreședinți. Copii ale scrisorilor respective sunt transmise Comisiei.

36. În cazul în care Comitetul de conciliere ajunge la un acord privind un text comun, textul este supus aprobării formale a copreședinților după ce este finalizat din punct de vedere juridic și lingvistic. Cu toate acestea, în cazuri excepționale, pentru a respecta termenele, un proiect de text comun poate fi supus aprobării formale a copreședinților.

37. Copreședinții transmit textul comun astfel aprobat Președintelui Parlamentului European și Președintelui Consiliului prin intermediul unei scrisori semnate în comun. În cazul în care Comitetul de conciliere nu este în măsură să adopte un text comun, copreședinții notifică acest lucru Președintelui Parlamentului European și Președintelui Consiliului prin intermediul unei scrisori semnate în comun. Scrisorile respective sunt considerate acte oficiale. Copii ale acestor scrisori sunt transmise Comisiei spre informare. Documentele de lucru utilizate în cursul procedurii de conciliere vor putea fi accesate în registrul fiecărei instituții odată ce procedura a fost încheiată.

38. Secretariatul General al Parlamentului European și Secretariatul General al Consiliului asigură în comun funcțiile de secretariat al Comitetului de conciliere, în asociere cu Secretariatul General al Comisiei.

DISPOZIȚII GENERALE

39. În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul consideră că este absolut necesară prorogarea termenelor prevăzute la articolul 251 din tratat, acestea notifică președintele celeilalte instituții și Comisia în mod corespunzător.

40. Atunci când se ajunge la un acord, în primă sau a doua lectură, sau pe durata concilierii, textul astfel convenit este finalizat de către serviciile juridico/lingvistice ale Parlamentului European și ale Consiliului, care acționează în strânsă cooperare și de comun acord.

41. Nu se pot aduce modificări nici unui text convenit, fără acordul explicit, la nivel corespunzător, al Parlamentului European și al Consiliului.

42. Finalizarea este realizată cu respectarea diferitelor proceduri ale Parlamentului European și ale Consiliului, în special în ceea ce privește termenele pentru încheierea procedurilor interne. Instituțiile se angajează să nu redeschidă discuții privind anumite probleme de fond în cursul termenelor stabilite pentru finalizarea din punct de vedere juridic și lingvistic a actelor legislative.

43. Parlamentul European și Consiliul convin asupra unei prezentări comune a textelor pregătite de aceste instituții în comun.

44. În măsura posibilului, instituțiile se angajează să utilizeze clauze standard, acceptate de comun acord, pe care să le încorporeze în documentele adoptate în codecizie, în special în ceea ce privește dispozițiile privind exercitarea competențelor de executare [în conformitate cu decizia privind „comitologia" ([1])], intrarea în vigoare, transpunerea și aplicarea actelor legislative, precum și respectarea dreptului de inițiativă al Comisiei.

45. Instituțiile vor încerca să organizeze o conferință de presă comună pentru a anunța rezultatul pozitiv al procesului legislativ în prima sau a în doua lectură ori în timpul concilierii. De asemenea, vor încerca să emită comunicate de presă comune.

46. După ce Parlamentul European și Consiliul adoptă un act legislativ în codecizie, textul se prezintă spre semnare Președintelui Parlamentului European și Președintelui Consiliului, precum și secretarilor generali ai acestor instituții.

47. Președinții Parlamentului European și al Consiliului primesc textul spre semnare în limbile lor respective și, în măsura posibilului, semnează textul împreună, în cadrul unei ceremonii comune care urmează a fi organizată lunar, în vederea semnării unor acte legislative importante în prezența mass-media.

([1]) Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23). Decizie astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 27.7.2006, p. 11).

48. Textul semnat în comun este transmis spre publicare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În general, publicarea are loc în termen de două luni de la adoptarea actului legislativ de către Parlamentul European și Consiliu.

49. În cazul în care una dintre instituții identifică o eroare materială sau evidentă într-un text (sau într-una din versiunile sale lingvistice), aceasta informează imediat celelalte instituții. În cazul în care eroarea privește un act legislativ care încă nu a fost adoptat fie de către Parlamentul European, fie de către Consiliu, serviciile juridico/lingvistice ale Parlamentului European și ale Consiliului pregătesc, în strânsă cooperare, rectificarea necesară. În cazul în care eroarea privește un act legislativ care a fost adoptat deja de una dintre instituții sau de ambele instituții, fie că a fost publicat sau nu, Parlamentul European și Consiliul adoptă, de comun acord, o rectificare redactată în conformitate cu procedurile lor respective.

Întocmit la Bruxelles, treisprezece iunie două mii șapte.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliul Uniunii Europene*	*Pentru Comisia Comunităților Europene*
Președintele	*Președintele*	*Președintele*

Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare[1]

1. Introducere

Prezentul cod de conduită oferă, pentru Parlament, îndrumări privind modul de desfășurare a negocierilor în toate etapele procedurii legislative ordinare, inclusiv în a treia lectură, și ar trebui considerat împreună cu articolele 69b-69f din Regulamentul de procedură.

El vine în completarea dispozițiilor relevante ale Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016[2] referitoare la transparența și coordonarea procesului legislativ și ale Declarației comune privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie[3] convenite între Parlament, Consiliu și Comisie la 13 iunie 2007.

2. Principii generale și pregătirea pentru negocieri

Negocierile interinstituționale în cadrul procedurii legislative ordinare se bazează pe principiile transparenței, responsabilității și eficienței, pentru a asigura un proces decizional fiabil, ușor de urmărit și deschis, atât în cadrul Parlamentului, cât și față de public.

Ca regulă generală, Parlamentul ar trebui să utilizeze toate posibilitățile existente în toate etapele procedurii legislative ordinare. Decizia de a se angaja în negocieri, îndeosebi în vederea obținerii unui acord în primă lectură, se examinează de la caz la caz, ținând seama de particularitățile fiecărui dosar.

Posibilitatea de a iniția negocieri cu Consiliul este prezentată de raportor în cadrul reuniunii plenare a comisiei, care ia o decizie în conformitate cu articolul corespunzător din Regulamentul de Procedură. Mandatul este reprezentat de raportul legislativ al comisiei sau de amendamentele adoptate în plen pentru negocierile în primă lectură, de poziția în primă lectură a Parlamentului pentru negocierile pentru un acord timpuriu în a doua lectură sau pentru a doua lectură, precum și de poziția Parlamentului în a doua lectură pentru negocieri în a treia lectură.

Parlamentul este informat și examinează deciziile de a iniția negocieri. Pentru a atinge cel mai înalt grad de transparență în cadrul procesului legislativ, președintele Conferinței președinților de comisie informează Conferința președinților cu regularitate, furnizându-i informații prompte și sistematice cu privire la toate deciziile de a iniția negocieri, precum și cu privire la evoluția dosarelor în cadrul procedurii legislative ordinare. Orice acord la care s-a ajuns în cadrul negocierilor este considerat provizoriu până în momentul în care este adoptat în Parlament.

În cazul negocierilor din prima lectură, pentru un acord timpuriu în cea de-a doua lectură și din a doua lectură, principalul organism responsabil pentru derularea negocierilor este comisia competentă, reprezentată de echipa de negociere în conformitate cu articolul 69f. În a treia lectură, Parlamentul este reprezentat în cadrul negocierilor de delegația sa la comitetul de conciliere, care este prezidată de unul dintre vicepreședinții responsabili cu concilierea. Pe tot parcursul negocierilor, se respectă echilibrul politic și toate grupurile politice au dreptul de a fi reprezentate cel puțin la nivel de personal.

Prezentul cod de conduită se aplică, *mutatis mutandis*, în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 54 privind procedura comisiilor asociate sau la articolul 55 privind procedura reuniunilor comune ale comisiilor, în special în ceea ce privește componența echipei de negociere și desfășurarea negocierilor. Președinții comisiilor în cauză ar trebui să convină în prealabil asupra modalităților de cooperare pe tot parcursul negocierilor interinstituționale.

[1] Astfel cum a fost aprobat de Conferința președinților la 28 septembrie 2017.
[2] JO L 123, 12.5.2016, p. 1.
[3] JO C 145, 30.6.2007, p. 5.

3. Desfășurarea negocierilor și finalizarea acordului

Din principiu și pentru a crește transparența, Parlamentul pune la dispoziția publicului mijloacele necesare pentru o bună informare pe parcursul întregului ciclu legislativ, lucrând în strânsă cooperare cu celelalte instituții, pentru a facilita urmărirea procesului legislativ. Aceasta include anunțarea în comun a încheierii cu succes a procedurilor legislative, inclusiv prin conferințe de presă comune sau prin orice alte mijloace considerate adecvate.

Negocierile în cadrul trilogurilor se bazează pe un document comun (de obicei sub forma unui document pe coloane), indicând poziția instituțiilor respective cu privire la amendamentele fiecăreia și includ, de asemenea, toate textele de compromis asupra cărora s-a convenit în mod provizoriu. Acest document comun este un document partajat între instituții și orice versiune distribuită pentru un trilog ar trebui, în principiu, stabilită de comun acord de către colegiuitori. După fiecare trilog, președintele echipei de negociere și raportorul prezintă un raport comisiei competente sau coordonatorilor săi cu privire la evoluția negocierilor.

Atunci când se ajunge la un acord provizoriu cu Consiliul, președintele echipei de negociere și raportorul informează pe deplin comisia competentă cu privire la rezultatul negocierilor, care se publică. Comisia competentă primește spre examinare textul oricărui acord provizoriu la care s-a ajuns, într-un format care prezintă clar modificările aduse proiectului de act legislativ. Comisia competentă decide în conformitate cu articolul 69f din Regulamentul de procedură.

Acordul provizoriu la care s-a ajuns pe parcursul negocierilor este confirmat în scris printr-o scrisoare oficială. În cazul acordurilor în prima și a doua lectură, președintele Coreper confirmă acordul provizoriu în scris președintelui comisiei competente, în timp ce în cazul unui acord timpuriu în a doua lectură, președintele comisiei competente informează Consiliul că va recomanda plenului ca poziția în primă lectură a Consiliului care corespunde textului acordului provizoriu să fie adoptată fără amendamente în a doua lectură a Parlamentului.[1]

Se prevede un interval suficient de timp între avizul favorabil dat de comisie acordului provizoriu și votul în ședință plenară pentru a permite grupurilor politice să-și pregătească poziția finală.

Acordul provizoriu face obiectul finalizării juridico-lingvistice, în conformitate cu articolul 193 din Regulamentul de Procedură. Nu se aduc modificări niciunui acord provizoriu fără acordul explicit, la nivelul adecvat, atât al Parlamentului, cât și al Consiliului.

4. Asistență pentru echipa de negociere

Echipei de negociere i se pun la dispoziție toate resursele necesare pentru a-și desfășura activitatea în condiții optime. Ea este asistată de o echipă administrativă responsabilă de proiect, coordonată de secretariatul comisiei competente și din care ar trebui să facă parte cel puțin Unitatea pentru afaceri legislative, Serviciul juridic, Direcția pentru acte legislative, serviciul de presă al Parlamentului și alte servicii relevante care vor fi desemnate de la caz la caz. Consilierii grupurilor politice sunt invitați la reuniunile de pregătire a trilogurilor sau la reuniunile subsecvente. Unitatea pentru afaceri legislative coordonează acordarea de asistență administrativă delegației Parlamentului la comitetul de conciliere.

[1] A se vedea punctul 18 din Declarația comună privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie.

32002Q0328

ACORDUL INTERINSTITUȚIONAL
din 28 noiembrie 2001
privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative

(2002/C 77/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

întrucât:

(1) Consiliul European, reunit la Edinburgh în decembrie 1992, a subliniat importanța pentru Comunitate ca legislația comunitară să fie mai accesibilă și ușor de înțeles.

(2) La 20 decembrie 1994, urmând orientările formulate de Consiliul European, Parlamentul European, Consiliul și Comisia au încheiat un Acord interinstituțional privind metoda accelerată de lucru pentru codificarea oficială a textelor legislative ([1]) în vederea îmbunătățirii substanțiale a lizibilității actelor legislative care au fost modificate în mod considerabil.

(3) Cu toate acestea, experiența a demonstrat că, în ciuda utilizării metodei accelerate, se întârzie frecvent înaintarea de către Comisie a propunerilor de codificare oficială și adoptarea de către legislativ a actelor privind codificarea oficială, în special pentru că între timp au fost adoptate noi modificări ale actului legislativ în cauză, ceea ce determină reluarea activității de codificare de la început.

(4) De aceea, este recomandabil, în special în ceea ce privește actele legislative modificate frecvent, să se recurgă la o tehnică legislativă care să permită efectuarea modificărilor și a codificării actelor în cadrul unui singur text legislativ.

(5) În acest context, atunci când este necesar să se efectueze o modificare de fond a unui act legislativ anterior, tehnica de reformare permite adoptarea unui singur text legislativ care efectuează simultan modificarea dorită, codifică modificarea vizată cu dispozițiile neschimbate din actul anterior și abrogă actul în cauză.

(6) În consecință, în măsura în care previne proliferarea unor acte de modificare izolate din cauza cărora reglementările sunt adeseori dificil de înțeles, tehnica de reformare este un mijloc corespunzător pentru a asigura lizibilitatea legislației comunitare în mod permanent și universal.

(7) Modul mai structurat de utilizare a tehnicii de reformare face parte din măsurile întreprinse de instituții pentru a face legislația comunitară mai accesibilă, cum ar fi adoptarea metodei accelerate de lucru pentru codificarea oficială și stabilirea orientărilor comune pentru calitatea redactării legislației comunitare prin intermediul Acordului interinstituțional din 22 decembrie 1998 ([2]).

(8) Consiliul European, reunit la Helsinki în decembrie 1999, și-a exprimat dorința de a vedea încheiat cât mai curând posibil un Acord interinstituțional privind utilizarea tehnicii de reformare de către Parlamentul European, Consiliu și Comisie,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

(1) Scopul prezentului acord este de a stabili normele de procedură care să permită utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare, în cursul procesului legislativ normal al Comunității.

([1]) JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

([2]) JO C 73, 17.3.1999, p. 1.

(2) Reformarea constă în adoptarea unui nou act legislativ care să încorporeze într-un singur text atât modificările de fond pe care le aduce unui act anterior cât și dispozițiile neschimbate ale actului vizat. Noul act legislativ înlocuiește și abrogă actul anterior.

(3) Propunerea de reformare înaintată de Comisie se referă la modificările de fond pe care le aduce unui act anterior. La nivel secundar, propunerea cuprinde codificarea dispozițiilor neschimbate din actul anterior împreună cu modificările de fond.

(4) În sensul prezentului acord:

— „act anterior" înseamnă un act legislativ în vigoare și care este posibil să fi fost modificat de unul sau mai multe acte de modificare,

— „modificare de fond" înseamnă orice modificare care afectează dispozițiile de fond ale actului anterior, spre deosebire de modificările strict formale sau editoriale,

— „dispoziție neschimbată" înseamnă orice dispoziție a actului anterior care, cu toate că este posibil să facă obiectul unor modificări strict formale sau editoriale, nu a fost supus nici unei modificări de fond.

Un act legislativ nou nu constituie un act reformat în cazul în care, cu excepția dispozițiilor sau a formulărilor standardizate, aduce modificări de fond tuturor dispozițiilor din actul anterior pe care îl înlocuiește și îl abrogă.

(5) Se respectă întocmai procedura legislativă normală la nivel comunitar.

(6) O propunere de reformare îndeplinește următoarele criterii:

(a) expunerea de motive care însoțește propunerea:

(i) indică în mod explicit faptul că se referă la o propunere de reformare și explică motivele care justifică adoptarea unei astfel de abordări;

(ii) indică motivele pentru fiecare modificare de fond propusă;

(iii) precizează dispozițiile din actul anterior care rămân neschimbate;

(b) textul legislativ propus se prezintă într-un mod care:

(i) să permită ca modificările de fond și noile considerente să fie distinse clar de dispozițiile și considerentele care rămân neschimbate;

(ii) în ceea ce privește dispozițiile și considerentele care rămân neschimbate, să fie similar cu metoda utilizată pentru prezentarea propunerilor de codificare oficială a actelor legislative.

(7) Pentru a asigura claritatea și securitatea juridică, toate actele de reformare respectă *inter alia* [1] următoarele norme privind redactarea textelor legislative:

(a) primul considerent indică faptul că noul act legislativ reprezintă o reformare a unui act anterior;

(b) articolul prin care se abrogă actul anterior prevede că trimiterile la actul în cauză sunt considerate trimiteri la actul de reformare și, prin urmare, ar trebui citite în conformitate cu tabelul de corespondență anexat la actul de reformare;

(c) de asemenea, într-un act de reformare a unei directive:

(i) articolul de abrogare prevede că obligațiile statelor membre legate de perioada de transpunere [2] și, după caz, de perioada de punere în aplicare prevăzută de directiva abrogată de actul de reformare nu sunt afectate de o astfel de abrogare;

(ii) perioadele menționate la punctul (i) sunt prezentate în anexă sub formă de tabel;

(iii) articolul privind obligația de a transpune [3] în legislația națională o directivă reformată se referă numai la acele dispoziții care au făcut obiectul unor modificări de fond și care au fost identificate ca atare în mod precis. Dispozițiile care rămân neschimbate în directiva reformată se transpun în conformitate cu directivele anterioare.

---

[1] A se vedea, în special, Acordul interinstituțional din 22 decembrie 1998 privind orientările comune pentru calitatea redactării legislației comunitare (JO C 73, 17.3.1999, p. 1).

[2] Adică, perioada prevăzută pentru punerea în aplicare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru respectarea dispozițiilor directivei.

[3] Adică obligația de a pune în aplicare acte cu putere de lege și acte administrative necesare pentru respectarea dispozițiilor directivei.

(8) Atunci când, pe parcursul procedurii legislative, se dovedește necesar să se introducă în actul de reformare modificări de fond ale dispozițiilor care rămân neschimbate în propunerea Comisiei, astfel de modificări se aduc actului vizat în conformitate cu procedura prevăzută de tratat, conform bazei legale aplicabile.

(9) Un grup de lucru consultativ, format din serviciile juridice ale Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, analizează propunerea de reformare. Grupul de lucru emite un aviz cât mai curând posibil care să fie înaintat Parlamentului European, Consiliului și Comisiei pentru ca propunerea să nu conțină nici o altă modificare de fond în afară de cele identificate ca atare.

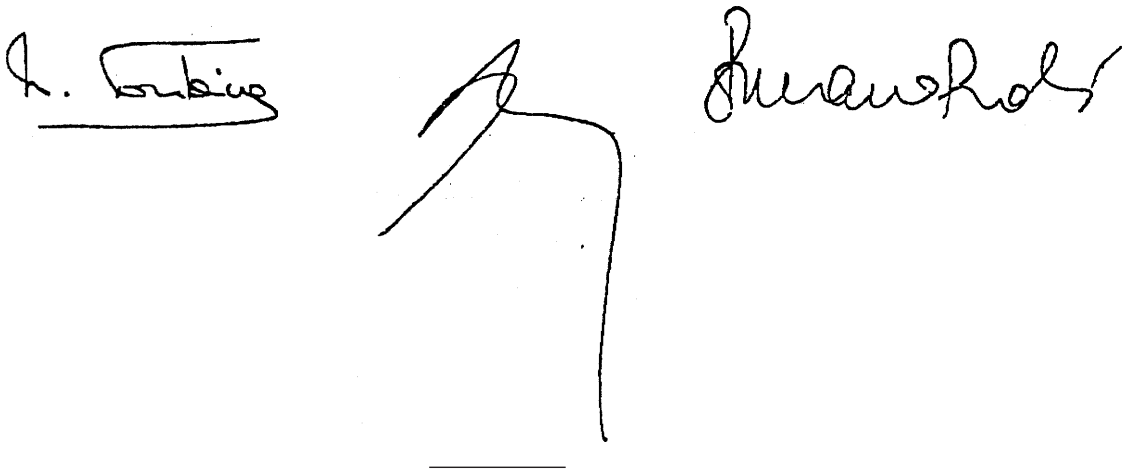
(10) Prezentul acord intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Acordul se aplică oricărei propuneri de reformare înaintate de la data intrării în vigoare a acestuia.

La trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord se realizează o evaluare a modului de aplicare a acestuia. În acest scop, serviciile juridice ale instituțiilor semnatare ale acordului prezintă un raport de evaluare și propun, după caz, orice schimbare necesară.

Încheiat la Bruxelles, la douăzeci și opt noiembrie două mii unu.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*	*Pentru Comisie*
Președintele	*Președintele*	*Președintele*

01/vol. 1 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 173

31996Y0404(02)

C 102/2 JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE 4.4.1996

ACORD INTERINSTITUȚIONAL

din 20 decembrie 1994

Metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative

(96/C 102/02)

(Prezentul text înlocuiește și anulează textul publicat în JO C 293 din 8 noiembrie 1995)

(1) În sensul prezentei metode de lucru, se înțelege prin codificare oficială procedura de abrogare a actelor care urmează să fie codificate și înlocuirea acestora cu un act unic care să nu conțină modificări de fond ale actelor în cauză.

(2) Sectoarele prioritare la care se referă codificarea sunt convenite de cele trei instituții implicate, la propunerea Comisiei. Comisia va include în programul său de lucru propunerile de codificare pe care intenționează să le prezinte.

(3) Comisia se angajează să nu introducă în propunerile sale de codificare nici un fel de modificări de fond ale actelor care urmează să fie codificate.

(4) Grupul de lucru consultativ, format din serviciile juridice ale Parlamentului European, Consiliului și respectiv, Comisiei, va examina propunerea de codificare de îndată ce aceasta este adoptată de către Comisie. Grupul de lucru va confirma, cât mai curând posibil, că propunerile se limitează efectiv la o simplă codificare fără modificări de fond.

(5) Se va respecta pe deplin procesul legislativ normal din cadrul Comunității.

(6) Obiectivul propunerii Comisiei, și anume codificarea simplă a textelor existente, constituie o limitare legală care interzice orice modificare de fond efectuată de către Parlamentul European sau de către Consiliu.

(7) Propunerea Comisiei va fi analizată sub toate aspectele sale printr-o procedură accelerată în cadrul Parlamentului European (comisia unică pentru examinarea propunerii și procedura simplificată de aprobare a acesteia) și al Consiliului (examinare de către grupul unic de lucru și procedura „punctelor I/A" pentru Coreper - Consiliu).

(8) În cazul în care, pe parcursul procesului legislativ, se dovedește că este necesar să se depășească simpla codificare și să se facă modificări de fond, Comisia răspunde de înaintarea oricărei sau a oricăror propuneri, după caz.

Încheiat la Bruxelles, în a douăzecea zi a lunii decembrie a anului o mie nouă sute nouăzeci și patru.

Pentru Consiliul Uniunii Europene	*Pentru Parlamentul European*	*Pentru Comisia Europeană*
Klaus KINKEL	Nicole FONTAINE	Jacques DELORS

112 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 01/vol. 2

31999Y0317(01)

17.3.1999 JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE C 73/1

ACORD INTERINSTITUȚIONAL

din 22 decembrie 1998

privind orientările comune pentru calitatea redactării legislației comunitare

(1999/C 73/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Declarația nr. 39 privind calitatea redactării legislației comunitare, adoptată la 2 octombrie 1997 de Conferința interguvernamentală și anexată la Actul final al Tratatului de la Amsterdam,

întrucât:

(1) redactarea actelor legislative comunitare în mod clar, simplu și precis este esențială pentru ca acestea să fie transparente și ușor de înțeles pentru public și agenții economici. De asemenea, aceasta constituie o condiție preliminară în vederea punerii în aplicare în mod corespunzător și a aplicării uniforme a legislației comunitare în statele membre;

(2) conform jurisprudenței Curții de Justiție, principiul securității juridice, care face parte din ordinea juridică a Comunității, impune ca legislația comunitară să fie clară și precisă, iar aplicarea acesteia să fie previzibilă pentru justițiabili. Această cerință trebuie respectată cu și mai multă strictețe în cazul unui act care poate avea consecințe financiare și care poate impune obligații persoanelor particulare, astfel încât cei vizați să poată cunoaște exact amploarea obligațiilor pe care legislația comunitară le impune;

(3) prin urmare, ar trebui să se adopte de comun acord orientări privind calitatea redactării legislației comunitare. Aceste orientări au rolul de a asigura îndrumarea instituțiilor comunitare atunci când adoptă acte cu putere de lege, precum și persoanelor din cadrul instituțiilor comunitare care sunt implicate în formularea și redactarea unor astfel de acte, fie în etapa textului inițial, fie în etapa în care se aduc diverse modificări textului pe parcursul procedurii legislative;

(4) aceste orientări ar trebui însoțite de măsuri care să garanteze faptul că sunt aplicate în mod corespunzător, fiecare instituție urmând să adopte măsurile relevante pe care le va utiliza;

(5) ar trebui consolidat rolul serviciilor juridice din cadrul instituțiilor, inclusiv rolul experților juriști/lingviști ai acestora, în ceea ce privește îmbunătățirea calității redactării actelor legislative comunitare;

(6) aceste orientări sunt complementare eforturilor depuse de instituții pentru ca legislația comunitară să fie mai accesibilă și mai ușor de înțeles, în special prin intermediul codificării oficiale a actelor legislative, al reformării și simplificării textelor existente;

(7) aceste orientări urmează a fi considerate ca instrumente de uz intern pentru instituții. Acestea nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic,

ADOPTĂ PREZENTELE ORIENTĂRI DE COMUN ACORD:

Principii generale

(1) Actele legislative comunitare se redactează în mod clar, simplu și precis.

(2) Modul de redactare a actelor comunitare este adecvat tipului de act în cauză și, în special, obligativității sau neobligativității acestuia (regulament, directivă, decizie, recomandare sau alt tip de act).

(3) La redactarea actelor se ține seama de persoanele cărora urmează să li se aplice, pentru a le permite acestora să își identifice drepturile și obligațiile fără ambiguitate, precum și de persoanele care răspund de punerea în aplicare a actelor vizate.

(4) Dispozițiile actelor sunt concise, iar conținutul acestora ar trebui să fie cât mai omogen posibil. Ar trebui să se evite articolele și tezele exagerat de lungi, formularea complicată inutilă și utilizarea excesivă a abrevierilor.

(5) Pe tot parcursul procesului care urmărește adoptarea lor, proiectele de acte sunt formulate în termeni și structuri frazeologice care să respecte natura multilingvistică a legislației comunitare; conceptele și terminologia specifice unui anumit sistem juridic național urmează a fi utilizate cu precauție.

(6) Terminologia utilizată într-un anumit act este consecventă atât în cadrul aceluiași act cât și cu actele care sunt deja în vigoare, mai ales în același domeniu.

Conceptele identice se exprimă în aceiași termeni și, în măsura în care este posibil, fără a devia de la sensul lor din limbajul comun, juridic sau tehnic.

Diverse părți ale actelor

(7) Toate actele comunitare cu aplicare generală se redactează conform unei structuri standard (titlu – preambul – parte dispozitivă – anexe, dacă este necesar).

(8) Titlul unui act oferă o indicație cât mai succintă și mai completă posibil privind subiectul care să nu inducă cititorul în eroare în ceea ce privește conținutul părții dispozitive. După caz, titlul complet al unui act poate fi urmat de un titlu prescurtat.

(9) Scopul referirilor este de a stabili baza legală a actului și etapele principale ale procedurii de adoptare a acestuia.

(10) Scopul considerentelor este de a prezenta motivele concise care justifică principalele dispoziții din partea dispozitivă, fără a le reproduce sau a le parafraza. Acestea nu conțin dispoziții normative sau declarații politice.

(11) Fiecare motiv se numerotează.

(12) Partea dispozitivă a unui act obligatoriu nu cuprinde dispoziții fără natură normativă, cum ar fi dorințe sau declarații politice, sau dispoziții care reiau sau parafrazează pasaje sau articole din tratate, sau dispoziții care să reafirme dispoziții legale aflate deja în vigoare.

Actele nu cuprind dispoziții care să enunțe conținutul altor articole sau care reiau titlul actului.

(13) După caz, se include un articol la începutul părții dispozitive pentru a defini obiectul și sfera de aplicare a actului.

(14) Atunci când termenii utilizați în act nu sunt lipsiți de ambiguitate, aceștia ar trebui definiți împreună în același articol, la începutul actului. Definițiile nu conțin dispoziții normative autonome.

(15) În măsura în care este posibil, partea dispozitivă are o structură standard (obiect și sferă de aplicare – definiții – drepturi și obligații – dispoziții prin care se conferă competențele de punere în aplicare – dispoziții procedurale – dispoziții de aplicare – dispoziții tranzitorii și finale).

Partea dispozitivă este împărțită în articole și, în funcție de lungimea și complexitatea acesteia, în titluri, capitole și secțiuni. Atunci când un articol conține o listă, fiecare element din listă ar trebui identificat printr-un număr sau o literă, mai degrabă decât o liniuță.

Trimiterile interne și externe

(16) Trimiterile la alte acte ar trebui limitate la minimum. Trimiterile indică precis actul sau dispoziția la care se referă. De asemenea, se evită trimiterile circulare (trimiteri la un act sau articol care conține el însuși o trimitere la dispoziția inițială) și trimiterile în serie (trimiteri la o dispoziție care trimite ea însăși la o altă dispoziție).

(17) Dacă partea dispozitivă a unui act obligatoriu conține o trimitere la un act neobligatoriu, acesta nu devine obligatoriu în consecință. Dacă organismele care redactează textul doresc să transforme întregul conținut al actului neobligatoriu sau o parte a acestuia într-un act obligatoriu, atunci dispozițiile acestuia ar trebui reluate în textul actului obligatoriu în măsura în care este posibil.

Acte de modificare

(18) Fiecare modificare a unui act se exprimă în mod clar. Modificările iau forma unui text care urmează să fie inserat în actul care trebuie modificat. Se preferă înlocuirea completă a dispozițiilor (a articolelor sau a subdiviziunilor articolelor) inserării sau eliminării separate a unor teze, expresii sau cuvinte.

Un act de modificare nu conține dispoziții de fond autonome care să nu fie inserate în actul care urmează să fie modificat.

(19) Un act care nu are drept scop principal modificarea unui alt act poate prevedea, la sfârșit, modificări ale altor acte care constituie o consecință a modificărilor pe care le introduce. Atunci când modificările astfel determinate sunt de fond, ar trebui să se adopte un act de modificare distinct.

Dispoziții finale, abrogări și anexe

(20) Dispozițiile care stabilesc date, termene, excepții, derogări și prelungiri, dispozițiile tranzitorii (în special cele care privesc efectele actului asupra situației existente) și dispozițiile finale (intrare în vigoare, termenul limită pentru transpunere și aplicarea în timp a actului) se redactează în termeni exacți.

Dispozițiile privind termenele limită de transpunere și aplicare a actelor specifică o dată exprimată ca zi/lună/an. În cazul directivelor, aceste termene se exprimă astfel încât să garanteze o perioadă corespunzătoare pentru transpunere.

(21) Actele și dispozițiile caduce se abrogă în mod expres. Adoptarea unui nou act ar trebui să determine abrogarea în mod expres a oricărui act sau dispoziție care devin inaplicabile sau superflue având în vedere noul act.

(22) Aspectele tehnice ale actului sunt cuprinse în anexe la care se fac trimiteri distincte în partea dispozitivă a actului și care nu pot prevedea nici un nou drept sau nici o nouă obligație care nu sunt prevăzute în partea dispozitivă.

Anexele se redactează conform unui format standardizat,

CONVIN ASUPRA URMĂTOARELOR DISPOZIȚII DE APLICARE:

Instituțiile iau măsuri privind organizarea lor internă pe care le consideră necesare pentru a se asigura că prezentele orientări se aplică în mod corespunzător.

În mod special, instituțiile:

(a) dispun ca serviciile lor juridice să elaboreze, în termen de un an de la publicarea prezentelor orientări, un ghid practic comun pentru persoanele implicate în procesul de redactare a legislației;

(b) își organizează procedurile interne respective astfel încât serviciile lor juridice, inclusiv experții lor juriști/lingviști, acționând fiecare pentru propria lor instituție, să poată face sugestii de redactare în timp util, în vederea aplicării prezentelor orientări;

(c) favorizează crearea unor unități de redactare în cadrul organelor sau departamentelor din cadrul instituțiilor care sunt implicate în procesul legislativ;

(d) se asigură de faptul că funcționarii lor și alți angajați beneficiază de formare în domeniul redactării de texte juridice, sensibilizându-i în mod special cu privire la efectele multilingvismului asupra calității procesului de redactare;

(e) promovează cooperarea cu statele membre în vederea îmbunătățirii capacității de a înțelege considerentele speciale care urmează a fi luate în considerare la redactarea textelor;

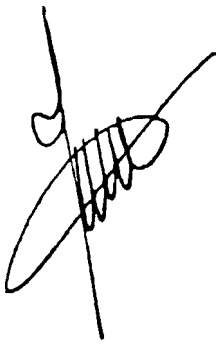
(f) încurajează dezvoltarea și perfecționarea instrumentelor informatice utilizate la redactarea textelor juridice;

(g) favorizează colaborarea dintre departamentele lor respective care răspund de asigurarea calității procesului de redactare;

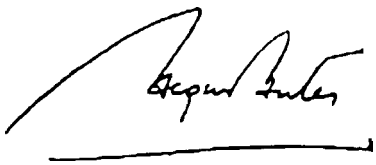
(h) dispun ca serviciile lor juridice respective, acționând fiecare pentru instituția de care aparține, să elaboreze periodic un raport privind măsurile luate în aplicarea literelor (a)-(g).

Încheiat la Bruxelles, 22 decembrie 1998.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliul Uniunii Europene*	*Pentru Comisia Comunităților Europene*
Președintele	*Președintele*	*Președintele*

20.12.2013 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 373/1

II

(Comunicări)

ACORDURI INSTITUȚIONALE

PARLAMENTUL EUROPEAN
CONSILIU
COMISIA EUROPEANĂ

ACORDUL INTERINSTITUȚIONAL

din 2 decembrie 2013

între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară

(2013/C 373/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI COMISIA EUROPEANĂ,

denumite în continuare „instituțiile”,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

1. Obiectivul prezentului acord, adoptat în conformitate cu articolul 295 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) este de a pune în aplicare disciplina bugetară și de a îmbunătăți funcționarea procedurii bugetare anuale și cooperarea între instituții privind chestiunile bugetare, precum și de a asigura buna gestiune financiară.

2. Disciplina bugetară prevăzută de prezentul acord se referă la totalitatea cheltuielilor. Acordul este obligatoriu pentru toate instituțiile pentru toată perioada în care este în vigoare.

3. Prezentul acord nu aduce atingere competențelor bugetare respective ale instituțiilor, astfel cum au fost stabilite în tratate, în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului [1] (denumit în continuare „Regulamentul privind CFM”) și în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului [2] (denumit în continuare „Regulamentul financiar”).

4. Orice modificare a dispozițiilor prezentului acord necesită acordul tuturor instituțiilor.

5. Prezentul acord cuprinde trei părți:

— partea I cuprinde dispoziții complementare privind cadrul financiar multianual (CFM) și dispoziții privind instrumentele speciale care nu sunt incluse în CFM;

— partea a II-a se referă la cooperarea interinstituțională pe durata procedurii bugetare;

— partea a III-a cuprinde dispoziții referitoare la buna gestiune financiară a fondurilor Uniunii.

6. Prezentul acord intră în vigoare la 23 decembrie 2013 și înlocuiește Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară [3].

PARTEA I

CFM ȘI INSTRUMENTELE SPECIALE

A. **Dispoziții privind CFM**

7. Informațiile privind operațiunile care nu sunt incluse în bugetul general al Uniunii și cele privind evoluția previzibilă

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 din 20 decembrie 2013 al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

[2] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

[3] JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

a diverselor categorii de resurse proprii ale Uniunii sunt prezentate, cu titlu orientativ, în tabele separate. Informațiile respective se actualizează anual, odată cu documentele care însoțesc proiectul de buget.

8. În vederea unei bune gestiuni financiare, instituțiile asigură, în măsura posibilităților, pe parcursul procedurii bugetare și în momentul adoptării bugetului, disponibilitatea unor marje suficiente sub plafoanele aferente diverselor rubrici din CFM, cu excepția subrubricii „Coeziune economică, socială și teritorială".

Actualizarea previziunilor pentru creditele de plată după 2020

9. În 2017, Comisia actualizează previziunile pentru creditele de plată pentru perioada de după 2020. Actualizarea respectivă ține seama de toate informațiile relevante, inclusiv de execuția efectivă a creditelor bugetare de angajament și a creditelor bugetare de plată, precum și de previziunile privind execuția. Se au în vedere, de asemenea, normele stabilite pentru a se asigura o evoluție ordonată a creditelor de plată în raport cu creditele de angajament și cu previziunile privind creșterea venitului național brut al Uniunii.

B. **Dispoziții referitoare la instrumentele speciale care nu sunt incluse în CFM**

Rezerva pentru ajutoare de urgență

10. Atunci când Comisia consideră că este necesar să se apeleze la rezerva pentru ajutoare de urgență, aceasta prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de transfer de credite din rezervă către liniile bugetare corespunzătoare.

Cu toate acestea, orice propunere a Comisiei de transfer din rezervă este precedată de o analiză a posibilităților de realocare a creditelor.

În caz de dezacord, se inițiază o procedură de trilog.

Transferurile din rezervă se efectuează în conformitate cu Regulamentul financiar.

Fondul de solidaritate al Uniunii Europene

11. Atunci când sunt îndeplinite condițiile de mobilizare a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene, astfel cum sunt prevăzute în actul de bază relevant, Comisia prezintă o propunere de mobilizare a acestuia. Atunci când există posibilitatea de a se efectua realocări ale creditelor în cadrul rubricii pentru care sunt necesare cheltuieli suplimentare, Comisia ia în considerare această posibilitate la elaborarea propunerii necesare, în conformitate cu Regulamentul financiar, prin utilizarea instrumentului bugetar adecvat. Decizia de mobilizare a Fondului de solidaritate este adoptată de Parlamentul European și de Consiliu. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată, iar Parlamentul European, cu majoritatea membrilor care îl compun și trei cincimi din voturile exprimate.

În caz de dezacord, se inițiază o procedură de trilog.

Instrumentul de flexibilitate

12. Comisia prezintă o propunere de mobilizare a instrumentului de flexibilitate după ce a examinat toate posibilitățile de realocare a creditelor în cadrul rubricii pentru care sunt necesare cheltuieli suplimentare.

Propunerea identifică nevoile care urmează a fi acoperite și suma aferentă. Propunerea poate fi prezentată, pentru orice exercițiu financiar, în cursul procedurii bugetare.

Decizia de mobilizare a instrumentului de flexibilitate este adoptată de Parlamentul European și de Consiliu. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată, iar Parlamentul European, cu majoritatea membrilor care îl compun și trei cincimi din voturile exprimate.

Obținerea unui acord se realizează în cadrul procedurii bugetare anuale.

Fondul european de ajustare la globalizare

13. Atunci când sunt îndeplinite condițiile de mobilizare a Fondului european de ajustare la globalizare, astfel cum sunt prevăzute în actul de bază relevant, Comisia prezintă o propunere de mobilizare a acestuia. Decizia de mobilizare a fondului de ajustare la globalizare este adoptată de Parlamentul European și de Consiliu. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată, iar Parlamentul European, cu majoritatea membrilor care îl compun și trei cincimi din voturile exprimate.

Concomitent cu prezentarea propunerii de decizie pentru mobilizarea fondului de ajustare la globalizare, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de transfer către liniile bugetare relevante.

În caz de dezacord, se inițiază o procedură de trilog.

Transferurile referitoare la Fondul de ajustare la globalizare se efectuează în conformitate cu Regulamentul financiar.

Marja pentru situații neprevăzute

14. Mobilizarea integrală sau parțială a marjei pentru situații neprevăzute este propusă de Comisie după o analiză aprofundată a tuturor celorlalte posibilități financiare. O astfel de propunere poate fi făcută numai în ceea ce privește un proiect de buget rectificativ sau anual, pentru adoptarea căruia ar fi necesară o astfel de propunere. Propunerea Comisiei de mobilizare a marjei pentru situații neprevăzute este însoțită de o propunere de realocare, în cadrul bugetului existent, a unei sume semnificative în măsura în care este validată de analiza Comisiei.

Decizia de mobilizare a marjei pentru situații neprevăzute se adoptă de Parlamentul European și de Consiliu simultan cu aprobarea bugetului rectificativ sau a bugetului general al Uniunii a cărui adoptare este facilitată prin intermediul marjei pentru situații neprevăzute. Parlamentul European și Consiliul acționează în conformitate cu regulile de votare pentru aprobarea bugetului general al Uniunii prevăzute la articolul 314 din TFUE.

PARTEA A II-A

ÎMBUNĂTĂȚIREA COOPERĂRII INTERINSTITUȚIONALE ÎN CHESTIUNI BUGETARE

A. **Procedura de cooperare interinstituțională**

15. Detaliile cooperării interinstituționale pe parcursul procedurii bugetare sunt prevăzute în anexă.

Transparența bugetară

16. Comisia întocmește un raport anual care urmează să însoțească bugetul general al Uniunii și care reunește informațiile disponibile și neconfidențiale privind:

— activele și pasivele Uniunii, inclusiv cele rezultate în urma operațiunilor de acordare și de luare de credite efectuate de Uniune conform competențelor sale în temeiul tratatelor;

— veniturile, cheltuielile, activele și pasivele Fondului european de dezvoltare (FED), Fondului european de stabilitate financiară (FESF), Mecanismului european de stabilitate (MES) și ale altor mecanisme viitoare posibile, inclusiv ale fondurilor fiduciare;

— cheltuielile suportate de statele membre în cadrul cooperării consolidate, în măsura în care acestea nu sunt incluse în bugetul general al Uniunii.

B. **Încorporarea dispozițiilor financiare în actele legislative**

17. Fiecare act legislativ privind un program multianual adoptat prin procedura legislativă ordinară conține o dispoziție prin care legiuitorul prevede pachetul financiar aferent programului.

Suma respectivă constituie principala valoare de referință pentru Parlamentul European și Consiliu în cursul procedurii bugetare anuale.

Parlamentul European și Consiliul, precum și Comisia atunci când întocmește proiectul de buget, se angajează să nu se abată cu mai mult de 10 % de la suma respectivă pentru întreaga durată a programului în cauză, cu excepția cazului în care apar circumstanțe noi, obiective și pe termen lung, justificate în mod explicit și precis, ținându-se seama de rezultatele obținute prin punerea în aplicare a programului, în special pe baza evaluărilor. Orice majorare rezultată din astfel de variații rămâne sub plafonul existent pentru rubrica respectivă, fără a aduce atingere utilizării instrumentelor menționate în Regulamentul privind CFM și în prezentul acord.

Prezentul punct nu se aplică creditelor pentru coeziune adoptate prin procedura legislativă ordinară și prealocate pentru fiecare stat membru, care cuprind un pachet financiar pentru întreaga durată a programului, și nici proiectelor de mare anvergură prevăzute la articolul 16 din Regulamentul privind CFM.

18. Actele legislative referitoare la programele multianuale, care nu fac obiectul procedurii legislative ordinare, nu conțin o „sumă considerată necesară".

În cazul în care Consiliul dorește să includă o valoare de referință financiară, această valoare este considerată ca o expresie a voinței legiuitorului și nu aduce atingere competențelor bugetare ale Parlamentului European și ale Consiliului, astfel cum sunt prevăzute în TFUE. O dispoziție în acest sens este inclusă în toate actele legislative care cuprind o astfel de valoare de referință financiară.

În cazul în care valoarea de referință financiară în cauză a făcut obiectul unui acord ca urmare a procedurii de conciliere prevăzută în Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 4 martie 1975 ([1]), suma respectivă este considerată valoare de referință în sensul punctului 17 din prezentul acord.

C. **Cheltuieli privind acorduri în domeniul pescuitului**

19. Cheltuielile legate de acordurile în domeniul pescuitului sunt supuse următoarelor reguli specifice.

Comisia se angajează să informeze periodic Parlamentul European cu privire la pregătirea și desfășurarea negocierilor, inclusiv implicațiile bugetare ale acestora.

În cursul procedurii legislative privind acordurile în domeniul pescuitului, instituțiile se angajează să depună toate eforturile pentru a asigura executarea tuturor procedurilor în cel mai scurt timp.

Sumele prevăzute în buget pentru noile acorduri în domeniul pescuitului sau pentru reînnoirea acordurilor în domeniul pescuitului care intră în vigoare după data de 1 ianuarie a exercițiului financiar aferent sunt trecute în rezervă.

În cazul în care creditele pentru acordurile în domeniul pescuitului (inclusiv rezerva) se dovedesc insuficiente, Comisia furnizează Parlamentului European și Consiliului informațiile necesare pentru un schimb de opinii sub forma unui trilog, eventual în formă simplificată, privind cauzele situației și măsurile care ar putea fi adoptate în cadrul procedurilor stabilite. Dacă este necesar, Comisia propune măsuri adecvate.

([1]) JO C 89, 22.4.1975, p. 1.

În fiecare trimestru, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului informații detaliate privind punerea în aplicare a acordurilor în vigoare în domeniul pescuitului și previziunile financiare pentru restul anului.

20. Ținând seama de competențele Parlamentului European privind acordurile în domeniul pescuitului și în conformitate cu punctele 25 și 26 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ([1]), reprezentanții Parlamentului European pot participa, în calitate de observatori, la conferințele bilaterale și multilaterale de negociere a acordurilor internaționale în domeniul pescuitului.

21. Fără a aduce atingere procedurii relevante care reglementează negocierea acordurilor în domeniul pescuitului, Parlamentul European și Consiliul se angajează, în cadrul cooperării bugetare, să ajungă în timp util la un acord cu privire la finanțarea corespunzătoare a acordurilor în domeniul pescuitului.

D. **Cheltuieli legate de rezerva de criză pentru sectorul agricol**

22. Creditele aferente rezervei de criză pentru sectorul agricol prevăzute la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) sunt incluse în mod direct în bugetul general al Uniunii. Orice sumă din cadrul rezervei care nu este pusă la dispoziție pentru măsurile de criză este rambursată pentru plăți directe.

Cheltuielile aferente măsurilor pentru crize survenite între 16 octombrie și sfârșitul exercițiului financiar pot fi finanțate din rezerva următorului exercițiu financiar în conformitate cu cerințele prevăzute la al treilea paragraf.

Atunci când Comisia consideră că este necesar să se apeleze la rezervă, în conformitate cu actul legislativ relevant, aceasta prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de transfer din rezervă către liniile bugetare care finanțează măsurile pe care aceasta le consideră necesare. Orice propunere a Comisiei de transfer din rezervă este precedată de o analiză a posibilităților de realocare a creditelor.

Transferurile din rezervă se efectuează în conformitate cu Regulamentul financiar.

În caz de dezacord, se inițiază o procedură de trilog.

E. **Finanțarea politicii externe și de securitate comune (PESC)**

23. Cuantumul total al cheltuielilor operaționale destinate PESC este înscris în întregime într-un singur capitol bugetar, denumit PESC. Cuantumul respectiv acoperă nevoile reale previzibile, evaluate în cadrul elaborării proiectului de buget, pe baza previziunilor realizate anual de Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (denumit în continuare „Înaltul Reprezentant"), precum și o marjă rezonabilă pentru acțiuni neprevăzute. Nu pot fi înscrise fonduri într-o rezervă.

24. În ceea ce privește cheltuielile PESC înscrise în bugetul general al Uniunii, în conformitate cu articolul 41 din Tratatul privind Uniunea Europeană, instituțiile depun eforturi pentru a ajunge în fiecare an, în cadrul comitetului de conciliere și pe baza proiectului de buget elaborat de Comisie, la un acord privind cuantumul cheltuielilor operaționale care urmează a fi incluse în bugetul general al Uniunii și privind defalcarea acestei sume între articolele din capitolul bugetar PESC, astfel cum sunt indicate în al patrulea paragraf de la prezentul punct. În lipsa unui acord, se consideră că Parlamentul European și Consiliul înscriu în buget suma existentă în bugetul anterior sau suma propusă în proiectul de buget, reținându-se valoarea cea mai scăzută.

Cuantumul total al cheltuielilor operaționale PESC este defalcat între articolele din capitolul bugetar PESC, astfel cum se indică în al patrulea paragraf. Fiecare articol vizează instrumentele deja adoptate, instrumentele prevăzute, dar care nu sunt încă adoptate, precum și toate celelalte instrumente viitoare, dar neprevăzute, care urmează să fie adoptate de Consiliu în cursul exercițiului financiar în cauză.

Întrucât Comisia are, în temeiul Regulamentului financiar, autoritatea de a transfera în mod autonom credite între articolele din capitolul bugetar PESC, flexibilitatea considerată necesară pentru punerea rapidă în aplicare a acțiunilor PESC este, prin urmare, asigurată. În cazul în care suma înscrisă în capitolul bugetar PESC este insuficientă în cursul exercițiului financiar pentru a acoperi cheltuielile necesare, Parlamentul European și Consiliul caută de urgență o soluție, la propunerea Comisiei, ținând seama de articolul 3 din Regulamentul privind CFM și de punctul 10 din prezentul acord.

În cadrul capitolului bugetar PESC, articolele la care trebuie înscrise acțiunile PESC ar putea fi următoarele:

— misiunile unice majore, astfel cum sunt menționate la articolul 49 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul financiar;

— operațiuni de gestionare a crizelor, prevenirea, rezolvarea și stabilizarea conflictelor, și monitorizarea și aplicarea proceselor de pace și securitate;

— neproliferare și dezarmare;

— măsuri de urgență;

— acțiuni pregătitoare și de urmărire;

— reprezentanți speciali ai Uniunii Europene.

([1]) JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

25. În fiecare an, Înaltul Reprezentant consultă Parlamentul European cu privire la un document prospectiv, care este transmis până la data de 15 iunie a anului în cauză și în care sunt prezentate principalele aspecte și opțiunile de bază ale PESC, inclusiv implicațiile financiare asupra bugetului general al Uniunii, o evaluare a măsurilor lansate în anul n-1 și o evaluare a coordonării și complementarității PESC cu celelalte instrumente financiare externe ale Uniunii. În plus, Înaltul Reprezentant informează periodic Parlamentul European prin organizarea, de cel puțin cinci ori pe an, a unor reuniuni comune de consultare, în cadrul dialogului politic periodic privind PESC, asupra cărora urmează să se convină, cel târziu, în cadrul comitetului de conciliere. Participarea la reuniunile respective este stabilită de Parlamentul European și, respectiv, de Consiliu, ținându-se seama de obiectivul și natura informațiilor schimbate în cadrul reuniunilor respective.

Comisia este invitată să ia parte la aceste reuniuni.

Atunci când Consiliul adoptă o decizie în domeniul PESC care presupune cheltuieli, Înaltul Reprezentant trimite Parlamentului European imediat și, în orice caz, în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la adoptarea deciziei, o estimare a costurilor avute în vedere („situația financiară"), în special costurile privind calendarul, personalul angajat, utilizarea spațiilor și a altor infrastructuri, facilități de transport, cerințele de formare profesională și dispozițiile în materie de securitate.

Trimestrial, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în privința punerii în aplicare a acțiunilor PESC și a previziunilor financiare pentru perioada rămasă până la sfârșitul exercițiului financiar.

F. **Implicarea instituțiilor în ceea ce privește aspectele politicii de dezvoltare și Fondul European de Dezvoltare**

26. Comisia instituie un dialog informal cu Parlamentul European privind aspectele politicii de dezvoltare, indiferent de sursa acestora de finanțare. Controlul exercitat de Parlamentul European în privința Fondului european de dezvoltare (FED) se aliniază, în mod voluntar, la drepturile de control care există în cadrul bugetului general al Uniunii, mai precis cu privire la Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, în temeiul procedurilor detaliate care urmează să se stabilească în cadrul dialogului informal.

Parlamentul European și Consiliul iau act de intenția Comisiei de a propune includerea FED în buget începând cu 2021, în scopul, *inter alia*, de a consolida controlul democratic al politicii de dezvoltare.

G. **Cooperarea instituțiilor în cadrul procedurii bugetare în materie de cheltuieli administrative**

27. Economiile generate de plafonul aferent rubricii 5, astfel cum este stabilit în anexa la Regulamentul privind CFM, sunt împărțite în mod proporțional între toate instituțiile, precum și între celelalte organe ale Uniunii, pe baza cotelor lor respective din bugetele lor administrative.

Fiecare instituție, organ sau agenție urmează să prezinte cheltuieli estimative în cadrul procedurii bugetare anuale, coerente cu orientările menționate la primul paragraf.

Pentru a compensa consolidarea suplimentară a capacităților prin creșterea timpului de lucru la 40 de ore pe săptămână, Parlamentul European, Consiliul și Comisia convin să reducă în mod progresiv cu 5 % personalul, conform schemei de personal din 1 ianuarie 2013 ([1]). Reducerea ar trebui să se aplice tuturor instituțiilor, organelor și agențiilor și să se efectueze între 2013 și 2017. Reducerea nu aduce atingere drepturilor bugetare ale Parlamentului European și ale Consiliului.

PARTEA A III-A

BUNA GESTIUNE FINANCIARĂ A FONDURILOR UNIUNII

A. **Gestiunea în comun**

28. Comisia se asigură că Parlamentul European, Consiliul și Curtea de Conturi primesc, la cerere, informațiile și documentația referitoare la fondurile Uniunii cheltuite prin intermediul organizațiilor internaționale, care sunt obținute în temeiul acordurilor de verificare încheiate cu organizațiile respective și care sunt considerate necesare pentru exercitarea competențelor Parlamentului European, ale Consiliului și ale Curții de Conturi care le revin în temeiul TFUE.

Raportul de evaluare

29. În raportul de evaluare prevăzut la articolul 318 din TFUE, Comisia distinge între politicile interne, axate pe Strategia Europa 2020, și politicile externe și utilizează mai multe informații referitoare la performanță, inclusiv rezultatele auditurilor de performanță, în vederea evaluării finanțelor Uniunii pe baza rezultatelor obținute.

Programarea financiară

30. Comisia prezintă de două ori pe an, prima dată în aprilie sau mai (împreună cu documentele care însoțesc proiectul de buget) și a doua oară în decembrie sau ianuarie (după adoptarea bugetului general al Uniunii), o programare financiară completă pentru rubricile 1 (cu excepția subrubricii „Coeziune economică, socială și teritorială"), 2 (exclusiv pentru „mediu" și „pescuit"), 3 și 4 din CFM. Programarea respectivă, structurată pe rubrici, domenii de politică și linii bugetare, ar trebui să identifice:

(a) legislația în vigoare, cu o distincție între programele multianuale și acțiunile anuale:

— pentru programele multianuale, Comisia ar trebui să menționeze procedura prin care au fost adoptate (procedura legislativă ordinară sau cea specială), durata acestora, pachetul financiar total și partea alocată pentru cheltuieli administrative;

([1]) Consiliul și Comisia au aplicat deja o primă reducere de 1 % a personalului, conform schemei lor de personal din 1 ianuarie 2013.

— pentru acțiunile anuale (referitoare la proiecte-pilot, acțiuni pregătitoare și agenții) și pentru acțiunile finanțate în cadrul prerogativelor Comisiei, aceasta ar trebui să furnizeze estimări multianuale și să indice marjele rămase în cadrul plafoanelor autorizate stabilite în Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei ([1]);

(b) propunerile legislative în curs: propunerile în curs ale Comisiei, în versiunea lor actualizată.

Comisia ar trebui să ia în considerare modalitățile de corelare a programării financiare cu programarea sa legislativă, pentru a emite previziuni mai precise și mai fiabile. Pentru fiecare propunere legislativă, Comisia ar trebui să indice dacă aceasta este sau nu inclusă în programarea pentru aprilie sau în programarea pentru decembrie. Parlamentul European și Consiliul ar trebui informate în special cu privire la:

(a) toate noile actele legislative adoptate și toate propunerile în curs de adoptare prezentate, dar neincluse în programarea pentru aprilie sau în programarea pentru decembrie (cu sumele corespunzătoare);

(b) legislația prevăzută în programul de lucru legislativ anual al Comisiei, indicându-se dacă acțiunile sunt susceptibile de a avea un impact financiar.

Comisia ar trebui să menționeze, ori de câte ori este cazul, reprogramarea generată de noile propuneri legislative.

B. **Agențiile și școlile Europene**

31. Înaintea prezentării unei propuneri de creare a unei noi agenții, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare solidă, completă și obiectivă a impactului, ținând seama, printre altele, de masa critică a personalului și a competențelor, de aspectele legate de raportul costuri-beneficii, de subsidiaritate și proporționalitate, de impactul asupra activităților naționale și la nivelul Uniunii, precum și de implicațiile bugetare pentru rubrica de cheltuieli în cauză. Pe baza informațiilor respective și fără a aduce atingere procedurilor legislative care reglementează înființarea agenției, Parlamentul European și Consiliul se angajează, în cadrul cooperării bugetare, să ajungă în timp util la un acord cu privire la finanțarea agenției propuse.

Se aplică următoarele etape procedurale:

— în primul rând, Comisia prezintă în mod sistematic orice propunere de înființare a unei noi agenții în cadrul primului trilog care urmează adoptării propunerii sale, și prezintă fișa financiară care însoțește proiectul de act legislativ prin care se propune crearea agenției și descrie consecințele acesteia pentru restul perioadei din programarea financiară;

— în al doilea rând, în cursul procesului legislativ, Comisia asistă legiuitorul la evaluarea consecințelor financiare ale modificărilor propuse. Consecințele financiare respective ar trebui să fie luate în considerare în cadrul trilogurilor legislative relevante;

— în al treilea rând, înainte de încheierea procesului legislativ, Comisia prezintă o situație financiară actualizată care ține seama de posibilele modificări efectuate de legiuitor; această situație financiară finală este inclusă pe ordinea de zi a trilogului legislativ final și este aprobată în mod oficial de legiuitor. Aceasta este, de asemenea, inclusă pe ordinea de zi a unui trilog bugetar ulterior, care, în cazuri urgente, poate avea loc în formă simplificată, în vederea obținerii unui acord cu privire la finanțare;

— în al patrulea rând, acordul la care s-a ajuns în cadrul trilogului, ținând seama de evaluarea bugetară a Comisiei privind conținutul procesului legislativ, este confirmat printr-o declarație comună. Acordul respectiv este supus aprobării de către Parlamentul European și Consiliu, în conformitate cu propriile regulamente de procedură.

Aceeași procedură s-ar aplica oricărei modificări a unui act juridic referitor la o agenție care ar avea impact asupra resurselor agenției în cauză.

În cazul modificării substanțiale a sarcinilor unei agenții fără modificarea actului juridic de înființare a agenției în cauză, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul printr-o situație financiară revizuită, astfel încât să permită Parlamentului European și Consiliului să ajungă la un acord în timp util cu privire la finanțarea agenției.

32. Dispozițiile relevante din abordarea comună anexată la Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului UE și a Comisiei Europene privind agențiile descentralizate semnată la 19 iulie 2012 ar trebui să fie luate în considerare în mod corespunzător în cadrul procedurii bugetare.

([1]) Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

33. Atunci când Consiliul guvernatorilor are în vedere crearea unei noi școli europene, se aplică o procedură similară, *mutatis mutandis*, în ceea ce privește implicațiile bugetare ale acesteia asupra bugetului general al Uniunii.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
J. BERNATONIS

Pentru Comisie
J. LEWANDOWSKI
Membru al Comisiei

Adoptat la Strasbourg, 10 decembrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

ANEXĂ

Cooperarea interinstituțională în cursul procedurii bugetare

Partea A **Calendarul procedurii bugetare**

1. Instituțiile convin în fiecare an asupra unui calendar pragmatic, în timp util înainte de demararea procedurii bugetare, pe baza practicii curente.

Partea B **Prioritățile procedurii bugetare**

2. În timp util înainte de adoptarea de către Comisie a proiectului de buget, se convoacă un trilog pentru a fi discutate eventualele priorități bugetare ale exercițiului financiar următor.

Partea C **Întocmirea proiectului de buget și actualizarea estimărilor**

3. Instituțiile, cu excepția Comisiei, sunt invitate să își adopte situația estimativă înainte de sfârșitul lunii martie.

4. Comisia prezintă în fiecare an un proiect de buget în care evidențiază necesitățile reale de finanțare ale Uniunii.

   Comisia ține seama de:

   (a) previziunile furnizate de statele membre referitoare la fondurile structurale;

   (b) capacitatea de utilizare a creditelor, încercând să se asigure menținerea unei relații stricte între creditele de angajament și creditele de plată;

   (c) posibilitățile de a demara noi politici prin proiecte-pilot, noi acțiuni pregătitoare sau ambele, sau de a continua acțiuni multianuale care se apropie de finalizare, după evaluarea posibilității de a obține un act de bază, în sensul Regulamentului financiar (definiția actului de bază, necesitatea unui act de bază în vederea execuției și excepții);

   (d) necesitatea de a se asigura că orice modificare a cheltuielilor în raport cu exercițiul anterior este conformă cu imperativele disciplinei bugetare.

5. Instituțiile evită, pe cât posibil, înscrierea în buget a unor elemente care implică valori nesemnificative ale cheltuielilor privind operațiunile.

6. Parlamentul European și Consiliul se angajează, de asemenea, să țină seama de evaluarea posibilităților de execuție bugetară, efectuată de Comisie în proiectele sale, precum și în legătură cu executarea bugetului curent.

7. În scopul unei bune gestiuni financiare și dat fiind efectul pe care modificările majore ale titlurilor și ale capitolelor din nomenclatorul bugetar îl au asupra responsabilităților serviciilor Comisiei în materie de raportare privind gestiunea, Parlamentul European și Consiliul se angajează să discute cu Comisia orice modificare majoră, în cadrul procedurii de conciliere.

8. În vederea unei cooperări instituționale loiale și solide, Parlamentul European și Consiliul se angajează să mențină contacte periodice și active la toate nivelurile, prin intermediul negociatorilor lor respectivi, pe întreaga durată a procedurii bugetare și, în special, în perioada de conciliere. Parlamentul European și Consiliul se angajează să asigure schimbul reciproc prompt și constant de informații și documente relevante la nivel formal și informal, precum și să organizeze, în cooperare cu Comisia, reuniuni tehnice sau informale, după caz, în perioada de conciliere. Comisia asigură accesul prompt și echitabil la informații și documente pentru Parlamentul European și Consiliu.

9. Până la convocarea comitetului de conciliere, Comisia poate modifica proiectul de buget, dacă este cazul, în conformitate cu articolul 314 alineatul (2) din TFUE, inclusiv printr-o scrisoare rectificativă de actualizare a estimărilor privind cheltuielile din domeniul agriculturii. Comisia transmite spre examinare Parlamentului European și Consiliului informații privind actualizările, de îndată ce acestea sunt disponibile. Comisia furnizează Parlamentului European și Consiliului toate justificările pe care acestea le-ar putea solicita.

Partea D **Procedura bugetară înainte de procedura de conciliere**

10. Pentru a permite instituțiilor să realizeze un schimb de opinii cu privire la proiectul de buget, se convoacă un trilog în timp util înainte de lectura de către Consiliu.

11. Pentru a permite Comisiei să evalueze în timp util posibilitățile de punere în aplicare a modificărilor avute în vedere de Parlamentul European și de Consiliu, prin care se creează noi acțiuni pregătitoare sau proiecte-pilot sau se prelungesc cele existente, Parlamentul European și Consiliul informează Comisia cu privire la intențiile pe care le au în acest sens, astfel încât o primă discuție să poată avea loc deja în cadrul acestui trilog.

12. Se poate convoca un trilog înainte de votul în plen al Parlamentului European.

Partea E **Procedura de conciliere**

13. În cazul în care Parlamentul European adoptă amendamente la poziția Consiliului, președintele Consiliului ia act, în cursul aceleiași ședințe plenare, de diferențele dintre pozițiile celor două instituții și își dă acordul ca președintele Parlamentului European să convoace de îndată comitetul de conciliere. Scrisoarea prin care este convocat comitetul de conciliere este trimisă cel târziu în prima zi lucrătoare a săptămânii ce urmează după încheierea perioadei de sesiune parlamentară în care a avut loc votul în plen, iar perioada de conciliere începe în ziua imediat următoare. Perioada de 21 de zile se calculează în conformitate cu Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului ([1]).

14. În cazul în care nu poate accepta toate amendamentele adoptate de Parlamentul European, Consiliul ar trebui să își confirme poziția printr-o scrisoare, trimisă înaintea primei reuniuni prevăzute în perioada de conciliere. În acest caz, comitetul de conciliere procedează conform condițiilor stabilite la punctele următoare.

15. Președinția comitetului de conciliere este exercitată în comun de reprezentanții Parlamentului European și ai Consiliului. Reuniunile comitetului de conciliere sunt prezidate de copreședintele instituției care găzduiește reuniunea. Fiecare instituție își desemnează, în conformitate cu propriile regulamente de procedură, participanții pentru fiecare reuniune și își definește mandatul pentru negocieri. Parlamentul European și Consiliul sunt reprezentate în cadrul comitetului de conciliere la un nivel corespunzător, care să permită fiecărei delegații să angajeze din punct de vedere politic instituția respectivă și care să facă posibilă realizarea unor progrese reale în vederea acordului final.

16. În conformitate cu articolul 314 alineatul (5) al doilea paragraf din TFUE, Comisia participă la lucrările comitetului de conciliere și ia toate inițiativele necesare pentru reconcilierea poziției Parlamentului European cu cea a Consiliului.

17. Pe parcursul procedurii de conciliere au loc triloguri, la diferite niveluri de reprezentare, în vederea soluționării problemelor restante și a pregătirii terenului pentru obținerea unui acord în cadrul comitetului de conciliere.

18. Reuniunile comitetului de conciliere și cele ale trilogurilor se organizează alternativ în clădirile Parlamentului European și ale Consiliului, în vederea împărțirii în mod egal a resurselor, inclusiv a serviciilor de interpretare.

19. Datele reuniunilor comitetului de conciliere și cele ale trilogurilor sunt stabilite în prealabil de comun acord de cele trei instituții.

20. Mai multe documente comune („documente de lucru") care compară diferitele etape ale procedurii bugetare sunt puse la dispoziția comitetului de conciliere ([2]). Aceste documente includ cifrele „linie cu linie", totalurile pentru fiecare rubrică a CFM și un document consolidat cu cifre și observații pentru toate liniile bugetare considerate ca fiind „deschise" din punct de vedere tehnic. Fără a aduce atingere deciziei finale a comitetului de conciliere, toate liniile bugetare considerate ca fiind închise din punct de vedere tehnic sunt cuprinse într-un document specific ([3]). Aceste documente sunt clasificate în funcție de nomenclatorul bugetar.

    Se anexează și alte documente la documentele de lucru destinate comitetului de conciliere, inclusiv o scrisoare privind executabilitatea, elaborată de Comisie, referitoare la poziția Consiliului și amendamentele Parlamentului European și orice scrisoare sau scrisori din partea altor instituții privind poziția Consiliului sau amendamentele Parlamentului European.

21. În vederea ajungerii la un acord până la sfârșitul perioadei de conciliere, trilogurile:

    — definesc sfera negocierilor privind aspectele bugetare care urmează să fie abordate;

    — aprobă lista liniilor bugetare considerate închise din punct de vedere tehnic, sub rezerva acordului final privind întregul buget aferent exercițiului financiar;

    — discută problemele menționate la prima liniuță în vederea ajungerii la eventuale acorduri care urmează să fie supuse aprobării de către comitetul de conciliere;

    — abordează chestiuni tematice, inclusiv pe rubricile CFM.

    Pe parcursul fiecărui trilog sau imediat după acesta, sunt desprinse în comun concluzii provizorii, și, concomitent, se cade de acord cu privire la ordinea de zi a viitoarei reuniuni. Concluziile respective sunt înregistrate de instituția ce găzduiește trilogul și sunt considerate aprobate cu titlu provizoriu după 24 de ore, fără a aduce atingere deciziei finale a comitetului de conciliere.

22. Concluziile trilogurilor și un document pentru o eventuală aprobare sunt disponibile în cadrul reuniunilor comitetului de conciliere, împreună cu liniile bugetare asupra cărora s-a ajuns la un acord provizoriu în cursul acestor triloguri.

([1]) Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

([2]) Diversele etape includ: bugetul aferent exercițiului financiar în curs (inclusiv bugetele rectificative adoptate); proiectul inițial de buget; poziția Consiliului privind proiectul de buget; amendamentele Parlamentului European la poziția Consiliului și scrisorile rectificative ale Comisiei (dacă nu au fost deja aprobate de toate instituțiile).

([3]) O linie bugetară închisă din punct de vedere tehnic este o linie în cazul căreia nu se înregistrează dezacorduri între Parlamentul European și Consiliu și pentru care nu a fost prezentată nicio scrisoare rectificativă.

23. Proiectul comun prevăzut la articolul 314 alineatul (5) din TFUE este elaborat de Secretariatele Parlamentului European și Consiliului, cu sprijinul Comisiei. Proiectul comun constă într-o scrisoare de transmitere adresată de președinții celor două delegații președinților Parlamentului European și Consiliului, menționând data la care s-a obținut acordul comitetului de conciliere, precum și anexe care includ:

— sumele aferente fiecărei linii pentru toate posturile bugetare și un rezumat al sumelor defalcate pe rubricile CFM;

— un document consolidat cuprinzând sumele și textul final pentru toate liniile care au fost modificate în cadrul procedurii de conciliere;

— lista liniilor care nu sunt modificate în raport cu proiectul de buget sau poziția Consiliului cu privire la acesta.

Comitetul de conciliere poate aproba și concluziile și eventualele declarații comune referitoare la buget.

24. Proiectul comun este tradus în limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii (de către serviciile Parlamentului European) și este înaintat Parlamentului European și Consiliului spre aprobare într-un termen de paisprezece zile calculat de la data acordului privind proiectul comun în temeiul punctului 23.

Bugetul face obiectul unei finalizări juridico-lingvistice după adoptarea proiectului comun prin integrarea anexelor proiectului comun și a liniilor bugetare care nu au fost modificate pe parcursul procedurii de conciliere.

25. Instituția care găzduiește reuniunea (trilog sau conciliere) furnizează servicii de interpretare cu un regim lingvistic integral aplicabil reuniunilor comitetului de conciliere și un regim lingvistic ad-hoc pentru triloguri.

Instituția care găzduiește reuniunea asigură multiplicarea și distribuirea documentelor de ședință.

Serviciile celor trei instituții cooperează pentru a codifica rezultatele negocierii în vederea finalizării proiectului comun.

Partea F **Bugetele rectificative**

Principii generale

26. Ținând seama de faptul că bugetele rectificative sunt adesea consacrate chestiunilor specifice și uneori urgente, instituțiile convin asupra următoarelor principii pentru a asigura cooperarea interinstituțională adecvată în vederea derulării rapide și în bune condiții a procesului decizional privind bugetele rectificative, evitând în același timp, pe cât posibil, necesitatea convocării unei reuniuni de conciliere cu privire la bugetele rectificative.

27. În măsura posibilităților, instituțiile încearcă să limiteze numărul bugetelor rectificative.

Calendar

28. Comisia informează în avans Parlamentul European și Consiliul cu privire la datele la care pot fi adoptate proiectele de bugete rectificative, fără a aduce atingere datei finale de adoptare.

29. În conformitate cu propriile regulamente de procedură, Parlamentul European și Consiliul depun eforturi pentru examinarea proiectului de buget rectificativ propus de Comisie la scurt timp după adoptarea acestuia de către Comisie.

30. Pentru a accelera procedura, Parlamentul European și Consiliul asigură, în măsura posibilităților, coordonarea calendarelor lor de lucru respective în vederea facilitării unei desfășurări coerente și convergente a procedurilor. Prin urmare, acestea încearcă să stabilească, în cel mai scurt timp, un calendar indicativ al diverselor etape care conduc la adoptarea finală a bugetului rectificativ.

Parlamentul European și Consiliul țin seama de caracterul relativ urgent al bugetului rectificativ și de necesitatea de a îl aproba în timp util pentru a putea produce efecte în cursul exercițiului financiar vizat.

Cooperarea pe parcursul lecturilor

31. Instituțiile cooperează cu bună-credință pe parcursul procedurii pentru a permite, în măsura posibilităților, adoptarea bugetelor rectificative într-un stadiu incipient al procedurii.

Dacă este cazul și atunci când există posibile divergențe, Parlamentul European și Consiliul, înainte de a adopta fiecare o poziție finală privind bugetul rectificativ, sau Comisia în orice moment, pot propune convocarea unui trilog specific pentru a discuta divergențele și pentru a încerca să ajungă la un compromis.

32. Toate proiectele de bugete rectificative propuse de Comisie care nu au fost încă aprobate definitiv sunt introduse sistematic pe ordinea de zi a trilogurilor planificate în cadrul procedurii bugetare anuale. Comisia prezintă proiectele de bugete rectificative, iar Parlamentul European și Consiliul fac cunoscute, în măsura posibilităților, pozițiile lor respective înainte de trilog.

33. În cazul în care se ajunge la un compromis în timpul trilogului, Parlamentul European și Consiliul se angajează să țină cont de rezultatele trilogului atunci când deliberează cu privire la bugetul rectificativ în conformitate cu TFUE și cu regulamentele lor de procedură.

Cooperarea după lecturi

34. În cazul în care Parlamentul European aprobă fără amendamente poziția Consiliului, bugetul rectificativ este adoptat în conformitate cu TFUE.

35. În cazul în care Parlamentul European adoptă amendamente cu majoritatea membrilor săi, se aplică articolul 314 alineatul (4) litera (c) din TFUE. Cu toate acestea, înainte de reuniunea comitetului de conciliere, se convoacă un trilog:

— în cazul în care se ajunge la un acord în cadrul trilogului și cu condiția ca Parlamentul European și Consiliul să fie de acord cu rezultatele trilogului, concilierea se încheie printr-un schimb de scrisori, fără o reuniune a comitetului de conciliere;

— în cazul în care nu se ajunge la un acord în cadrul trilogului, comitetul de conciliere se reunește și își organizează activitățile în funcție de circumstanțe, în scopul de a finaliza cât mai mult posibil din procesul de elaborare a deciziilor înainte de expirarea termenului de douăzeci și una de zile stabilit la articolul 314 alineatul (5) din TFUE. Comitetul de conciliere își poate încheia lucrările printr-un schimb de scrisori.

Partea G. **Angajamente restante („Reste à liquider” – RAL)**

36. Având în vedere necesitatea asigurării unei evoluții ordonate a creditelor totale de plată în raport cu creditele de angajament pentru a se evita transferul anormal de RAL de la un an la altul, Parlamentul European, Consiliul și Comisia convin să monitorizeze îndeaproape nivelul RAL cu scopul de a reduce riscul împiedicării punerii în aplicare a programelor Uniunii din cauza lipsei creditelor de plată la încheierea CFM.

Pentru a asigura un nivel și un profil gestionabile ale plăților în cadrul tuturor rubricilor, normele privind dezangajarea se aplică cu strictețe în cadrul tuturor rubricilor, în special normele privind dezangajările automate.

În cursul procedurii bugetare, instituțiile se întrunesc periodic pentru a efectua o evaluare comună privind stadiul lucrărilor și perspectiva execuției bugetare în anul curent și în anii viitori. Aceste întruniri îmbracă forma unor reuniuni interinstituționale specifice, desfășurate la nivelul adecvat, înaintea cărora Comisia furnizează situația actuală detaliată, defalcată pentru fiecare fond și stat membru în parte, cu privire la executarea plăților, la cererile de rambursare primite și la previziunile revizuite. În special, pentru a asigura faptul că Uniunea este în măsură să își îndeplinească toate obligațiile financiare care rezultă din angajamentele existente și viitoare în perioada 2014-2020 în conformitate cu articolul 323 din TFUE, Parlamentul European și Consiliul analizează și discută estimările Comisiei referitoare la nivelul necesar al creditelor de plată.

10.6.2008 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 143/1

II

(Comunicări)

ACORDURI INSTITUȚIONALE

PARLAMENTUL EUROPEAN

COMISIA

Acord între Parlamentul European și Comisie privind normele de punere în aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei, modificată prin Decizia 2006/512/CE

(2008/C 143/01)

Informarea Parlamentului European

1. În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE ([1]), Parlamentul European trebuie să fie informat periodic de Comisie cu privire la lucrările comitetelor ([2]) prin intermediul unor modalități prin care se asigură transparența și eficiența sistemului de transmitere, precum și identificarea informațiilor comunicate și a diverselor etape ale procedurii. În acest scop, Parlamentul European primește, în același timp cu membrii comitetelor și în aceleași condiții, proiectele de ordine de zi a reuniunilor comitetelor, proiectele de măsuri de executare care sunt supuse atenției acestor comitete în temeiul actelor de bază adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, precum și rezultatele voturilor, rezumatele proceselor-verbale ale reuniunilor și listele autorităților cărora le aparțin persoanele desemnate de statele membre pentru a le reprezenta.

Registru

2. Comisia instituie un registru care va conține toate documentele pe care le transmite Parlamentului European ([3]). Parlamentul European are acces direct la acest registru. În conformitate cu articolul 7 alineatul (5) din Decizia 1999/468/CE, referințele tuturor documentelor transmise Parlamentului European sunt făcute publice.

3. În conformitate cu angajamentele asumate de Comisie în declarația sa privind articolul 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE ([4]) și după realizarea condițiilor tehnice corespunzătoare, registrul prevăzut la punctul 2 va permite, în special:

   — identificarea clară a documentelor care fac obiectul aceleiași proceduri și indicarea tuturor modificărilor care afectează măsurile de executare, în fiecare etapă a procedurii,

   — identificarea etapelor procedurii și a calendarului,

   — diferențierea clară între proiectul de măsuri primit de Parlamentul European în același timp cu membrii comitetului, în conformitate cu dreptul la informare, și proiectul final care reflectă avizului comitetului, transmis Parlamentului European,

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).
([2]) În cuprinsul prezentului acord, cuvântul „comitet" se înțelege ca făcând trimitere la comitetele instituite în conformitate cu Decizia 1999/468/CE.
([3]) Data prevăzută pentru instituirea registrului este 31 martie 2008.
([4]) JO C 171, 22.7.2006, p. 21.

— identificarea clară a oricărei modificări intervenite cu privire la documentele deja transmise Parlamentului European.

4. În cazul în care, la sfârșitul unei perioade de tranziție care începe de la intrarea în vigoare a prezentului acord, Parlamentul European și Comisia ajung la concluzia că acest sistem este operațional și satisfăcător, documentele sunt transmise Parlamentului European prin notificare electronică care conține o legătură la registrul prevăzut la punctul 2. Decizia în cauză se ia prin intermediul unui schimb de scrisori între președinții celor două instituții. În cursul perioadei de tranziție, documentele sunt transmise Parlamentului European sub formă de fișiere atașate la un mesaj electronic.

5. De asemenea, Comisia este de acord să transmită Parlamentului European, spre informare și la cererea comisiei parlamentare competente, anumite proiecte de măsuri de executare a unor acte de bază care, deși nu au fost adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, prezintă o importanță deosebită pentru Parlamentul European. Aceste măsuri sunt înregistrate în registrul prevăzut la punctul 2, iar Parlamentul European este informat cu privire la aceasta.

6. În plus față de rezumatele proceselor-verbale ale reuniunilor menționate la punctul 1, Parlamentul European poate solicita accesul la procesele-verbale ale reuniunilor comitetelor ([1]). Comisia va analiza fiecare cerere separat, cu respectarea normelor privind confidențialitatea prevăzute în anexa I la Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie ([2]).

Documente confidențiale

7. Documentele confidențiale vor fi prelucrate în conformitate cu procedurile administrative interne stabilite de fiecare instituție, astfel încât să se ofere toate garanțiile necesare.

Rezoluțiile Parlamentului European adoptate în temeiul articolului 8 din Decizia 1999/468/CE

8. În conformitate cu articolul 8 din Decizia 1999/468/CE, Parlamentul European poate declara, printr-o rezoluție motivată, că un proiect de măsuri de executare a unui act de bază adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat depășește competențele de executare prevăzute în respectivul act de bază.

9. Parlamentul European adoptă o astfel de rezoluție motivată în conformitate cu Regulamentul său de procedură; în acest scop, Parlamentul European are la dispoziție un termen de o lună de la primirea proiectului final de măsuri de executare în versiunile lingvistice transmise membrilor comitetului respectiv.

10. Parlamentul European și Comisia sunt de acord că este oportun să se stabilească, cu titlu permanent, un termen mai scurt pentru anumite tipuri de măsuri de executare urgente în privința cărora trebuie să se ia o decizie într-un termen mai scurt, în interesul unei bune gestionări. Acesta este cazul unor anumite tipuri de măsuri care vizează acțiunile externe, în special ajutoarele umanitare și de urgență, protecția sănătății și a siguranței, securitatea și siguranța transporturilor și derogări de la normele privind achizițiile publice. Un acord încheiat între comisarul competent și președintele comisiei parlamentare competente va stabili tipurile de măsuri în cauză și termenele aplicabile. Un astfel de acord poate fi revocat în orice moment de oricare dintre părți.

11. Fără a aduce atingere cazurilor prevăzute la punctul 10, termenul este mai scurt în cazuri urgente, precum și în cazul măsurilor administrative curente și/sau al măsurilor având o durată de valabilitate limitată. Acest termen poate fi foarte scurt în cazuri deosebit de urgente, în special pentru motive de sănătate publică. Comisarul competent stabilește termenul adecvat și îl motivează. În astfel de cazuri, Parlamentul European poate recurge la o procedură prin intermediul căreia aplicarea articolului 8 din Decizia 1999/468/CE este delegată comisiei parlamentare competente, care poate transmite Comisiei un răspuns în termenul relevant.

([1]) A se vedea hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 19 iulie 1999 în cauza T-188/97, Rothmans/Comisia [1999] Rec., p. II-2463.
([2]) JO C 121, 24.4.2001, p. 122.

12. De îndată ce constată că s-ar putea să fie nevoie ca unui comitet să i se prezinte proiecte de măsuri care intră sub incidența punctelor 10 și 11, serviciile Comisiei informează secretariatul comisiei sau comisiilor parlamentare competente cu privire la aceasta. De îndată ce proiectul inițial de măsuri a fost prezentat membrilor comitetului, serviciile Comisiei informează secretariatul comisiei sau comisiilor parlamentare competente cu privire la caracterul urgent al măsurilor și la termenele aplicabile după transmiterea proiectului final.

13. După adoptarea de către Parlamentul European a unei rezoluții, astfel cum se menționează la punctul 8, sau a unui răspuns, astfel cum se menționează la punctul 11, comisarul competent informează Parlamentul European sau, după caz, comisia parlamentară competentă, cu privire la acțiunile pe care Comisia intenționează să le întreprindă în considerarea acestora.

14. Informațiile menționate la punctele 10-13 se înregistrează în registru.

Procedura de reglementare cu control

15. Atunci când se aplică procedura de reglementare cu control, Comisia informează Parlamentul European, după votul din cadrul comitetului, asupra termenelor aplicabile. Sub rezerva punctului 16, termenele în cauză încep să curgă din momentul în care Parlamentul European primește toate versiunile lingvistice.

16. Atunci când se aplică termene reduse [articolul 5a alineatul (5) litera (b) din Decizia 1999/468/CE] și din motive imperative de urgență [articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE], termenele încep să curgă de la data la care Parlamentul European primește proiectul final de măsuri de executare în versiunile lingvistice transmise membrilor comitetului, cu excepția cazului în care președintele comisiei parlamentare ridică obiecții. În orice caz, Comisia depune eforturi pentru a transmite Parlamentului European toate versiunile lingvistice cât mai curând posibil. De îndată ce se constată că, eventual, ar fi necesar ca unui comitet să i se prezinte proiecte de măsuri care intră sub incidența articolului 5a alineatul (5) litera (b) sau a articolului 5a alineatul (6), serviciile Comisiei informează, cu titlu neoficial, secretariatul comisiei sau comisiilor parlamentare competente cu privire la aceasta.

Servicii financiare

17. În conformitate cu declarația sa privind articolul 7 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE, Comisia se angajează, cu privire la serviciile financiare:

— să se asigure că reprezentantul Comisiei care prezidează o reuniune a unui comitet informează Parlamentul European, la cererea acestuia, după fiecare reuniune, asupra oricăror discuții privind proiectul de măsuri de executare care a fost supus atenției comitetului în cauză,

— să răspundă, verbal sau în scris, la orice întrebări asupra discuții privind proiectul de măsuri de executare supus atenției unui comitet.

De asemenea, Comisia se asigură că angajamentele asumate în cadrul ședinței plenare a Parlamentului din 5 februarie 2002 ([1]) și reiterate în ședința sa plenară din 31 martie 2004 ([2]), precum și cele menționate la punctele 1-7 din scrisoarea din 2 octombrie 2001 ([3]) adresată de Comisarul Bolkestein președintei Comisiei pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului European sunt onorate în ceea ce privește întregul sector al serviciilor financiare (inclusiv valori mobiliare, bănci, asigurări, pensii și contabilitate).

Calendarul lucrărilor parlamentare

18. Cu excepția cazurilor în care se aplică termene reduse și a cazurilor de urgență, Comisia ține seama de perioadele de vacanță ale Parlamentului European (vacanța de iarnă, vacanța de vară și alegerile europene) atunci când îi transmite acestuia proiectele măsurilor de executare în conformitate cu prezentul acord, pentru a asigura că Parlamentul își poate exercita prerogativele în termenele stabilite prin Decizia 1999/468/CE și prin prezentul acord.

([1]) JO C 284 E, 21.11.2002, p. 19.
([2]) JO C 103 E, 29.4.2004, p. 446 și stenograma (CRE) ședinței plenare a Parlamentului European din 31 martie 2004, secțiunea „Vot”.
([3]) JO C 284 E, 21.11.2002, p. 83.

Cooperarea dintre Parlamentul European și Comisie

19. Cele două instituții își exprimă disponibilitatea de a-și oferi reciproc asistență pentru a asigura o cooperare deplină în ceea ce privește măsurile de executare specifice. În acest scop, se vor stabili contacte corespunzătoare la nivel administrativ.

Acorduri anterioare

20. Acordul din 2000 dintre Parlamentul European și Comisie privind normele de punere în aplicare a Deciziei 1999/468/CE a Consiliului [1] se înlocuiește cu prezentul acord. Parlamentul European și Comisia consideră următoarele acorduri drept caduce și, în consecință, lipsite de efecte în ceea ce le privește: acordul Plumb/Delors din 1988, acordul Samland/Williamson din 1996 și *modus vivendi*-ul din 1994 [2].

Adoptat la Bruxelles, 3 iunie 2008.

Pentru Parlamentul European
Președintele

Hans-Gert PÖTTERING

Pentru Comisia Comunităților Europene
Președintele

José Manuel DURÃO BARROSO

[1] JO L 256, 10.10.2000, p. 19.
[2] JO C 102, 4.4.1996, p. 1.

28.2.2011 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 55/13

REGULAMENTUL (UE) NR. 182/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 16 februarie 2011

de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 291 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([1]),

întrucât:

(1) În cazul în care sunt necesare condiții uniforme pentru punerea în aplicare a actelor cu forță juridică obligatorie ale Uniunii, respectivele acte (denumite în continuare „acte de bază") conferă competențe de executare Comisiei sau, în cazuri specifice justificate corespunzător, precum și în cazurile prevăzute la articolele 24 și 26 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Consiliului.

(2) Rămâne la latitudinea legiuitorului, respectând în același timp pe deplin criteriile stipulate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), de a decide cu privire la fiecare act de bază dacă să confere competențe de executare Comisiei în conformitate cu articolul 291 alineatul (2) din respectivul tratat.

(3) Până în prezent, exercitarea competențelor de executare de către Comisie a fost reglementată de Decizia 1999/468/CE a Consiliului ([2]).

(4) TFUE prevede ca Parlamentul European și Consiliul să stabilească normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

(5) Este necesar să se asigure faptul că procedurile aferente unui astfel de control sunt clare, eficace și proporționale cu natura actelor de punere în aplicare și că reflectă cerințele instituționale ale TFUE, precum și experiența câștigată și practica curentă utilizată în punerea în aplicare a Deciziei 1999/468/CE.

(6) În acele acte de bază care necesită controlul statelor membre în ceea ce privește adoptarea de către Comisie a actelor de punere în aplicare, este oportun ca pentru realizarea unui astfel de control să se instituie comitete compuse din reprezentanți ai statelor membre și prezidate de către Comisie.

(7) După caz, mecanismul de control ar trebui să includă sesizarea unui comitet de apel, care ar trebui să se reunească la nivelul adecvat.

(8) Din motive de simplificare, Comisia ar trebui să exercite competențe de executare în conformitate cu una dintre doar două proceduri, și anume procedura de consultare sau procedura de examinare.

(9) Tot din motive de simplificare, comitetelor ar trebui să li se aplice norme procedurale comune, inclusiv dispozițiile-cheie referitoare la desfășurarea activității lor și la posibilitatea emiterii unui aviz prin procedură scrisă.

(10) Ar trebui determinate criterii pentru a stabili procedura care ar trebui folosită pentru adoptarea actelor de punere în aplicare de către Comisie. Pentru a se asigura o mai mare consecvență, cerințele procedurale ar trebui să fie proporționale cu natura și impactul actelor de punere în aplicare care sunt adoptate.

(11) Procedura de examinare ar trebui să se aplice în special pentru adoptarea actelor cu domeniu de aplicare general menite să pună în aplicare acte de bază și actelor specifice de punere în aplicare cu un impact care poate fi important. Procedura respectivă ar trebui să asigure faptul că actele de punere în aplicare nu pot fi adoptate de către Comisie dacă nu sunt în conformitate cu avizul comitetului, cu excepția unor cazuri cu totul excepționale în care acestea se pot aplica pentru o perioadă limitată de timp. Procedura ar trebui de asemenea să asigure faptul că Comisia poate revizui proiectele de acte de punere în aplicare în cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, ținând seama de opiniile exprimate în cadrul comitetului.

(12) În cazul în care actul de bază conferă Comisiei competențe de executare în ceea ce privește programele cu implicații bugetare substanțiale sau care sunt orientate către țări terțe, ar trebui să se aplice procedura de examinare.

([1]) Poziția Parlamentului European din 16 decembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 februarie 2011.
([2]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(13) Președintele unui comitet ar trebui să depună toate eforturile pentru a identifica soluții care să beneficieze de cel mai larg sprijin posibil în cadrul comitetului sau al comitetului de apel și urmează să explice în ce mod au fost luate în considerare dezbaterile și sugestiile de modificare. În acest scop, Comisia ar trebui să acorde o atenție deosebită opiniilor exprimate în cadrul comitetului sau al comitetului de apel cu privire la proiectele de măsuri definitive antidumping sau compensatorii.

(14) Atunci când examinează adoptarea altor proiecte de acte de punere în aplicare referitoare la sectoare deosebit de sensibile, cum ar fi, în special, impozitarea, sănătatea consumatorilor, siguranța alimentară și protecția mediului, pentru a găsi o soluție echilibrată, Comisia va acționa, pe cât posibil, astfel încât să evite să se opună unei poziții predominante care ar putea apărea în cadrul comitetului de apel împotriva caracterului adecvat al unui act de punere în aplicare.

(15) Procedura de consultare ar trebui să se aplice, ca regulă generală, în toate celelalte cazuri sau atunci când este considerată mai adecvată.

(16) Ar trebui să fie posibil să se adopte acte de punere în aplicare care să se aplice imediat, din motive imperioase de urgență, atunci când acest lucru este prevăzut într-un act de bază.

(17) Parlamentul European și Consiliul ar trebui informate cu promptitudine și regulat cu privire la lucrările comitetelor.

(18) Parlamentul European sau Consiliul ar trebui să aibă posibilitatea de a aduce oricând la cunoștință Comisiei faptul că apreciază că un proiect de act de punere în aplicare depășește competențele de executare prevăzute în actul de bază, ținând seama de drepturile de care dispun cu privire la examinarea legalității actelor Uniunii.

(19) Ar trebui asigurat accesul public la informațiile privind lucrările comitetului, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei ([1]).

(20) Comisia ar trebui să țină un registru care să conțină informații privind lucrările comitetului. Prin urmare, normele privind protecția documentelor clasificate care sunt aplicabile Comisiei ar trebui să se aplice și utilizării registrului.

(21) Decizia 1999/468/CE ar trebui abrogată. Pentru a se asigura tranziția de la regimul prevăzut în Decizia 1999/468/CE la cel prevăzut în prezentul regulament, orice trimitere în legislația existentă la procedurile prevăzute în respectiva decizie ar trebui să fie înțeleasă, cu excepția procedurii de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din respectiva decizie, ca trimitere la procedurile corespunzătoare prevăzute în prezentul regulament. Efectele articolului 5a din Decizia 1999/468/CE ar trebui menținute provizoriu în scopul actelor de bază existente care fac trimitere la articolul respectiv.

(22) Competențele Comisiei prevăzute de TFUE referitoare la punerea în aplicare a normelor în materie de concurență nu sunt afectate de prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele și principiile generale privind mecanismele care se aplică în cazul în care un act al Uniunii cu caracter juridic obligatoriu (denumit în continuare „act de bază") identifică necesitatea existenței unor condiții uniforme de punere în aplicare și impune ca adoptarea de către Comisie a unor acte de punere în aplicare să fie supusă unui control din partea statelor membre.

Articolul 2

Alegerea procedurilor

(1) Un act de bază poate prevedea aplicarea procedurii de consultare sau a procedurii de examinare, în funcție de natura sau impactul actelor de punere în aplicare necesare.

(2) Procedura de examinare se aplică în special pentru adoptarea de:

(a) acte de punere în aplicare cu un domeniu general de aplicare;

(b) alte acte de punere în aplicare referitoare la:

(i) programe cu implicații substanțiale;

(ii) politica agricolă comună și politica comună în domeniul pescuitului;

(iii) mediu, securitate și siguranță sau protecția sănătății sau siguranței persoanelor, animalelor sau plantelor;

(iv) politica comercială comună;

(v) impozitare.

([1]) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

(3) Procedura de consultare se aplică, ca regulă generală, la adoptarea de acte de punere în aplicare care nu se încadrează în domeniul de aplicare al alineatului (2). Totuşi, procedura de consultare se poate aplica la adoptarea actelor de punere în aplicare menţionate la alineatul (2) în cazuri justificate corespunzător.

Articolul 3

Dispoziţii comune

(1) Dispoziţiile comune prevăzute în prezentul articol se aplică tuturor procedurilor menţionate la articolele 4-8.

(2) Comisia este asistată de un comitet format din reprezentanţi ai statelor membre. Comitetul este prezidat de un reprezentant al Comisiei. Preşedintele nu participă la votul în comitet.

(3) Preşedintele prezintă comitetului proiectul de act de punere în aplicare ce urmează să fie adoptat de către Comisie.

Cu excepţia cazurilor justificate corespunzător, preşedintele convoacă o reuniune nu mai devreme de 14 zile de la data prezentării proiectului de act de punere în aplicare şi a proiectului de ordine de zi a comitetului. Comitetul îşi dă avizul cu privire la proiectul de act de punere în aplicare într-un termen pe care preşedintele îl stabileşte în funcţie de urgenţa proiectului. Termenele sunt proporţionale şi permit membrilor comitetului să examineze din timp şi în mod efectiv proiectul de act de punere în aplicare şi de a-şi exprima opiniile.

(4) Până la emiterea avizului comitetului, orice membru al comitetului poate propune modificări, iar preşedintele poate prezenta versiuni modificate ale proiectului de act de punere în aplicare.

Preşedintele depune toate eforturile necesare pentru a găsi soluţii care să se bucure de cel mai larg sprijin posibil în cadrul comitetului. Preşedintele informează comitetul în legătură cu modul în care au fost luate în considerare dezbaterile şi sugestiile de modificare, în special în ceea ce priveşte sugestiile care s-au bucurat de un larg sprijin în cadrul comitetului.

(5) În cazuri justificate corespunzător, preşedintele poate obţine avizul comitetului prin procedură scrisă. Preşedintele trimite membrilor comitetului proiectul de act de punere în aplicare şi stabileşte un termen pentru emiterea unui aviz în funcţie de urgenţa proiectului în cauză. Se consideră că orice membru al comitetului care nu se opune proiectului de act de punere în aplicare sau care nu se abţine în mod explicit de la votul privind actul respectiv înainte de expirarea respectivului termen şi-a dat acordul tacit cu privire la proiectul de act de punere în aplicare în cauză.

Cu excepţia unor dispoziţii contrare prevăzute în actul de bază, procedura scrisă se încheie fără rezultat dacă, în termenul menţionat în primul paragraf, preşedintele decide astfel sau dacă un membru al comitetului solicită acest lucru. Într-un astfel de caz, preşedintele convoacă o reuniune a comitetului într-un termen rezonabil.

(6) Avizul comitetului este consemnat în procesul-verbal. Fiecare membru al comitetului are dreptul să solicite ca poziţia sa să fie consemnată în procesul-verbal. Preşedintele transmite fără întârziere procesul-verbal membrilor comitetului.

(7) După caz, mecanismul de control include sesizarea unui comitet de apel.

Comitetul de apel îşi adoptă regulamentul de procedură cu majoritatea simplă a membrilor săi componenţi, pe baza unei propuneri a Comisiei.

În cazul în care comitetul de apel este sesizat, acesta se reuneşte cel devreme la 14 zile, cu excepţia situaţiilor justificate în mod corespunzător, şi cel târziu la 6 săptămâni de la data sesizării. Fără a aduce atingere alineatului (3), comitetul de apel emite avizul său în termen de două luni de la data sesizării.

Comitetul de apel este prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Preşedintele stabileşte data reuniunii comitetului de apel în strânsă cooperare cu membrii comitetului, pentru a permite statelor membre şi Comisiei să asigure un nivel adecvat de reprezentare. Până la 1 aprilie 2011, Comisia convoacă prima reuniune a comitetului de apel, pentru a adopta regulamentul său de procedură.

Articolul 4

Procedura de consultare

(1) În cazul în care se aplică procedura de consultare, comitetul emite avizul, prin vot atunci când este necesar. În cazul în care se votează, avizul se emite cu majoritatea simplă a membrilor comitetului.

(2) Comisia decide cu privire la proiectul de act de punere în aplicare care se adoptă, ţinând seama cât mai mult posibil de concluziile desprinse din dezbaterile din cadrul comitetului şi de avizul emis.

Articolul 5

Procedura de examinare

(1) În cazul în care se aplică procedura de examinare, comitetul îşi dă avizul cu majoritatea prevăzută la articolul 16 alineatele (4) şi (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană şi, după caz, la articolul 238 alineatul (3) din TFUE, pentru actele care urmează să fie adoptate pe baza unei propuneri din partea Comisiei. Voturile reprezentanţilor statelor membre în cadrul comitetului sunt ponderate conform articolelor respective.

(2) În cazul în care comitetul emite un aviz favorabil, Comisia adoptă proiectul de act de punere în aplicare.

(3) Fără a aduce atingere articolului 7, atunci când comitetul emite un aviz nefavorabil, Comisia nu adoptă actul de punere în aplicare. Atunci când un act de punere în aplicare este considerat necesar, președintele poate fie să prezinte aceluiași comitet o versiune modificată a proiectului de act de punere în aplicare în termen de două luni de la emiterea avizului nefavorabil, fie să prezinte comitetului de apel proiectul de act de punere în aplicare în termen de o lună de la respectiva emitere pentru deliberări suplimentare.

(4) În cazul în care nu se emite niciun aviz, Comisia poate adopta proiectul de act de punere în aplicare, cu excepția cazurilor prevăzute la al doilea paragraf. Atunci când Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare, președintele poate înainta comitetului o versiune modificată a acestuia.

Fără a aduce atingere articolului 7, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare în cazul în care:

(a) actul respectiv se referă la impozitare, servicii financiare, protecția sănătății sau siguranța persoanelor, animalelor sau plantelor, sau la măsuri de salvgardare multilaterale definitive;

(b) actul de bază prevede că proiectul de act de punere în aplicare nu poate fi adoptat în cazul în care nu se emite niciun aviz; sau

(c) o majoritate simplă a membrilor comitetului se opune.

În oricare dintre cazurile menționate la al doilea paragraf, atunci când un act de punere în aplicare este considerat necesar, președintele poate fie să prezinte aceluiași comitet o versiune modificată a respectivului proiect de act în termen de două luni de la vot, fie să prezinte comitetului de apel pentru deliberări suplimentare proiectul de act de punere în aplicare în termen de o lună de la vot.

(5) Prin derogare de la alineatul (4), se aplică următoarea procedură pentru adoptarea de proiecte de măsuri definitive antidumping sau compensatorii, în cazurile în care comitetul nu emite niciun aviz și o majoritate simplă a membrilor acestuia se opune proiectului de act de punere în aplicare.

Comisia poartă consultări cu statele membre. Cel devreme la 14 zile și cel târziu la o lună de la data reuniunii comitetului, Comisia informează membrii comitetului în legătură cu rezultatele consultărilor respective și prezintă un proiect de act de punere în aplicare comitetului de apel. Prin derogare de la articolul 3 alineatul (7), comitetul de apel se reunește cel devreme la 14 zile și cel târziu la o lună de la data prezentării proiectului de act de punere în aplicare. Comitetul de apel emite un aviz în conformitate cu articolul 6. Termenele prevăzute la acest alineat nu aduc atingere necesității de a respecta termenele stabilite în actele de bază pertinente.

Articolul 6

Sesizarea comitetului de apel

(1) Comitetul de apel își emite avizul cu majoritatea prevăzută la articolul 5 alineatul (1).

(2) Până la emiterea avizului, orice membru al comitetului de apel poate sugera modificări ale proiectului de act de punere în aplicare și președintele poate decide dacă să-l modifice sau nu.

Președintele depune toate eforturile necesare pentru a găsi soluții care să se bucure de cel mai larg sprijin posibil în cadrul comitetului de apel.

Președintele informează comitetul de apel în legătură cu modul în care au fost luate în considerare dezbaterile și sugestiile de modificare, în special în ceea ce privește sugestiile de modificare care s-au bucurat de un larg sprijin în cadrul comitetului de apel.

(3) În cazul în care comitetul de apel emite un aviz favorabil, Comisia adoptă proiectul de act de punere în aplicare.

În cazul în care nu se emite niciun aviz, Comisia poate adopta proiectul de act de punere în aplicare.

În cazul în care comitetul de apel emite un aviz nefavorabil, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), pentru adoptarea de măsuri de salvgardare multilaterale definitive, în lipsa unui aviz favorabil votat cu majoritatea prevăzută în articolul 5 alineatul (1), Comisia nu adoptă proiectele de măsuri.

(5) Prin derogare de la alineatul (1), până la 1 septembrie 2012, comitetul de apel emite avizul său cu privire la proiectele de măsuri definitive antidumping sau compensatorii cu majoritatea simplă a membrilor săi.

Articolul 7

Adoptarea de acte de punere în aplicare în cazuri excepționale

Prin derogare de la articolul 5 alineatul (3) și de la articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf, Comisia poate adopta un proiect de act de punere în aplicare în cazul în care adoptarea lui neîntârziată este necesară pentru a evita o perturbare importantă a piețelor din domeniul agriculturii sau apariția unui risc la adresa intereselor financiare ale Uniunii, în sensul articolului 325 din TFUE.

Într-un astfel de caz, Comisia prezintă de îndată actul de punere în aplicare adoptat comitetului de apel. În cazul în care comitetul de apel emite un aviz nefavorabil cu privire la actul adoptat, Comisia abrogă imediat acel act. În cazul în care comitetul de apel emite un aviz favorabil sau nu emite niciun aviz, actul de punere în aplicare rămâne în vigoare.

Articolul 8

Acte de punere în aplicare aplicabile imediat

(1) Prin derogare de la articolele 4 și 5, un act de bază poate prevedea că, din motive imperioase de urgență justificate corespunzător, se aplică prezentul articol.

(2) Comisia adoptă un act de punere în aplicare care se aplică imediat, fără prezentarea sa anterioară unui comitet, și care rămâne în vigoare pe o perioadă de maximum șase luni, cu excepția cazului în care în actul de bază există dispoziții în sens contrar.

(3) Președintele prezintă în termen de maximum 14 zile de la adoptare actul menționat la alineatul (2) comitetului competent, pentru a obține avizul acestuia.

(4) În cazul în care se aplică procedura de examinare, atunci când comitetul emite un aviz nefavorabil, Comisia abrogă imediat actul de punere în aplicare adoptat în conformitate cu alineatul (2).

(5) În cazul în care Comisia adoptă măsuri provizorii antidumping sau compensatorii, se aplică procedura prevăzută la prezentul articol. Comisia adoptă respectivele măsuri după ce a purtat consultări sau, în caz de extremă urgență, după ce a informat statele membre. În acest ultim caz, au loc consultări cel târziu în termen de zece zile de la notificarea statelor membre cu privire la măsurile adoptate de Comisie.

Articolul 9

Regulamentul de procedură

(1) Fiecare comitet își adoptă cu o majoritate simplă a membrilor săi propriul regulament de procedură, la propunerea președintelui său, pe baza unui regulament de procedură standard elaborat de Comisie după consultarea statelor membre. Acest regulament standard se publică de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

În măsura în care este necesar, comitetele existente își adaptează regulamentele de procedură la regulamentul de procedură standard.

(2) Principiile și condițiile privind accesul public la documente și normele privind protecția datelor care sunt aplicabile Comisiei se aplică și comitetelor.

Articolul 10

Informații cu privire la lucrările comitetului

(1) Comisia păstrează un registru al lucrărilor comitetului, care conține:

(a) o listă a comitetelor;

(b) ordinile de zi ale reuniunilor comitetelor;

(c) procesele-verbale sumare ale reuniunilor și listele autorităților și organizațiilor de care aparțin persoanele desemnate de statele membre să le reprezinte;

(d) proiectele de acte de punere în aplicare cu privire la care li se cere comitetelor să emită un aviz;

(e) rezultatul votului;

(f) proiectele finale de acte de punere în aplicare rezultate în urma avizului comitetelor;

(g) informații privind adoptarea proiectelor finale de acte de punere în aplicare de către Comisie; și

(h) date statistice privind activitatea comitetelor.

(2) Comisia publică, de asemenea, un raport anual privind activitatea comitetelor.

(3) Parlamentul European și Consiliul au acces la informațiile menționate la alineatul (1), în conformitate cu normele aplicabile.

(4) Odată cu trimiterea către membrii comitetului, Comisia pune la dispoziția Parlamentului European și a Consiliului documentele menționate la literele (b), (d) și (f) de la alineatul (1), informându-le totodată de faptul că aceste documente sunt disponibile.

(5) Referințele tuturor documentelor menționate la alineatul (1) literele (a)-(g), precum și informațiile menționate la alineatul (1) litera (h) sunt făcute publice în registru.

Articolul 11

Dreptul de control al Parlamentului European și al Consiliului

În cazul în care actul de bază este adoptat prin procedura legislativă ordinară, fie Parlamentul European, fie Consiliul poate aduce oricând la cunoștință Comisiei faptul că apreciază că un proiect de act de punere în aplicare depășește competențele de executare prevăzute de actul de bază. În acest caz, Comisia revizuiește respectivul proiect de act de punere în aplicare, ținând seama de pozițiile exprimate, și informează Parlamentul European și Consiliul dacă intenționează să mențină, să modifice sau să retragă proiectul de act de punere în aplicare.

Articolul 12

Abrogarea Deciziei 1999/468/CE

Decizia 1999/468/CE se abrogă.

Efectele articolului 5a din Decizia 1999/468/CE se mențin în scopul actelor de bază existente care fac trimitere la articolul respectiv.

Articolul 13

Dispoziții tranzitorii: adaptarea actelor de bază existente

(1) Atunci când actele de bază adoptate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament prevăd exercitarea competențelor de executare de către Comisie în conformitate cu Decizia 1999/468/CE, se aplică următoarele reguli:

(a) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolul 3 din Decizia 1999/468/CE, se aplică procedura de consultare menționată la articolul 4 din prezentul regulament;

(b) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolul 4 din Decizia 1999/468/CE, se aplică procedura de examinare menționată la articolul 5 din prezentul regulament, cu excepția celui de-al doilea și al treilea paragraf din articolul 5 alineatul (4);

(c) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolul 5 din Decizia 1999/468/CE, se aplică procedura de examinare menționată la articolul 5 din prezentul regulament și se consideră că actul de bază prevede că, în absența unui aviz, Comisia nu poate adopta actul de punere în aplicare, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf litera (b);

(d) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolul 6 din Decizia 1999/468/CE, se aplică articolul 8 din prezentul regulament;

(e) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolele 7 și 8 din Decizia 1999/468/CE, se aplică articolele 10 și 11 din prezentul regulament.

(2) Articolele 3 și 9 din prezentul regulament se aplică tuturor comitetelor existente, în sensul alineatului (1).

(3) Articolul 7 din prezentul regulament se aplică numai procedurilor existente care fac trimitere la articolul 4 din Decizia 1999/468/CE.

(4) Dispozițiile tranzitorii prevăzute de prezentul articol nu afectează natura actelor în cauză.

Articolul 14

Dispoziție tranzitorie

Prezentul regulament nu afectează procedurile în curs în cadrul cărora un comitet a emis deja un aviz, în conformitate cu Decizia 1999/468/CE.

Articolul 15

Revizuirea

Până la 1 martie 2016, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative adecvate.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 martie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 februarie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
MARTONYI J.

3.7.2019 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 223/1

II

(Comunicări)

ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE

Criterii neobligatorii pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene – 18 iunie 2019

(2019/C 223/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI COMISIA EUROPEANĂ,

întrucât:

(1) Parlamentul European, Consiliul și Comisia (denumite în continuare „cele trei instituții") au încheiat, la 13 aprilie 2016, Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ([1]) (denumit în continuare „acordul").

(2) Cele trei instituții au subliniat, la punctul 26 din acord, rolul important pe care îl au în dreptul Uniunii actele de punere în aplicare și actele delegate, care, utilizate cu eficiență și transparență și în cazuri justificate, fac parte integrantă din instrumentele pentru o mai bună legiferare, contribuind la un ansamblu de acte legislative simple și actualizate și la punerea lor în aplicare rapidă și eficientă.

(3) Cele trei instituții vizau, la punctul 28 din acord, completarea Înțelegerii comune privind actele delegate, anexată la acord, prin furnizarea de criterii fără caracter obligatoriu de aplicare a articolelor 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

(4) Aplicarea acestor criterii poate face obiectul unor discuții anuale, atât la nivel politic, cât și la nivel tehnic, ca parte a monitorizării generale a punerii în aplicare a acordului în conformitate cu punctul 50 din acord.

(5) Deși articolul 291 alineatul (2) din TFUE prevede că, în cazul în care sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, aceste acte conferă Comisiei sau, în cazuri speciale și temeinic justificate, precum și în cazurile prevăzute la articolele 24 și 26 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Consiliului, competențe de executare, scopul criteriilor fără caracter obligatoriu este de a face diferența între actele delegate și actele de punere în aplicare, și nu între instituțiile cărora le sunt conferite competențe de executare. Aceste criterii neobligatorii nu sunt concepute să definească sau să restrângă în vreun fel condițiile în care o instituție își exercită competențele care îi sunt conferite în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii, inclusiv cu actul de bază.

(6) Curtea de Justiție a Uniunii Europene a abordat deja în mai multe rânduri aspecte specifice relevante pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE ([2]). Este posibil ca jurisprudența să evolueze în viitor. Prin urmare, va fi poate necesar, după caz, să se revizuiască criteriile neobligatorii pentru a se ține seama de evoluția jurisprudenței,

([1]) Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016 (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

([2]) Printre altele, de: Hotărârea Curții de Justiție din 18 martie 2014, Comisia/Parlamentul și Consiliul („cauza biocidelor"), C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170, Hotărârea Curții de Justiție din 17 martie 2016, Parlamentul/Comisia și Consiliul („cauza Mecanismul pentru interconectarea Europei"), C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183, Hotărârea Curții de Justiție din 16 iulie 2015, Comisia/Parlamentul și Consiliul („cauza mecanismului de reciprocitate pentru vize"), C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499.

AU CONVENIT URMĂTOARELE:

I. **PRINCIPII GENERALE**

1. Pe baza acestor criterii neobligatorii, cele trei instituții hotărăsc dacă în actele legislative împuternicirea ar trebui să aibă un caracter delegat sau de punere în aplicare și, prin urmare, dacă aceasta ar trebui să se acorde în temeiul articolului 290 din TFUE, pentru adoptarea unui act delegat sau în temeiul articolului 291 din TFUE, pentru adoptarea unui act de punere în aplicare.

2. În fiecare caz, natura actului avut în vedere trebuie să fie determinată ținând seama de obiectivele, conținutul și contextul actului avut în vedere, precum și de cel al actului legislativ în sine.

3. Legiuitorului îi revine competența de a decide dacă și în ce măsură utilizează acte delegate sau acte de punere în aplicare, în limitele TFUE. În această privință, legiuitorul este cel care decide dacă să împuternicească Comisia să adopte acte delegate, precum și să evalueze dacă este necesar să i se confere Comisiei competențe pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a actului legislativ.

4. Dacă apreciază că o prevedere ar trebui să facă parte din actul de bază, legiuitorul poate decide să o includă într-o anexă. Legiuitorul nu este obligat niciodată să prevadă anexe în actele legislative, ci poate decide să prevadă acte separate, dar cele trei instituții reamintesc că structura unui act legislativ ar trebui să fie ghidată de angajamentele și obiectivele comune prevăzute în acord - de a avea o legislație simplă, clară și consecventă, care să fie accesibilă, pe înțelesul cetățenilor, al administrațiilor și al întreprinderilor, care să fie ușor de pus în aplicare și redactată indiferent de problema împuternicirii. Acest lucru nu limitează în niciun caz competențele legiuitorului.

5. Elementele esențiale ale legislației trebuie să fie stabilite în actul de bază. Prin urmare, Comisiei nu i se poate conferi competența de a adopta norme ce implică opțiuni politice din sfera responsabilităților organului legislativ al Uniunii, de exemplu, care necesită ca interesele divergente în cauză să fie analizate pe baza unui număr de evaluări ([3]). Atunci când își exercită competențele delegate sau de executare, Comisia trebuie să respecte pe deplin elementele esențiale ale actului de abilitare ([4]).

6. Un act legislativ poate conferi competența de a adopta acte delegate numai Comisiei.

7. Această enumerare de criterii nu ar trebui considerată exhaustivă.

II. **CRITERII**

A. ACTE CU APLICABILITATE GENERALĂ SAU INDIVIDUALĂ

1. Actele delegate pot fi doar cu aplicabilitate generală. Măsurile cu aplicabilitate individuală nu pot fi adoptate prin acte delegate.

2. Actele de punere în aplicare pot fi cu aplicabilitate individuală sau generală.

3. Se consideră că un act este de aplicabilitate generală dacă se aplică unor situații determinate în mod obiectiv și produce efecte juridice față de categorii de persoane vizate în mod general și abstract ([5]).

B. MODIFICAREA ACTELOR LEGISLATIVE, INCLUSIV A ANEXELOR ACESTORA

1. În cazul în care legiuitorul conferă Comisiei competența de a modifica un act legislativ, această competență poate fi exercitată numai prin acte delegate ([6]), inclusiv în cazul în care această competență de modificare se referă la anexe, întrucât acestea fac parte integrantă din actele legislative.

2. Delegarea competenței de a „modifica” un act legislativ are scopul de a autoriza Comisia să modifice sau să abroge elemente neesențiale prevăzute de legiuitor în actul respectiv ([7]). Modificările pot include inserții și completări în legătură cu anumite elemente neesențiale ale actului legislativ sau eliminări ori înlocuiri ale unor elemente neesențiale.

([3]) Hotărârea Curții de Justiție din 5 septembrie 2012, Parlamentul/Consiliul, C-355/10, ECLI:EU:C:2012:516, punctele 64, 65 și 76, Hotărârea Curții de Justiție din 26 iulie 2017, Republica Cehă/Comisia, C-696/15 P, ECLI:EU:C:2017:595, punctul 78, Hotărârea Curții de Justiție din 11 mai 2017, Dyson/Comisia, C-44/16 P, ECLI:EU:C:2017:357, punctele 61 și 62.

([4]) Hotărârea Curții de Justiție din 11 mai 2017, Dyson/Comisia, C-44/16 P, ECLI:EU:C:2017:357, punctul 65.

([5]) Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2012, Stichting Natuur en Milieu și Pesticide Action Network Europe/Comisia, T-338/08, ECLI:EU:T:2012:300, punctul 30, Hotărârea Tribunalului din 7 martie 2013, Bilbaína de Alquitranes și alții/ECHA, T-93/10, ECLI:EU:T:2013:106, punctele 32 și 56.

([6]) Hotărârea Curții de Justiție din 15 octombrie 2014, Parlamentul/Comisia, C-65/13, ECLI:EU:C:2014:2289, punctul 45, Hotărârea Curții de Justiție din 16 iulie 2015, Comisia/Parlamentul și Consiliul, C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499, punctul 31.

([7]) Hotărârea Curții de Justiție din 17 martie 2016, Parlamentul/Comisia, C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183, punctul 42.

C. NORME SUPLIMENTARE CARE COMPLETEAZĂ ACTUL DE BAZĂ

În actele delegate ar trebui stabilite măsuri care constau în adoptarea unor norme suplimentare care se bazează pe conținut sau îl dezvoltă, respectând cadrul de reglementare, astfel cum este definit de actul de bază. Un exemplu în acest sens îl reprezintă măsurile care afectează pe fond normele prevăzute în actul de bază și care îi permit Comisiei să „concretizeze" actul de bază, cu condiția ca aceste măsuri să nu aducă atingere elementelor esențiale ale acestuia.

D. NORME SUPLIMENTARE CARE PUN ÎN APLICARE ACTUL DE BAZĂ

În schimb, normele suplimentare de punere în aplicare a normelor deja stabilite în actul de bază, prin specificarea detaliată a conținutului actului respectiv, fără a afecta fondul cadrului legislativ, ar trebui stabilite prin acte de punere în aplicare. Un exemplu în acest sens îl reprezintă cazul în care legiuitorul a stabilit un cadru juridic suficient de precis, de exemplu în cazul în care principalele condiții și criterii sunt stabilite de legiuitor.

E. ACTE DE INSTITUIRE A UNEI PROCEDURI, A UNEI METODE SAU A UNEI METODOLOGII

1. Măsurile de stabilire a unei proceduri (adică a unei modalități de a efectua sau a îndeplini ceva pentru a obține un rezultat definit în actul de bază) pot fi stabilite fie printr-un act delegat, fie printr-un act de punere în aplicare (sau pot fi chiar un element esențial al actului de bază), în funcție de natură, obiective, conținut și context.

   De exemplu, măsurile care stabilesc elemente ale unei proceduri care se bazează pe conținutul actului de bază sau îl dezvoltă și care se încadrează în cadrul de reglementare, astfel cum este definit de actul de bază, ar trebui stabilite prin acte delegate.

   În schimb, măsurile care asigură punerea în aplicare uniformă a unei norme stabilite în actul de bază prin instituirea unei proceduri ar trebui stabilite prin acte de punere în aplicare.

2. În mod similar, delegarea care are ca obiect stabilirea unei metode (adică a modului în care trebuie desfășurată o anumită acțiune periodic și sistematic) sau a unei metodologii (adică normele conform cărora se stabilește o metodă) poate prevedea utilizarea de acte delegate sau de punere în aplicare, în funcție de natură, obiective, conținut și context.

F. ACTE REFERITOARE LA OBLIGAȚIA DE A FURNIZA INFORMAȚII

Măsurile referitoare la o obligație de a furniza informații pot fi stabilite fie printr-un act delegat, fie printr-un act de punere în aplicare (sau pot fi chiar un element esențial al actului de bază), în funcție de natură, obiective, conținut și context.

De exemplu, măsurile care stabilesc norme suplimentare bazate pe conținutul unei obligații de a furniza informații ar trebui stabilite prin acte delegate. În general, un exemplu în acest sens îl reprezintă elementele neesențiale suplimentare care afectează pe fond obligația de a furniza informații.

În schimb, măsurile care vizează asigurarea faptului că obligația de a furniza informații este îndeplinită în mod uniform, cum ar fi formatul și mijloacele tehnice, ar trebui să fie stabilite prin acte de punere în aplicare. De exemplu, în cazul în care actul de bază stabilește suficient de precis fondul obligației de a furniza informații, măsurile care specifică în detaliu informațiile care trebuie furnizate pentru a asigura comparabilitatea datelor sau aplicarea eficace a obligațiilor ar trebui stabilite prin acte de punere în aplicare.

G. ACTE REFERITOARE LA AUTORIZAȚII

Măsurile referitoare la autorizații, de exemplu pentru produse sau substanțe, pot fi stabilite fie printr-un act delegat, fie printr-un act de punere în aplicare (sau pot fi chiar un element esențial al actului de bază), în funcție de natură, obiective, conținut și context.

Autorizațiile cu aplicabilitate individuală pot fi adoptate numai prin acte de punere în aplicare. Autorizațiile cu aplicabilitate generală pentru care decizia Comisiei se bazează pe criterii definite suficient de precis în actul de bază ar trebui adoptate prin acte de punere în aplicare.

Autorizațiile cu aplicabilitate generală care completează actul de bază, în sensul că nu se limitează la aplicarea criteriilor stabilite în actul de bază, dar, în același timp, se bazează pe conținutul actului de bază (în limitele împuternicirii conferite), ar trebui adoptate prin acte delegate.

III. **MONITORIZAREA APLICĂRII ȘI REVIZUIRII ACESTOR CRITERII**

1. Cele trei instituții vor monitoriza în comun și cu regularitate aplicarea acestor criterii.

2. Cele trei instituții vor revizui criteriile în conformitate cu dispozițiile lor interne respective, dacă este cazul prin intermediul organelor lor cu competențe specifice în domeniu și, dacă acest lucru este necesar și adecvat, în funcție de evoluția jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ACORDURI INSTITUȚIONALE

Acord între Parlamentul European și Comisia Europeană

privind registrul de transparență pentru organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI COMISIA EUROPEANĂ (denumite în continuare „părțile"),

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 11 alineatele (1) și (2), Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 295, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (denumite în continuare „tratatele"),

întrucât factorii de decizie politică la nivel european nu acționează izolat de societatea civilă, ci păstrează un dialog deschis, transparent și sistematic cu asociațiile reprezentative și societatea civilă,

întrucât părțile au revizuit registrul de transparență (denumit în continuare „registrul") instituit prin Acordul dintre Parlamentul European și Comisia Europeană din 23 iunie 2011 privind înființarea unui registru de transparență pentru organizații și persoane care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor UE ([1]), în temeiul punctului 30 din acordul respectiv,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

I. **PRINCIPIILE REGISTRULUI**

1. Înființarea și funcționarea registrului nu afectează sau prejudiciază obiectivele exprimate de Parlamentul European în Rezoluția sa din 8 mai 2008 referitoare la dezvoltarea cadrului de reglementare a activităților reprezentanților de interese (persoane care desfășoară activități de lobby) în instituțiile europene ([2]) și în Decizia sa din 11 mai 2011 referitoare la încheierea unui acord interinstituțional între Parlamentul European și Comisie privind un registru de transparență comun ([3]).

2. Funcționarea registrului respectă principiile generale ale dreptului Uniunii, inclusiv principiile proporționalității și nediscriminării.

3. Funcționarea registrului respectă drepturile deputaților Parlamentului European de a-și exercita mandatul parlamentar fără restricții.

4. Funcționarea registrului nu aduce atingere competențelor sau prerogativelor părților și nu le afectează competențele organizaționale.

5. Părțile se angajează să acorde tuturor operatorilor implicați în activități similare un tratament similar și să garanteze condiții echitabile de înregistrare a organizațiilor și a persoanelor care desfășoară activități independente implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii.

II. **STRUCTURA REGISTRULUI**

6. Registrul are următoarea structură:

(a) dispoziții privind domeniul de aplicare al registrului, activitățile care fac obiectul registrului, definițiile, stimulentele și excepțările;

(b) secțiunile prevăzute pentru înregistrare (anexa I);

([1]) JO L 191, 22.7.2011, p. 29.
([2]) JO C 271 E, 12.11.2009, p. 48.
([3]) JO C 377 E, 7.12.2012, p. 176.

(c) informațiile solicitate entităților înregistrate, inclusiv cerințele privind dezvăluirea informațiilor cu caracter financiar (anexa II);

(d) un cod de conduită (anexa III);

(e) mecanisme de alertă și de soluționare a reclamațiilor și măsurile care trebuie aplicate în caz de nerespectare a codului de conduită, inclusiv procedurile prevăzute pentru alerte și procedurile de anchetare și de soluționare a reclamațiilor (anexa IV);

(f) orientări privind punerea în aplicare însoțite de informații practice pentru entitățile înregistrate.

III. DOMENIUL DE APLICARE AL REGISTRULUI

Activități eligibile

7. Domeniul de aplicare al registrului cuprinde toate activitățile, altele decât cele menționate la punctele 10-12, desfășurate cu scopul de a influența direct sau indirect elaborarea sau punerea în aplicare a politicilor, precum și procesele de luare a deciziilor din cadrul instituțiilor Uniunii, indiferent de locul în care sunt desfășurate și de canalul sau mijlocul de comunicare utilizat, de exemplu prin externalizare, mass-media, contracte cu intermediari specializați, grupuri de reflecție, platforme, forumuri, campanii și inițiative la nivel local.

În sensul prezentului acord, „influențarea directă" înseamnă influențarea prin intermediul unui contact direct sau al unei comunicări directe cu instituțiile Uniunii sau prin intermediul altor acțiuni prin care se dă curs unor astfel de activități, iar „influențarea indirectă" înseamnă influențarea prin utilizarea de vectori intermediari, precum mass-media, opinia publică, conferințe sau evenimente sociale, care vizează instituțiile Uniunii.

Respectivele activități includ îndeosebi:

— contactarea membrilor și a asistenților acestora, a funcționarilor sau a altor agenți ai instituțiilor Uniunii;

— întocmirea, difuzarea și comunicarea de scrisori, de materiale informative sau de documente de dezbatere și de poziție;

— organizarea de evenimente, de reuniuni, de activități promoționale, de conferințe sau evenimente sociale, atunci când se trimit invitații membrilor și asistenților acestora, funcționarilor sau altor agenți ai instituțiilor Uniunii; precum și

— contribuții voluntare și participarea la consultări sau audieri oficiale privind acte legislative sau alte acte juridice prevăzute la nivelul Uniunii și la alte consultări deschise.

8. Se urmărește înscrierea tuturor organizațiilor și a persoanelor care desfășoară activități independente care fac obiectul registrului, indiferent dacă activitățile în cauză sunt în curs de desfășurare sau în curs de pregătire.

Orice activitate care face obiectul registrului și care este întreprinsă prin contract de către un intermediar care oferă consultanță juridică și alt tip de consultanță de specialitate presupune eligibilitatea în vederea înscrierii în registru atât pentru intermediar, cât și pentru clientul său. Acești intermediari declară toți clienții cu care au semnat astfel de contracte, precum și venitul obținut de la fiecare client în parte pentru activitățile de reprezentare definite la punctul II.C.2.b din anexa II. Această cerință nu îi scutește pe clienți de la înscriere și nici de la includerea în propriile estimări a cheltuielilor cu orice activități subcontractate către un intermediar.

Activități care nu fac obiectul registrului

9. O organizație este eligibilă în vederea înscrierii doar dacă desfășoară activități care fac obiectul registrului și care au avut drept rezultat o comunicare directă sau indirectă cu instituțiile Uniunii. O organizație considerată neeligibilă poate fi radiată din registru.

10. Activitățile care au drept obiect acordarea de consultanță juridică și de alte tipuri de consultanță de specialitate nu fac obiectul registrului în măsura în care:

— constau în consiliere și contacte cu organismele publice având drept scop o mai bună informare a clienților cu privire la o situație juridică generală sau cu privire la situația lor juridică specifică ori având drept scop consilierea acestora cu privire la caracterul adecvat al unui demers juridic sau administrativ concret sau la admisibilitatea acestuia din perspectiva mediului juridic și normativ existent;

— constau în consultanța acordată clienților pentru a-i ajuta să se asigure că activităților lor respectă legislația aplicabilă;

— constau în analize și studii realizate pentru clienți și având drept obiect impactul potențial al oricăror schimbări legislative sau normative cu privire la situația lor juridică sau la domeniul de activitate;

— constau în reprezentarea clienților în contextul unei proceduri de conciliere sau de mediere prin care se urmărește să se evite aducerea în fața unei instanțe judiciare sau administrative a unui litigiu; sau

— privesc exercitarea dreptului fundamental al unui client la un proces echitabil, inclusiv a dreptului la apărare în cadrul procedurilor administrative, precum activitățile prestate de avocați sau de orice alte persoane calificate implicate în aceste activități.

În cazul în care o societate și consultanții acesteia sunt parte într-o cauză sau procedură judiciară ori administrativă, nu face obiectul registrului niciuna dintre activitățile direct legate de cauza respectivă prin care nu se urmărește ca atare modificarea cadrului juridic existent. Prezentul paragraf se aplică tuturor sectoarelor de activitate din Uniune.

Totuși, următoarele activități care au drept obiect acordarea de consultanță juridică și de alte tipuri de consultanță de specialitate fac obiectul registrului în cazul în care vizează să influențeze instituțiile Uniunii, membrii acestora și asistenții lor, funcționarii sau alți agenți ai instituțiilor respective:

— acordarea de sprijin, prin reprezentare sau mediere, sau furnizarea de materiale de promovare, inclusiv în ceea ce privește argumentarea și redactarea; și

— acordarea de consultanță tactică sau strategică, inclusiv prin abordarea unor problematici care, prin sfera și prin calendarele lor de comunicare, sunt destinate să influențeze instituțiile Uniunii, membrii lor și asistenții acestora sau funcționarii ori alți agenți ai respectivelor instituții.

11. Activitățile partenerilor sociali exercitate în calitate de participanți la dialogul social (sindicate, asociații de angajatori etc.) nu fac obiectul registrului atunci când partenerii sociali respectivi își îndeplinesc rolul care le este atribuit prin tratate. Prezentul punct se aplică *mutatis mutandis* oricărei entități desemnate în mod expres prin tratate să exercite un rol instituțional.

12. Nu fac obiectul registrului activitățile desfășurate ca răspuns la cererea adresată în mod direct și individual de o instituție a Uniunii sau de către un deputat în Parlamentul European, cum ar fi cereri ad-hoc sau periodice de informații concrete, de date sau de consultanță de specialitate.

Dispoziții specifice

13. Registrul nu se aplică bisericilor și nici comunităților religioase. Cu toate acestea, se urmărește înscrierea reprezentanțelor sau a entităților juridice, a birourilor și a rețelelor înființate pentru a reprezenta bisericile și comunitățile religioase în relațiile lor cu instituțiile Uniunii, precum și a asociațiilor acestora.

14. Registrul nu se aplică partidelor politice. Cu toate acestea, se urmărește înscrierea în registru a tuturor organizațiilor înființate sau sprijinite de acestea, implicate în activități care fac obiectul registrului.

15. Registrul nu se aplică serviciilor guvernamentale ale statelor membre, guvernelor țărilor terțe, organizațiilor interguvernamentale internaționale și nici misiunilor diplomatice ale acestora.

16. Autoritățile publice regionale și reprezentanțele lor nu sunt obligate să se înscrie în registru, dar pot întreprinde acest demers dacă doresc. Se urmărește înscrierea oricărei asociații sau rețele create cu scopul de a reprezenta regiuni cu titlu colectiv.

17. Se urmărește înscrierea tuturor autorităților publice de la nivel subnațional, altele decât cele menționate la punctul 16, precum autoritățile locale și municipale sau orașele, ori reprezentanțele, asociațiile sau rețelele lor.

18. Se urmărește înscrierea rețelelor, a platformelor și a altor forme similare de activitate colectivă fără statut juridic sau personalitate juridică, dar care, în realitate, constituie o sursă de influență organizată și care sunt implicate în activități care fac obiectul registrului. Membrii acestor forme de activitate colectivă desemnează un reprezentant care să acționeze în calitate de persoană de contact responsabilă de asigurarea legăturii cu Secretariatului comun al registrului de transparență (SCRT).

19. Activitățile care trebuie luate în considerare pentru evaluarea eligibilității în vederea înscrierii în registru sunt activitățile care vizează (în mod direct sau indirect) toate instituțiile, agențiile și organismele Uniunii, precum și membrii lor și asistenții acestora, funcționarii și alți agenți. Aceste activități nu includ activitățile care vizează statele membre și, mai ales, pe cele care vizează reprezentanțele permanente ale acestora pe lângă Uniunea Europeană.

20. Rețelele, federațiile, asociațiile sau platformele europene sunt încurajate să redacteze orientări comune și transparente pentru membrii lor, prin care să identifice activitățile care fac obiectul registrului. Este de dorit ca aceste orientări să fie făcute publice.

IV. **NORME APLICABILE ENTITĂŢILOR ÎNREGISTRATE**

21. Prin înregistrare, organizaţiile şi persoanele în cauză:

— sunt de acord ca informaţiile pe care le furnizează în vederea includerii în registru să aparţină domeniului public;

— sunt de acord să acţioneze în conformitate cu codul de conduită prevăzut în anexa III şi, atunci când este necesar, să pună la dispoziţie textul oricărui cod de conduită profesional ale cărui prevederi sunt obligate să le respecte ([1]);

— garantează că informaţiile furnizate în vederea includerii în registru sunt corecte şi sunt de acord să coopereze în ceea ce priveşte solicitările administrative de informaţii complementare şi de actualizări;

— acceptă ca orice alertă sau reclamaţie care îi priveşte să fie soluţionată în temeiul normelor din codul de conduită prevăzut în anexa III;

— sunt de acord să fie supuşi oricăror măsuri aplicabile în caz de nerespectare a codului de conduită prevăzut în anexa III şi recunosc că măsurile prevăzute în anexa IV li se pot aplica în caz de nerespectare a codului;

— iau act de faptul că, la cerere şi în temeiul dispoziţiilor Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European şi al Consiliului ([2]), părţile trebuie să facă publice corespondenţa sau alte documente privind activităţile entităţilor înregistrate.

V. **PUNEREA ÎN APLICARE**

22. Secretarii generali ai Parlamentului European şi Comisiei Europene răspund de supravegherea sistemului şi de toate aspectele operaţionale principale şi iau, de comun acord, măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului acord.

23. Deşi sistemul este administrat în comun, părţile sunt libere să utilizeze registrul în mod independent în scopuri proprii specifice.

24. Pentru implementarea sistemului, serviciile Parlamentului European şi ale Comisiei Europene gestionează o structură operaţională comună, desemnată sub denumirea de SCRT. SCRT este alcătuit dintr-un grup de funcţionari ai Parlamentului European şi ai Comisiei Europene, în temeiul unor dispoziţii care sunt convenite de serviciile competente. SCRT funcţionează sub coordonarea unui şef de unitate din cadrul Secretariatului General al Comisiei Europene. Sarcinile SCRT includ elaborarea de orientări de punere în aplicare, în limitele prezentului acord, pentru a facilita o interpretare consecventă a normelor de către entităţile înregistrate, şi monitorizarea conţinutul registrului din punct de vedere calitativ. SCRT utilizează respectivele resurse administrative disponibile pentru a efectua controale ale calităţii conţinutului registrului, fiind însă de la sine înţeles faptul că entităţile înregistrate răspund în ultimă instanţă de informaţiile pe care le-au furnizat.

25. Părţile organizează proiecte corespunzătoare în materie de instruire şi comunicare internă pentru a face mai bine cunoscute membrilor şi personalului instituţiilor lor procedurile privind alertele şi reclamaţiile.

26. Părţile iau măsurile corespunzătoare pentru a face mai bine cunoscut registrul în exterior şi pentru a promova utilizarea acestuia.

27. Prin intermediul unui motor de căutare uşor de utilizat, o serie de statistici esenţiale provenite din baza de date a registrului se publică regulat pe site-ul de internet consacrat registrului de transparenţă pe portalul *Europa*. Conţinutul public al acestei baze de date este pus la dispoziţie într-un format electronic care poate fi citit automat.

28. Secretarii generali ai Parlamentului European şi Comisiei Europene prezintă vicepreşedintelui relevant al Parlamentului European şi, respectiv, vicepreşedintelui relevant al Comisiei Europene un raport anual privind funcţionarea registrului. Raportul anual oferă informaţii faptice în legătură cu registrul, conţinutul şi evoluţia acestuia şi se publică în fiecare an pentru anul calendaristic anterior.

([1]) Codul de conduită profesional pe care o entitate înregistrată trebuie să-l respecte poate impune obligaţii care sunt mai stricte decât cerinţele codului de conduită prevăzut în anexa III.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European şi al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului şi ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

VI. MĂSURI APLICABILE ENTITĂȚILOR ÎNREGISTRATE CONFORME

29. Permisele de acces în clădirile Parlamentul European se emit numai pentru persoane care reprezintă sau care lucrează pentru organizații care se încadrează în domeniul de aplicare al registrului, dacă respectivele organizații sau persoane s-au înregistrat. Cu toate acestea, înregistrarea nu dă dreptul automat la obținerea unui astfel de permis de acces. Eliberarea și verificarea permiselor prin care se acordă accesul pe termen lung în clădirile Parlamentului European rămân o procedură internă a Parlamentului și de competența sa exclusivă.

30. Părțile la prezentul acord oferă stimulente, în limitele autorității lor administrative, pentru a încuraja înscrierea în registru în cadrul creat prin prezentul acord.

Stimulentele oferite de Parlamentul European entităților înregistrate pot include:

— o facilitare sporită a accesului în clădirile instituției, la deputați și asistenții lor, la funcționari și la alți agenți ai instituției;

— autorizația de a organiza sau găzdui în comun manifestări în clădirile sale;

— facilitarea transmiterii de informații, inclusiv liste de difuzare specifice;

— participarea ca vorbitori la audierile din cadrul comisiilor;

— patronaj din partea Parlamentului European.

Stimulentele oferite de Comisia Europeană entităților înregistrate pot include:

— măsuri referitoare la transmiterea de informații către entitățile înregistrate cu ocazia inițierii de consultări publice;

— măsuri privind grupurile de experți și alte organe consultative;

— liste de difuzare specifice;

— patronaj din partea Comisiei Europene.

Părțile la prezentul acord comunică entităților înregistrate stimulentele specifice aflate la dispoziția lor.

VII. MĂSURI ÎN CAZ DE NERESPECTARE A CODULUI DE CONDUITĂ

31. Orice persoană poate declanșa alerte și depune reclamații, utilizând formularul-standard de contact disponibil pe site-ul de internet al registrului, cu privire la eventuala nerespectare a codului de conduită prevăzut în anexa III. Alertele și reclamațiile sunt tratate în conformitate cu procedurile stabilite în anexa IV.

32. Un mecanism de alertă este un instrument complementar controalelor de calitate efectuate de SCRT în conformitate cu punctul 24. Orice persoană poate declanșa o alertă în legătură cu erori de fapt care privesc informații oferite de către entitățile înregistrate. Se pot declanșa alerte și în legătură cu înregistrări neeligibile.

33. Orice persoană poate depune o reclamație oficială în cazul în care suspectează nerespectarea codului de conduită de către o entitate înregistrată, mai puțin pentru motiv de eroare de fapt. În susținerea reclamațiilor se invocă fapte concrete legate de suspiciunile de nerespectare a codului.

SCRT anchetează presupusa nerespectare a principiilor proporționalității și a bunei administrări. Nerespectarea intenționată a codului de conduită de către entitățile înregistrate sau de către reprezentanții acestora conduce la aplicarea măsurilor menționate în anexa IV.

34. În cazurile în care SCRT a constatat, în cadrul procedurilor menționate la punctele 31-33, lipsa repetată de cooperare, comportamente necorespunzătoare repetate sau încălcări grave ale codului de conduită, entitatea înregistrată în cauză este exclusă din registru pe o perioadă de unul sau doi ani, iar măsura va fi menționată în mod public în registru, astfel cum se prevede în anexa IV.

VIII. **IMPLICAREA ALTOR INSTITUȚII ȘI ORGANISME**

35. Consiliul European și Consiliul sunt invitate să se alăture la acest registru. Celelalte instituții, organisme și agenții ale Uniunii sunt încurajate să utilizeze, la rândul lor, cadrul creat prin prezentul acord drept instrument de referință pentru propria interacțiune cu organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii.

IX. **DISPOZIȚII FINALE**

36. Prezentul acord înlocuiește acordul dintre Parlamentul European și Comisia Europeană din 23 iunie 2011, care încetează să producă efecte cu începere de la data aplicării prezentului acord.

37. Registrul face obiectul unei revizuiri în anul 2017.

38. Prezentul acord intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și se aplică cu începere de la 1 ianuarie 2015.

Entitățile deja înregistrate la data aplicării prezentului acord își modifică înregistrarea pentru a se conforma la noile cerințe care decurg din prezentul acord într-un termen de trei luni de la data în cauză.

Adoptat la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Comisia Europeană*
Președintele	*Vicepreședintele*
M. SCHULZ	M. ŠEFČOVIČ

ANEXA I

„Registrul de transparență"

Organizații și persoane care desfășoară activități independente, implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii

Secțiuni		Caracteristici/remarci
I — Societăți de consultanță de specialitate/cabinete de avocatură/consultanți independenți		
subsecțiune	Societăți de consultanță de specialitate	Societăți care desfășoară, în numele clienților, activități de reprezentare, de lobby, de promovare, de afaceri și relații publice cu autoritățile
subsecțiune	Cabinete de avocatură	Cabinete de avocatură care desfășoară, în numele clienților, activități de reprezentare, de lobby, de promovare, de afaceri și relații publice cu autoritățile
subsecțiune	Consultanți independenți	Consultanți sau avocați care desfășoară, în numele clienților, activități independente de reprezentare, de lobby, de promovare, de afaceri și relații publice cu autoritățile. Prezenta subsecțiune este destinată înregistrării entităților constituite dintr-o singură persoană
II — Reprezentanți „interni" cu activități de lobby și asociații comerciale/de întreprinderi/profesionale		
subsecțiune	Societăți și grupuri	Societăți sau grupuri de societăți (cu sau fără statut juridic), care desfășoară, în cont propriu, activități interne de reprezentare, de lobby, de promovare, de afaceri și relații publice cu autoritățile
subsecțiune	Asociații comerciale și de întreprinderi	Organizații (cu sau fără scop lucrativ) ce reprezintă societăți cu scop lucrativ sau grupuri și platforme mixte cu scop lucrativ
subsecțiune	Organizații sindicale și asociații profesionale	Reprezentarea intereselor lucrătorilor, angajaților, sectoarelor profesionale sau profesiilor
subsecțiune	Alte organizații, inclusiv: — entități organizatoare de evenimente (cu sau fără scop lucrativ); — entități mass-media asociate intereselor sau entități orientate către cercetare asociate unor interese private cu scop lucrativ; — coaliții ad-hoc și structuri temporare (cu membri cu scop lucrativ).	
III — Organizații neguvernamentale		
subsecțiune	Organizații neguvernamentale, platforme, rețele, coaliții ad-hoc, structuri temporare și alte organizații similare.	Organizații nonprofit (cu sau fără statut juridic) care sunt independente de autoritățile publice sau de organizațiile comerciale. Sunt incluse fundațiile, organizațiile de caritate etc. Orice astfel de entitate care include elemente cu scop lucrativ printre membrii săi trebuie să se înscrie în secțiunea II

Secţiuni		Caracteristici/remarci
IV — Grupuri de reflecţie, instituţii academice şi de cercetare		
subsecţiune	Grupuri de reflecţie şi instituţii de cercetare	Grupuri de reflecţie specializate şi instituţii de cercetare care se preocupă, printre altele, de activităţile şi politicile Uniunii
subsecţiune	Instituţii academice	Instituţii a căror activitate principală este învăţământul, dar care se ocupă şi de activităţile şi politicile Uniunii
V — Organizaţii care reprezintă biserici şi comunităţi religioase		
subsecţiune	Organizaţii care reprezintă biserici şi comunităţi religioase	Entităţi juridice, birouri, reţele sau asociaţii înfiinţate pentru activităţi de reprezentare
VI — Organizaţii care reprezintă autorităţi locale, regionale şi municipale, alte entităţi publice sau mixte		
subsecţiune	Structuri regionale	Regiunile în sine şi reprezentanţele lor nu sunt obligate să se înscrie în registru, dar se pot înscrie dacă doresc. Se urmăreşte înscrierea asociaţiilor sau reţelelor create cu scopul de a reprezenta regiuni cu titlu colectiv
subsecţiune	Alte autorităţi publice de la nivel subnaţional	Se urmăreşte înscrierea tuturor celorlalte autorităţi publice de la nivel subnaţional, precum oraşele, autorităţile locale şi municipale sau reprezentanţele lor, şi a asociaţiilor sau reţelelor naţionale
subsecţiune	Asociaţii şi reţele transnaţionale ale autorităţilor publice regionale sau ale altor autorităţi de la nivel subnaţional	
subsecţiune	Alte organizaţii publice sau mixte, create prin lege şi având drept scop să acţioneze în interes public	Include alte organizaţii cu statut public sau mixt (public/privat)

ANEXA II

INFORMAȚII FURNIZATE DE CĂTRE ENTITĂȚILE ÎNREGISTRATE

I. **INFORMAȚII GENERALE ȘI DE BAZĂ**

(a) Denumirea (denumirile) organizației, adresa sediului și adresa de la Bruxelles, Luxemburg sau Strasbourg, dacă este cazul, numărul de telefon, adresa de e-mail, site-ul de internet.

(b) Numele persoanei care răspunde legal în numele organizației și al directorului, al administratorului asociat sau, după caz, al principalului punct de contact al organizației în ceea ce privește activitățile care fac obiectul registrului (și anume șeful departamentului de afaceri europene); numele persoanelor care dispun de autorizații de acces în clădirile Parlamentului European ([1]).

(c) Numărul de persoane (membri, personal etc.) implicate în activități care fac obiectul registrului și al persoanelor care beneficiază de un permis de acces în clădirile Parlamentului European și timpul consacrat acestor activități de fiecare persoană în funcție de următoarele proporții dintr-o activitate cu normă întreagă: 25 %, 50 %, 75 % sau 100 %.

(d) Obiective/mandat — domenii de interes — activități, țări în care desfășoară operațiuni — afilieri la rețele — informații generale care se încadrează în domeniul de aplicare al registrului.

(e) Membrii și, dacă este cazul, numărul acestora (persoane fizice și organizații).

II. **INFORMAȚII SPECIFICE**

A. *Activități care fac obiectul registrului*

Se oferă detalii concrete cu privire la principalele propuneri legislative sau politici vizate de activitățile entității înregistrate și care fac obiectul registrului. Se pot menționa și alte activități specifice, precum manifestări sau publicații.

B. *Legături cu instituții ale Uniunii*

(a) Apartenența la grupuri de nivel înalt, comitete consultative, grupuri de experți, alte structuri și platforme care primesc sprijin din partea Uniunii etc.

(b) Apartenența sau participarea la intergrupuri din Parlamentul European sau la foruri sectoriale etc.

C. *Informații financiare în legătură cu activitățile care fac obiectul registrului*

1. **Toate entitățile înregistrate pun la dispoziție:**

(a) o estimare a costurilor anuale aferente activităților care fac obiectul registrului; datele financiare trebuie să acopere un an întreg de operațiuni și să se refere la cel mai recent exercițiu financiar încheiat, de la data înregistrării sau a actualizării anuale a datelor de înregistrare;

(b) valoarea și sursa finanțării primite de la instituțiile Uniunii în cel mai recent exercițiu financiar încheiat, de la data înregistrării sau a actualizării anuale a datelor de înregistrare; informațiile respective corespund celor puse la dispoziție de Sistemul european de transparență financiară ([2]).

2. **Societățile de consultanță de specialitate/cabinetele de avocatură/consultanți independenți (secțiunea I din anexa I) indică, în plus:**

(a) cifra de afaceri provenită din activitățile care fac obiectul registrului conform următoarei grile:

Cifra de afaceri anuală pentru activități de reprezentare, în euro
0-99 999
100 000-499 999
500 000-1 000 000
> 1 000 000

([1]) Entitățile înregistrate pot solicita autorizație de acces în clădirile Parlamentului European la încheierea procesului de înregistrare. Numele persoanelor care primesc permise de acces în clădirile Parlamentului European se înscriu în registru. Înregistrarea nu acordă dreptul automat la obținerea unui astfel de permis de acces.

([2]) http://ec.europa.eu/comm/eti/index_ro.htm

(b) o listă a tuturor clienților în numele cărora se desfășoară activități care fac obiectul registrului; veniturile obținute de la clienți pentru activități de reprezentare se enumeră conform următoarei grile:

Tranșă pentru activități de reprezentare per client pe an, în euro
0-9 999
10 000-24 999
25 000-49 999
50 000-99 999
100 000-199 999
200 000-299 999
300 000-399 999
400 000-499 999
500 000-599 999
600 000-699 999
700 000-799 999
800 000-899 999
900 000-1 000 000
> 1 000 000

(c) se urmărește, de asemenea, înscrierea clienților. Declarația financiară făcută de către societățile de consultanță de specialitate/cabinetele de avocatură/consultanții independenți privind clienții proprii (listă și grilă) nu îi scutește pe respectivii clienți de obligația de a include activitățile subcontractate în propriile declarații, pentru a evita subestimarea anvergurii financiare declarate.

3. **Reprezentanții „interni" cu activități de lobby și asociațiile comerciale/de întreprinderi/profesionale (secțiunea II din anexa I) indică, de asemenea:**

cifra de afaceri provenită din activitățile care fac obiectul registrului, inclusiv în cazul sumelor mai mici de 10 000 EUR.

4. **Organizațiile neguvernamentale — Grupurile de reflecție, instituțiile de cercetare și academice — Organizațiile care reprezintă biserici și comunități religioase — Organizațiile care reprezintă autorități locale, regionale și municipale, alte entități publice sau mixte etc. (secțiunile III-VI din anexa I) indică, de asemenea:**

(a) bugetul total al organizației;

(b) o defalcare a principalelor sume și surse de finanțare.

ANEXA III

COD DE CONDUITĂ

Părțile la prezentul acord consideră că toți reprezentanții de interese care interacționează cu ele, indiferent dacă aceste contacte au loc cu o singură ocazie sau cu o frecvență mai mare și indiferent dacă reprezentanții de interese sunt sau nu înscriși în registru, ar trebui să acționeze în conformitate cu prezentul cod de conduită.

În contextul relațiilor cu instituțiile Uniunii, precum și cu membrii, funcționarii și alți agenți ai respectivelor instituții, reprezentanții de interese:

(a) se identifică întotdeauna folosind denumirea proprie și numărul de înregistrare și, dacă este cazul, prin indicarea entității sau a entităților pentru care lucrează sau pe care le reprezintă; își declară interesele, obiectivele sau scopurile promovate și, atunci când este cazul, specifică clienții sau membrii pe care îi reprezintă;

(b) nu obțin și nu încearcă să obțină informații sau decizii în mod necinstit sau folosind mijloace de presiune necorespunzătoare sau printr-un comportament inadecvat;

(c) nu pretind că dețin raporturi formale cu Uniunea sau cu oricare dintre instituțiile acesteia în relațiile lor cu părți terțe, nu prezintă efectele înregistrării obținute într-o lumină falsă pentru a induce în eroare terții sau funcționarii ori alți agenți ai Uniunii și nu utilizează siglele instituțiilor Uniunii fără o autorizare expresă în acest sens;

(d) garantează că, după cunoștința lor, informațiile furnizate la înregistrare și, ulterior, în cadrul activităților care fac obiectul registrului sunt complete, actualizate și nu sunt înșelătoare; acceptă că toate informațiile furnizate pot face obiectul unei revizuiri și sunt de acord să coopereze în ceea ce privește solicitările administrative de informații suplimentare și de actualizări;

(e) nu vând terților copii ale documentelor obținute de la instituțiile Uniunii;

(f) în general, respectă toate normele, codurile și practicile de bună administrare instituite de către instituțiile Uniunii și evită orice obstrucționare a punerii în aplicare și a aplicării acestora;

(g) nu determină membrii instituțiilor Uniunii, funcționarii sau alți agenți ai Uniunii ori asistenții sau stagiarii acestor membri să încalce normele și standardele în materie de conduită care li se aplică;

(h) în cazul în care angajează foști funcționari sau alți agenți ai Uniunii sau asistenți ori stagiari ai membrilor instituțiilor Uniunii, respectă obligația acestora de a nu încălca normele și cerințele de confidențialitate care li se aplică;

(i) obțin aprobarea prealabilă din partea deputatului sau a deputaților în Parlamentul European în cauză, în ceea ce privește orice relație contractuală cu orice persoană din anturajul desemnat al deputatului (deputaților) în cauză, precum și în ceea ce privește orice angajare a unei astfel de persoane;

(j) respectă toate normele privind drepturile și responsabilitățile foștilor deputați în Parlamentul European și ale foștilor membri ai Comisiei Europene;

(k) informează entitățile pe care le reprezintă despre obligațiile pe care le au față de instituțiile Uniunii.

Persoanele care s-au înregistrat la Parlamentul European în scopul de a li se emite un permis nominal, netransferabil de acces în clădirile Parlamentului European:

(l) se asigură că poartă permisul de acces în mod vizibil în permanență în clădirile Parlamentului European;

(m) respectă strict dispozițiile relevante din Regulamentul de procedură al Parlamentului European;

(n) acceptă că orice decizie cu privire la o solicitare a accesului în clădirile Parlamentului European constituie o prerogativă exclusivă a Parlamentului și că înregistrarea nu dă dreptul automat la obținerea unui permis de acces.

ANEXA IV

PROCEDURI ÎN CAZ DE ALERTE ȘI DE ANCHETARE ȘI TRATAREA RECLAMAȚIILOR

I. **Alerte**

Orice persoană poate declanșa o alertă în atenția SCRT, completând formularul standard de contact disponibil pe site-ul internet al registrului, cu privire la informații care figurează în registru și la înscrieri neeligibile.

În cazul în care alertele se referă la informațiile înscrise în registru, acestea sunt considerate drept imputații privind nerespectarea literei (d) din codul de conduită prevăzut în anexa III ([1]). Entitatea înregistrată vizată va primi solicitarea de a actualiza informațiile sau de a oferi explicații SCRT cu privire la motivele pentru care nu este necesară actualizarea informațiilor. Atunci când entitatea înregistrată nu cooperează, se pot aplica măsurile indicate în tabelul de măsuri de mai jos (rândurile 2-4).

II. **Reclamații**

Etapa 1: Depunerea reclamației

1. Orice persoană poate adresa o reclamație în atenția SCRT, completând un formular standard disponibil pe site-ul internet al registrului. Acest formular cuprinde următoarele informații:

   (a) entitatea înregistrată care face obiectul reclamației;

   (b) numele și datele de contact ale reclamantului;

   (c) detalii în legătură cu presupusa nerespectare a codului de conduită, inclusiv eventuale documente sau alte materiale care vin în sprijinul reclamației, indicându-se dacă reclamantul a suferit prejudicii și precizându-se motivele care stau la baza suspiciunilor de încălcare intenționată a codului de conduită.

   Reclamațiile anonime nu se iau în considerare.

2. În reclamație se specifică clauzele din codul de conduită care, în opinia reclamantului, nu au fost respectate. Orice reclamație referitoare la cazuri în care, încă de la început, SCRT consideră că, în mod clar, abaterea a fost comisă neintenționat poate fi reclasificată de către SCRT ca „alertă".

3. Codul de conduită se aplică exclusiv relațiilor dintre reprezentanții de interese și instituțiile Uniunii și nu poate fi utilizat pentru a reglementa relațiile dintre terțe părți sau dintre entitățile înregistrate.

Etapa 2: Admisibilitate

4. La primirea reclamației, SCRT:

   (a) confirmă reclamantului primirea reclamației în termen de cinci zile lucrătoare;

   (b) stabilește dacă reclamația se încadrează în domeniul de aplicare al registrului, astfel cum este definit în codul de conduită prevăzut în anexa III și la etapa 1 de mai sus;

   (c) verifică orice dovezi prezentate în susținerea reclamației, indiferent dacă acestea sunt prezentate sub formă de documente, alte materiale sau declarații personale; în principiu, orice dovadă materială provine de la entitatea înregistrată care face obiectul reclamației, dintr-un document emis de către o terță parte sau din surse accesibile publicului; simple judecăți de valoare prezentate de către reclamant nu se consideră dovezi;

   (d) pe baza analizelor menționate la literele (b) și (c), decide cu privire la admisibilitatea reclamației.

5. În cazul în care reclamația este considerată inadmisibilă, SCRT informează reclamantul în scris, indicând motivele deciziei.

6. În cazul în care reclamația este considerată admisibilă, atât reclamantul, cât și entitatea înregistrată vizată sunt informați de către SCRT în legătură cu decizia adoptată și cu procedura de urmat, astfel cum este prezentată mai jos.

([1]) La litera (d) se impune reprezentanților de interese obligația ca, în relațiile lor cu instituțiile Uniunii și cu membrii, funcționarii și alți agenți ai acestora, „să se asigure că, după cunoștința lor, informațiile furnizate la înregistrare și ulterior în cadrul activităților care fac obiectul registrului sunt complete, actualizate și nu sunt înșelătoare" și „acceptă că toate informațiile furnizate pot face obiectul unei revizuiri și sunt de acord să coopereze în ceea ce privește solicitările administrative de informații suplimentare și de actualizări;".

Etapa 3: Tratarea unei reclamații admisibile — examinare și măsuri provizorii

7. SCRT informează entitatea înregistrată vizată în legătură cu conținutul reclamației și cu clauza (clauzele) despre care se presupune că nu a (au) fost respectată (respectate), invitând-o, în același timp, să își prezinte poziția față de reclamația respectivă în termen de 20 de zile lucrătoare. În sprijinul poziției exprimate și în același termen, entitatea înregistrată poate prezenta și un memorandum elaborat de o organizație profesională reprezentativă, îndeosebi în cazul profesiilor reglementate sau al organizațiilor supuse unui cod de conduită profesional.

8. Nerespectarea termenului indicat la punctul 7 are drept efect o suspendare temporară a entității înregistrate vizate din registru până la reluarea cooperării.

9. Toate informațiile culese pe durata investigației sunt examinate de către SCRT, care poate decide să audieze entitatea înregistrată care face obiectul reclamației sau reclamantul ori ambele părți.

10. Dacă examinarea materialului furnizat demonstrează că reclamația este neîntemeiată, SCRT informează atât entitatea înregistrată care face obiectul reclamației, cât și pe reclamant în legătură cu decizia adoptată în acest sens, precizând motivele care stau la baza acesteia.

11. Dacă se constată că reclamația este întemeiată, entitatea înregistrată este suspendată temporar din registru în așteptarea măsurilor de soluționare a problemei (a se vedea etapa 4 de mai jos) și poate face obiectul unei serii de măsuri suplimentare, care includ radierea din registru și, atunci când este cazul, retragerea tuturor autorizațiilor de acces în clădirile Parlamentului European în conformitate cu procedurile interne ale instituției respective (a se vedea etapa 5 și rândurile 2-4 din tabelul de măsuri de mai jos), mai ales în cazurile de necooperare.

Etapa 4: Tratarea unei reclamații admisibile — soluționare

12. În cazul în care se recunoaște că reclamația este întemeiată și se detectează aspecte problematice, SCRT ia toate măsurile necesare în cooperare cu entitatea înregistrată vizată pentru a aborda și a soluționa problema.

13. Dacă entitatea înregistrată cooperează, SCRT acordă un termen rezonabil, de la caz la caz, pentru găsirea unei soluții.

14. În cazul în care a fost identificată o posibilă modalitate de soluționare a problemei, iar entitatea înregistrată vizată cooperează în vederea punerii în aplicare a acestei soluții, înregistrarea referitoare la entitatea înregistrată în cauză este reactivată, iar reclamația este clasată. SCRT informează atât entitatea înregistrată vizată, cât și reclamantul în legătură cu decizia adoptată în acest sens, precizând motivele care stau la baza acesteia.

15. În cazul în care a fost identificată o posibilă modalitate de soluționare a problemei, iar entitatea înregistrată vizată nu cooperează în vederea punerii în aplicare a acestei soluții, înregistrarea referitoare la entitatea înregistrată în cauză este eliminată (a se vedea rândurile 2 și 3 din tabelul de măsuri de mai jos). SCRT informează atât entitatea înregistrată vizată, cât și reclamantul în legătură cu decizia adoptată în acest sens, precizând motivele care stau la baza acesteia.

16. În cazul în care o posibilă soluție necesită o decizie a unei terțe părți, inclusiv a unei autorități a unui stat membru, procedura de adoptare a deciziei definitive a SCRT se suspendă până la adoptarea deciziei de către terț.

17. Dacă entitatea înregistrată nu cooperează în termen de 40 de zile lucrătoare de la notificarea reclamației în conformitate cu punctul 7, se aplică măsurile referitoare la cazurile de abatere (a se vedea punctele 19-22 de la etapa 5 și rândurile 2-4 din tabelul de măsuri de mai jos).

Etapa 5: Tratarea unei reclamații admisibile — măsuri care trebuie aplicate în caz de nerespectare a codului de conduită

18. În cazul în care entitatea înregistrată vizată ia măsuri corective imediate, atât reclamantul, cât și entitatea înregistrată vizată primesc din partea SCRT o recunoaștere scrisă a faptelor și a măsurilor corective adoptate (a se vedea rândul 1 din tabelul de măsuri de mai jos).

19. În cazul în care nu a reacționat în termenul de 40 de zile prevăzut la punctul 17, entitatea înregistrată este radiată din registru (a se vedea rândul 2 din tabelul de măsuri de mai jos) și pierde accesul la orice stimulente aferente înregistrării.

20. În cazul în care s-a constatat un comportament necorespunzător, entitatea înregistrată vizată este radiată din registru (a se vedea rândul 3 din tabelul de măsuri de mai jos) și pierde accesul la orice stimulente aferente înregistrării.

21. În cazurile menționate la punctele 19 și 20, entitatea înregistrată vizată se poate reînregistra dacă faptele care au motivat radierea au fost îndreptate.

22. În cazurile în care se constată că fie lipsa de cooperare, fie comportamentul necorespunzător sunt repetate şi deliberate sau în cazurile în care a fost detectată o abatere gravă (a se vedea rândul 4 din tabelul de măsuri de mai jos), SCRT adoptă o decizie de interzicere a reînregistrării pe o perioadă de unu sau doi ani, în funcție de gravitatea cazului.

23. SCRT notifică entității înregistrate vizate și reclamantului orice măsură adoptată în temeiul punctelor 18-22 sau al rândurilor 1-4 din tabelul de măsuri de mai jos.

24. În cazurile în care o măsură adoptată de către SCRT conduce la o excludere pe termen lung din registru (a se vedea rândul 4 din tabelul de măsuri de mai jos), în termen de 20 de zile lucrătoare de la notificarea măsurii, entitatea înregistrată vizată poate adresa secretarilor generali ai Parlamentului European și Comisiei Europene o cerere motivată de reexaminare a respectivei măsuri.

25. La expirarea termenului de 20 de zile sau după ce secretarii generali au adoptat o decizie definitivă, vicepreședintele relevant al Parlamentului European și vicepreședintele relevant al Comisiei Europene sunt informați, iar măsura este menționată în mod public în registru.

26. În cazul în care decizia de interzicere a reînscrierii în registru pe o anumită perioadă presupune o retragere a posibilității de a solicita autorizația de acces în clădirile Parlamentului European în calitate de reprezentant de interese, Secretarul General al Parlamentului European adresează Colegiului chestorilor o propunere, solicitându-i să permită retragerea autorizației de acces deținute de către persoana vizată sau persoanele vizate pe perioada în cauză.

27. În deciziile sale privind măsurile aplicabile din prezenta anexă, SCRT respectă în mod corespunzător principiile proporționalității și bunei administrări. SCRT își desfășoară activitatea sub coordonarea unui șef de unitate din cadrul Secretariatului General al Comisiei Europene și sub autoritatea secretarilor generali ai Parlamentului European și Comisiei Europene, care sunt informați în mod corespunzător.

Tabelul de măsuri aplicabile în caz de nerespectare a codului de conduită

	Tipul de încălcare (numerele fac trimitere la punctele de mai sus)	Măsură	Publicarea măsurii în registru	Decizie oficială de retragere a accesului în clădirile Parlamentului European
1	Abatere corectată imediat (18)	Notificare scrisă prin care se ia act de faptele constatate și de remedierea acestora	Nu	Nu
2	Necooperare cu SCRT (19 și 21)	Radiere din registru, revocare a autorizației de acces în clădirile Parlamentului European și pierderea altor stimulente	Nu	Nu
3	Comportament necorespunzător (20 și 21)	Radiere din registru, revocare a autorizației de acces în clădirile Parlamentului European și pierderea altor stimulente	Nu	Nu
4	Lipsa repetată și deliberată de cooperare sau comportament necorespunzător repetat (22) și/sau abateri grave	(a) Radiere din registru pe o perioadă de un an și retragerea oficială a autorizației de acces în Parlamentul European (în calitate de reprezentant acreditat al unui grup de interese) (b) Radiere din registru pe o perioadă de doi ani și retragerea oficială a autorizației de acces în Parlamentul European (în calitate de reprezentant acreditat al unui grup de interese)	Da, printr-o decizie a secretarilor generali ai Parlamentului European și Comisiei Europene	Da, printr-o decizie a Colegiului chestorilor

76 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 01/vol. 3

32001R1049

31.5.2001 JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE L 145/43

REGULAMENTUL (CE) NR. 1049/2001 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 255 alineatul (2) al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei [1],

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat [2],

întrucât:

(1) Tratatul privind Uniunea Europeană consacră noțiunea de transparență în articolul 1 al doilea paragraf, în conformitate cu care tratatul marchează o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape posibil de cetățean.

(2) Transparența permite asigurarea unei mai bune participări a cetățenilor la procesul de decizie, garantând o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic. Transparența contribuie la consolidarea principiilor democrației și drepturilor fundamentale, astfel cum sunt acestea definite în articolul 6 din Tratatul UE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(3) Concluziile reuniunilor Consiliului European de la Birmingham, Edinburgh și Copenhaga au subliniat necesitatea asigurării unei mai mari transparențe în activitatea instituțiilor Uniunii. Prezentul regulament întărește inițiativele deja avute de instituții în vederea îmbunătățirii transparenței procesului decizional.

(4) Prezentul regulament vizează conferirea celui mai mare efect posibil dreptului de acces public la documente și definirea principiilor generale și a limitelor, în conformitate cu articolul 255 alineatul (2) din Tratatul CE.

(5) Întrucât problema accesului la documente nu face obiectul dispozițiilor Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și nici ale Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui, în conformitate cu Declarația nr. 41 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam, să se inspire din prezentul regulament în cazul documentelor privind activitățile reglementate de cele două tratate.

(6) Ar trebui autorizat un acces mai larg la documente în cazurile în care instituțiile acționează în calitate de legiuitor, inclusiv în cazul delegării atribuțiilor, păstrându-se totodată eficacitatea procesului decizional la nivelul instituțiilor. Aceste documente ar trebui să fie direct accesibile în cea mai mare măsură posibilă.

(7) În conformitate cu articolul 28 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (1) din Tratatul UE, dreptul de acces se aplică și în cazul documentelor privind politica externă și de securitate comună și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală. Fiecare instituție ar trebui să respecte regulile proprii de securitate.

(8) În scopul garantării deplinei aplicări a prezentului regulament în toate domeniile de activitate ale Uniunii, toate agențiile create de instituții ar trebui să pună în aplicare principiile definite de prezentul regulament.

(9) Dat fiind conținutul extrem de sensibil, unele documente ar trebui supuse unui regim special. Modalitățile de informare a Parlamentului European privind conținutul acestor documente ar trebui reglementate pe baza acordului interinstituțional.

(10) În scopul îmbunătățirii transparenței activității instituțiilor, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să autorizeze accesul nu numai la documentele care provin de la instituții, ci și la documentele primite de acestea. În acest context, trebuie amintit că Declarația nr. 35 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam prevede că un stat membru poate solicita Comisiei sau Consiliului să nu comunice unor terți un document furnizat de acest stat fără acordul său.

(11) În principiu, publicul ar trebui să aibă acces la toate documentele instituțiilor. Cu toate acestea, anumite interese publice și private ar trebui protejate printr-un regim de excepțări. Ar trebui să li se permită instituțiilor să-și protejeze consultările și deliberările interne, în cazul în care este necesar pentru păstrarea capacității lor de a-și îndeplini misiunile. La evaluarea necesității unei excepțări, instituțiile ar trebui să țină seama de principiile consacrate de legislația comunitară în materie de protecție a datelor personale în toate domeniile de activitate ale Uniunii.

(12) Este necesar ca toate dispozițiile care reglementează accesul la documentele instituțiilor să fie în conformitate cu prezentul regulament.

[1] JO C 177 E, 27.6.2000, p. 70.

[2] Avizul Parlamentului European din 3 mai 2001 (nepublicat încă în *Jurnalul Oficial*) și Decizia Consiliului din 28 mai 2001.

(13) În scopul asigurării unei respectări depline a dreptului de acces, este necesar să se prevadă punerea în aplicare a unei proceduri administrative în două faze, însoțită de posibilitatea de introducere a unei acțiuni în justiție sau de formulare a unei plângeri adresate Ombudsmanului.

(14) Este necesar ca fiecare instituție să ia măsurile adecvate pentru a informa publicul cu privire la noile dispoziții în vigoare și pentru a-și forma personalul în vederea asistării cetățenilor în exercitarea drepturilor care decurg din prezentul regulament. Pentru a facilita exercitarea acestor drepturi, ar trebui ca fiecare instituție să autorizeze accesul la un registru de documente.

(15) Chiar dacă prezentul regulament nu are nici ca obiect, nici ca efect modificarea legislațiilor naționale în materie de acces la documente, cu toate acestea, este evident că, în temeiul principiului de cooperare loială care reglementează relațiile între instituții și statele membre, statele membre ar trebui să ia măsuri astfel încât să nu aducă atingere punerii în aplicare corecte a prezentului regulament și să respecte normele de securitate ale instituțiilor.

(16) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces la documente al statelor membre, al autorităților judiciare sau al organelor de anchetă.

(17) În temeiul articolului 255 alineatul (3) din Tratatul CE, fiecare instituție elaborează, în cadrul propriului regulament de procedură, dispoziții speciale privind accesul la documente. Decizia 93/731/CE a Consiliului din 20 decembrie 1993 privind accesul public la documentele Consiliului [1], Decizia 94/90/CECO, CE, Euratom a Comisiei din 8 februarie 1994 privind accesul public la documentele Comisiei [2], Decizia 97/632/CE, CECO, Euratom a Parlamentului European din 10 iulie 1997 privind accesul public la documentele Parlamentului European [3], precum și dispozițiile privind caracterul confidențial al documentelor referitoare la sistemul Schengen ar trebui, dacă este necesar, modificate sau abrogate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament urmărește:

(a) definirea principiilor, a condițiilor și a limitelor, întemeiate pe rațiuni de interes public sau privat, care cârmuiesc dreptul de acces la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumite în continuare „instituții"), prevăzut la articolul 255 din Tratatul CE în vederea garantării unui acces cât mai larg la documente;

(b) stabilirea regulilor care să garanteze o exercitare cât mai ușoară a acestui drept;

(c) promovarea bunelor practici administrative privind accesul la documente.

Articolul 2

Beneficiarii și domeniul de aplicare

(1) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de prezentul regulament.

(2) Instituțiile pot, sub rezerva acelorași principii, condiții și limite, să permită accesul la documente pentru orice persoană fizică sau juridică care nu are reședința sau sediul social într-un stat membru.

(3) Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor deținute de o instituție, adică întocmite sau primite de către aceasta și aflate în posesia acesteia, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene.

(4) Fără a aduce atingere articolelor 4 și 9, documentele devin accesibile publicului fie printr-o cerere scrisă, fie direct, în formă electronică, sau prin intermediul unui registru. În special, documentele întocmite sau primite în cadrul unei proceduri legislative devin direct accesibile în conformitate cu articolul 12.

(5) Documentele sensibile, astfel cum sunt definite la articolul 9 alineatul (1), sunt supuse unui regim special, în conformitate cu respectivul articol.

(6) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces al publicului la documentele deținute de instituții, care decurge, eventual, din instrumentele de drept internațional sau din actele adoptate de instituții de punere în aplicare a acestor instrumente.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament:

(a) prin „document" se înțelege orice conținut, indiferent de suport (scris pe hârtie sau stocat sub formă electronică, înregistrare sonoră, vizuală sau audiovizuală) privind un subiect referitor la politicile, activitățile și deciziile care țin de competența instituției;

(b) prin „terț" se înțelege orice persoană fizică sau juridică ori entitate exterioară instituției în cauză, inclusiv statele membre, celelalte instituții și organe comunitare sau necomunitare și țările terțe.

---

[1] JO L 340, 31.12.1993, p. 43, decizie astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2000/527/CE (JO L 212, 23.8.2000, p. 9).

[2] JO L 46, 18.2.1994, p. 58, decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 96/567/CE, CECO, Euratom (JO L 247, 28.9.1996, p. 45).

[3] JO L 263, 25.9.1997, p. 27.

Articolul 4

Excepții

(1) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

(a) interesului public, în ceea ce privește:

— siguranța publică;

— apărarea și chestiunile militare;

— relațiile internaționale;

— politica financiară, monetară sau economică a Comunității sau a unui stat membru;

(b) vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor personale.

(2) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

— intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;

— procedurilor judiciare și consultanței juridice;

— obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit,

cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

(3) Accesul la un document întocmit de o instituție pentru uzul său intern sau primit de o instituție și referitor la o chestiune pentru care instituția nu a luat încă nici o decizie este refuzat în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

Accesul la un document conținând avize destinate uzului intern în cadrul deliberărilor și al consultărilor preliminare în cadrul instituției în cauză este refuzat chiar și după luarea deciziei, în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

(4) În cazul documentelor terților, instituția consultă terții pentru a stabili dacă se poate aplica o excepție prevăzută la alineatul (1) sau (2), cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat.

(5) Un stat membru poate solicita unei instituții să nu divulge conținutul unui document emis de acesta fără acordul său prealabil.

(6) În cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă.

(7) Excepțiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) se aplică doar în perioada în care protecția se justifică prin conținutul documentului. Excepțiile se pot pune în aplicare în cursul unui termen de cel mult treizeci de ani. În cazul documentelor care se încadrează la excepțiile privind viața privată sau interesele comerciale și documentele sensibile, excepțiile pot continua să se aplice, dacă este necesar, și după expirarea acestei perioade.

Articolul 5

Documente aflate în posesia statelor membre

În cazul în care un stat membru primește o cerere privind un document aflat în posesia sa, document care emană de la o instituție, cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat, statul membru consultă instituția în cauză cu scopul de a lua o decizie care să nu compromită realizarea obiectivelor prezentului regulament.

În loc de aceasta, statul membru poate prezenta cererea instituției în cauză.

Articolul 6

Cereri de acces

(1) Cererile de acces la documente se formulează în scris, inclusiv în format electronic, într-una din limbile enumerate la articolul 314 din Tratatul CE și într-un mod suficient de precis pentru a permite instituției să identifice documentul. Solicitantul nu este obligat să-și motiveze cererea.

(2) În cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, instituția invită solicitantul să o clarifice și îl asistă în acest scop, de exemplu furnizându-i informațiile privind utilizarea registrelor publice de documente.

(3) În cazul unei cereri privind un document foarte lung sau un număr foarte mare de documente, instituția în cauză poate discuta informal cu solicitantul în scopul ajungerii la o soluție echitabilă.

(4) Instituțiile oferă asistență și informează cetățenii cu privire la modalitățile de depunere a cererilor de acces la documente.

Articolul 7

Soluționarea cererilor inițiale

(1) Cererile de acces la documente se soluționează cu promptitudine. Solicitantului i se trimite o confirmare de primire. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie acordă accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie îi comunică solicitantului, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii și îl informează cu privire la dreptul acestuia de a prezenta o cerere de confirmare, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(2) În cazul respingerii în tot sau în parte a cererii, solicitantul poate adresa, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului din partea instituției, o cerere de confirmare prin care solicită ca instituția să-și revizuiască poziția.

(3) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.

(4) În lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit, solicitantul poate prezenta o cerere de confirmare.

Articolul 8

Soluționarea cererilor de confirmare

(1) Cererile de confirmare se soluționează cu promptitudine. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie permite accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie comunică, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii. În cazul unei respingeri în tot sau în parte a cererii, instituția informează solicitantul cu privire la căile de atac de care dispune, și anume introducerea unei acțiuni în justiție împotriva instituției și/sau formularea unei plângeri adresate Ombudsmanului, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 230 și 195 din Tratatul CE.

(2) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite.

(3) Lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit se consideră răspuns negativ și dă dreptul solicitantului să introducă o acțiune în justiție împotriva instituției și/sau să formuleze o plângere adresată Ombudsmanului, în conformitate cu dispozițiile aplicabile din Tratatul CE.

Articolul 9

Regimul aplicabil documentelor sensibile

(1) Documentele sensibile sunt documente emise de instituții sau agențiile create de către acestea, de statele membre, de țările terțe sau de organizațiile internaționale, clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET" (Strict secret), „SECRET" (Secret) sau „CONFIDENTIEL" (Confidențial) în temeiul normelor în vigoare în cadrul instituției în cauză, care protejează interesele fundamentale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre în domeniile definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și, în special, în domeniile siguranței publice, apărării și chestiunilor militare.

(2) În cadrul procedurilor prevăzute la articolele 7 și 8, cererile de acces la documente sensibile sunt soluționate exclusiv de persoanele autorizate să ia cunoștință de conținutul acestor documente. Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (2), aceste persoane trebuie să precizeze informațiile care pot apărea în registrul public privind aceste documente sensibile.

(3) Documentele sensibile se înscriu în registru și se furnizează numai cu acordul autorității de origine.

(4) Orice decizie a unei instituții de a refuza accesul la un document sensibil se întemeiază pe motive care nu aduc atingere intereselor protejate în conformitate cu articolul 4.

(5) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a asigura, în cadrul soluționării cererilor privind documentele sensibile, respectarea principiilor enunțate de prezentul articol și la articolul 4.

(6) Normele instituțiilor cu privire la documentele sensibile sunt făcute publice.

(7) Comisia și Consiliul informează Parlamentul European cu privire la documentele sensibile în conformitate cu dispozițiile convenite între instituții.

Articolul 10

Accesul pe baza unei cereri

(1) Accesul la documente se exercită fie prin consultare la fața locului, fie prin eliberarea unei copii, inclusiv, dacă este necesar, a unei copii electronice, în funcție de preferința solicitantului. Costurile legate de realizarea și trimiterea copiilor pot fi suportate de către solicitant. Acestea nu pot depăși costurile reale pentru realizarea și trimiterea copiilor. Este gratuită consultarea la fața locului sau în cazul în care numărul de copii nu depășește 20 de pagini A4, precum și în cazul accesului direct sub formă electronică sau prin intermediul registrului.

(2) În cazul în care conținutul unui document a fost deja divulgat de instituția în cauză și acesta este ușor accesibil pentru solicitant, instituția își poate îndeplini obligația de a acorda accesul la documente prin informarea solicitantului cu privire la modalitățile de obținere a documentului solicitat.

(3) Documentele se furnizează într-o versiune și o formă care există deja (inclusiv varianta electronică sau sub altă formă: scriere Braille, caractere mărite sau înregistrare pe bandă magnetică), ținând seama pe deplin de preferința solicitantului.

Articolul 11

Registre

(1) Pentru a permite cetățenilor să își exercite efectiv drepturile care decurg din prezentul regulament, fiecare instituție permite accesul public la un registru de documente. Registrul ar trebui să fie accesibil în format electronic. Referințele documentelor se înscriu de îndată în registru.

(2) Pentru fiecare document, registrul conține un număr de referință (inclusiv, după caz, referința interinstituțională), subiectul abordat și/sau o scurtă descriere a conținutului documentului, precum și data la care acesta a fost primit sau elaborat și înscris în registru. Referințele sunt concepute astfel încât să nu aducă atingere protecției intereselor prevăzute la articolul 4.

(3) Instituțiile iau imediat măsurile necesare pentru crearea unui registru care să fie disponibil până la 3 iunie 2002.

Articolul 12

Accesul direct sub formă electronică sau prin intermediul unui registru

(1) În măsura posibilului, instituțiile pun la dispoziția directă a publicului documentele, în formă electronică sau prin intermediul unui registru, în conformitate cu regulile în vigoare în cadrul instituției în cauză.

(2) În special documentele legislative, adică documentele întocmite sau primite în cadrul procedurilor de adoptare a actelor cu forță juridică obligatorie pe teritoriul statelor membre sau pentru acestea, ar trebui să devină direct accesibile, sub rezerva articolelor 4 și 9.

(3) Celelalte documente, în special documentele privind evoluția politicilor publice sau a strategiilor, sunt, în măsura posibilului, direct accesibile.

(4) În cazul în care accesul direct nu este permis prin intermediul registrului, acesta trebuie să indice, pe cât posibil, unde se află documentul.

Articolul 13

Publicarea în *Jurnalul Oficial*

(1) Se publică în *Jurnalul Oficial*, pe lângă actele prevăzute la articolul 254 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE și la articolul 163 alineatul (1) din Tratatul Euratom, sub rezerva articolelor 4 și 9 din prezentul regulament, următoarele documente:

(a) propunerile Comisiei;

(b) pozițiile comune adoptate de Consiliu în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 251 și 252 din Tratatul CE, precum și expunerea de motive și pozițiile adoptate de Parlamentul European în cadrul acestor proceduri;

(c) deciziile-cadru și deciziile prevăzute la articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;

(d) convențiile stabilite de Consiliu în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;

(e) convențiile semnate între statele membre în temeiul articolului 293 din Tratatul CE;

(f) acordurile internaționale încheiate de Comunitate sau în conformitate cu articolul 24 din Tratatul UE.

(2) Se publică în *Jurnalul Oficial*, în măsura posibilului, următoarele documente:

(a) inițiativele prezentate Consiliului de către un stat membru în temeiul articolului 67 alineatul (1) din Tratatul CE sau în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;

(b) pozițiile comune prevăzute la articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;

(c) directivele, altele decât cele prevăzute la articolul 254 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE, deciziile, altele decât cele prevăzute la articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE, recomandările și avizele.

(3) Fiecare instituție are libertatea de a-și defini în propriul regulament de procedură celelalte documente eventuale care trebuie publicate în *Jurnalul Oficial*.

Articolul 14

Informarea

(1) Fiecare instituție ia măsurile necesare pentru informarea publicului cu privire la drepturile de care beneficiază în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Statele membre cooperează cu instituțiile pentru informarea cetățenilor.

Articolul 15

Practica administrativă în cadrul instituțiilor

(1) Instituțiile dezvoltă bune practici administrative cu scopul de a facilita exercitarea dreptului de acces garantat de prezentul regulament.

(2) Instituțiile creează o comisie interinstituțională însărcinată să studieze cele mai bune practici, să abordeze eventualele diferende și să țină seama de evoluțiile în domeniul accesului public la documente.

Articolul 16

Reproducerea documentelor

Prezentul regulament nu aduce atingere reglementărilor în vigoare în domeniul dreptului de autor, care pot limita dreptul terților de a reproduce sau de a utiliza documentele divulgate.

Articolul 17

Rapoarte

(1) Fiecare instituție publică un raport anual privind anul anterior, în care se menționează numărul de respingeri ale cererilor de acces la documente și motivele acestora, precum și numărul de documente sensibile neînscrise în registru.

(2) Până la 31 ianuarie 2004, Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a principiilor prezentului regulament și formulează recomandări, inclusiv, dacă este necesar, propuneri de revizuire a prezentului regulament și a unui program de acțiune conținând măsurile care trebuie luate de instituții.

Articolul 18

Măsuri de aplicare

(1) Fiecare instituție își adaptează regulamentul de procedură la dispozițiile din prezentul regulament. Aceste adaptări intră în vigoare la 3 decembrie 2001.

(2) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia examinează conformitatea cu prezentul regulament a Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice [1], în vederea asigurării celor mai bune condiții de păstrare și arhivare a documentelor.

(3) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia examinează conformitatea cu prezentul regulament a normelor în vigoare privind accesul la documente.

Articolul 19

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Acesta se aplică începând cu 3 decembrie 2001.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 mai 2001.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

B. LEJON

[1] JO L 43, 15.2.1983, p. 1.

ACORD INTERINSTITUŢIONAL DIN 20 NOIEMBRIE 2002 DINTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIU PRIVIND ACCESUL PARLAMENTULUI EUROPEAN LA INFORMAŢII SENSIBILE ALE CONSILIULUI DIN DOMENIUL POLITICII DE SECURITATE ŞI DE APĂRARE[1]

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL,

întrucât:

(1) Articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că Preşedinţia Consiliului consultă Parlamentul European cu privire la principalele aspecte şi opţiuni fundamentale de politică externă şi de securitate comună şi ia măsuri pentru a se ţine seama în mod corespunzător de punctele de vedere ale Parlamentului European. Acelaşi articol prevede că Parlamentul European este informat periodic de către Preşedinţia Consiliului şi Comisie cu privire la evoluţia politicii externe şi de securitate comună. Este necesară instituirea unui dispozitiv de garantare a aplicării acestor principii în domeniu.

(2) Ţinând seama de natura specifică şi de conţinutul extrem de sensibil al anumitor informaţii cu un grad ridicat de confidenţialitate în domeniul politicii de securitate şi de apărare, se recomandă stabilirea unui regim special pentru tratarea documentelor care conţin informaţii de acest tip.

(3) În conformitate cu articolul 9 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European şi al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului şi ale Comisiei[2], Consiliul are obligaţia de a informa Parlamentul European cu privire la documentele sensibile, astfel cum acestea sunt definite la articolul 9 alineatul (1) din regulament, în conformitate cu dispoziţiile convenite între aceste instituţii.

(4) În majoritatea statelor membre există mecanisme specifice pentru transmiterea şi tratarea informaţiilor clasificate între guvernele şi parlamentele naţionale. Prezentul acord interinstituţional ar trebui să asigure Parlamentului European un tratament inspirat din cele mai bune practici în vigoare în statele membre.

ADOPTĂ PREZENTUL ACORD INTERINSTITUŢIONAL:

1. Domeniul de aplicare

1.1 Prezentul acord interinstituţional reglementează accesul Parlamentului European la informaţii sensibile, adică la informaţii clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET”, „SECRET” sau „CONFIDENTIEL” oricare ar fi originea, suportul sau gradul de finalizare, deţinute de Consiliu în domeniul politicii de securitate şi de apărare, precum şi al tratării documentelor astfel clasificate.

1.2 Informaţiile provenite de la un stat terţ sau de la o organizaţie internaţională se transmit cu acordul acestora.

[1] JO C 298, 30.11.2002, p. 1.
[2] JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

În cazul în care informaţiile provenite de la un stat membru sunt transmise Consiliului fără menţiunea explicită de difuzare restrânsă către alte instituţii, cu excepţia celei privind clasificarea, se aplică regulile prevăzute la secţiunile 2 şi 3 din prezentul acord interinstituţional. În caz contrar, aceste informaţii se transmit cu acordul statului membru în cauză.

În cazul în care refuză transmiterea informaţiile provenite de la un stat terţ, de la o organizaţie internaţională sau de la un stat membru, Consiliul îşi motivează refuzul.

1.3 Dispoziţiile prezentului acord interinstituţional se aplică în conformitate cu legislaţia aplicabilă, fără a aduce atingere Deciziei 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului şi a Comisiei din 19 aprilie 1995 privind modalităţile de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului European[3] şi fără a aduce atingere aranjamentelor existente, în special Acordului interinstituţional din 6 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliu şi Comisie privind disciplina bugetară şi îmbunătăţirea procedurii bugetare[4].

2. Reguli generale

2.1 Cele două instituţii acţionează în conformitate cu sarcinile reciproce de cooperare loială şi în spirit de încredere reciprocă, precum şi cu respectarea dispoziţiilor pertinente din tratate. Transmiterea şi tratarea informaţiilor prevăzute de prezentul acord interinstituţional se efectuează cu respectarea intereselor protejate de clasificare, în special interesul public privind securitatea şi apărarea Uniunii Europene sau a unuia sau mai multor state membre sau gestionarea militară şi nemilitară a crizelor.

2.2 La cererea uneia dintre personalităţile prevăzute la punctul 3.1, Preşedinţia Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant le informează, cu promptitudinea necesară, cu privire la conţinutul oricărei informaţii sensibile necesare pentru a permite Parlamentului European să-şi exercite atribuţiile care îi sunt conferite de Tratatul privind Uniunea Europeană în domeniul reglementat de prezentul acord interinstituţional, ţinând seama de interesul public în ceea ce priveşte securitatea şi apărarea Uniunii Europene sau a unuia sau mai multor state membre sau gestionarea militară şi nemilitară a crizelor, în conformitate cu modalităţile definite în secţiunea 3.

3. Modalităţi privind accesul la informaţiile sensibile şi tratarea acestora

3.1 În cadrul prezentului acord interinstituţional, Preşedintele Parlamentului European sau preşedintele comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună şi politica de apărare a Parlamentului European poate cere ca Preşedinţia Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant să furnizeze acestei comisii informaţii privind evoluţia în materie de politică europeană de securitate şi de apărare, inclusiv informaţiile sensibile în cazul cărora se aplică punctul 3.3.

3.2 În caz de criză sau la cererea Preşedintelui Parlamentului European sau a preşedintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună şi politica de apărare a Parlamentului European, informaţiile de acest tip se furnizează în cel mai scurt timp.

3.3 În acest cadru, Preşedintele Parlamentului European, precum şi un comitet special prezidat de preşedintele comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună şi politica de apărare şi compus din patru membri desemnaţi de Conferinţa preşedinţilor sunt

[3]JO L 113, 19.5.1995, p. 1.
[4]JO C 172, 18.6.1999, p. 1.

informaţi de către Preşedinţia Consiliului sau de către Secretarul General/Înaltul Reprezentant cu privire la conţinutul informaţiilor sensibile în cazul în care acestea sunt necesare pentru a permite Parlamentului European să-şi exercite atribuţiile care îi sunt conferite de Tratatul privind Uniunea Europeană în domeniul reglementat de prezentul acord interinstituţional. Preşedintele Parlamentului European şi comitetul special pot cere consultarea documentelor în cauză la sediul Consiliului.

În cazul în care este posibil şi adecvat, date fiind natura şi conţinutul informaţiilor sau ale documentelor în cauză, acestea se pun la dispoziţia Preşedintelui Parlamentului European, care va alege una dintre posibilităţile următoare:

(a) informaţii destinate preşedintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună şi politica de apărare;

(b) limitarea accesului la informaţii numai la membrii comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună şi politica de apărare;

(c) examinarea în cadrul comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună şi politica de apărare, întrunită cu uşile închise, în conformitate cu modalităţi care pot varia în funcţie de gradul de confidenţialitate avut în vedere;

(d) comunicarea documentelor filtrate în funcţie de gradul de confidenţialitate necesar.

Aceste posibilităţi sunt excluse în cazul informaţiilor sensibile clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET”.

În ceea ce priveşte informaţiile sau documentele clasificate „SECRET” sau „CONFIDENTIEL”, Preşedintele Parlamentului European, înainte de a opta pentru una dintre aceste posibilităţi, se pune de acord cu Consiliul.

Informaţiile sau documentele în cauză nu se publică şi nu se transmit altor destinatari.

4. Dispoziţii finale

4.1 Parlamentul European şi Consiliul iau, fiecare în domeniul său de competenţă, măsurile necesare pentru a asigura aplicarea prezentului acord interinstituţional, inclusiv cele necesare pentru anchetele de securitate privind persoanele în cauză.

4.2 Cele două instituţii sunt dispuse să discute acorduri interinstituţionale comparabile care ar putea reglementa informaţiile clasificate în alte sectoare de activitate ale Consiliului, cu condiţia ca dispoziţiile prezentului acord interinstituţional să nu constituie un precedent pentru alte domenii de activitate ale Uniunii sau ale Comunităţii şi nu aduce atingere conţinutului altor eventuale acorduri interinstituţionale.

4.3 Prezentul acord interinstituţional se reexaminează după doi ani, la cererea uneia dintre cele două instituţii, în conformitate cu experienţa dobândită în aplicarea acestuia.

Anexă

Prezentul acord interinstituţional se aplică în conformitate cu regulamentele pertinente în vigoare şi, în special, cu principiul în conformitate cu care acordul autorităţii de origine este o condiţie necesară pentru transmiterea de informaţii clasificate, prevăzută la punctul 1.2.

Consultarea documentelor sensibile de către membrii comitetului special al Parlamentului European se face într-o sală securizată, situată în localurile Consiliului.

Prezentul acord interinstituţional intră în vigoare după adoptarea de către Parlamentul European a măsurilor de securitate interne în conformitate cu principiile prevăzute la punctul 2.1 şi comparabile cu cele ale altor instituţii, în vederea garantării unui nivel de protecţie echivalent pentru informaţiile sensibile în cauză.

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN DIN 23 OCTOMBRIE 2002 PRIVIND APLICAREA ACORDULUI INTERINSTITUŢIONAL PRIVIND ACCESUL PARLAMENTULUI EUROPEAN LA INFORMAŢII SENSIBILE ALE CONSILIULUI DIN DOMENIUL POLITICII DE SECURITATE ŞI DE APĂRARE[1]

PARLAMENTUL EUROPEAN,

având în vedere articolul 9, în special alineatele (6) şi (7) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European şi al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului şi ale Comisiei[2],

având în vedere anexa VII partea A punctul 1 din Regulamentul de procedură[3],

având în vedere articolul 20 din Decizia Biroului din 28 noiembrie 2001 privind accesul publicului la documentele Parlamentului European[4],

având în vedere Acordul interinstituţional dintre Parlamentul European şi Consiliu privind accesul Parlamentului la informaţii sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate şi de apărare,

având în vedere propunerea Biroului,

având în vedere natura specifică şi conţinutul extrem de sensibil al anumitor informaţii cu un grad ridicat de confidenţialitate în domeniul politicii de securitate şi de apărare,

întrucât Consiliul este obligat să furnizeze Parlamentului European informaţii cu privire la documentele sensibile, în conformitate cu dispoziţiile convenite între instituţii,

întrucât membrii Parlamentului European care fac parte din comitetul special, constituit în temeiul Acordului interinstituţional, trebuie să fie abilitaţi pentru a avea acces la informaţiile sensibile în aplicarea principiului „necesităţii de a cunoaşte”,

având în vedere necesitatea de a stabili mecanisme specifice pentru primirea, tratarea şi controlul informaţiilor sensibile furnizate de Consiliu, de state membre, de ţări terţe sau de organizaţii internaţionale,

DECIDE:

Articolul 1

Prezenta decizie vizează adoptarea de măsuri suplimentare necesare aplicării Acordului interinstituţional privind accesul Parlamentului European la informaţiile sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate şi de apărare.

[1] JO C 298, 30.11.2002, p. 4.
[2] JO L 145, 31.5.2001, p. 43.
[3] Anexă eliminată în prezent din Regulamentul de procedură..
[4] JO C 374, 29.12.2001, p. 1.

Articolul 2

Consiliul tratează cererile Parlamentului European de acces la informaţiile sale sensibile în conformitate cu propriile reglementări. În cazul în care documentele solicitate au fost întocmite de alte instituţii, state membre, ţări terţe sau organizaţii internaţionale, ele se transmit cu acordul acestora.

Articolul 3

Preşedintele Parlamentului European răspunde de aplicarea, în cadrul acestei instituţii, a Acordului interinstituţional.

În acest sens, Preşedintele ia toate măsurile care se impun pentru a garanta tratarea confidenţială a informaţiilor primite direct de la Preşedintele Consiliului sau de la Secretarul General/Înaltul Reprezentant, sau a informaţiilor obţinute cu ocazia consultării documentelor sensibile în localurile Consiliului.

Articolul 4

În cazul în care, la cererea Preşedintelui Parlamentului European sau a preşedintelui comisiei pentru afaceri externe, drepturile omului, securitate comună şi politica de apărare, Preşedinţia Consiliului sau Secretarul General/Înaltul Reprezentant sunt invitaţi să furnizeze informaţii sensibile comitetului special creat prin Acordul interinstituţional, acestea se vor furniza în cel mai scurt termen. În acest scop, Parlamentul European echipează o sală special concepută pentru aceasta. Alegerea sălii se face în vederea asigurării unui nivel de protecţie echivalent cu cel prevăzut de Decizia 2001/264/CE a Consiliului din 19 martie 2001 de adoptare a regulamentului de securitate al Consiliului[5] pentru organizarea reuniunilor de acest tip.

Articolul 5

Reuniunea de informare prezidată de Preşedintele Parlamentului European sau de preşedintele comisiei menţionate anterior are loc cu uşile închise.

Cu excepţia celor 4 membri desemnaţi de Conferinţa preşedinţilor, numai funcţionarii care, date fiind funcţiile lor sau necesităţile serviciului, au fost abilitaţi şi autorizaţi să intre în sală sub rezerva „necesităţii de a cunoaşte”, au acces în sala de reuniune.

Articolul 6

În aplicarea alineatului 3.3 din Acordul interinstituţional deja menţionat, în cazul în care Preşedintele Parlamentului European sau preşedintele comisiei menţionate anterior decide să solicite consultarea documentelor care conţin informaţii sensibile, consultarea se efectuează în localurile Consiliului.

Consultarea documentelor la faţa locului se efectuează în versiunea sau versiunile disponibile.

Articolul 7

Membrii Parlamentului European care urmează să asiste la reuniunile de informare sau să ia cunoştinţă de documentele sensibile, fac obiectul unei proceduri de abilitare, asemeni

[5]JO L 101, 11.4.2001, p. 1.

membrilor Consiliului şi membrilor Comisiei. În acest sens, Preşedintele Parlamentului European iniţiază demersurile necesare pe lângă autorităţile naţionale competente.

Articolul 8

Funcţionarii care trebuie să aibă acces la informaţiile sensibile sunt abilitaţi în conformitate cu dispoziţiile stabilite pentru celelalte instituţii. Funcţionarii astfel abilitaţi, sub rezerva „necesităţii de a cunoaşte", sunt chemaţi să asiste la reuniunile de informare menţionate anterior sau să ia cunoştinţă de conţinutul acestora. În acest sens, Secretarul General acordă autorizaţia, după ce a primit avizul autorităţilor naţionale competente ale statelor membre, pe baza anchetei de securitate întreprinse de aceste autorităţi.

Articolul 9

Informaţiile obţinute cu ocazia acestor reuniuni sau cu ocazia consultării documentelor în localurile Consiliului nu fac obiectul divulgării, difuzării şi reproducerii, totale sau parţiale, indiferent de suportul pe care se prezintă. De asemenea, nu se autorizează nici înregistrarea informaţiilor sensibile furnizate de către Consiliu.

Articolul 10

Membrii Parlamentului European desemnaţi de Conferinţa preşedinţilor pentru a avea acces la informaţii sensibile sunt obligaţi să păstreze confidenţialitatea. Cei care nu respectă această obligaţie sunt înlocuiţi în cadrul comitetului special de un alt membru desemnat de Conferinţa preşedinţilor. În acest scop, membrul care nu respectă această obligaţie poate fi audiat, înainte de excluderea sa din comitetul special, de Conferinţa preşedinţilor, întrunită în reuniune extraordinară cu uşile închise. În afară de excluderea sa din comitetul special, membrul responsabil de scurgerea de informaţii poate face obiectul, dacă este cazul, unei proceduri judiciare în aplicarea legislaţiei în vigoare.

Articolul 11

Funcţionarii abilitaţi în mod corespunzător pentru a avea acces la informaţiile sensibile, în aplicarea principiului „necesităţii de a cunoaşte", sunt obligaţi să păstreze confidenţialitatea. Orice funcţionar care nu respectă această obligaţie face obiectul unei anchete întreprinse sub autoritatea Preşedintelui Parlamentului European şi, dacă este cazul, al unei proceduri disciplinare, în conformitate cu Statutul funcţionarilor. În cazul unei proceduri judiciare, Preşedintele ia toate măsurile care se impun pentru a permite autorităţilor naţionale competente să declanşeze procedurile adecvate.

Articolul 12

Biroul este competent pentru a proceda la eventuale adaptări, modificări sau interpretări necesare pentru aplicarea acestei decizii.

Articolul 13

Prezenta decizie se va anexa la Regulamentul de procedură al Parlamentului European şi va intra în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene.*

1.4.2014 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 95/1

II

(Comunicări)

ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE

ACORD INTERINSTITUȚIONAL

of 12 March 2014

între Parlamentul European şi Consiliu privind transmiterea către Parlamentul European şi prelucrarea de către acesta a informațiilor clasificate deținute de Consiliu în alte chestiuni decât cele vizate de domeniul politicii externe şi de securitate comune

(2014/C 95/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL,

întrucât:

(1) Articolul 14 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) dispune că Parlamentul European exercită, împreună cu Consiliul, funcțiile legislativă şi bugetară şi că exercită funcții de control politic şi consultative, în conformitate cu tratatele.

(2) Articolul 13 alineatul (2) din TUE dispune că fiecare instituție acționează în limitele atribuțiilor care îi sunt conferite prin tratate, în conformitate cu procedurile, condițiile şi scopurile prevăzute de acestea. Dispoziția menționată prevede că instituțiile trebuie să coopereze unele cu altele în mod loial. Articolul 295 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) dispune că Parlamentul European şi Consiliul, între altele, organizează condițiile cooperării lor şi că, în acest scop, acestea pot, cu respectarea tratatelor, să încheie acorduri interinstituționale care pot avea un caracter obligatoriu.

(3) Tratatele şi, după caz, alte dispoziții relevante prevăd că în contextul unei proceduri legislative speciale sau în cadrul altor proceduri decizionale, Consiliul consultă sau obține aprobarea Parlamentului European înainte de adoptarea unui act juridic. Tratatele dispun, de asemenea, în anumite cazuri, că Parlamentul European trebuie să fie informat în legătură cu progresele sau rezultatele unei proceduri date sau să fie implicat în evaluarea sau în controlul anumitor agenții ale Uniunii.

(4) În special, articolul 218 alineatul (6) din TFUE dispune că, cu excepția cazului în care acordul se referă exclusiv la politica externă şi de securitate comună, Consiliul adoptă decizia privind încheierea acordurilor în cauză după aprobarea sau după consultarea Parlamentului European; toate aceste acorduri internaționale care nu sunt legate în mod exclusiv de politica externă şi de securitate comună intră, prin urmare, sub incidența prezentului acord interinstituțional.

(5) Articolul 218 alineatul (10) din TFUE prevede că Parlamentul European este informat de îndată şi pe deplin pe parcursul tuturor etapelor procedurii; dispoziția menționată se aplică şi acordurilor privind domeniul politicii externe şi de securitate comune.

(6) În cazurile în care punerea în aplicare a tratatelor şi, după caz, a altor dispoziții relevante ar necesita accesul Parlamentului European la informații clasificate deținute de Consiliu, ar trebui ca Parlamentul European şi Consiliu să convină asupra unor modalități adecvate care să reglementeze un astfel de acces.

(7) În cazul în care Consiliul hotărăşte să acorde Parlamentului European accesul la informații clasificate deținute de Consiliu în domeniul politicii externe şi de securitate comune, acesta fie ia hotărâri ad hoc în acest sens, fie utilizează Acordul interinstituțional din 20 noiembrie 2002 între Parlamentul European şi Consiliu privind accesul Parlamentului European la informațiile sensibile ale Consiliului în domeniul politicii de securitate şi de apărare [1] (denumit în continuare „Acordul interinstituțional din 20 noiembrie 2002"), după caz.

[1] JO C 298, 30.11.2002, p. 1.

(8) Declarația Înaltului Reprezentant privind responsabilitatea politică ([1]), formulată cu ocazia adoptării Deciziei 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea şi funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă ([2]), afirmă că Înaltul Reprezentant va revizui şi va propune, după caz, adaptarea dispozițiilor existente privind accesul deputaților în Parlamentul European la documentele şi informațiile clasificate din domeniul politicii de securitate şi apărare (şi anume Acordul interinstituțional din 20 noiembrie 2002).

(9) Este important ca Parlamentul European să fie asociat la principiile, standardele şi normele pentru protecția informațiilor clasificate necesare pentru protejarea intereselor Uniunii şi ale statelor membre. Mai mult, Parlamentul European va fi în măsură să ofere informații clasificate Consiliului.

(10) La 31 martie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/292/EU privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate ([3]) (denumită în continuare „normele de securitate ale Consiliului").

(11) La 6 iunie 2011, Biroul Parlamentului European a adoptat Decizia referitoare la normele de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de către Parlamentul European ([4]) (denumită în continuare „normele de securitate ale Parlamentului European").

(12) Normele de securitate ale instituțiilor, organismelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii ar trebui împreună să constituie un cadru general cuprinzător şi coerent în cadrul Uniunii Europene pentru protecția informațiilor clasificate şi ar trebui să asigure echivalența unor principii de bază şi a unor standarde minime. Principiile de bază şi standardele minime prevăzute de normele de securitate ale Parlamentului European şi normele de securitate ale Consiliului ar trebui, în consecință, să fie echivalente.

(13) Nivelul de protecție asigurat informațiilor clasificate în temeiul normelor de securitate ale Parlamentului European ar trebui să fie echivalent cu cel asigurat informațiilor clasificate în temeiul normelor de securitate ale Consiliului.

(14) Serviciile relevante ale Secretariatului Parlamentului European şi ale Secretariatului General al Consiliului vor coopera îndeaproape pentru a se asigura că, în ambele instituții, sunt aplicate niveluri echivalente de protecție informațiilor clasificate.

(15) Prezentul acord nu aduce atingere normelor existente şi viitoare privind accesul la documente adoptate în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din TFUE; normelor privind protecția datelor cu caracter personal adoptate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din TFUE; normelor privind dreptul de anchetă al Parlamentului European adoptate în conformitate cu articolul 226 al treilea paragraf din TFUE; şi dispozițiilor relevante referitoare la Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF),

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Scopul şi domeniul de aplicare

Prezentul acord stabileşte modalitățile care guvernează transmiterea către Parlamentul European şi prelucrarea de către acesta a informațiilor clasificate deținute de Consiliu, în alte chestiuni decât cele vizate de domeniul politicii externe şi de securitate comune, care sunt relevante pentru exercitarea de către Parlamentul European a competențelor şi a funcțiilor sale. Acesta priveşte toate aceste chestiuni, şi anume:

(a) propunerile supuse unei proceduri legislative speciale sau unei alte proceduri decizionale în care Parlamentul European trebuie consultat sau este solicitat să îşi exprime aprobarea;

(b) acordurile internaționale cu privire la care Parlamentul European trebuie consultat sau este solicitat să îşi exprime aprobarea, în temeiul articolului 218 alineatul (6) din TFUE;

([1]) JO C 210, 3.8.2010, p. 1.
([2]) JO L 201, 3.8.2010, p. 30.
([3]) JO L 141, 27.5.2011, p. 17.
([4]) JO C 190, 30.6.2011, p. 2.

(c) directivele de negociere pentru acordurile internaționale menționate la litera (b);

(d) activitățile, rapoartele de evaluare sau alte documente cu privire la care Parlamentul European trebuie informat; şi

(e) documentele referitoare la activitățile acelor agenții ale Uniunii în evaluarea sau controlul cărora Parlamentul European trebuie implicat.

Articolul 2

Definiția „informațiilor clasificate”

În sensul prezentului acord, „informații clasificate” înseamnă oricare sau toate dintre următoarele:

(a) „informații UE clasificate” (IUEC), astfel cum sunt definite în normele de securitate ale Parlamentului European şi în normele de securitate ale Consiliului şi pe care figurează unul dintre următoarele marcaje ale clasificării de securitate:

— RESTREINT UE/EU RESTRICTED;

— CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL;

— SECRET UE/EU SECRET;

— TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET;

(b) informațiile clasificate furnizate Consiliului de către statele membre şi pe care figurează un marcaj al clasificării de securitate național echivalent cu unul dintre marcajele clasificării de securitate utilizate pentru IUEC, enumerate la litera (a);

(c) informațiile clasificate furnizate Uniunii Europene de state terțe sau de organizații internaționale, care poartă un marcaj al clasificării de securitate echivalent cu unul dintre marcajele clasificării de securitate utilizate pentru IUEC, enumerate la litera (a), astfel cum prevăd acordurile privind securitatea informațiilor sau acordurile administrative relevante.

Articolul 3

Protecția informațiilor clasificate

(1) Parlamentul European protejează, în conformitate cu normele sale de securitate şi cu prezentul acord, orice informație clasificată furnizată lui de Consiliu.

(2) Având în vedere că trebuie menținută echivalența între principiile de bază şi standardele minime pentru protecția informațiilor clasificate stabilite de Parlamentul European şi de Consiliu în normele lor respective de securitate, Parlamentul European se asigură că măsurile de securitate aplicate în sediile sale asigură un nivel de protecție a informațiilor clasificate echivalent cu cel asigurat acestor informații în sediile Consiliului. Serviciile relevante ale Parlamentului European şi ale Consiliului cooperează îndeaproape în acest sens.

(3) Parlamentul European ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că informațiile clasificate primite de la Consiliu:

(a) nu sunt utilizate în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordat accesul;

(b) nu sunt divulgate altor persoane decât cele cărora le-a fost acordat accesul în conformitate cu articolele 4 şi 5 sau nu sunt făcute publice;

(c) nu sunt transmise altor instituții, organisme, oficii sau agenții ale Uniunii sau statelor membre, statelor terțe sau organizațiilor internaționale fără consimțământul scris prealabil al Consiliului.

(4) Consiliul poate acorda Parlamentului European accesul la informații clasificate emise de alte instituții, organisme, oficii sau agenții ale Uniunii sau de statele membre, statele terțe sau organizațiile internaționale numai cu consimțământul scris prealabil al emitentului.

Articolul 4

Securitatea personalului

(1) Accesul la informații clasificate este acordat deputaților din Parlamentul European în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

(2) În cazul în care informațiile vizate sunt clasificate la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET sau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET sau unul echivalent, accesul poate fi acordat doar deputaților din Parlamentul European autorizați de Preşedintele Parlamentului European:

(a) care dețin certificatul de securitate în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European; sau

(b) pentru care a fost întocmită o notificare de către o autoritate națională competentă conform căreia aceştia sunt autorizați în mod corespunzător prin natura funcțiilor deținute în conformitate cu actele cu putere de lege şi dispozițiile administrative naționale.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care informațiile vizate sunt clasificate la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL sau echivalent, accesul poate fi acordat şi deputaților din Parlamentul European stabiliți în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) care au semnat o declarație solemnă de nedivulgare în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European. Consiliul este informat de numele deputaților din Parlamentul European cărora li s-a acordat accesul în temeiul prezentului paragraf.

(3) Înainte de a li se acorda accesul la informații clasificate, deputații din Parlamentul European sunt informați şi iau la cunoştință responsabilitățile care le revin cu privire la protejarea acestor informații, în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European şi la modalitățile de a asigura această protecție.

(4) Accesul la informații clasificate este acordat numai acelor funcționari ai Parlamentului European şi altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupuri politice care:

(a) au fost desemnați în prealabil ca având o nevoie de a cunoaşte de organul parlamentar/titularul de mandat relevant în conformitate cu articolul 5 alineatul (4);

(b) dețin certificatul de securitate de nivel corespunzător în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European în cazul în care informațiile sunt clasificate la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET sau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, sau unul echivalent; şi

(c) au fost informați şi au primit instrucțiuni scrise cu privire la responsabilitățile care le revin pentru protecția acestor informații, precum şi la modalitățile de a asigura această protecție, şi care au semnat o declarație prin care recunosc primirea respectivelor instrucțiuni şi prin care se obligă să le respecte în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European.

Articolul 5

Procedura de acces la informații clasificate

(1) Consiliul furnizează Parlamentului European informațiile clasificate menționate la articolul 1 în cazul în care are o astfel de obligație legală în temeiul tratatelor sau al actelor juridice adoptate în baza tratatelor. Organele parlamentare sau titularii de mandat menționați la alineatul (3) pot, de asemenea, prezenta o solicitare scrisă pentru astfel de informații.

(2) În alte cazuri, Consiliul poate furniza Parlamentului European informațiile clasificate menționate la articolul 1 fie din proprie inițiativă, fie la solicitarea scrisă transmisă de unul dintre organele parlamentare sau titularii de mandat menționați la alineatul (3).

(3) Următoarele organe parlamentare sau titulari de mandat pot prezenta solicitări scrise Consiliului:

(a) preşedintele;

(b) Conferința preşedinților;

(c) Biroul;

(d) preşedintele comisiei vizate (preşedinții comisiilor vizate);

(e) raportorul vizat (raportorii vizați).

Solicitările din partea altor deputați din Parlamentul European sunt prezentate prin intermediul unuia dintre organele parlamentare sau titularii de mandat menționați la primul paragraf.

Consiliul răspunde acestor solicitări fără întârziere.

(4) În cazul în care Consiliul are o obligație legală în acest sens sau a decis să acorde Parlamentului European accesul la informații clasificate, acesta stabilește în scris următoarele, înaintea transmiterii informațiilor respective, împreună cu organul sau titularul funcției relevante, astfel cum sunt enumerați la alineatul (3):

(a) dacă accesul poate fi acordat unuia sau mai multora dintre următorii:

(i) preşedintele;

(ii) Conferința președinților;

(iii) Biroul;

(iv) președintele comisiei vizate (președinții comisiilor vizate);

(v) raportorul vizat (raportorii vizați);

(vi) toți sau anumiți membri ai comisiei (comisiilor) vizate; şi

(b) orice modalitate specifică de prelucrare pentru protecția acestor informații.

Articolul 6

Înregistrarea, stocarea, consultarea şi discutarea informațiilor clasificate în cadrul Parlamentului European

(1) Informațiile clasificate furnizate de Consiliu Parlamentului European, în cazul în care sunt clasificate la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET sau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET sau unul echivalent:

(a) sunt înregistrate din motive de securitate pentru a le consemna ciclul de viață şi a le asigura trasabilitatea în orice moment;

(b) sunt stocate într-o zonă de siguranță care întrunește standardele minime de securitate fizică stabilite de normele de securitate ale Consiliului şi de normele de securitate ale Parlamentului European, care sunt echivalente; şi

(c) pot fi consultate de deputați ai Parlamentului European, funcționari ai Parlamentului European şi alți angajați relevanți ai Parlamentului care lucrează pentru grupuri politice menționați la articolul 4 alineatul (4) şi la articolul 5 alineatul (4) numai într-o cameră de lectură securizată din clădirile Parlamentului European. În acest caz, se aplică următoarele condiții:

(i) informațiile nu se copie în niciun fel, cum ar fi prin fotocopiere sau fotografiere;

(ii) nu se iau notițe; şi

(iii) nu se pot introduce în sală dispozitive de comunicații electronice.

(2) Informațiile clasificate furnizate de Consiliu Parlamentului European, în cazul în care sunt clasificate la nivelul RESTREINT UE/EU RESTRICTED sau echivalent, sunt prelucrate şi stocate în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului European, care oferă un nivel de protecție pentru aceste informații clasificate echivalent celui oferit de Consiliu.

Prin derogare de la primul paragraf, informațiile clasificate la nivelul RESTREINT UE/EU RESTRICTED sau echivalent se prelucrează şi se stochează în conformitate cu alineatul (1) pentru o perioadă de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord. Accesul la aceste informații clasificate este reglementat de articolul 4 alineatul (4) literele (a) şi (c) şi de articolul 5 alineatul (4).

(3) Informațiile clasificate pot fi manipulate numai prin sisteme de comunicații şi de informații care au fost acreditate sau aprobate în mod corespunzător în conformitate cu standarde echivalente celor stabilite de normele de securitate ale Consiliului.

(4) Informațiile clasificate furnizate verbal destinatarilor din Parlamentul European se supun aceluiaşi nivel de protecție a informațiilor clasificate ca cel pentru informațiile furnizate în scris.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (1) litera (c) de la prezentul articol, informațiile clasificate până la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL sau echivalent furnizate de Consiliu Parlamentului European pot fi discutate în cadrul reuniunilor desfăşurate *in camera* şi la care participă doar deputații Parlamentului European şi acei funcționari ai Parlamentului European şi alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru un grup politic care au primit acces la informații în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) şi articolul 5 alineatul (4). Se aplică următoarele condiții:

— documentele se distribuie la începutul reuniunii şi se strâng din nou la final;

— documentele nu se copie în niciun fel, cum ar fi prin fotocopiere sau fotografiere;

— nu se iau notițe;

— nu se pot introduce în sală dispozitive de comunicații electronice; şi

— procesul-verbal al reuniunii nu menționează discuțiile privind aspectele care implică informații clasificate.

(6) În cazul în care sunt necesare reuniuni pentru discutarea informațiilor clasificate la nivelul SECRET UE/EU SECRET sau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET sau echivalent, sunt convenite modalități specifice pentru fiecare caz în parte între Parlamentul European şi Consiliu.

Articolul 7

Încălcarea securității, pierderea sau compromiterea informațiilor clasificate

(1) În cazul unei pierderi sau al unei compromiteri dovedite sau prezumate a unor informații clasificate furnizate de Consiliu, Secretarul General al Parlamentului European îl informează imediat pe Secretarul General al Consiliului cu privire la aceasta. Secretarul General al Parlamentului European desfăşoară o anchetă şi îl informează pe Secretarul General al Consiliului în legătură cu rezultatele anchetei şi cu măsurile luate pentru prevenirea repetării incidentului. În cazul în care este vizat un deputat din Parlamentul European, Preşedintele Parlamentului European acționează împreună cu Secretarul General al Parlamentului European.

(2) Orice deputat din Parlamentul European răspunzător pentru încălcarea dispozițiilor prevăzute de normele de securitate ale Parlamentului European sau de prezentul acord poate fi supus măsurilor şi sancțiunilor în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) şi articolele 152-154 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

(3) Orice funcționar al Parlamentului European sau alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru un grup politic răspunzător pentru încălcarea dispozițiilor prevăzute de normele de securitate ale Parlamentului European sau de prezentul acord poate fi supus sancțiunilor prevăzute de Statutul funcționarilor sau de Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene, prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului ([1]).

(4) Persoanele răspunzătoare pentru compromiterea sau pierderea de informații clasificate sunt pasibile de acțiuni disciplinare şi/sau în justiție, în conformitate cu legile, normele şi dispozițiile administrative aplicabile.

Articolul 8

Dispoziții finale

(1) Parlamentul European şi Consiliul iau, fiecare în domeniul său de competență, măsurile necesare pentru a asigura aplicarea prezentului acord. Acestea cooperează în acest sens, în special prin organizarea de vizite de monitorizare a punerii în aplicare a aspectelor tehnice de securitate din prezentul acord.

(2) Serviciile relevante ale Secretariatului Parlamentului European şi ale Secretariatului General al Consiliului se consultă reciproc înainte ca oricare dintre aceste instituții să îşi modifice normele respective de securitate, pentru a se asigura că este menținută echivalența principiilor de bază şi a standardelor minime de protecție a informațiilor clasificate.

([1]) JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

(3) Informațiile clasificate sunt furnizate Parlamentului European în temeiul prezentului acord odată ce Consiliul, împreună cu Parlamentul European, a stabilit că a fost îndeplinită echivalența între principiile de bază şi standardele minime de protecție a informațiilor clasificate în cadrul normelor de securitate ale Parlamentului European şi ale Consiliului, pe de o parte, şi între nivelul de protecție asigurată informațiilor clasificate în sediile Parlamentului European şi ale Consiliului, pe de altă parte.

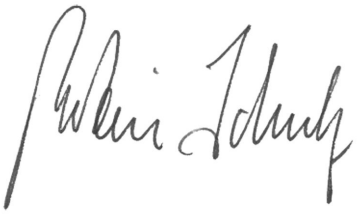
(4) Prezentul acord poate fi revizuit, la cererea oricăreia dintre cele două instituții, din perspectiva experiențelor înregistrate cu ocazia punerii sale în aplicare.

(5) Prezentul acord intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Întocmit la Bruxelles și Strasbourg, 12 martie 2014.

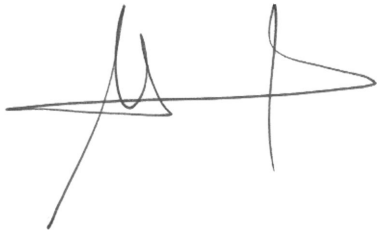
Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Comisie

Președintele

1.4.2014 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 96/1

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

DECIZIA BIROULUI PARLAMENTULUI EUROPEAN

din 15 aprilie 2013

referitoare la normele de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de către Parlamentul European

(2014/C 96/01)

BIROUL PARLAMENTULUI EUROPEAN,

având în vedere articolul 23 alineatul (12) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European,

Întrucât:

(1) În lumina Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ([1]), semnat la 20 octombrie 2010 (Acordul-cadru) și a acordului interinstituțional dintre Parlamentul European și Consiliu cu privire la transmiterea și manipularea de către Parlamentul European a informațiilor clasificate deținute de Consiliu cu privire la alte chestiuni decât cele din domeniul politicii externe și de securitate comune ([2]), semnat la 12 martie 2014 (Acordul interinstituțional), este necesar să se stabilească norme specifice cu privire la tratarea informațiilor confidențiale de către Parlamentul European.

(2) Tratatul de la Lisabona atribuie noi sarcini Parlamentului European și, pentru a dezvolta activitățile Parlamentului în acele domenii care necesită un anumit nivel de confidențialitate, este necesar să se stabilească principii de bază, standarde minime de securitate și proceduri adecvate pentru tratamentul informațiilor confidențiale, inclusiv al celor clasificate, de către Parlamentul European.

(3) Normele stabilite în prezenta decizie vizează să asigure standarde echivalente de protecție și compatibilitatea cu normele adoptate de alte instituții, organe, oficii și agenții înființate în virtutea sau pe baza tratatelor sau de statele membre pentru a facilita buna funcționare a procesului decizional în Uniunea Europeană.

(4) Dispozițiile prezentei decizii nu aduc prejudicii normelor prezente și viitoare privind accesul la documentele adoptate în conformitate cu articolul 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

([1]) JO L 304, 20.11.2010, p. 47.
([2]) JO C 95, 1.4.2014, p. 1.

(5) Dispozițiile prezentei decizii nu aduc prejudicii normelor prezente și viitoare privind protecția datelor personale adoptate în conformitate cu articolul 16 TFUE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectiv

Prezenta decizie reglementează gestionarea și manipularea informațiilor confidențiale de către Parlamentul European, inclusiv crearea, primirea, transmiterea și stocarea informațiilor confidențiale în vederea unei protecții adecvate a naturii confidențiale a acestora. Prezenta decizie pune în aplicare Acordul interinstituțional și Acordul-cadru, în special Anexa II la acesta.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii:

(a) „informații" înseamnă orice informație scrisă sau orală, indiferent de suport sau de autor;

(b) „informații confidențiale" înseamnă „informații clasificate UE" și „alte informații confidențiale" neclasificate;

(c) „informații clasificate" înseamnă „informații clasificate UE" (ICUE) și „informații clasificate echivalente";

(d) „informații clasificate UE" (ICUE) înseamnă orice informație sau material, clasificat „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET", „SECRET UE/EU SECRET", „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau „RESTREINT UE/EU RESTRICTED", a cărui divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii de diverse niveluri la adresa intereselor Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre, indiferent dacă informația în cauză provine din cadrul instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor înființate în virtutea sau în baza tratatelor. În acest sens, informațiile și materialele clasificate la nivelul:

— „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" înseamnă informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii extrem de grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre,

— „SECRET UE/EU SECRET" înseamnă informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre,

— „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" înseamnă informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea dăuna intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre,

— „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" înseamnă informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea dezavantaja interesele Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre;

(e) „informații clasificate echivalent" înseamnă informații clasificate emise de statele membre, țările terțe sau organizațiile internaționale, care poartă un marcaj de clasificare a securității echivalent cu unul dintre marcajele de clasificare a securității utilizate pentru ICUE și care au fost transmise Parlamentului European de către Consiliu sau Comisie;

(f) „alte informații confidențiale" înseamnă orice altă informație confidențială neclasificată, inclusiv informații vizate de normele privind protecția datelor sau de obligația de a respecta secretul profesional, creată în cadrul Parlamentului European sau transmisă Parlamentului European de alte instituții, organe, oficii și agenții înființate în virtutea sau în baza tratatelor sau de statele membre;

(g) „document" înseamnă orice informație înregistrată, indiferent de forma sa fizică sau de caracteristicile sale;

(h) „material" înseamnă orice document, aparat sau echipament, deja fabricat sau în curs de fabricație;

(i) „nevoia de a cunoaște" înseamnă necesitatea unei persoane de a avea acces la informații confidențiale pentru a putea îndeplini o funcție sau o sarcină oficială;

(j) „autorizație" înseamnă o decizie adoptată de Președinte, în cazul deputaților în Parlamentul European, sau de Secretarul General, în cazul funcționarilor Parlamentului European și al altor angajați ai Parlamentului European care lucrează pentru grupurile politice, de a permite accesul unei persoane la informații clasificate până la un anumit nivel, pe baza rezultatului pozitiv al unei examinări de securitate (procedură de abilitare), efectuată de o autoritate națională în temeiul legislației naționale și în conformitate cu dispozițiile anexei I partea 2;

(k) „declasare" înseamnă o reducere a nivelului de clasificare;

(l) „declasificare" înseamnă eliminarea din orice sistem de clasificare;

(m) „marcaj" înseamnă un semn anexat „altor informații confidențiale", cu scopul de a identifica instrucțiuni specifice, predefinite, cu privire la manipularea acestora sau la domeniul vizat de un anumit document. Marcajul poate fi anexat, de asemenea, informațiilor clasificate, pentru a impune cerințe suplimentare cu privire la manipularea acestora.

(n) „demarcare" înseamnă eliminarea tuturor marcajelor;

(o) „emitent" înseamnă autorul informațiilor confidențiale, autorizat în mod corespunzător;

(p) „notificări de securitate" înseamnă măsurile de punere în aplicare prevăzute în Anexa II.

(q) „instrucțiuni de manipulare" înseamnă instrucțiuni tehnice pentru serviciile Parlamentului European cu privire la gestionarea informațiilor confidențiale.

Articolul 3

Principii de bază și standarde minime

(1) Tratamentul informațiilor confidențiale de către Parlamentul European se efectuează în conformitate cu principiile de bază și standardele minime prevăzute în Anexa I partea 1.

(2) Parlamentul European instituie un sistem de management al securității informațiilor (SMSI) în conformitate cu respectivele principii de bază și standarde minime. SMSI constă din notificările de securitate, instrucțiunile de manipulare și normele relevante din Regulamentul de procedură. SMSI urmărește facilitarea activităților parlamentare și administrative, garantând în același timp protecția oricărei informații confidențiale prelucrate de Parlamentul European, cu respectarea deplină a normelor stabilite de emitentul acestor informații, astfel cum se prevede în notificările de securitate.

Prelucrarea informațiilor confidențiale cu ajutorul unor sisteme informatice de comunicare(SIC) automate ale Parlamentului European, prevăzute în notificarea de securitate 3, se desfășoară în conformitate cu conceptul de asigurare a informațiilor (AI).

(3) Deputații în Parlamentul European pot consulta informații clasificate până la și incluzând nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" în absența unei autorizații de securitate.

(4) Atunci când informațiile în cauză sunt clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau la un nivel echivalent, accesul la astfel de informații se acordă acelor deputați în Parlamentul European care au fost autorizați de Președinte, în conformitate cu alineatul (5) sau care au semnat o declarație solemnă de nedezvăluire a acestor informații către persoanele terțe, de respectare a obligației de a proteja informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" și de recunoaștere a consecințelor în caz de nerespectare a acesteia.

(5) Atunci când informațiile în cauză sunt clasificate la nivelul „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent, accesul la astfel de informații se acordă acelor deputați în Parlamentul European care sunt autorizați de Președinte după ce:

(a) au primit autorizația de securitate în conformitate cu Anexa I partea 2 din prezenta decizie sau

(b) a fost primită o notificare din partea unei autorități naționale competente conform căreia deputații în cauză sunt autorizați în mod corespunzător prin natura funcțiilor deținute în conformitate cu legislația națională.

(6) Înainte de a li se acorda acces la informațiile clasificate, deputații în Parlamentul European sunt informați cu privire la responsabilitatea lor de a proteja aceste informații și recunosc această responsabilitate, în conformitate cu Anexa I. Deputații în Parlamentul European sunt informați cu privire la mijloacele de asigurare a acestei protecții.

(7) Funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice pot consulta informații confidențiale dacă s-a stabilit în cazul lor „nevoia de a cunoaște" și pot consulta informații clasificate peste nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" dacă dispun de nivelul adecvat de autorizare de securitate. Accesul la informațiile clasificate este acordat doar dacă au fost informați și dacă au primit instrucțiuni scrise cu privire la responsabilitățile ce le revin în ceea ce privește protejarea acestor informații, precum și cu privire la mijloacele de asigurare a acestei protecții, precum și dacă au semnat o declarație de luare la cunoștință a acestor instrucțiuni și de asumare a obligației de a le respecta, în conformitate cu prezentele norme.

Articolul 4

Crearea de informații confidențiale și manipularea administrativă de către Parlamentul European

(1) Președintele Parlamentului European, președinții comisiilor parlamentare vizate și Secretarul General și/sau orice persoană autorizată de acesta sau aceasta în scris poate crea informații confidențiale și/sau clasifica informațiile în conformitate cu notificările de securitate.

(2) Atunci când creează o informație clasificată, emitentul aplică nivelul adecvat de clasificare în conformitate cu standardele internaționale și definițiile menționate în Anexa I. De asemenea, emitentul decide, ca regulă generală, destinatarii care urmează a fi autorizați să consulte informațiile, în funcție de nivelul de clasificare. Informația respectivă se comunică Unității de Informații Confidențiale (UIC) atunci când documentul este depus la UIC.

(3) „Alte informații confidențiale" care fac obiectul secretului profesional sunt manipulate în conformitate cu anexele I și II și cu instrucțiunile de manipulare.

Articolul 5

Primirea de informații confidențiale de către Parlamentul European

(1) Informațiile confidențiale primite de Parlamentul European se comunică după cum urmează:

(a) informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent și „alte informații confidențiale", secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar care a înaintat cererea sau direct UIC;

(b) informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent, UIC.

(2) Înregistrarea, stocarea și trasabilitatea informațiilor confidențiale se asigură, după caz, fie de secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar care a primit informațiile, fie de UIC.

(3) Modalitățile convenite care urmează a fi stabilite de comun acord pentru a păstra confidențialitatea informațiilor, în cazul informațiilor confidențiale comunicate de Comisie în conformitate cu punctul 3.2 din Anexa II la Acordul-cadru sau, în cazul informațiilor clasificate transmise de Consiliu în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Acordul interinstituțional, se depun împreună cu informația confidențială la secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar sau la UIC, după caz.

(4) Măsurile menționate la alineatul 3 pot fi aplicate mutatis mutandis și în cazul comunicării de informații confidențiale de către alte instituții, organe, oficii și agenții înființate în virtutea sau în baza tratatelor sau de către statele membre.

(5) Pentru a asigura un nivel de protecție proporțional cu nivelul de clasificare „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau cu un nivel echivalent, Conferința președinților instituie un comitet de supraveghere. Informațiile clasificate la nivelul „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent sunt comunicate Parlamentului European, făcând obiectul altor măsuri care urmează a fi convenite între Parlamentul European și instituția Uniunii de la care sunt primite informațiile.

Articolul 6

Comunicarea informațiilor clasificate de către Parlamentul European unor terți

Parlamentul European poate, sub rezerva consimțământului anterior scris al emitentului sau al instituției Uniunii care a comunicat informația clasificată Parlamentului European, după caz, să transmită aceste informații clasificate părților terțe, cu condiția ca acestea să asigure, la manipularea acestor informații, că se respectă norme similare celor menționate în prezenta decizie în cadrul serviciilor și sediilor.

Articolul 7

Incinte securizate

(1) În scopul gestionării informațiilor confidențiale, Parlamentul European instituie o zonă securizată și săli de lectură securizate.

(2) Zona securizată furnizează echipamente pentru înregistrarea, consultarea, arhivarea, transmiterea și manipularea informațiilor clasificate. Aceasta cuprinde, printre altele, o sală de lectură și o sală de reuniune pentru consultarea informațiilor clasificate și este gestionată de UIC.

(3) În afara zonei securizate, pot fi create săli de lectură securizate pentru a permite consultarea informațiilor clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent, precum și alte „alte informații confidențiale". Aceste săli de lectură securizate sunt administrate de serviciile competente ale secretariatelor organului/titularului de mandat parlamentar sau de UIC, după caz. Acestea nu conțin copiatoare, telefoane, faxuri, scanere sau orice alt mijloc tehnic de reproducere sau transmitere de documente.

Articolul 8

Înregistrarea, manipularea și stocarea informațiilor confidențiale

(1) Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent și „alte informații confidențiale" sunt înregistrate și depozitate de serviciile competente ale secretariatelor organului/titularului de mandat parlamentar sau de UIC, în funcție de cine a primit informațiile.

(2) Următoarele condiții se aplică manipulării informațiilor clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent și „altor informații confidențiale”:

(a) documentele se înmânează personal șefului secretariatului, care le înregistrează și furnizează o confirmare de primire;

(b) când nu sunt folosite în mod efectiv, astfel de documente se păstrează sub cheie, sub răspunderea secretariatului;

(c) în niciun caz informațiile nu pot fi salvate pe un alt suport sau transmise altei persoane; aceste documente pot fi reproduse numai cu ajutorul echipamentelor acreditate adecvat, astfel cum sunt definite în notificările de securitate;

(d) accesul la aceste informații este rezervat doar acelor persoane desemnate de emitent sau de instituția Uniunii care a comunicat informațiile Parlamentului European, în conformitate cu modalitățile menționate la articolul 4 alineatul (2) sau la articolul 5 alineatele (3), (4) și (5).

(e) secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar ține un registru al persoanelor care au consultat informațiile, cuprinzând data și ora la care s-a efectuat consultarea, și transmite registrul către UIC la momentul depunerii informațiilor la UIC.

(3) Informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent sunt înregistrate, tratate și depozitate de UIC în zona securizată, în conformitate cu nivelul specific al clasificării și astfel cum este definit în notificările de securitate.

(4) În situația unei încălcări a regulilor prevăzute la alineatele (1) — (3), funcționarul din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau al UIC, după caz, îl informează pe Secretarul General, care va prezenta situația Președintelui, în cazul în care persoana vinovată de a fi încălcat aceste reguli este un deputat în Parlamentul European.

Articolul 9

Accesul la incintele securizate

(1) Accesul în zona securizată este permis exclusiv:

(a) persoanelor care, în conformitate cu articolul 3 alineatele (4)-(7), sunt autorizate să consulte informațiile aflate acolo și care au prezentat o cerere în conformitate cu articolul 10 alineatul (1);

(b) persoanelor care, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) sunt autorizate să creeze informații clasificate și care au prezentat o cerere în conformitate cu articolul 10 alineatul (1);

(c) funcționarilor UIC din Parlamentul European;

(d) funcționarilor Parlamentului European responsabili cu gestionarea SIC;

(e) funcționarilor Parlamentului European responsabili cu securitatea și protecția împotriva incendiilor, atunci când este necesar;

(f) personalului de curățenie, dar numai în prezența și sub atenta supraveghere a unui funcționar din cadrul UIC.

(2) UIC poate refuza accesul în zona securizată oricărei persoane neautorizate. Toate contestațiile privind un astfel de refuz al accesului se transmit Președintelui, în cazul cererilor de acces ale deputaților în Parlamentul European, și Secretarului General, în alte cazuri.

(3) Secretarul General poate autoriza o reuniune pentru un număr limitat de persoane în sala de reuniune din cadrul zonei securizate.

(4) Accesul în sala de lectură securizată este permis exclusiv:

(a) deputaților în Parlamentul European, funcționarilor din cadrul Parlamentului European și altor angajați ai Parlamentului European care lucrează pentru grupurile politice, identificați în mod corespunzător, în scopul consultării informațiilor confidențiale sau al creării acestora;

(b) funcționarilor Parlamentului European responsabili cu gestionarea SIC, funcționarilor din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar care au primit informațiile și funcționarilor UIC;

(c) dacă este necesar, funcționarilor Parlamentului European responsabili cu securitatea și protecția împotriva incendiilor;

(d) personalului de curățenie, dar numai în prezența și sub atenta supraveghere a unui funcționar din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau al UIC, după caz;

(5) Secretariatul competent al organului/titularului de mandat parlamentar sau UIC, după caz, poate refuza accesul într-o sală de lectură securizată oricărei persoane neautorizate. Toate contestațiile privind un astfel de refuz al accesului se transmit Președintelui, în cazul cererilor de acces ale deputaților în Parlamentul European, și Secretarului General, în alte cazuri.

Articolul 10

Consultarea informațiilor confidențiale sau crearea acestora în incintele securizate

(1) Orice persoană care dorește să consulte sau să creeze informații confidențiale în zona securizată comunică în avans numele său UIC. UIC verifică identitatea persoanei respective și controlează dacă persoana respectivă este autorizată, în conformitate cu articolul 3 alineatele (3)-(7), articolul 4 alineatul (1) sau articolul (5) alineatele (3), (4) și (5), să consulte sau să creeze informații confidențiale.

(2) Orice persoană care dorește, în conformitate cu articolul 3 alineatele (3) și e (7), să consulte informațiile confidențiale clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent sau „alte informații confidențiale" într-o sală de lectură securizată, își comunică numele în prealabil serviciilor competente ale secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau UIC.

(3) În afara cazurilor excepționale (de exemplu în cazul în care sunt depuse solicitări numeroase de consultare într-un interval scurt), doar câte o singură persoană este autorizată să consulte informații confidențiale într-o incintă securizată, în prezența unui funcționar din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau al UIC.

(4) În timpul consultării, se interzice contactul cu exteriorul (inclusiv prin intermediul telefonului sau al altor echipamente tehnice), luarea de notițe și fotocopierea sau fotografierea informațiilor confidențiale consultate.

(5) Înainte să se permită unei persoane să părăsească sala de lectură securizată, funcționarul din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau al UIC se asigură de existența informațiilor confidențiale consultate și verifică dacă acestea sunt în continuare intacte și complete.

(6) În situația unei încălcări a regulilor de mai sus, funcționarul din cadrul secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar sau al UIC îl informează pe Secretarul General, care va prezenta situația Președintelui, în cazul în care este implicat un deputat în Parlamentul European.

Articolul 11

Standarde minime privind consultarea informațiilor confidențiale în cadrul unei reuniuni in camera din afara incintelor securizate

(1) Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent și „alte informații confidențiale" pot fi consultate de membrii comisiilor parlamentare sau de alte organe politice și administrative ale Parlamentului European în cadrul unei reuniuni in camera din afara incintelor securizate.

(2) În cazul prevăzut la alineatul (1), secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar responsabil pentru reuniune asigură respectarea următoarelor condiții:

(a) doar persoanele desemnate de președintele comisiei competente sau al organului politic să participe la reuniune pot intra în sala de reuniune;

(b) toate documentele sunt numerotate, distribuite la începutul reuniunii și colectate din nou la sfârșit, nu se iau notițe după respectivele documente și nu se fac fotocopii sau fotografii;

(c) procesul-verbal al reuniunii nu menționează conținutul discuției cu privire la informațiile avute în vedere. Numai decizia relevantă, în cazul în care aceasta există, poate fi consemnată în procesul-verbal;

(d) informațiile confidențiale furnizate oral destinatarilor din Parlamentul European se supun aceluiași nivel de protecție a informațiilor confidențiale ca acela aplicat informațiilor confidențiale furnizate în scris;

(e) în sălile de reuniune nu sunt ținute stocuri suplimentare de documente;

(f) la începutul reuniunii se distribuie participanților și interpreților doar numărul necesar de copii ale documentelor;

(g) statutul clasificării/marcajului documentelor este clarificat de președinte la începutul reuniunii;

(h) participanții nu scot documentele din sala de reuniune;

(i) toate copiile documentelor sunt adunate și verificate la sfârșitul reuniunii de secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar; și

(j) niciun echipament electronic sau de comunicare nu este introdus în sala de reuniune în cazul când se consultă sau se discută informația confidențială în cauză.

(3) În cazul în care, în conformitate cu excepțiile prevăzute la punctul 3.2.2 din Anexa II la Acordul-cadru și în articolul 6 alineatul (5) din Acordul interinstituțional, informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau la un nivel echivalent, se discută în cadrul unei reuniuni desfășurate in camera, secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar responsabil cu reuniunea se asigură, pe lângă respectarea dispozițiilor prevăzute la alineatul (2), că persoanele desemnate să participe la reuniune respectă cerințele articolului 3 alineatele (4) și (7).

(4) În cazul prevăzut la alineatul (3), UIC furnizează secretariatului organului/titularului de mandat parlamentar responsabil cu reuniunea in camera numărul necesar de copii ale documentelor ce urmează a fi discutate, care sunt înapoiate UIC după reuniune.

Articolul 12

Arhivarea informațiilor confidențiale

(1) Se pun la dispoziție posibilități de arhivare sigure în zona securizată. UIC este responsabil de gestionarea arhivei securizate, în conformitate cu criteriile standard de arhivare.

(2) Informațiile clasificate depozitate definitiv la UIC și informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent, depozitate la secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar, sunt transferate în arhiva securizată din zona securizată după șase luni de la data ultimei consultări, dar nu mai târziu de un an de la data depozitării. „Alte informații confidențiale" sunt arhivate, dacă nu sunt depozitate la UIC, de secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar respectiv, în conformitate cu normele generale privind gestionarea documentelor.

(3) Informațiile confidențiale păstrate în arhiva securizată pot fi consultate sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) singurele persoane autorizate să consulte aceste informații sunt cele menționate, nominal, prin funcția sau poziția deținută, în documentul însoțitor redactat în momentul depunerii informațiilor confidențiale;

(b) cererea de consultare a informațiilor confidențiale trebuie prezentată UIC, care asigură transferul documentului în cauză în sala de lectură securizată;

(c) se aplică procedurile și condițiile privind consultarea informațiilor confidențiale stabilite la articolul 10.

Articolul 13

Declasare, declasificare și demarcarea informațiilor confidențiale

(1) Informațiile confidențiale pot fi declasate, declasificate sau demarcate doar cu consimțământul prealabil al emitentului și, dacă este necesar, după consultarea celorlalte părți în cauză.

(2) Declasarea sau declasificarea se confirmă în scris. Emitentul trebuie să comunice modificarea destinatarilor documentelor, iar aceștia din urmă trebuie să informeze cu privire la modificare eventualii destinatari ulteriori, cărora le-au transmis documentele în cauză sau copii ale acestora. Dacă este posibil, emitenții specifică pe documentele clasificate o dată, o perioadă sau un eveniment de la care conținutul poate fi declasat sau declasificat. Altfel, aceștia revizuiesc documentele cel târziu o dată la cinci ani pentru a asigura necesitatea menținerii clasificării inițiale.

(3) Informațiile confidențiale păstrate în arhivele securizate sunt examinate la timp, cel mai târziu în al 25-lea an după data creării lor, pentru a decide dacă ar trebui sau nu declasificate, declasate sau demarcate. Examinarea și publicarea acestor informații are loc în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice ([1]). Declasificarea se efectuează de către emitentul informațiilor clasificate sau de către serviciul responsabil în momentul respectiv, în conformitate cu Anexa I, partea 1, secțiunea 10.

(4) În urma declasificării, informațiile anterior clasificate, păstrate în arhiva securizată, sunt transferate în arhivele istorice ale Parlamentului European în scopul păstrării permanente și al tratării lor ulterioare în conformitate cu normele aplicabile.

(5) În urma eliminării marcajului, fostele „alte informații confidențiale” fac obiectul normelor Parlamentului European privind gestionarea documentelor.

Articolul 14

Încălcările securității, pierderea sau compromiterea informațiilor confidențiale

(1) Încălcarea confidențialității în general și, în special, a prezentei decizii atrage după sine, în cazul deputaților în Parlamentul European, aplicarea dispozițiilor relevante privind sancțiunile stabilite în Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

(2) Încălcarea confidențialității de către un membru al personalului Parlamentului European atrage după sine aplicarea procedurilor și sancțiunilor prevăzute de Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene, prevăzut în Regulamentul (CEE, Euratom, ECSC) nr. 259/68 ([2]) („Statutul funcționarilor”).

([1]) JO L 43, 15.2.1983, p. 1.
([2]) JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

(3) Președintele și/sau Secretarul General, după caz, organizează eventualele anchete care se impun în cazul încălcării confidențialității, astfel cum este definită la notificarea de securitate 6.

(4) Dacă informațiile confidențiale au fost comunicate Parlamentului European de către o instituție a Uniunii sau de către un stat membru, Președintele și/sau Secretarul General, după caz, informează instituția Uniunii sau statul membru în cauză cu privire la orice pierdere sau compromitere, dovedită sau suspectată, a informațiilor clasificate și cu privire la rezultatele anchetei și la măsurile adoptate pentru a preveni repetarea faptelor.

Articolul 15

Adaptarea prezentei decizii și normele sale de punere în aplicare și raportul anual privind aplicarea prezentei decizii

(1) Secretarul General propune orice adaptare necesară a prezentei decizii și a anexelor care o pun în aplicare și transmite aceste propuneri Biroului în vederea adoptării unei decizii.

(2) Secretarul General este responsabil cu punerea în aplicare a prezentei decizii de către serviciile Parlamentului European și emite instrucțiunile de manipulare a chestiunilor care fac obiectul SMSI, în conformitate cu principiile stabilite de prezenta decizie.

(3) Secretarul General prezintă Biroului un raport anual privind aplicarea prezentei decizii.

Articolul 16

Dispoziții tranzitorii și finale

(1) Informațiile neclasificate care sunt deținute de UIC sau de oricare altă arhivă a Parlamentului European și care sunt considerate confidențiale și datate înainte de 1 aprilie 2014 sunt considerate „alte informații confidențiale" în sensul prezentei decizii. Emitentul informațiilor respective poate în orice moment să reexamineze nivelul de confidențialitate.

(2) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 8 alineatul (1) din prezenta decizie, pentru o perioadă de 12 luni de la 1 aprilie 2014, informațiile furnizate de Consiliu în temeiul Acordului interinstituțional, și care sunt clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent sunt depozitate, înregistrate și stocate la UIC. Aceste informații pot fi consultate în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) literele (a) și (c) și cu articolul 5 alineatul (4) din Acordul interinstituțional.

(3) Decizia Biroului Parlamentului European din 6 iunie 2011 referitoare la normele de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de către Parlamentul European este abrogată.

Articolul 17

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

ANEXA I

Partea 1

PRINCIPII DE BAZĂ ȘI STANDARDE MINIME DE SECURITATE PENTRU PROTEJAREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE

1. **INTRODUCERE**

Prezentele dispoziții stabilesc principiile de bază și standardele minime de securitate pentru protejarea informațiilor confidențiale care trebuie respectate de către Parlamentul European în toate punctele sale de lucru, inclusiv de către toți destinatarii informațiilor confidențiale și ai „altor informații confidențiale", astfel încât să se garanteze securitatea, toate părțile interesate fiind asigurate în legătură cu stabilirea unui standard comun de protecție. Aceste dispoziții sunt completate de notificările de securitate din Anexa II și de alte dispoziții care reglementează tratamentul informațiilor confidențiale de către comisiile parlamentare și de către alte organe parlamentare/titulari de mandat.

2. **PRINCIPII GENERALE**

Politica de securitate a Parlamentului European face parte integrantă din politica sa de gestionare internă generală și, prin urmare, se bazează pe principiile care reglementează respectiva politică generală. Aceste principii includ legalitatea, transparența, răspunderea, subsidiaritatea și proporționalitatea.

Legalitatea presupune necesitatea de a menține strict în cadrul legal executarea funcțiilor de securitate și necesitatea de a respecta cerințele legale aplicabile. În plus, responsabilitățile din domeniul securității trebuie să se bazeze pe dispoziții juridice adecvate. Se aplică integral dispozițiile din Statutul funcționarilor, în special articolul 17 privind obligația personalului de a se abține de la orice divulgare neautorizată a informațiilor care i-au fost aduse la cunoștință în exercitarea atribuțiilor sale și titlul său VI privind măsurile disciplinare. În fine, acest principiu înseamnă că încălcările normelor de securitate în domeniile de responsabilitate ale Parlamentului European sunt tratate în conformitate cu Regulamentul său de procedură și cu politica sa privind măsurile disciplinare.

Transparența presupune nevoia de claritate în ceea ce privește toate normele și dispozițiile de securitate, pentru găsirea unui echilibru între diversele servicii și diversele domenii (securitatea fizică în comparație cu protecția informațiilor etc.) și nevoia unei politici coerente și structurate de conștientizare a securității. În plus, sunt necesare orientări scrise clare pentru punerea în aplicare a măsurilor de securitate.

Răspunderea presupune că responsabilitățile din domeniul securității trebuie să fie clar definite. În plus, presupune nevoia de a monitoriza cu regularitate corecta executare a acestor responsabilități.

Subsidiaritatea înseamnă că securitatea trebuie să fie organizată la cel mai jos nivel posibil și cât mai aproape posibil de Direcțiile Generale și de serviciile Parlamentului European. Proporționalitatea înseamnă că activitățile de securitate trebuie să se limiteze strict la ceea ce este absolut necesar și că măsurile de securitate trebuie să fie proporționale cu interesele care trebuie protejate și cu amenințările reale sau potențiale care planează asupra acestor interese, astfel încât să permită o apărare care să determine cât mai puține perturbări posibile.

3. **FUNDAMENTELE SECURITĂȚII INFORMAȚIEI**

Fundamentele unei bune securități a informației sunt:

(a) sisteme informatice adecvate de comunicare (SIC). Acestea se află sub responsabilitatea autorității de securitate a Parlamentului European;

(b) în cadrul Parlamentului European, Autoritatea de asigurare a informațiilor (astfel cum este definită în notificarea de securitate 1) este însărcinată cu colaborarea cu autoritatea de securitate în cauză pentru a furniza informații și sfaturi privind amenințările tehnice la adresa SIC și mijloacele de protecție împotriva acestor amenințări;

(c) cooperarea strânsă între serviciile responsabile ale Parlamentului European și serviciile de securitate ale altor instituții ale Uniunii.

4. **PRINCIPIILE SECURITĂȚII INFORMAȚIEI**

4.1. ***Obiective***

Principalele obiective ale securității informației sunt, după cum urmează:

(a) salvgardarea informațiilor confidențiale împotriva spionajului, compromiterii sau divulgării neautorizate;

(b) salvgardarea informațiilor clasificate prelucrate în sisteme și rețele informatice și de comunicații împotriva amenințărilor la adresa confidențialității, integrității și disponibilității acestora;

(c) salvgardarea sediilor Parlamentului European care adăpostesc informațiile clasificate împotriva sabotajelor și a actelor intenționate de deteriorare;

(d) în caz de eșec al securității, evaluarea daunelor cauzate, limitarea consecințelor, efectuarea unor anchete de securitate și adoptarea măsurilor necesare de remediere.

4.2. ***Clasificare***

4.2.1. În ceea ce privește confidențialitatea, este nevoie de atenție și experiență pentru selectarea informațiilor și a materialelor care trebuie protejate, precum și pentru evaluarea nivelului de protecție necesar. Este esențial ca nivelul de protecție să corespundă sensibilității, în termeni de securitate, a elementului individual de informație sau a materialului care trebuie salvgardat. Pentru a asigura buna circulație a informațiilor, se evită atât clasificarea excesivă, cât și clasificarea insuficientă.

4.2.2. Sistemul de clasificare este instrumentul de aplicare a principiilor prevăzute în prezenta secțiune. Un sistem similar de clasificare se aplică pentru planificarea și organizarea măsurilor de luptă împotriva spionajului, sabotajului, terorismului și a altor amenințări, astfel încât să se asigure cel mai înalt nivel de protecție celor mai importante sedii care adăpostesc informații clasificate și celor mai sensibile puncte din interiorul acestora.

4.2.3. Responsabilitatea pentru clasificarea informațiilor îi revine exclusiv emitentului informațiilor în cauză.

4.2.4. Nivelul de clasificare poate fi bazat exclusiv pe conținutul informațiilor în cauză.

4.2.5. Atunci când mai multe elemente de informație sunt grupate, clasificarea acestora este cel puțin egală cu nivelul de clasificare cel mai ridicat atribuit unuia dintre elementele individuale. Cu toate acestea, unui grup de informații i se poate atribui o clasificare mai înaltă decât cea a părților sale componente.

4.2.6 Clasificările sunt atribuite doar atunci când este necesar și pentru cât timp este necesar.

4.3. ***Obiectivele măsurilor de securitate***

Măsurile de securitate:

(a) se aplică tuturor persoanelor care au acces la informații clasificate, la mijloacele de transmitere a informațiilor clasificate și la „alte informații confidențiale”, precum și la toate sediile care conțin astfel de informații și la instalații importante;

(b) sunt concepute pentru a identifica persoanele a căror poziție (din punct de vedere al accesului, al relațiilor sau altele) ar putea pune în pericol securitatea unor asemenea informații și a instalațiilor importante care conservă astfel de informații și pentru a asigura excluderea și îndepărtarea acestora;

(c) împiedică accesul oricărei persoane neautorizate la astfel de informații sau la instalațiile care le conțin;

(d) asigură difuzarea unor astfel de informații exclusiv pe baza principiului nevoii de a cunoaște, principiu fundamental tuturor aspectelor securității;

(e) asigură integritatea (prin prevenirea coruperii, a modificării neautorizate sau a ștergerii neautorizate) și disponibilitatea (accesul nu este refuzat celor care au nevoie de informații și au acces autorizat) informațiilor confidențiale, în special a informațiilor stocate, prelucrate sau transmise în formă electromagnetică.

5. **STANDARDE MINIME COMUNE**

Parlamentul European asigură respectarea unor standarde minime comune de securitate de către toți destinatarii informațiilor clasificate, din cadrul instituției și care țin de competența sa, și anume de către toate serviciile și toți contractanții săi, astfel încât informațiile să poată fi transmise cu asigurarea că sunt manipulate cu aceleași precauții. Aceste standarde minime includ criteriile de autorizare de securitate a funcționarilor Parlamentului European și a altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și procedurile de protecție a informațiilor confidențiale.

Parlamentul European permite accesul terților la aceste informații doar cu condiția ca aceștia să garanteze că manipularea lor se realizează cu respectarea unor dispoziții cel puțin strict echivalente cu aceste standarde minime comune.

Aceste standarde minime comune se aplică, de asemenea, atunci când, prin contract sau înțelegere privind subvențiile, Parlamentul conferă entităților industriale sau altor entități sarcini care implică informații confidențiale.

6. **SECURITATEA PENTRU FUNCȚIONARII PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI ALȚI ANGAJAȚI AI PARLAMENTULUI CARE LUCREAZĂ PENTRU GRUPURILE POLITICE**

6.1. ***Instrucțiuni de securitate pentru funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice***

Funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și care ocupă un post care le poate permite accesul la informații clasificate primesc, atât la intrarea în funcție cât și ulterior, periodic, un instructaj amănunțit asupra măsurilor de securitate necesare și asupra procedurilor în vigoare în materie. Persoanele respective confirmă în scris faptul că au citit și că înțeleg pe deplin dispozițiile curente de securitate aplicabile.

6.2. ***Responsabilitățile conducerii***

Personalul de conducere are obligația de a ști care dintre membrii personalului propriu lucrează cu informații clasificate sau au acces la sisteme informatice sau de comunicații securizate și de a înregistra și raporta orice incidente sau vulnerabilități evidente care ar putea afecta securitatea.

6.3. ***Statutul de securitate al funcționarilor Parlamentului European și al altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice***

Se instituie proceduri care să asigure, în momentul în care se obțin informații nefavorabile privind un funcționar al Parlamentului European sau un alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, luarea de măsuri pentru a determina dacă persoana în cauză ocupă un post care implică accesul la informații clasificate sau dacă are acces la sisteme informatice sau de comunicații securizate și informarea serviciul responsabil al Parlamentului European. Dacă se stabilește de către autoritatea națională de securitate competentă că această persoană constituie un risc de securitate, ea este exclusă sau îndepărtată de la sarcinile în cadrul cărora ar putea pune în pericol securitatea.

7. **SECURITATEA FIZICĂ**

„Securitatea fizică” înseamnă aplicarea unor măsuri de protecție fizice sau tehnice pentru a preveni accesul neautorizat la informații clasificate.

7.1. ***Nevoia de protecție***

Nivelul măsurilor de securitate fizică ce trebuie aplicate pentru a asigura protecția informațiilor clasificate este proporțional cu clasificarea și volumul informațiilor și materialelor deținute și cu amenințarea la care acestea sunt expuse. Toți deținătorii de informații clasificate se conformează unor reguli standardizate de clasificare și respectă criterii de protecție uniforme cu privire la deținerea, transmiterea și distrugerea informațiilor și materialelor care trebuie protejate.

7.2. ***Verificări***

Înainte de a lăsa nesupravegheate zonele care conțin informații clasificate, persoanele care răspund de păstrarea informațiilor în cauză se asigură că acestea sunt stocate în siguranță și că au fost activate toate dispozitivele de securitate (încuietori, alarme etc.). După orele de program se efectuează verificări suplimentare independente.

7.3. ***Securitatea clădirilor***

Clădirile care adăpostesc informații clasificate sau sisteme informatice sau de comunicații securizate sunt protejate împotriva accesului neautorizat.

Natura protecției asigurate informațiilor clasificate, de exemplu ferestre cu gratii, încuietori pentru uși, paznici la intrări, sisteme automate de control al accesului, verificări și patrule de securitate, sisteme de alarmă, sisteme de detectare a efracțiilor și câini de pază, depinde de:

(a) clasificarea, volumul și amplasarea în cadrul clădirii a informațiilor și a materialelor care trebuie protejate;

(b) calitatea containerelor de securitate care conțin informațiile și materialele în cauză; și

(c) natura fizică și amplasarea clădirii.

Natura protecției asigurate sistemelor informatice și de comunicații depinde, în mod similar, de evaluarea valorii activelor în cauză și a eventualelor daune cauzate prin compromiterea securității, de natura fizică și amplasarea clădirii în care este adăpostit sistemul și de localizarea sistemului respectiv în clădire.

7.4. ***Planuri pentru situații de urgență***

Se pregătesc anticipat planuri detaliate pentru protecția informațiilor clasificate în cazul unor situații de urgență.

8. **CLASIFICĂRI, IDENTIFICATORI DE SECURITATE, APLICARE, MĂRCI DE SECURITATE ȘI GESTIONAREA CLASIFICĂRII**

8.1. ***Identificatori de securitate***

Nu sunt permise alte clasificări decât cele definite la articolul 2 litera (d) din prezenta decizie.

Se poate utiliza un identificator de securitate convenit, pentru a stabili limitele valabilității unei clasificări (însemnând, pentru informațiile clasificate, momentul declasării sau al declasificării automate).

Identificatorii de securitate se utilizează doar în combinație cu o clasificare.

Identificatorii de securitate sunt reglementați în detaliu în notificarea de securitate 2 și sunt definiți în instrucțiunile de manipulare.

8.2. ***Marcajele***

Un marcaj este utilizat pentru a specifica instrucțiunile specifice predefinite privind manipularea informațiilor confidențiale. Marcajele pot indica și domeniul vizat de document sau o difuzare specială conform principiului nevoii de a cunoaște sau (pentru informații neclasificate) pentru a indica sfârșitul unei interdicții.

Un marcaj nu este o clasificare și nu este utilizat în locul unei clasificări.

Marcajele sunt reglementate în detaliu în notificarea de securitate 2 și sunt definite în instrucțiunile de manipulare.

8.3. ***Aplicarea clasificării și a identificatorilor de securitate***

Aplicarea clasificării, a identificatorilor de securitate și a marcajelor se execută în conformitate cu notificarea de securitate 2, secțiunea E și cu instrucțiunile de manipulare.

8.4. ***Administrarea clasificărilor***

8.4.1 *În general*

Informațiile se clasifică doar dacă este necesar. Clasificarea se indică clar și corect și se menține doar atât timp cât informația trebuie protejată.

Responsabilitatea pentru clasificarea informațiilor și pentru orice declasare sau declasificare ulterioară aparține exclusiv emitentului.

Funcționarii Parlamentului European clasifică, declasează sau declasifică informații la instrucțiunile Secretarului General sau în virtutea competențelor delegate de acesta.

Procedurile detaliate privind tratamentul aplicat documentelor clasificate sunt astfel concepute pentru a asigura faptul că acestea beneficiază de un tip de protecție corespunzător cu informațiile conținute.

Numărul de persoane autorizate să emită informații clasificate la nivelul „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” este păstrat la minimum, iar numele persoanelor în cauză sunt înscrise pe o listă întocmită de UIC.

8.4.2 *Aplicarea clasificărilor*

Clasificarea unui document este determinată de nivelul de sensibilitate a conținutului său, în conformitate cu definiția de la articolul 2 litera (d). Este importantă utilizarea corectă și cu moderație a clasificării.

Nivelul de clasificare al unei scrisori sau al unei note care conține documente însoțitoare este cel puțin la fel de înalt ca cel mai înalt nivel de clasificare atribuit unuia dintre documentele însoțitoare. Emitentul indică clar la ce nivel ar trebui clasificată scrisoarea sau nota după separarea de documentele însoțitoare.

Emitentul unui document care urmează a fi clasificat ține cont de normele stabilite anterior și evită clasificarea excesivă sau insuficientă.

Paginile individuale, paragrafele, secțiunile, anexele, apendicele și documentele însoțitoare ale unui anumit document pot necesita clasificări diferite și sunt clasificate în consecință. Clasificarea documentului per ansamblu este clasificarea de cel mai înalt nivel atribuită unei părți din document.

9. **INSPECȚII**

Direcția pentru securitate și evaluarea riscurilor a Parlamentului European, care poate solicita asistență din partea autorităților de securitate ale Consiliului sau ale Comisiei, efectuează inspecții interne periodice ale aranjamentelor de securitate stabilite pentru protecția informațiilor clasificate.

Autoritățile de securitate și serviciile competente ale instituțiilor Uniunii pot efectua, ca parte a unui proces convenit inițiat de oricare dintre părți, evaluări inter pares ale aranjamentelor de securitate pentru protecția informațiilor clasificate în circulație în temeiul acordurilor interinstituționale relevante.

10. **DECLASIFICAREA ȘI DEMARCAREA**

10.1. UIC examinează informațiile confidențiale conținute în registrul său și solicită acordul emitentului pentru declasificarea sau demarcarea unui document cu cel mult 25 de ani după data la care documentul a fost creat. Documentele care nu sunt declasificate sau demarcate după o primă examinare sunt reexaminate periodic, și cel puțin o dată la cinci ani. Pe lângă documentele care se află în arhivele sigure din incinta securizată și care sunt clasificate în mod adecvat, procesul de demarcare poate să acopere, de asemenea, alte informații confidențiale deținute de organul/titularul de mandat parlamentar sau de serviciul responsabil de arhivele istorice ale Parlamentului.

10.2 Decizia de declasificare sau de demarcare a unui document este luată, ca regulă generală, doar de emitent sau, în mod excepțional, în cooperare cu organul/titularul de mandat parlamentar care deține informațiile, anterior ca informațiile conținute să fie transmise serviciului responsabil de arhivele istorice ale Parlamentului. Informațiile clasificate pot fi declasificate sau demarcate numai cu acordul scris prealabil al emitentului. În cazul informațiilor din categoria „alte informații confidențiale", secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar care deține respectivele informații decide, în cooperare cu emitentul, dacă documentul poate fi demarcat.

10.3. În numele emitentului, UIC îi revine responsabilitatea de a informa destinatarii documentului cu privire la modificarea clasificării sau a marcajului, iar aceștia din urmă sunt responsabili, la rândul lor, să informeze eventualii destinatari ulteriori, cărora le-au transmis documentele în cauză sau copii ale acestora, cu privire la modificare.

10.4. Declasificarea nu afectează identificatorii de securitate sau marcajele care pot apărea pe document.

10.5. În cazul declasificării, clasificarea originală, marcată în partea de sus și în cea de jos pe fiecare pagină este barată. Prima pagină a documentului (coperta) este ștampilată și completată cu referința UIC. În cazul demarcării, marcajul original, din partea de sus și din cea de jos pe fiecare pagină este barat.

10.6. Textul documentului declasificat sau demarcat este atașat fișei electronice sau sistemului echivalent în care acesta a fost înregistrat.

10.7. În cazul documentelor care fac obiectul unei excepții privind viața privată și integritatea persoanei sau interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice și în cazul documentelor sensibile se aplică dispozițiile prevăzute la articolul 2 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83.

10.8. Pe lângă prevederile de la punctele 10.1-10.7, se aplică următoarele norme:

(a) în ceea ce privește documentele terților, UIC consultă terții în cauză înainte de a efectua declasificarea sau demarcarea.

(b) în ceea ce privește excepția privind viața privată și integritatea persoanei, procedura de declasificare sau de demarcare ține seama în special de acordul persoanei în cauză, sau, după caz, de imposibilitatea identificării persoanei în cauză;

(c) în ceea ce privește excepția privind interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, persoana în cauză poate fi notificată prin publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, acordându-se un termen de patru săptămâni de la data publicării pentru a-și prezenta observațiile.

Partea 2

PROCEDURA DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI DE SECURITATE

11. **PROCEDURA DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI DE SECURITATE PENTRU DEPUTAȚII ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN**

11.1. Pentru a avea acces la informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau la un nivel echivalent, deputații în Parlamentul European trebuie să fi fost autorizați în conformitate cu procedura prevăzută la punctele 11.3 și 11.4 din prezenta anexă sau în baza unei declarații solemne de nedivulgare în temeiul articolului 3 alineatul (4) din prezenta decizie.

11.2 Pentru a avea acces la informații clasificate la nivelul „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent, deputații în Parlamentul European trebuie să fi fost autorizați în conformitate cu procedura menționată la punctele 11.3 și 11.14.

11.3. Autorizațiile se acordă doar deputaților care au fost supuși unei verificări de securitate de către autoritățile naționale competente ale statelor membre în conformitate cu procedura menționată la punctele 11.9-11.14. Președintelui îi revine responsabilitatea de a acorda deputaților autorizația.

11.4 Președintele poate acorda autorizația scrisă după obținerea avizului emis de autoritățile naționale competente ale statelor membre pe baza verificării de securitate efectuate în conformitate cu punctele 11.8 și 11.13.

11.5. Direcția pentru securitate și evaluarea riscului a Parlamentului European păstrează o listă actualizată a tuturor deputaților în Parlamentul European cărora li s-a acordat o autorizație, inclusiv o autorizație provizorie în sensul punctului 11.15.

11.6. Autorizația este valabilă pe o perioadă de cinci ani sau pe durata sarcinilor pentru care a fost eliberată, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă. Autorizația poate fi reînnoită în conformitate cu procedura stabilită la punctul 11.4.

11.7. Autorizația este retrasă de Președinte în cazul în care acesta consideră că există motive justificate pentru a dispune retragerea. Orice decizie de retragere a autorizației se notifică deputatului în Parlamentul European în cauză, care poate cere să fie audiat de către Președinte înainte ca retragerea autorizației să producă efecte, precum și autorității naționale competente.

11.8. Verificarea de securitate se efectuează cu sprijinul deputatului vizat și la cererea Președintelui. Autoritatea națională competentă pentru verificare este cea a statului membru al cărui cetățean este deputatul în cauză.

11.9. În cadrul procedurii de verificare, deputatul în Parlamentul European în cauză trebuie să completeze un formular cu informații personale.

11.10. Președintele specifică în cererea sa către autoritatea națională competentă nivelul de clasificare a informațiilor care vor fi puse la dispoziția deputatului în Parlamentul European în cauză, astfel încât aceasta să poată desfășura verificarea de securitate.

11.11 Întregul proces de verificare de securitate desfășurat de autoritatea națională competentă și rezultatele obținute sunt supuse reglementărilor relevante în vigoare în statul membru în cauză, inclusiv celor privind căile de atac.

11.12. Dacă autoritatea națională competentă emite un aviz favorabil, Președintele poate elibera autorizația deputatului în Parlamentul European în cauză.

11.13. Un aviz negativ al autorității naționale competente se notifică deputatului în Parlamentul European în cauză, care poate cere să fie audiat de către Președinte. În cazul în care consideră necesar, Președintele se poate adresa autorității naționale competente pentru a-i solicita clarificări suplimentare. Dacă avizul negativ este confirmat, nu se acordă autorizația.

11.14. Toți deputații în Parlamentul European autorizați în sensul punctului 11.3 primesc, în momentul acordării autorizației și, ulterior, periodic, toate informațiile necesare privind protecția informațiilor clasificate și mijloacele care se asigură această protecție. Deputații în Parlamentul European semnează o declarație prin care confirmă primirea informațiilor.

11.15. În circumstanțe excepționale, după ce a notificat în prealabil autoritatea națională competentă și în cazul în care aceasta nu răspunde în termen de o lună, Președintele poate să acorde unui deputat în Parlamentul European o autorizație provizorie, pentru o perioadă care nu poate depăși șase luni, în așteptarea rezultatului verificării de securitate menționate la punctul 11.11. Autorizațiile provizorii astfel acordate nu permit accesul la informații clasificate „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent.

12. PROCEDURA DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI DE SECURITATE PENTRU FUNCȚIONARII PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI ALȚI ANGAJAȚI AI PARLAMENTULUI CARE LUCREAZĂ PENTRU GRUPURILE POLITICE

12.1. Doar funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice care, prin natura sarcinilor lor și pentru cerințe de serviciu, trebuie să cunoască sau să utilizeze informații clasificate deținute de Comisie au acces la astfel de informații.

12.2. Pentru a avea acces la informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent, funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice implicate trebuie să fi fost autorizați în conformitate cu procedura prevăzută la punctele 12.3 și 12.4.

12.3. Autorizațiile se acordă doar persoanelor menționate la punctul 12.1 care au fost supuse unei verificări de securitate de către autoritățile naționale competente ale statelor membre în conformitate cu procedura menționată la punctele 12.9-12.14. Secretarul general este responsabil pentru procedura prin care autorizația este acordată funcționarilor Parlamentului European și altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice.

12.4 Secretarul general poate acorda autorizația scrisă după obținerea avizului emis de autoritățile naționale competente ale statelor membre pe baza verificării de securitate efectuate în conformitate cu punctele 12.8-12.13.

12.5. Direcția pentru securitate și evaluarea riscului a Parlamentului European păstrează o listă actualizată a tuturor posturilor pentru care este necesară o procedură de acordare a autorizației de securitate, furnizată de serviciile competente ale Parlamentului European, și a tuturor persoanelor cărora li s-a acordat o autorizație, inclusiv o autorizație provizorie în sensul punctului 12.15.

12.6. Autorizația este valabilă pe o perioadă de cinci ani sau pe durata sarcinilor pentru care a fost eliberată, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă. Autorizația poate fi reînnoită în conformitate cu procedura menționată la punctul 12.4.

12.7. Autorizația este retrasă de Secretarul General în cazul în care acesta consideră că există motive justificate pentru a dispune retragerea. Orice decizie de retragere a autorizației se notifică funcționarului Parlamentului European și angajatului Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, care poate cere să fie audiat de către Secretarul General înainte ca retragerea autorizației să producă efecte, precum și autorității naționale competente.

12.8. Verificarea de securitate se efectuează cu sprijinul funcționarului Parlamentului European și al angajatului Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și la cererea Secretarului General. Autoritatea națională competentă pentru verificare este cea a statului membru al cărui cetățean este persoana în cauză. În cazul în care acest lucru este permis de legislația și reglementările naționale, autoritățile naționale competente pot să supună persoane care nu sunt cetățeni ai statului membru respectiv unor investigații în cazul în care acestea solicită acces la informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.

12.9. În cadrul procedurii de verificare, funcționarul Parlamentului European sau angajatul Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice completează un formular cu informații personale.

12.10. Secretarul General specifică în cererea sa către autoritatea națională competentă tipul și nivelul de clasificare a informațiilor de care funcționarul Parlamentului European sau angajatul Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice urmează să ia la cunoștință, astfel încât aceasta să poată desfășura verificarea de securitate și furniza un aviz cu privire la nivelul de autorizare care ar fi potrivit să îi fie acordat persoanei în cauză.

12.11. Întregul proces de verificare de securitate desfășurat de autoritatea națională competentă și rezultatele obținute sunt supuse reglementărilor relevante în vigoare în statul membru în cauză, inclusiv celor privind căile de atac.

12.12. Dacă autoritatea națională competentă emite un aviz favorabil, Secretarul General poate acorda autorizația funcționarului în cauză al Parlamentului European sau angajatului Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice.

12.13. Un aviz negativ al autorității naționale competente se notifică funcționarului Parlamentului European sau altui angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, care poate cere să fie audiat de către Secretarul General. În cazul în care consideră necesar, Secretarul General se poate adresa autorității naționale competente pentru a-i solicita clarificări suplimentare. Dacă avizul negativ este confirmat, nu se acordă autorizația.

12.14. Toți funcționarii Parlamentului European și angajații Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, autorizați în sensul punctelor 12.4 și 12.5 primesc, în momentul acordării autorizației și ulterior periodic, toate instrucțiunile necesare privind protecția informațiilor clasificate și mijloacele prin care se asigură această protecție. Acești funcționari și angajați semnează o declarație prin care confirmă că au primit aceste instrucțiuni și că se obligă să le respecte.

12.15. În circumstanțe excepționale, după ce a notificat în prealabil autoritatea națională competentă și în cazul în care aceasta nu răspunde în termen de o lună, Secretarul General poate să acorde o autorizație provizorie unui funcționar al Parlamentului European sau unui alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, pentru o perioadă care nu poate depăși șase luni, în așteptarea rezultatului verificării de securitate menționate la punctul 12.11. Autorizațiile provizorii astfel acordate nu permit accesul la informații clasificate la nivelul „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent.

ANEXA II

INTRODUCERE

Prezentele dispoziții stabilesc notificările de securitate care reglementează și asigură tratarea și manipularea securizată a informațiilor confidențiale în cadrul Parlamentului European. Prezentele notificări de securitate, împreună cu instrucțiunile de manipulare se constituie în sistemul de management al securității informațiilor (SMSI) al Parlamentului European menționat la articolul 3 alineatul (2) din prezenta decizie:

NOTIFICAREA DE SECURITATE 1

Organizarea măsurilor de securitate în cadrul Parlamentului European în vederea protejării informațiilor

NOTIFICAREA DE SECURITATE 2

Gestionarea informațiilor confidențiale

NOTIFICAREA DE SECURITATE 3

Procesarea informațiilor confidențiale prin sistemele informatice automate de comunicare (CIS)

NOTIFICAREA DE SECURITATE 4

Securitatea fizică

NOTIFICAREA DE SECURITATE 5

Securitatea industrială

NOTIFICAREA DE SECURITATE 6

Încălcări ale securității, pierderea sau compromiterea unor informații confidențiale

NOTIFICAREA DE SECURITATE 1

ORGANIZAREA MĂSURILOR DE SECURITATE ÎN CADRUL PARLAMENTULUI EUROPEAN ÎN VEDEREA PROTEJĂRII INFORMAȚIILOR

1. Secretarul General este responsabil de punerea în aplicare completă și coerentă a prezentei decizii.

Secretarul General ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește manipularea și stocarea informațiilor confidențiale, prezenta decizie este corect aplicată în incintele Parlamentului European de către deputații în Parlamentul European, funcționarii Parlamentului European, orice alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice sau orice contractant.

2. Secretarul General acționează în calitate de autoritate de securitate (AS). În această calitate, Secretarul General este responsabil pentru:

2.1. coordonarea tuturor aspectelor de securitate în activitățile Parlamentului privind protecția informațiilor confidențiale;

2.2. aprobarea amenajării unei incinte securizate, a unei săli de lectură securizate și a echipamentelor securizate;

2.3. aplicarea deciziilor de autorizare, în temeiul articolului 6 din prezenta decizie, a transmiterii de informații clasificate de către Parlamentul European către terți;

2.4. investigarea sau solicitarea unei investigații, în cooperare cu Președintele Parlamentului European, privind orice scurgere de informații confidențiale, în condițiile existenței unor indicii prima facie că aceasta ar fi putut avea loc în Parlament și în cazul în care un deputat în Parlamentul European ar fi implicat;

2.5. menținerea unor legături strânse cu autoritățile în materie de securitate ale altor instituții ale Uniunii și cu autoritățile naționale de securitate din statele membre, în vederea asigurării unei coordonări optime a politicii de securitate în materie de informații clasificate;

2.6. monitorizarea permanentă a politicii de securitate a Parlamentului și a procedurilor aferente și emiterea de recomandări adecvate în consecință;

2.7. raportarea către autoritatea națională de securitate care a efectuat procedura de verificare de securitate, în conformitate cu Anexa I partea 2 punctul 11.3, în cazurile în care informații nefavorabile ar putea afecta interesele respectivei autorități;

3. în cazul în care este vizat un deputat în Parlamentul European, Secretarul General își îndeplinește atribuțiile în colaborare strânsă cu Președintele Parlamentului European;

4. în îndeplinirea atribuțiilor sale prevăzute la punctele 2 și 3 Secretarul General este asistat de către Secretarul general adjunct, de către Direcția pentru securitate și evaluarea riscului, de Direcția pentru tehnologia informației (DTI) și de Unitatea pentru informații clasificate (UIC).

4.1. Direcția pentru securitate și pentru evaluarea riscului este responsabilă cu măsurile de protecție personală și, îndeosebi, pentru procedura de acordare a autorizației de securitate, astfel cum se prevede în Anexa I partea 2. Direcția pentru securitate și evaluarea riscului:

(a) este punctul de contact pentru autoritățile de securitate ale celorlalte instituții ale Uniunii și pentru autoritățile naționale de securitate, în ceea ce privește procedurile de acordare a autorizației de securitate deputaților în Parlamentul European, funcționarilor Parlamentului European și altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice;

(b) efectuează instructajele de securitate necesare privind obligația de protejare a informațiilor clasificate și consecințele nerespectării acesteia;

(c) supraveghează funcționarea incintei securizate și a sălilor de lectură securizate din cadrul incintei Parlamentului, în cooperare, după caz, cu serviciile de securitate ale altor instituții ale Uniunii și ale autorităților naționale de securitate;

(d) auditează, în cooperare cu serviciile de securitate ale altor instituții ale Uniunii și ale autorităților naționale de securitate, procedurile de stocare și manipulare a informațiilor clasificate, funcționarea incintei securizate și a sălilor de lectură securizate din cadrul incintei Parlamentului în condițiile manipulării de informații clasificate;

(e) prezintă Secretarului General un set de instrucțiuni corespunzătoare de manipulare.

4.2. DTI este responsabilă pentru manipularea de informații confidențiale de către sistemele securizate de TI din cadrul Parlamentului European.

4.3. UIC este responsabilă de:

(a) identificarea măsurilor de securitate necesare pentru protecția efectivă a informațiilor confidențiale, în strânsă cooperare cu Direcția pentru securitate și pentru evaluarea riscului și DTI și cu serviciile de securitate ale altor instituții ale Uniunii;

(b) identificarea tuturor aspectelor ale manipulării și stocării informațiilor confidențiale în cadrul Parlamentului, așa cum se prevede în instrucțiunile de manipulare;

(c) funcționarea incintei securizate;

(d) manipularea sau consultarea informațiilor confidențiale în incinta securizată sau în sala de lectură securizată a UIC, în conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3) din prezenta decizie;

(e) gestionarea registrului UIC;

(f) raportarea către AS a oricăror încălcări de securitate, pierderi sau compromiteri, dovedite sau bănuite, ale informațiilor confidențiale stocate de UIC și conservate în incinta securizată sau în sala de lectură securizată a UIC.

5. În plus, Secretarul General, în calitate de AS, numește următoarele autorități:

(a) o autoritate de acreditare în materie de securitate (AAS);

(b) o autoritate operațională de asigurare a informațiilor (AOAI);

(c) o autoritate de distribuire a materialului criptografic (ADMC);

(d) o autoritate TEMPEST (AT);

(e) o autoritate de asigurare a informațiilor (AAI).

Exercitarea acestor funcții nu necesită entități organizaționale distincte. Ele au mandate separate. Cu toate acestea, aceste funcții și responsabilitățile aferente pot fi grupate sau integrate în aceeași entitate organizațională sau distribuite în entități organizaționale diferite, cu condiția să fie evitate conflictele interne de interese și paralelismele de sarcini.

6. AAS asigură consilierea în toate aspectele de securitate privind acreditarea oricărui sistem sau rețea de tehnologia informației în cadrul Parlamentului European, prin:

6.1. asigurarea conformității SIC cu toate politicile și orientările de securitate relevante, stabilirea unei declarații de conformitate pentru manipularea de către SIC a informațiilor clasificate la un anumit nivel de clasificare, în mediul său operațional, stabilirea termenilor și a condițiilor acreditării, precum și a criteriilor pentru determinarea obligativității reaprobării;

6.2. stabilirea unui proces de acreditare în materie de securitate, în conformitate cu politicile relevante, precizând în mod clar condițiile de aprobare pentru SIC aflate sub autoritatea sa;

6.3. definirea unei strategii de acreditare de securitate, stabilind un grad de detaliere a procesului de acreditare proporțional cu nivelul de asigurare cerut;

6.4. examinarea și aprobarea documentației de securitate, inclusiv a declarațiilor privind gestiunea riscului și riscul rezidual, a documentației de verificare a aplicării măsurilor de securitate și a procedurilor operaționale de securitate și asigurarea conformității acestora cu normele și politicile de securitate ale Parlamentului;

6.5. verificarea punerii în aplicare a măsurilor de securitate în ceea ce privește SIC prin efectuarea sau finanțarea unor evaluări, inspecții și reexaminări în materie de securitate;

6.6. identificarea cerințelor de securitate (precum nivelul autorizațiilor pentru personal) pentru pozițiile sensibile în relație cu SIC;

6.7. aprobarea sau, după caz, participarea la aprobarea comună a interconectării unui SIC cu alte SIC;

6.8. aprobarea normelor de securitate ale echipamentului tehnic vizat pentru manipularea securizată și pentru protecția informațiilor clasificate;

6.9. verificarea că produsele criptografice utilizate în cadrul Parlamentului sunt incluse în lista produselor aprobate din UE; și

6.10. consultarea furnizorului de sistem, a actorilor din domeniul securității și a reprezentanților utilizatorilor cu privire la managementul riscului de securitate, în special a riscului rezidual, și cu privire la termenii și condițiile declarației de aprobare.

7. AOAI este responsabilă de:

7.1. elaborarea unei documentații de securitate, în conformitate cu politicile și orientările de securitate, în special referitor la declarația privind riscul rezidual, procedurile operaționale de securitate și a planului criptografic în cadrul procesului de acreditare a SIC;

7.2. participarea la selectarea și testarea măsurilor tehnice de securitate, ale dispozitivelor și programelor informatice specifice sistemului, pentru a supraveghea punerea lor în aplicare și pentru a asigura instalarea, configurarea și întreținerea lor securizată, în conformitate cu documentația de securitate relevantă;

7.3. monitorizarea punerii în aplicare și a aplicării procedurilor operaționale de securitate și, după caz, delegarea responsabilităților în materie de securitate operațională proprietarului sistemului, respectiv UIC;

7.4. gestionarea și manipularea produselor criptografice, asigurând custodia elementelor criptografice și a elementelor controlate și, după caz, asigurarea generării de variabile criptografice;

7.5. efectuarea unor reexaminări și teste pentru analiza de securitate, în special pentru a produce rapoartele relevante privind riscurile, astfel cum solicită AAS;

7.6. furnizarea de formare în materie de asigurare a informațiilor, specifică SIC;

7.7. punerea în aplicare și utilizarea unor măsuri de securitate specifice SIC.

8. ADMC este responsabilă de:

8.1. gestionarea și evidența materialului criptografic al UE;

8.2. garantarea, în strânsă cooperare cu AAS, a impunerii unor proceduri și a stabilirii unor planuri pentru evidența, manipularea securizată, stocarea securizată și distribuirea securizată a întregului material criptografic al UE; și

8.3. asigurarea transferului materialului criptografic al UE de la sau către persoanele sau serviciile care îl utilizează.

9. AT este responsabilă de asigurarea conformității SIC cu politicile și orientările TEMPEST și cu instrucțiunile de manipulare. Aceasta aprobă contramăsurile TEMPEST pentru instalațiile și produsele de protecție a informațiilor clasificate la un anumit nivel de clasificare, în mediul său operațional.

10. AAI este responsabilă de toate aspectele privind manipularea și stocarea informațiilor confidențiale în cadrul Parlamentului și, mai ales:

10.1 elaborarea de politici de securitate și orientări de securitate privind asigurarea informațiilor și monitorizarea eficacității și pertinenței acestora;

10.2. protejarea și manipularea informațiilor tehnice privind produsele criptografice;

10.3. asigurarea compatibilității dintre măsurile de asigurare a informației selectate pentru protejarea informațiilor clasificate și politicile relevante care reglementează eligibilitatea și selecția acestora;

10.4. asigurarea selectării produselor criptografice în conformitate cu politicile care reglementează eligibilitatea și selecția acestora;

10.5. consultarea furnizorului de sistem, a actorilor din domeniul securității și a reprezentanților utilizatorilor cu privire la securitatea asigurării informației;

NOTIFICAREA DE SECURITATE 2

GESTIONAREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE

A. **INTRODUCERE**

1. Prezenta notificare de securitate conține dispozițiile în materie de gestionare, în cadrul Parlamentului, a informațiilor confidențiale.

2. La emiterea informațiilor confidențiale, emitentul evaluează nivelul de confidențialitate necesar și decide în baza principiilor prezentate în prezenta notificare de securitate, referitor la clasificarea sau marcarea respectivei informații.

B. **CLASIFICAREA IUEC**

3. Decizia de a clasifica un document se ia înainte de crearea acestuia. În acest scop, clasificarea informațiilor ca IUEC implică o evaluare prealabilă a nivelului lor de confidențialitate, precum și decizia emitentului că divulgarea neautorizată a acestor informații ar putea cauza prejudicii de diferite amplori intereselor Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre sau persoane.

4. După luarea deciziei de a clasifica informațiile, urmează o a doua evaluare prealabilă, pentru a determina nivelul de clasificare corespunzător. Clasificarea unui document este determinată de nivelul de sensibilitate a conținutului său.

5. Responsabilitatea pentru clasificarea informațiilor aparține exclusiv emitentului. Funcționarii Parlamentului clasifică informațiile la instrucțiunile Secretarului General sau în virtutea competențelor delegate de acesta.

6. Clasificarea se utilizează corect și cu moderație. Emitentul unui document care urmează a fi clasificat evită supra- sau subclasificarea.

7. Nivelul de clasificare atribuit informațiilor determină nivelul de protecție al acestora în domeniul securității personalului, securității fizice, securității procedurale și asigurării informațiilor.

8. Informațiile care justifică clasificarea sunt marcate și tratate ca atare, indiferent de forma lor fizică. Clasificarea acestor informații se comunică în mod clar destinatarilor, fie printr-un marcaj al clasificării de securitate (în cazul în care informațiile sunt comunicate în formă scrisă, pe hârtie sau printr-un SIC), fie printr-un anunț (în cazul în care informațiile sunt comunicate în formă orală, de exemplu în cursul unei conversații sau într-o reuniune cu ușile închise). Materialele clasificate se marchează fizic, pentru a permite identificarea fără dificultate a clasificării lor de securitate.

9. IUEC în format electronic pot fi create numai într-un SIC acreditat. Informațiile clasificate ca atare, precum și numele fișierului și dispozitivul de stocare (dacă este extern, cum ar fi un CD-ROM sau o cheie USB) poartă marcajul corespunzător al clasificării de securitate.

10. Informațiile se clasifică imediat ce au fost create. De exemplu, notele personale, proiectele sau mesajele e-mail care conțin informații justificând clasificarea trebuie marcate ca IUEC de la început și sunt produse și tratate în conformitate cu prezenta decizie și cu instrucțiunile de manipulare fizică și tehnică conținute în aceasta. Aceste informații pot lua ulterior forma unui document oficial, care, la rândul său, este marcat și tratat corespunzător. În cursul procesului de redactare, poate fi necesară reevaluarea și reclasarea unui document oficial la un nivel de clasificare superior sau inferior, în funcție de evoluția respectivă.

11. Emitentul poate decide să atribuie un nivel standard de clasificare categoriilor de informații pe care le creează în mod regulat. Cu toate acestea, în acest caz, emitentul evită să supra- sau subclasifice sistematic fiecare informație în parte.

12. IUEC poartă întotdeauna marcajul clasificării de securitate corespunzător nivelului său de clasificare de securitate.

B.1. ***Nivelurile de clasificare***

13. IUEC se clasifică pe unul dintre următoarele niveluri:

— „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, nivel definit la articolul 2 litera (d) din prezenta decizie, în cazul în care compromiterea lor ar putea:

(a) amenința în mod direct stabilitatea internă a Uniunii ori a unuia sau mai multor state membre, state terțe sau organizații internaționale;

(b) provoca prejudicii extrem de grave în relațiile cu state terțe sau organizații internaționale;

(c) conduce în mod direct la pierderea la scară largă de vieți omenești;

(d) prejudicia în mod excepțional de grav eficacitatea operațională sau securitatea personalului desfășurat al statelor membre sau al altor contributori, ori eficacitatea continuă a unor operațiuni de securitate sau ale serviciilor de informații extrem de importante; sau

(e) provoca daune grave pe termen lung economiei Uniunii sau a statelor membre;

— „SECRET UE/EU SECRET", nivel definit la articolul 2 litera (d) din prezenta decizie, în cazul în care compromiterea lor ar putea:

(a) crește în mod semnificativ tensiunile internaționale;

(b) prejudicia în mod grav relațiile cu state terțe și cu organizații internaționale;

(c) amenința direct viața sau afecta în mod grav ordinea publică sau securitatea ori libertatea individuală;

(d) aduce prejudicii unor negocieri comerciale sau politice majore, provocând probleme operaționale semnificative Uniunii sau statelor membre;

(e) prejudicia în mod grav securitatea operațională a statelor membre sau eficacitatea unor operațiuni de securitate ori ale serviciilor de informații extrem de importante;

(f) provoca daune materiale substanțiale intereselor financiare, monetare, economice și comerciale ale Uniunii sau ale statelor membre;

(g) submina substanțial viabilitatea financiară a unor organizații sau operatori majori; sau

(h) prezenta un obstacol grav pentru dezvoltarea sau funcționarea politicilor Uniunii cu consecințe economice, comerciale sau financiare majore;

— „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", nivel definit la articolul 2 litera (d) din prezenta decizie, în cazul în care compromiterea lor ar putea:

(a) prejudicia în mod semnificativ relațiile diplomatice, de exemplu în cazul în care ar conduce la un protest formal sau alte sancțiuni;

(b) genera un risc pentru securitatea sau libertatea individuală;

(c) pune grav în pericol rezultatele unor negocieri comerciale sau de politică; provoca probleme operaționale Uniunii sau unuia sau mai multor state membre;

(d) prejudicia securitatea operațională a unuia sau mai multor state membre sau eficacitatea unor operațiuni de securitate ori ale serviciilor de informații;

(e) submina substanțial viabilitatea financiară a unor organizații sau operatori majori;

(f) împiedica anchetarea unor infracțiuni sau activități teroriste sau facilita comiterea acestora;

(g) contraveni semnificativ intereselor financiare, monetare, economice și comerciale ale Uniunii sau ale statelor membre; sau

(h) prezenta un obstacol grav pentru dezvoltarea sau funcționarea politicilor Uniunii cu consecințe economice, comerciale sau financiare majore;

— „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, nivel definit la articolul 2 litera (d) din prezenta decizie, în cazul în care compromiterea lor ar putea:

(a) prezenta dezavantaje pentru interesele generale ale Uniunii;

(b) afecta negativ relațiile diplomatice;

(c) provoca inconveniente substanțiale unor persoane sau companii;

(d) prezenta dezavantaje pentru Uniune sau pentru statele membre în negocierile comerciale sau politice;

(e) crea impedimente pentru menținerea unei securități efective în Uniune sau în unul sau mai multe state membre;

(f) împiedica dezvoltarea efectivă sau funcționarea politicilor Uniunii;

(g) submina buna gestionare a Uniunii și a operațiunilor sale;

(h) încălca angajamentele luate de Parlament de a menține statutul clasificat al unor informații furnizate de către terți;

(i) încălca restricțiile statutare privind comunicarea informațiilor;

(j) provoca pierderi financiare sau oferi câștiguri sau avantaje necuvenite unor persoane sau companii; sau

(k) prejudicia investigarea unor infracțiuni sau facilita comiterea lor.

B.2. ***Clasificarea compilațiilor, copertelor și a extraselor***

14. Nivelul de clasificare al unei scrisori sau al unei note care conține documente însoțitoare este egal cu cel mai înalt nivel de clasificare atribuit unuia dintre documentele însoțitoare. Emitentul indică clar la ce nivel ar trebui clasificată scrisoarea sau nota după separarea de documentele însoțitoare. În cazul în care nota/scrisoarea însoțitoare nu necesită clasificare, aceasta menționează la final următoarele: „Dacă este detașată de documentele însoțitoare, această notă/scrisoare este neclasificată”.

15. Documentele sau dosarele care conțin componente cu niveluri de clasificare diferite se structurează, atunci când este posibil, astfel încât componentele cu un nivel de clasificare diferit să poată fi identificate și detașate fără dificultate, dacă este necesar. Nivelul de clasificare general al unui document sau al unui dosar este cel puțin echivalent cu cel al componentei sale având cel mai ridicat nivel de clasificare.

16 Paginile individuale, paragrafele, secțiunile, anexele, apendicele și documentele însoțitoare ale unui anumit document pot necesita clasificări la niveluri diferite și se clasifică în consecință. În interiorul documentelor conținând IUEC pot fi utilizate abrevieri standard, pentru a indica nivelul de clasificare al unor secțiuni sau porțiuni de text care nu depășesc o pagină.

17. La compilarea unor informații din surse diferite, produsul final este reexaminat pentru a se stabili nivelul global al clasificării de securitate, întrucât poate fi necesară o clasificare superioară celei atribuite părților componente.

C. **ALTE INFORMAȚII CONFIDENȚIALE**

18. „Alte informații confidențiale” se marchează în conformitate cu punctul E din prezenta notificare de securitate și instrucțiunile de manipulare.

D. **CREAREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE**

19. Numai persoanele abilitate corespunzător prin prezenta decizie sau autorizate de către AS pot crea informații confidențiale.

20. Informațiile confidențiale nu se includ în sistemele de management al documentelor pe internet sau intranet.

D.1. ***Crearea IUEC***

21. Pentru a crea IUEC clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET", este necesar ca persoana să fie abilitată prin prezenta decizie sau să fie în posesia unei autorizații prealabile acordate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din prezenta decizie.

22. IUEC clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" se creează doar în zona securizată.

23. Crearea IUEC respectă următoarele reguli:

(a) fiecare pagină este marcată clar cu nivelul de clasificare aplicabil;

(b) fiecare pagină este numerotată și menționează numărul total de pagini;

(c) documentul poartă un număr de referință pe prima pagină, precum și o indicație a obiectului său, care să nu fie ca atare o informație clasificată, cu excepția cazului în care se menționează acest lucru;

(d) documentul poartă o dată pe prima pagină;

(e) prima pagină a tuturor documentelor clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" conține o listă cu toate anexele și documentele însoțitoare;

(f) documentele clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" comportă pe fiecare pagină numărul de exemplare, în cazul în care sunt distribuite în mai multe exemplare. De asemenea, pe prima pagină a fiecărui exemplar se menționează numărul total de exemplare și de pagini; și

(g) în cazul în care documentul face trimitere la alte documente care conțin informații clasificate primite de la alte instituții ale Uniunii sau conține informații clasificate derivate din aceste documente, acesta comportă același nivel de clasificare ca și documentele respective și nu poate fi distribuit fără acordul prealabil scris al emitentului său altor persoane în afara celor specificate în lista de distribuție cu privire la documentul sau documentele originale care conțin informații clasificate.

24. Emitentul păstrează controlul asupra IUEC pe care le-a creat. Acordul său prealabil este necesar înainte ca IUEC să fie:

(a) declasate sau declasificate;

(b) utilizate în alte scopuri decât cele stabilite de emitent;

(c) dezvăluite oricărui stat terț sau organizație internațională;

(d) dezvăluite oricărei persoane, instituții, țări sau organizații internaționale în afară de destinatarii autorizați inițial de către emitent să consulte informațiile în cauză;

(e) dezvăluite unui contractant sau unui potențial contractant situat într-un stat terț;

(f) copiate sau traduse, în cazul în care informațiile sunt clasificate la nivelul „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET";

(g) distruse.

D.2. ***Crearea altor informații confidențiale***

25. Secretarul General, acționând în calitate de AS, poate decide dacă autorizează sau nu crearea de „alte informații confidențiale" de către o anumită funcție, serviciu și/sau persoană.

26. „Alte informații confidențiale" poartă unul dintre marcajele definite în instrucțiunile de manipulare.

27. La crearea „altor informații confidențiale" se aplică următoarele reguli:

(a) marcajul se indică în partea de sus a primei pagini a documentului;

(b) fiecare pagină este numerotată și menționează numărul total de pagini;

(c) documentul poartă un număr de referință pe prima pagină,precum și o indicație a obiectului său;

(d) documentul poartă o dată pe prima pagină; și

(e) ultima pagină a documentului conține o listă cu toate anexele și documentele însoțitoare.

28. Crearea de „alte informații confidențiale" face obiectul unor reguli și proceduri specifice prevăzute în instrucțiunile de manipulare.

E. **IDENTIFICATORI ȘI MARCAJE DE SECURITATE**

29. Identificatorii și marcajele de securitate de pe documente sunt destinate controlării fluxul de informații și restricționării accesului la informații confidențiale pe baza principiului „necesității de a cunoaște".

30. Când sunt folosiți sau aplicați identificatorii și/sau marcajele de securitate, se face tot posibilul pentru a evita confuzia cu clasificările de securitate pentru IUEC: „RESTREINT UE/EU RESTRICTED", „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET", „TRES SECRET UE/EU SECRET".

31. Normele specifice privind utilizarea identificatorilor și marcajelor de securitate, împreună cu lista marcajelor de securitate aprobate de Parlamentul European, se stabilesc în instrucțiunile de manipulare.

E.1. ***Identificatorii de securitate***

32. Identificatorii de securitate pot fi utilizați numai în combinație cu o clasificare de securitate și nu se aplică separat documentelor. Un identificator de securitate poate fi aplicat IUEC, pentru a:

(a) stabili limita de valabilitate a unei clasificări (pentru informații clasificate aceasta înseamnă declasarea sau declasificarea automată);

(b) limita distribuirea IUEC respective;

(c) stabili modalități speciale de manipulare, în plus față de cele corespunzătoare nivelului clasificării de securitate.

33. Controalele suplimentare aplicabile manipulării și păstrării documentelor care conțin IUEC impun tuturor celor implicați eforturi suplimentare. Pentru a minimiza munca necesară în acest sens, o bună practică este cea de a stabili, atunci când se creează un astfel de document, o limită temporală sau un eveniment în urma căruia clasificarea expiră automat și informațiile conținute în document sunt declasate sau declasificate.

34. Atunci când un document este legat de un anumit domeniu de lucru, iar distribuția sa trebuie limitată și/sau face obiectul unor modalități speciale de manipulare, poate fi adăugată clasificării sale o declarație în acest sens, pentru a ajuta la identificarea publicului țintă.

E.2. ***Marcajele***

35. Marcajele nu constituie o clasificare de securitate. Scopul acestora este de a servi doar la a furniza instrucțiuni concrete de manipulare a documentului și nu se folosesc pentru a descrie conținutul documentului.

36. Marcajele pot fi aplicate separat documentelor sau pot fi utilizate în combinație cu o clasificare de securitate.

37. Ca regulă generală, marcajele se aplică informațiilor cu caracter de secret profesional în conformitate cu articolul 339 din Tratatul FUE și cu articolul 17 din Statutul funcționarilor, sau celor care trebuie protejate din motive juridice de către Parlament, dar pentru care clasificarea nu este necesară sau este imposibilă.

E.3. ***Utilizarea marcajelor în SIC***

38. Regulile de utilizare a marcajelor sunt aplicabile și SIC acreditate.

39. AAS stabilește norme specifice pentru utilizarea marcajelor în SIC acreditate.

F. **PRIMIREA INFORMAȚIILOR**

40. În cadrul Parlamentului, numai UIC este abilitată să primească de la terți informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent.

41. În ceea ce privește informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent ori „alte informații confidențiale”, atât UIC, cât și organ/titularul de mandat parlamentar competent pot fi abilitați să primească acest tip de informații de la terți și să aplice principiile enunțate în notificarea de securitate.

G. **ÎNREGISTRAREA**

42. Înregistrarea constă în aplicarea procedurilor de înregistrare a ciclului de viață al informațiilor confidențiale, inclusiv a diseminării, consultării și distrugerii acestora.

43. În sensul acestei notificări de securitate, „registru de evidență” înseamnă un registru în care se consemnează în special datele și orele la care informațiile confidențiale:

(a) intră sau ies din secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar în cauză sau, dacă este cazul, din UIC;

(b) sunt accesate de o persoană care deține un certificat de securitate; și

(c) sunt distruse.

44. Emitentul informațiilor clasificate este responsabil de marcarea declarației inițiale la crearea unui document care conține astfel de informații. Această declarație se comunică UIC în momentul în care este creat documentul.

45. Informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent, pot fi înregistrate de către UIC doar pentru motive de securitate. Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent și „alte informații confidențiale" primite de la terți se înregistrează de către serviciul responsabil pentru primirea oficială a documentului, care este fie UIC, fie secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar, în scopuri administrative. „Alte informații confidențiale" produse în cadrul Parlamentului se înregistrează de către emitent în scopuri administrative.

46. Informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent se înregistrează cu precădere în momentul în care:

(a) sunt create;

(b) ajung sau pleacă de la UIC; și

(c) ajung sau pleacă de la UIC.

47. Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent sau superior se înregistrează cu precădere în momentul în care:

(a) sunt create;

(b) ajung sau pleacă de la secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar în cauză sau UIC; și

(c) ajung sau pleacă de la UIC.

48. Înregistrarea informațiilor confidențiale poate fi efectuată în registre de evidență/SIC sub formă tipărită sau electronică.

49. Pentru informații clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent și pentru „alte informații confidențiale" se înregistrează cel puțin următoarele:

(a) data și ora intrării sau ieșirii din secretariatul organului/titularului de mandat parlamentar în cauză sau UIC, după caz;

(b) titlul documentului, nivelul de clasificare sau marcajul, data expirării clasificării/marcajului și toate numerele de referință atribuite documentului.

50. Pentru informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent, se înregistrează cel puțin următoarele:

(a) data și ora intrării sau ieșirii din UIC;

(b) titlul documentului, nivelul de clasificare sau marcajul, toate numerele de referință atribuite documentului și data expirării clasificării/marcajului.

(c) detaliile emitentului;

(d) o listă care menționează identitatea oricărei persoane căreia îi este acordat accesul la document și datai la care persoana respectivă a accesat documentul;

(e) o înregistrare a tuturor copiilor sau traducerilor documentului;

(f) data și ora pentru toate intrările și ieșirile din UIC ale copiilor sau traducerilor documentului, precum și detalii privind locul în care au fost trimise și persoana care le-a returnat;

(g) data și ora la care documentul a fost distrus și de către cine, în conformitate cu normele de securitate ale Parlamentului privind distrugerea; și

(h) declasificarea sau declasarea documentului.

51. Registrul de evidență se clasifică sau se marchează corespunzător. Registrul de evidență al informațiilor clasificate la nivelul „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent se înregistrează pe același nivel.

52. Informațiile clasificate se pot înregistra:

(a) într-un singur registru de evidență; sau

(b) în registre de evidență separate, în funcție de nivelul lor de clasificare, de categoria căreia aparțin (intrări sau ieșiri) și de originea sau destinația lor.

53. În cazul gestionării electronice în SIC, procedurile de înregistrare se pot desfășura prin mijloacele din cadrul SIC care se conformează unor cerințe echivalente celor specificate anterior. Ori de câte ori IUEC părăsesc perimetrul SIC, se aplică procedura de înregistrare descrisă mai sus.

54. UIC păstrează o evidență a tuturor informațiilor clasificate comunicate de Parlament terților și a informațiilor clasificate primite de Parlament de la terți.

55. După finalizarea înregistrării informațiilor clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL",„SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent, UIC verifică dacă destinatarul dispune de un certificat de securitate în vigoare. Dacă acesta este cazul, UIC notifică destinatarul. Consultarea informațiilor clasificate poate avea loc doar după înregistrarea documentului care le conține.

H. **DISTRIBUIREA**

56. Emitentul întocmește o listă inițială de distribuție pentru IUEC pe care le-a creat.

57. Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" și alte informații confidențiale produse de Parlament se distribuie în cadrul Parlamentului de către emitent, în conformitate cu instrucțiunile de manipulare relevante și pe baza principiului „necesității de a cunoaște". Pentru informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" create de Parlament în zona securizată, se furnizează UIC lista de distribuție (și toate instrucțiunile referitoare la distribuție), UIC fiind responsabilă de gestionarea acesteia.

58. IUEC produse de Parlament pot fi distribuite terților numai de către UIC, pe baza principiului „necesității de a cunoaște".

59. Informațiile confidențiale primite de UIC sau de oricare organ/titular de mandat parlamentar care a depus o solicitare în acest sens se distribuie în conformitate cu instrucțiunile primite de la emitent.

I. **MANIPULAREA, PĂSTRAREA ȘI CONSULTAREA**

60. Manipularea, păstrarea și consultarea informațiilor confidențiale se efectuează în conformitate cu notificarea de securitate 4 și cu instrucțiunile de manipulare.

J. **COPIEREA/TRADUCEREA/INTERPRETAREA INFORMAȚIILOR CLASIFICATE**

61. Documentele care conțin informații clasificate la nivelul „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent nu se copiază și nu se traduc fără acordul prealabil scris al emitentului. Documentele care conțin informații clasificate la nivelul „SECRET UE/EU SECRET" sau la un nivel echivalent ori la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau la un nivel echivalent pot fi copiate sau traduse la cererea deținătorului, cu condiția ca emitentul să nu fi interzis acest lucru.

62. Fiecare exemplar al unui document conținând informații clasificate la nivelul „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET", „SECRET UE/EU SECRET" sau „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau la un nivel echivalent se înregistrează din motive de securitate.

63. Măsurile de securitate aplicabile documentului original conținând informații clasificate se aplică și copiilor și traducerilor acestuia.

64. Documentele provenind de la Consiliu ar trebui să fie primite în toate limbile oficiale.

65. Copiile și/sau traducerile documentelor care conțin informații clasificate pot fi solicitate de către emitent sau de către deținătorul copiei. Copiile documentelor care conțin informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent, pot fi produse numai în zona securizată și pe copiatoare care fac parte dintr-un SIC acreditat. Copiile documentelor care conțin informații clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent și „alte informații confidențiale" se realizează cu ajutorul unui dispozitiv de reproducere acreditat, în interiorul clădirilor Parlamentului.

66. Toate copiile și traducerile oricărui document care conține informații confidențiale sau ale unei părți a acestuia se marchează, se numerotează și se înregistrează în mod corespunzător.

67. Nu se fac mai multe copii decât cele strict necesare. La sfârșitul perioadei de consultare, toate copiile se distrug în conformitate cu instrucțiunile de manipulare.

68. Numai interpreții și traducătorii care sunt funcționari ai Parlamentului pot avea acces la informații clasificate.

69. Interpreții și traducătorii care au acces la documentele care conțin informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET"sau la un nivel echivalent dispun de un certificat de securitate adecvat.

70. Atunci când se lucrează pe documente care conțin informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent interpreții și traducătorii lucrează în zona securizată.

K. **DECLASAREA, DECLASIFICREA ȘI DEMARCAREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE**

K.1. ***Principii generale***

71. Informațiile confidențiale se declasifică, declasează sau sunt demarcate atunci când protecția nu mai este necesară sau nu mai este necesară la nivelul inițial.

72. Se poate întâmpla și ca deciziile de a declasa, declasifica sau demarca informațiile conținute în documentele produse în cadrul Parlamentului să trebuiască luate ad-hoc, de exemplu ca răspuns la o cerere de acces din partea publicului sau din partea altei instituții a Uniunii ori la inițiativa UIC sau a unui organ/titular de mandat parlamentar.

73. În momentul creării IUEC, emitentul IUEC indică, atunci când este posibil, dacă IUEC în cauză pot fi declasate sau declasificate la o anumită dată sau în urma unui anumit eveniment. Atunci când nu este posibilă precizarea acestor informații, emitentul, UIC sau organul/titularul de mandat parlamentar care deține informațiile revizuiește nivelul de clasificare a IUEC cel puțin o dată la cinci ani. În orice caz, IUEC pot fi declasate sau declasificate doar cu acordul prealabil scris al emitentului.

74. În cazul în care emitentul IUEC nu poate fi identificat sau găsit în ceea ce privește documentele produse în cadrul Parlamentului, AS revizuiește nivelul de clasificare a IUEC respective pe baza unei propuneri din partea organului/titularului de mandat parlamentar care deține informațiile, acesta putând consulta UIC în această privință.

75. UIC sau organul/titularul de mandat parlamentar care deține informațiile respective este responsabil de notificarea destinatarilor cu privire la declasificarea sau declasarea informațiilor, iar destinatarii, la rândul lor, au responsabilitatea de a notifica orice destinatar ulterior căruia i-au trimis sau pentru care au copiat documentul.

76. Declasificarea, declasarea sau demarcarea informațiilor conținute într-un document se înregistrează.

K.2. ***Declasificarea***

77. IUEC pot fi declasificate integral sau parțial. IUEC pot fi declasificate parțial atunci când protejarea unei anumite părți a documentului care le conține nu mai este necesară, însă se justifică pentru restul documentului.

78. Atunci când în urma revizuirii IUEC conținute într-un document creat în cadrul Parlamentului se decide declasificarea acestora, se verifică dacă documentul poate fi făcut public sau dacă trebuie să poarte un marcaj de distribuție (de exemplu a nu fi făcut public).

79. Atunci când IUEC sunt declasificate, declasificarea se înregistrează în registrul de evidență împreună cu următoarele date: data declasificării, numele persoanelor care au solicitat și care au autorizat declasificarea, numărul de referință al documentului declasificat și destinația finală a acestuia.

80. Vechile marcaje de clasificare din documentul declasificat și din toate copiile acestuia se barează. Documentele și toate copiile acestora se păstrează în mod corespunzător.

81. La declasificarea parțială a informațiilor clasificate, partea care a fost declasificată se materializează sub forma unui extras și se depozitează în condiții adecvate. Serviciul competent înregistrează:

(a) data declasificării parțiale;

(b) numele persoanelor care au solicitat și care au autorizat declasificarea; și

(c) numărul de referință al extrasului declasificat.

K.3. ***Declasarea***

82. În urma declasării unor informații clasificate, documentul care conține informațiile respective se înregistrează în registrele de evidență corespunzătoare atât nivelului de clasificare anterior, cât și noului nivel. Se înregistrează data la care a fost făcută declasarea, precum și numele persoanei care a autorizat-o.

83. Documentul care conține informațiile declasate și toate exemplarele aferente se clasifică la un nou nivel de clasificare și se păstrează în mod corespunzător.

L. **DISTRUGEREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE**

84. Informațiile confidențiale (atât pe hârtie, cât și în format electronic) care nu mai sunt necesare se distrug sau se șterg, în conformitate cu instrucțiunile de manipulare și normele relevante de arhivare.

85. Informațiile clasificate la nivelul „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent ori la nivelul „SECRET UE/EU SECRET" sau la un nivel echivalent se distrug de către UIC. La distrugere asistă o persoană care deține un certificat de securitate corespunzător cel puțin nivelului de clasificare a informațiilor ce urmează a fi distruse.

86. Informațiile clasificate la nivelul „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent se distrug numai cu acordul prealabil scris al emitentului.

87. Informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent se distrug și se elimină de către UIC pe baza instrucțiunilor emitentului sau ale unei autorități competente. Registrele de evidență și alte registre se actualizează în consecință. Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent se distrug și se elimină de către UIC sau de către organul/titularul de mandat parlamentar relevant.

88. Funcționarul responsabil de distrugere și martorul la distrugere semnează un certificat de distrugere, care se îndosariază și se arhivează în UIC. UIC păstrează, împreună cu formularele de distribuție, certificatele de distrugere a informațiilor clasificate la nivelul „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent pentru o perioadă de cel puțin zece ani, iar informații clasificate la nivelul „SECRET UE/EU SECRET" sau la un nivel echivalent și la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau la un nivel echivalent, pentru o perioadă de cel puțin cinci ani.

89. Documentele care conțin informații clasificate se distrug prin metode care îndeplinesc standardele Uniunii din domeniu sau standarde echivalente, astfel încât să se împiedice reconstruirea în întregime sau în parte a acestora.

90. Distrugerea mijloacelor informatice de stocare utilizate pentru informațiile clasificate se efectuează în conformitate cu instrucțiunile de manipulare relevante.

91. Distrugerea informațiilor clasificate se înregistrează în registrul de evidență pertinent, împreună cu următoarele date:

(a) data și ora distrugerii;

(b) numele funcționarului responsabil de distrugere;

(c) identificarea documentului sau copiilor distruse;

(d) originalul în forma fizică al IUEC distruse;

(e) modalitatea de distrugere; și

(f) locul distrugerii.

M. **ARHIVAREA**

92. Informațiile clasificate, inclusiv nota/scrisoarea însoțitoare, anexele, avizul de trimitere și alte părți ale dosarului, se transferă în arhiva securizată din zona securizată la șase luni după ce au fost consultate ultima oară și cel târziu la un an după ce au fost transmise. Normele detaliate de arhivare a informațiilor clasificate se stabilesc în instrucțiunile de manipulare.

93. Pentru „alte informații confidențiale", normele generale de gestionare a documentelor se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor specifice privind manipularea.

NOTIFICAREA DE SECURITATE 3

PROCESAREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE PRIN SISTEMELE INFORMATICE AUTOMATE DE COMUNICARE (SIC)

A. **ASIGURAREA INFORMAȚIILOR CLASIFICATE TRATATE ÎN SISTEMELE INFORMATICE**

1. Asigurarea informațiilor (AI) în domeniul sistemelor informatice reprezintă încrederea în faptul că aceste sisteme vor proteja informațiile clasificate pe care le tratează și vor funcționa în modul și în momentul dorit, sub controlul utilizatorilor legitimi. O AI eficientă asigură grade adecvate de confidențialitate, integritate, disponibilitate, irefutabilitate și autenticitate. AI se bazează pe un proces de gestionare a riscurilor.

2. „Sistem informatic de comunicare" (SIC) pentru tratarea informațiilor clasificate înseamnă un sistem care permite tratarea informațiilor în format electronic. Acest sistem informatic cuprinde toate activele necesare pentru a funcționa, inclusiv infrastructură, organizare, personal și resurse informatice.

3. SIC tratează informațiile clasificate în conformitate cu conceptul de AI.

4. SIC sunt supuse unui proces de acreditare. Acreditarea urmărește să garanteze faptul că au fost puse în aplicare toate măsurile de securitate corespunzătoare și că s-a obținut un nivel suficient de protecție a informațiilor clasificate și a SIC, în conformitate cu prezenta notificare de securitate. Declarația de acreditare stabilește nivelul maxim de clasificare a informațiilor care pot fi gestionate de SIC, precum și termenii și condițiile aferente.

5. Următoarele proprietăți și concepte referitoare la AI sunt esențiale pentru securitatea și funcționarea corectă a operațiilor derulate în SIC:

(a) autenticitatea: garanția faptului că informațiile sunt originale și provin de la surse de bună credință;

(b) disponibilitatea: calitatea de a fi accesibile și utilizabile la cerere de către o entitate autorizată;

(c) confidențialitatea: proprietatea de a nu divulga informații persoanelor, entităților sau proceselor neautorizate;

(d) integritatea: proprietatea de a proteja acuratețea și caracterul complet al informațiilor și al activelor;

(e) irefutabilitatea: capacitatea de a dovedi că o acțiune sau eveniment a avut loc, astfel încât evenimentul sau acțiunea respectivă să nu poată fi negată ulterior.

B. **PRINCIPIILE DE ASIGURARE A INFORMAȚIILOR**

6. Dispozițiile enunțate în continuare formează baza pentru securitatea oricăror SIC care tratează informații clasificate. Cerințele detaliate pentru punerea în aplicare a acestor dispoziții sunt definite în politicile de securitate privind AI și în liniile directoare de securitate.

B.1. ***Gestionarea riscurilor de securitate***

7. Gestionarea riscurilor de securitate reprezintă o componentă esențială a definirii, dezvoltării, utilizării și întreținerii SIC. Gestionarea riscurilor (evaluarea, tratarea, acceptarea și comunicarea) se desfășoară sub forma unui demers iterativ, condus de reprezentanți ai proprietarilor de sisteme, autorităților de proiect, autorităților operaționale și autorităților de aprobare în materie de securitate, conform notificării de securitate 1, prin intermediul unui proces de evaluare a riscurilor confirmat, transparent și ușor de înțeles. Domeniul SIC și al activelor sale este definit clar în momentul inițierii procesului de gestionare a riscurilor.

8. Autoritățile competente, conform notificării de securitate 1, reexaminează potențialele amenințări la adresa SIC și efectuează evaluări precise și actualizate ale amenințărilor, care reflectă mediul operațional curent. Acestea își actualizează permanent cunoștințele privind problemele de vulnerabilitate și reexaminează periodic evaluarea vulnerabilității, pentru a ține pasul cu schimbările din domeniul tehnologiei informației (IT).

9. Rolul tratării riscurilor de securitate este de a aplica un set de măsuri de securitate care să ducă la un echilibru satisfăcător între cerințele utilizatorului, cost și riscul rezidual de securitate.

10. Acreditarea unui SIC include o declarație formală privind riscul rezidual și acceptarea riscului rezidual de către o autoritate responsabilă. Cerințele specifice, scara și gradul de detaliere stabilite de AAS competentă pentru acreditarea unui SIC este proporțională cu riscul evaluat, ținând seama de toți factorii relevanți, inclusiv nivelul de clasificare a informațiilor clasificate tratate în cadrul SIC.

B.2. ***Securitatea pe parcursul ciclului de viață al SIC***

11. Asigurarea securității constituie o obligație pe tot parcursul ciclului de viață al SIC, de la inițiere la retragerea din exploatare.

12. Se identifică rolul și interacțiunea fiecărui actor implicat într-un SIC, din punctul de vedere al securității, pentru fiecare fază a ciclului de viață.

13. SIC, inclusiv măsurile sale de securitate tehnice și netehnice, fac obiectul unor teste de securitate în cursul procesului de acreditare, în vederea obținerii unui nivel de asigurare corespunzător și a verificării corectitudinii aplicării, integrării și configurării SIC, inclusiv a măsurilor sale de securitate tehnice și netehnice,.

14. Evaluările, inspecțiile și reexaminările de securitate se efectuează periodic, în cursul operării și al întreținerii SIC, precum și în împrejurări excepționale.

15. Documentația privind securitatea SIC evoluează pe parcursul ciclului de viață al acestuia, ca parte integrantă a procesului de gestionare a modificărilor.

16. Procedurile de înregistrare efectuate de SIC sunt, după caz, verificate ca parte a procesului de acreditare.

B.3. ***Cele mai bune practici***

17. AAI dezvoltă cele mai bune practici pentru protecția informațiilor clasificate tratate prin SIC. Liniile directoare de bune practici descriu măsuri de securitate de ordin tehnic, fizic, organizatoric și procedural pentru SIC a căror eficacitate în contracararea anumitor amenințări și vulnerabilități a fost dovedită.

18. Protecția informațiilor clasificate tratate într-un SIC ia în considerare concluziile experiențelor entităților implicate în AI.

19. Diseminarea și punerea în aplicare ulterioară a celor mai bune practici contribuie la atingerea unui nivel de asigurare echivalent pentru diversele SIC operate de secretariatul Parlamentului care tratează informații clasificate.

B.4. ***Apărarea în profunzime***

20. În scopul atenuării riscului pentru SIC, sunt puse în aplicare o serie de măsuri de securitate tehnice și netehnice, organizate pe niveluri de apărare multiple. Aceste niveluri includ:

(a) Descurajarea: măsuri de securitate menite să descurajeze orice adversar care plănuiește să atace SIC;

(b) Prevenirea: măsuri de securitate menite să împiedice sau să blocheze un atac asupra SIC;

(c) Detectarea: măsuri de securitate menite să descopere comiterea unui atac asupra SIC;

(d) Rezistența: măsuri de securitate menite să limiteze impactul unui atac la un set minim de informații sau active SIC și să împiedice daunele ulterioare; și

(e) Recuperarea: măsuri de securitate menite să reinstaureze o situație securizată a SIC.

Gradul de strictețe a acestor măsuri de securitate se determină în urma unei evaluări a riscurilor.

21. Autoritățile competente, în conformitate cu Notificarea de securitate 1, se asigură că au capacitatea de a reacționa la incidente care pot depăși limitele organizațiilor, în scopul coordonării reacțiilor și al partajării informațiilor cu privire la astfel de incidente și la riscurile conexe (capacități informatizate de reacție în situații de urgență).

B.5. ***Principiul privilegiului minimalist și minim***

22. În vederea evitării riscurilor nenecesare, sunt puse în aplicare numai funcțiile, dispozitivele și serviciile esențiale pentru îndeplinirea cerințelor operaționale.

23. Utilizatorii și procesele automate ale SIC beneficiază numai de accesul, privilegiile sau autorizațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor, pentru a limita orice daune rezultate în urma accidentelor, erorilor sau utilizării neautorizate a resurselor SIC.

B.6. ***Conștientizarea elementelor de asigurare a informațiilor***

24. Conștientizarea riscurilor și a măsurilor de securitate disponibile constituie prima linie de apărare pentru securitatea SIC. În special, toți membrii personalului implicați în ciclul de viață al SIC, inclusiv utilizatorii, trebuie să înțeleagă că:

(a) breșele de securitate pot afecta semnificativ SIC care manipulează informații clasificate;

(b) daunele potențiale aduse altora, care pot fi determinate de interconectivitate și interdependență; și

(c) responsabilitatea și răspunderea individuală pentru securitatea SIC, în funcție de rolul deținut în cadrul sistemelor și proceselor.

25. Pentru a asigura înțelegerea responsabilităților de securitate, instruirea cu privire la AI și formarea cu rol de conștientizare sunt obligatorii pentru tot personalul implicat, inclusiv pentru cadrele superioare de conducere, deputații în Parlamentul European și utilizatorii SIC.

B.7. ***Evaluarea și aprobarea produselor de securitate IT***

26. SIC care manipulează informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la nivel echivalent sunt protejate astfel încât informațiile să nu poată fi compromise prin emisii electromagnetice accidentale („măsuri de securitate TEMPEST").

27. Atunci când protecția informațiilor clasificate este asigurată prin produse criptografice, produsele respective sunt certificate de AAS ca făcând parte din produsele criptografice aprobate de UE.

28. Pentru transmiterea de informații clasificate prin mijloace electronice se utilizează produse criptografice aprobate de UE. Fără a aduce atingere acestei cerințe, pot fi aplicate proceduri specifice sau configurații tehnice specifice în situații de urgență, în conformitate cu punctele 41-44.

29. Gradul necesar de încredere în măsurile de securitate, definit ca nivel de asigurare, este determinat în urma rezultatului procesului de gestionare a riscurilor și în conformitate cu politicile și orientările de securitate relevante.

30. Nivelul de asigurare se verifică prin utilizarea unor procese și metodologii recunoscute la nivel internațional sau aprobate la nivel național. Printre acestea se numără în special evaluarea, controalele și auditul.

31. AAS aprobă orientări de securitate privind calificarea și aprobarea produselor de securitate IT necriptografice.

B.8. ***Transmiterea în interiorul zonei securizate***

32. Atunci când informațiile clasificate sunt transmise în limitele zonei securizate, se poate recurge la distribuirea necriptată sau la o criptare la un nivel mai redus, în funcție de rezultatul procesului de gestionare a riscurilor și sub rezerva aprobării de către AAS.

B.9. ***Interconectarea securizată a SIC***

33. Interconectarea înseamnă conectarea directă a două sau mai multe sisteme IT cu scopul de a partaja date și alte resurse informaționale unidirecțional sau multidirecțional.

34. Un SIC tratează orice sistem IT interconectat drept sursă nefiabilă și aplică măsuri de protecție pentru a controla schimbul de informații clasificate cu orice alt SIC.

35. Pentru toate interconectările unui SIC cu un alt sistem IT sunt respectate următoarele cerințe de bază:

(a) cerințele economice sau operaționale pentru astfel de interconectări sunt stabilite și aprobate de autoritățile competente;

(b) interconectarea respectivă este supusă unui proces de gestionare a riscului și de acreditare și necesită aprobarea AAS competente;

(c) sunt puse în aplicare servicii de protecție (SP) la limitele SIC.

36. Nu se realizează interconectări între un SIC acreditat și o rețea neprotejată sau publică, cu excepția cazurilor în care SIC a aprobat SP instalate în acest scop între SIC și rețeaua neprotejată sau publică. Măsurile de securitate pentru astfel de interconectări sunt reexaminate de AAI competentă și sunt aprobate de AAS competentă.

37. Dacă rețeaua neprotejată sau publică este utilizată numai ca transportator, iar datele sunt criptate prin intermediul unui produs criptografic aprobat de UE în conformitate cu punctul 27, o astfel de conexiune nu este considerată ca fiind o interconectare.

38. Interconectarea directă sau în cascadă la o rețea neprotejată sau publică a unui SIC acreditat să gestioneze informații clasificate la nivelul „TRES SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent la nivelul „SECRET UE/EU SECRET” sau la un nivel echivalent este interzisă.

B.10. ***Suporturile informatice de stocare***

39. Suporturile informatice de stocare sunt distruse în conformitate cu procedurile aprobate de autoritatea de securitate competentă.

40. Suporturile informatice de stocare se reutilizează, se înscriu într-un nivel de clasificare inferior sau se declasifică în conformitate cu instrucțiunile de manipulare.

B.11. ***Situații de urgență***

41. Procedurile specifice descrise mai jos pot fi utilizate în situații de urgență, cum ar fi, de exemplu, în caz de criză, conflict sau război, iminente sau în curs, ori în situații operaționale excepționale.

42. Informațiile clasificate pot fi transmise, cu acordul autorității competente, folosind produse criptografice aprobate pentru un nivel de clasificare inferior sau fără a fi criptate, în cazul în care o întârziere ar cauza un prejudiciu mult mai grav decât orice prejudiciu rezultat în urma divulgării materialului clasificat și dacă:

(a) expeditorul și destinatarul nu posedă capacitatea de criptare necesară sau nu dispun de nicio capacitate de criptare; și

(b) materialul clasificat nu poate fi transmis la timp prin alte mijloace.

43. Informațiile clasificate transmise în condițiile enunțate la punctul 41 nu poartă niciun marcaj sau indicație care să le distingă de orice informații neclasificate sau care pot fi protejate cu ajutorul unui produs de criptare disponibil. Destinatarilor le este notificat fără întârziere nivelul de clasificare, prin alte mijloace.

44. Dacă se recurge la punctele 41 și 42, această situație face obiectul unui raport adresat autorității competente.

NOTIFICAREA DE SECURITATE 4

SECURITATEA FIZICĂ

A. **INTRODUCERE**

Această notificare de securitate stabilește principiile de securitate pentru crearea unui mediu sigur în care să aibă loc procesarea corectă a informațiilor confidențiale în cadrul Parlamentului European. Aceste principii, inclusiv cele referitoare la securitatea tehnică, sunt completate de instrucțiuni de manipulare.

B. **GESTIONAREA RISCURILOR DE SECURITATE**

1. Riscurile la care sunt supuse informațiile clasificate sunt gestionate ca proces. Acest proces are drept scop determinarea riscurilor de securitate cunoscute, definirea măsurilor de reducere a acestor riscuri la un nivel acceptabil, conform principiilor fundamentale și a standardelor minime stabilite în prezenta notificare de securitate, și aplicarea acestor măsurilor în conformitate cu conceptul de apărare în profunzime definit în notificarea de securitate 3. Eficacitatea acestor măsuri este evaluată în permanență.

2. Măsurile de securitate pentru protejarea informațiilor clasificate pe toată durata ciclului de viață al acestora sunt proporționale în special cu clasificarea lor de securitate, forma și volumul informațiilor sau al materialelor, amplasarea și construcția obiectivelor care adăpostesc informațiile clasificate și evaluarea locală a amenințării reprezentate de activități rău-intenționate și/sau criminale, inclusiv spionaj, sabotaj și terorism.

3. Planurile de urgență iau în considerare necesitatea protejării informațiilor clasificate în situații de urgență, pentru a împiedica accesul neautorizat, divulgarea sau pierderea integrității sau a disponibilității.

4. Măsurile de prevenire și de recuperare destinate minimizării impactului erorilor sau incidentelor majore survenite în manipularea sau păstrarea informațiilor clasificate sunt incluse în planurile de continuare a activității.

C. **PRINCIPII GENERALE**

5. Nivelul de clasificare sau marcaj atribuit unor informații determină nivelul de protecție care li se asigură în domeniul securității fizice.

6. Informațiile care trebuie clasificate sunt marcate și tratate ca atare, indiferent de forma lor. Clasificarea lor este comunicată în mod clar destinatarilor, fie printr-un marcaj al clasificării (dacă informațiile sunt transmise în formă scrisă, indiferent dacă pe hârtie sau printr-un SIC), fie printr-un anunț (dacă informațiile sunt transmise oral, de exemplu, în cadrul unei conversații sau al unei prezentări). Materialele clasificate sunt marcate fizic, pentru a permite identificarea fără dificultate a clasificării lor de securitate.

7. Informațiile confidențiale nu trebuie, în niciun caz, să fie lecturate în locuri publice, unde ar putea fi de văzute către persoane pentru care cunoașterea lor nu este necesară, de exemplu în trenuri, avioane, cafenele, baruri etc. Acestea nu trebuie lăsate în camere sau seifuri de hotel, nici nu trebuie să rămână nesupravegheate în locuri publice.

D. **COMPETENȚE**

8. UIC este responsabilă pentru asigurarea securității fizice în cadrul gestionării informațiilor confidențiale depozitate în instalațiile sale securizate. UIC este, de asemenea, responsabilă pentru gestionarea instalațiilor sale securizate.

9. Responsabilitatea pentru securitatea fizică în cadrul gestionării informațiilor clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent sau a „altor informații confidențiale" revine organului parlamentar/titularului de mandat în cauză.

10. Direcția pentru securitate și evaluarea riscurilor asigură securitatea personală și autorizarea de securitate necesară pentru a garanta manipularea în siguranță a informațiilor confidențiale în Parlamentul European.

11. DIT oferă consultanță și se asigură că orice UIC creată și funcțională respectă întru totul notificarea de securitate 3 și instrucțiunile de manipulare aplicabile.

E. **INSTALAȚII SECURIZATE**

12. Pot fi create instalații securizate specifice conform standardelor tehnice de securitate și în conformitate cu nivelul atribuit informațiilor confidențiale în conformitate cu articolul 7.

13. Instalațiile securizate sunt certificate de AAS și validate de AS.

F. **CONSULTAREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE**

14. Atunci când informații clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent ori „alte informații confidențiale" sunt depozitate în cadrul UIC și trebuie să fie consultate în afara zonei securizate, UIC transmite o copie serviciului autorizat în cauză, care se asigură că informațiile respective sunt manipulate și consultate cu respectarea articolului 8 alineatul (2) și a articolului 10 din prezenta decizie, precum și a instrucțiunilor de manipulare aplicabile.

15. Atunci când informații clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent ori „alte informații confidențiale" sunt depozitate la un organ parlamentar/titularul unui mandat, altul decât UIC, secretariatul respectivului organ parlamentar/titular de mandat se asigură că informațiile respective sunt manipulate și consultate cu respectarea articolului 7 alineatul (3), a articolului 8 alineatele (1), (2) și (4), a articolului 9 alineatele (3), (4) și (5), a articolului 10 alineatele (2)-(6) și a articolului 11 din prezenta decizie, precum și a instrucțiunilor de manipulare aplicabile.

16. Atunci când este necesară consultarea în zona securizată a unor informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent, UIC se asigură că informațiile respective sunt manipulate și consultate cu respectarea articolelor 9 și 10 din prezenta decizie, precum și a instrucțiunilor de manipulare aplicabile.

G. **SECURITATEA TEHNICĂ**

17. Responsabilitatea pentru măsurile de securitate tehnică revine AAS, care stabilește în cadrul diverselor instrucțiuni de manipulare măsurile de securitate tehnice specifice care trebuie aplicate.

18. Sălile de lectură securizate pentru consultarea informațiilor clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent sau a „altor informații confidențiale" respectă măsurile specifice de securitate tehnică, conform instrucțiunilor de manipulare.

19. Zona securizată cuprinde următoarele:

(a) o sală de verificare a accesului de securitate (VAS), instalată conform măsurilor de securitate tehnică prevăzute în instrucțiunile de manipulare. Accesul la această sală se înregistrează. VAS respectă standarde ridicate în ceea ce privește identificarea persoanelor care au acces și dispune de înregistrare video, un spațiu securizat pentru depozitarea bunurilor personale care nu pot fi introduse în sala securizată (telefoane, instrumente de scris etc.);

(b) o sală de comunicare pentru transmiterea și recepționarea informațiilor clasificate, inclusiv a informațiilor clasificate criptate, conform notificării de securitate 3 și instrucțiunilor de manipulare aplicabile;

(c) o arhivă securizată, în care containerele aprobate și certificate sunt utilizate separat pentru informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED", „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" și „SECRET EU/EU SECRET" sau la un nivel echivalent. Informațiile clasificate la nivelul „TRES SECRETUE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent se păstrează într-o sală separată, într-un container certificat specific. Singurul element suplimentar disponibil în această sală este un birou de asistență pentru gestionarea arhivei de către UIC;

(d) o sală de înregistrare, în care sunt puse la dispoziție instrumentele necesare pentru a permite înregistrarea pe hârtie sau electronică și care este echipată cu echipamentele securizate necesare pentru instalarea SIC adecvat. Doar sala de înregistrare poate conține dispozitive acreditate și aprobate de reproducere (copii pe hârtie sau în format electronic). Instrucțiunile de manipulare precizează care sunt dispozitivele de reproducere aprobate și acreditate. În sala de înregistrare este suficient spațiu pentru păstrarea și manipularea materialelor acreditate astfel încât să se permită marcarea, copierea și transmiterea informațiilor clasificate sub formă fizică, în funcție de nivelul de clasificare. Toate materialele acreditate sunt definite de UIC și sunt acreditate de AAS, în conformitate cu opinia AOAI. Sala de înregistrare este echipată, de asemenea, cu un dispozitiv acreditat de distrugere aprobat pentru cel mai ridicat nivel de clasificare, conform instrucțiunilor de manipulare. Traducerea informațiilor clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL EU", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent se face în sala de înregistrare, într-un sistem adecvat și acreditat. Sala de înregistrare este echipată cu posturi de lucru la care pot lucra maximum doi traducători simultan asupra aceluiași document. Trebuie să fie prezent un membru al personalului UIC.

(e) o sală de lectură, pentru consultarea individuală a informațiilor clasificate de către persoanele autorizate. Sala de lectură dispune de spațiu suficient pentru două persoane, inclusiv un membru al personalului UIC, care este prezent permanent în cursul oricărei consultări. Nivelul de securitate al acestei săli este prevăzut pentru consultarea informațiilor clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent. Sala de lectură poate fi echipată cu echipamente TEMPEST pentru a permite consultarea electronică, dacă este cazul, în funcție de nivelul de clasificare a informațiilor în cauză.

(f) o sală de ședințe dispunând de un spațiu suficient pentru până la 25 de persoane, pentru discutarea informațiilor clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET EU/EU SECRET" sau la un nivel echivalent. Sala de ședințe este echipată cu instalațiile securizate tehnic și certificate necesare pentru interpretarea în două limbi. Atunci când nu este utilizată pentru ședințe, sala poate fi utilizată, de asemenea, ca sală suplimentară de lectură pentru consultare individuală. În cazuri excepționale, UIC poate permite mai multor persoane autorizate să consulte informații clasificate, cu condiția ca nivelul de autorizare și necesitatea de a cunoaște sunt identice pentru toate persoanele din sală. Cel mult patru persoane pot fi autorizate să consulte informații clasificate în același timp. Sunt prezenți mai mulți membri ai personalului UIC;

(g) localuri tehnice securizate pentru păstrarea tuturor echipamentelor tehnice, legate de securitatea întregii zone securizate, și a serverelor IT securizate.

20. Zona securizată respectă standardele internaționale de securitate aplicabile și este certificată de Direcția pentru securitate și evaluarea riscurilor. Zona securizată îndeplinește următoarele cerințe tehnice minime de securitate:

(a) sisteme de alarmă și de monitorizare a securității;

(b) echipamente de siguranță și sisteme de urgență (sistem de avertizare dublu);

(c) sistem CCTV;

(d) sistem de detectare a intruziunilor;

(e) controlul accesului (inclusiv sistem biometric de securitate);

(f) containere;

(g) dulapuri închise;

(h) protecție antielectromagnetică.

21. Atunci când sunt necesare măsuri tehnice suplimentare de securitate, acestea pot fi adăugate de AAS, acționând în strânsă cooperare cu UIC și după aprobarea AS.

22. Echipamentele de infrastructură pot fi conectate la sistemele generale de gestionare a clădirii în care se află zona securizată. Cu toate acestea, echipamentele de securitate pentru controlul a accesului și SIC sunt independente de orice alte astfel de sisteme existente în Parlamentul European.

H. **INSPECȚIILE ÎN ZONA SECURIZATĂ**

23. Zona securizată este inspectată periodic de către AAS și la cererea UIC.

24. AAS întocmește și actualizează o listă de verificare pentru inspecțiile de securitate, cuprinzând elementele care trebuie verificate în cursul unei inspecții, în conformitate cu instrucțiunile de manipulare.

I. **TRANSPORTUL INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE**

25. În cursul transportului, informațiile confidențiale sunt ascunse vederii, și nu se indică natura confidențială a conținutului, în conformitate cu instrucțiunile de manipulare.

26. Doar mesagerii și membrii personalului care au nivelul adecvat de autorizare de securitate pot transporta informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent.

27. Informațiile confidențiale pot fi expediate numai prin intermediul serviciilor externe de poștă sau curierat în afara clădirii doar în condițiile prevăzute în instrucțiunile de manipulare.

28. Informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, „SECRET UE/EU SECRET” sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau la un nivel echivalent nu se transmit niciodată prin e-mail sau fax, chiar dacă este instalat un sistem de e-mail securizat sau un fax criptat. Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sau la un nivel echivalent și „alte informații confidențiale” pot fi trimise prin e-mail, utilizând un sistem de criptare acreditat.

J. **PĂSTRAREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE**

29. Nivelul de clasificare sau de marcaj atribuit informațiilor confidențiale determină nivelul de protecție asigurat în vederea păstrării lor. Informațiile respective se păstrează în echipamente certificate în acest sens în conformitate cu instrucțiunile de manipulare.

30. Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent și „alte informații confidențiale":

(a) sunt păstrate într-un dulap standard, din oțel, încuiat, într-un birou sau într-o zonă de lucru, atunci când nu se lucrează efectiv cu ele;

(b) nu sunt lăsate nesupravegheate, cu excepția cazului în care sunt încuiate și păstrate corespunzător;

(c) nu sunt lăsate pe birou, pe masă etc. astfel încât să poate fi citite sau luate de vreo persoană neautorizată, de exemplu vizitatori, personal de curățenie și întreținere etc.;

(d) nu sunt arătate unor persoane neautorizate sau discutate cu astfel de persoane.

31. Informațiile clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" sau la un nivel echivalent și „alte informații confidențiale" sunt păstrate doar în cadrul secretariatelor organelor parlamentare sau ale titularilor de mandate sau în UIC, în conformitate cu instrucțiunile de manipulare.

32. Informațiile clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL", „SECRET UE/EU SECRET" sau „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" sau la un nivel echivalent:

(a) se stochează în zona securizată, într-un container de securitate sau o cameră tezaur. În mod excepțional, de exemplu dacă UIC este închisă, informațiile pot fi păstrate într-un seif aprobat și certificat din cadrul serviciilor de securitate;

(b) nu sunt niciodată lăsate nesupravegheate în zona securizată, fără a fi fost încuiate într-un seif aprobat (chiar și pentru o absență de foarte scurtă durată);

(c) nu sunt lăsate pe birou, pe masă etc. astfel încât să poate fi citite sau luate de vreo persoană neautorizată, chiar dacă membrul responsabil din cadrul personalului UIC rămâne în sală.

Atunci când în sala securizată se elaborează un document în format electronic care conține informații clasificate, computerul este blocat, iar accesul la ecran este împiedicat, dacă emitentul sau membrul responsabil din cadrul personalului UIC părăsește sala (chiar și pentru o absență de foarte scurtă durată). Un sistem automatizat de închidere care se declanșează după câteva minute nu este considerat o măsură suficientă.

NOTIFICAREA DE SECURITATE 5

SECURITATEA INDUSTRIALĂ

A. **INTRODUCERE**

1. Această notificare de securitate se referă doar la informațiile clasificate.

2. Aceasta conține dispoziții privind aplicarea standardelor minime comune din partea 1 din Anexa I la prezenta decizie.

3. „Securitatea industrială" reprezintă aplicarea de măsuri în vederea asigurării protecției informațiilor clasificate de către contractanți și subcontractanți în cursul negocierilor anterioare încheierii contractelor și pe toată durata contractelor clasificate. Astfel de contracte nu implică accesul la informații clasificate la nivelul „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET".

4. Atunci când atribuie contracte clasificate unor entități industriale sau de altă natură, Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă, asigură respectarea standardelor minime privind securitatea industrială stabilite în prezenta decizie și menționate în contract.

B. **ELEMENTE DE SECURITATE ÎNTR-UN CONTRACT CLASIFICAT**

B.1. ***Ghidul clasificărilor de securitate (GCS)***

5. Înainte de a iniția o procedură de ofertare sau de a atribui un contract clasificat, Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă, stabilește clasificarea de securitate a oricăror informații care urmează a fi furnizate ofertanților și contractanților, precum și clasificarea de securitate a oricăror informații care urmează să fie create de contractant. În acest sens, Parlamentul European elaborează un Ghid al clasificărilor de securitate (GCS) care să fie utilizat în executarea contractului.

6. Pentru a stabili clasificarea de securitate a diferitelor elemente ale unui contract clasificat, se aplică următoarele principii:

(a) la pregătirea unui GCS, Parlamentul European ia în considerare toate aspectele de securitate relevante, inclusiv clasificarea de securitate atribuită informațiilor, furnizate și aprobate de către emitentul informațiilor în vederea utilizării acestora în scopul contractului;

(b) nivelul general de clasificare a contractului nu poate fi mai scăzut decât clasificarea cea mai ridicată a oricăruia dintre elementele sale.

B.2. ***Scrisoarea privind aspectele de securitate (SAS)***

7. Cerințele de securitate specifice contractului sunt descrise în scrisoarea privind aspectele de securitate (SAS). SAS cuprinde, atunci când este cazul, GCS și constituie o parte integrantă a contractului sau a subcontractului clasificat.

8. SAS cuprinde dispozițiile prin care se solicită contractantului și/sau subcontractantului să respecte standardele minime prevăzute în prezenta decizie. Nerespectarea acestor standarde minime de securitate poate constitui motiv suficient pentru încetarea contractului.

B.3. ***Instrucțiuni de securitate pentru program/proiect (ISP)***

9. În funcție de domeniul de aplicare al programelor sau proiectelor care implică accesul, manipularea sau păstrarea IUEC, pot fi elaborate instrucțiuni de securitate pentru program/proiect (ISP) de către autoritatea contractantă desemnată să gestioneze respectivul program sau proiect.

C. **CERTIFICATUL DE SECURITATE PENTRU INCINTE (CSI)**

10. CSI se acordă de către ANS sau de către orice altă autoritate de securitate competentă a unui stat membru pentru a atesta că, în conformitate cu actele cu putere de lege și dispozițiile administrative naționale, o entitate industrială sau de altă natură poate proteja IUEC la nivelul de clasificare „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau „SECRET UE/EU SECRET" sau la un nivel echivalent în interiorul obiectivelor sale. Dovada acordării CSI se prezintă Parlamentului European, în calitate de autoritate contractantă, înainte ca unui contractant sau subcontractant ori unui potențial contractant sau subcontractant să îi poată fi furnizat sau acordat accesul la IUEC.

11. CSI:

(a) evaluează integritatea entității industriale sau de altă natură;

(b) evaluează regimul de proprietate, controlul sau potențialul de exersare a unei influențe necuvenite care ar putea fi considerată un risc de securitate;

(c) verifică faptul că entitatea industrială sau orice altă entitate a instituit un sistem de securitate în incintă, care include toate măsurile de securitate adecvate necesare pentru protecția informațiilor sau a materialelor clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau „SECRET UE/EU SECRET", în conformitate cu cerințele prevăzute de prezenta decizie;

(d) verifică faptul că statutul în ceea ce privește securitatea a fost stabilit pentru personalul de conducere, proprietarii și angajații care necesită acces la informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau „SECRET UE/EU SECRET", în conformitate cu cerințele prevăzute de prezenta decizie; și

(e) verifică faptul că entitatea industrială sau orice altă entitate a numit un agent de securitate al obiectivului, care este responsabil cu gestionarea acesteia în vederea aplicării obligațiilor de securitate în cadrul entității respective.

12. După caz, Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă, înștiințează ANS adecvată sau altă autoritate de securitate competentă că este necesar un CSI, fie în etapa precontractuală, fie pentru executarea contractului. Este necesar un CSI sau certificat de securitate personală (CSP) în etapa precontractuală în cazul în care trebuie furnizate informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau „SECRET UE/EU SECRET" pe parcursul procesului de licitare.

13. Autoritatea contractantă nu atribuie un contract clasificat unui ofertant selectat înainte de a fi primit confirmarea eliberării unui CSI corespunzător, dacă acesta este necesar, din partea ANS sau a oricărei alte autorități de securitate competente a statului membru în care este înregistrat contractantul sau subcontractantul respectiv.

14. Orice autoritate de securitate competentă care a eliberat un CSI notifică Parlamentului European, în calitate de autoritate contractantă, orice modificări care afectează CSI. În cazul unui subcontract, autoritatea competentă de securitate este informată în mod corespunzător.

15. Retragerea unui CSI de către ANS sau de către orice altă autoritate de securitate competentă constituie temei suficient pentru Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă, să înceteze un contract clasificat sau să excludă un ofertant din competiție.

D. **CONTRACTE ȘI SUBCONTRACTE CLASIFICATE**

16. Atunci când informațiile clasificate sunt furnizate ofertanților potențiali în etapa precontractuală, invitațiile de participare conțin o dispoziție care obligă ofertanții care nu prezintă o ofertă sau care nu sunt selectați să restituie toate documentele clasificate într-un termen specificat.

17. Odată ce un contract sau un subcontract clasificat a fost atribuit, Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă, notifică dispozițiile în materie de securitate ale contractului clasificat ANS corespunzătoare contractantului și/sau subcontractantului sau oricărei alte autorități de securitate competente.

18. La încetarea unui astfel de contract, Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă (și/sau autoritatea de securitate competentă, după caz, în cazul subcontractelor) notifică de îndată ANS sau orice altă autoritate de securitate competentă a statului membru în care este înregistrat contractantul sau subcontractantul.

19. Ca regulă generală, contractantului sau subcontractantului i se solicită să înapoieze autorității contractante, la încheierea contractului sau subcontractului clasificat, orice informații clasificate pe care le deține.

20. Dispoziții specifice privind distrugerea informațiilor clasificate în timpul executării contractului sau la încheierea acestuia sunt prevăzute în SAS.

21. În cazul în care contractantul sau subcontractantul este autorizat să rețină informații clasificate după încheierea unui contract, sunt respectate în continuare standardele minime cuprinse în prezenta decizie, iar contractantul sau subcontractantul protejează în continuare confidențialitatea IUEC.

22. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească contractantul pentru a putea subcontracta sunt menționate în procedura de ofertare și în contract.

23. Un contractant trebuie să obțină permisiunea Parlamentului European, în calitate de autoritate contractantă, înainte de a subcontracta părți ale unui contract clasificat. Nu se atribuie subcontracte entităților industriale sau de altă natură înregistrate într-un stat terț care nu a încheiat un acord privind securitatea informațiilor cu Uniunea.

24. Contractantul este responsabil pentru asigurarea faptului că toate activitățile de subcontractare sunt întreprinse în conformitate cu standardele minime prevăzute în prezenta decizie și nu furnizează IUEC unui subcontractant fără consimțământul prealabil scris al autorității contractante.

25. În ceea ce privește informațiile clasificate create sau gestionate de contractant sau de subcontractant, drepturile care îi revin emitentului sunt exercitate de către autoritatea contractantă.

E. **VIZITE ÎN LEGĂTURĂ CU CONTRACTELE CLASIFICATE**

26. În cazul în care Parlamentul European, contractanții sau subcontractanții necesită acces la informații clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau „SECRET UE/EU SECRET" în incintele celeilalte părți în scopul executării unui contract clasificat, vizitele sunt organizate în colaborare cu ANS sau cu orice altă autoritate de securitate competentă implicată. Cu toate acestea, în contextul unor proiecte specifice, ANS pot conveni, de asemenea, o procedură prin care astfel de vizite să poată fi organizate în mod direct.

27. Toți vizitatorii dețin un CSP adecvat sau „necesitatea de a cunoaște" pentru accesul la informațiile clasificate legate de contractul cu Parlamentul European.

28. Vizitatorilor li se asigură accesul la informațiile clasificate care au legătură cu scopul vizitei.

F. **TRANSMITEREA ȘI TRANSPORTUL INFORMAȚIILOR CLASIFICATE**

29. În ceea ce privește transmiterea informațiilor clasificate prin mijloace electronice, se aplică dispozițiile relevante din notificarea de securitate 3.

30. În ceea ce privește transportul informațiilor clasificate, se aplică dispozițiile relevante din notificarea de securitate 4 și instrucțiunile de manipulare relevante.

31. Pentru transportul ca marfă al materialelor clasificate, se aplică următoarele principii în stabilirea măsurilor de securitate:

(a) se garantează securitatea în toate etapele transportului, de la punctul de plecare până la destinația finală;

(b) nivelul de protecție acordat unui transport se stabilește în funcție de materialul cu cel mai înalt nivel de clasificare transportat;

(c) societățile de transport obțin un CSI de nivel corespunzător. În astfel de cazuri, personalul care se ocupă de transportul respectiv deține certificate de securitate, în conformitate cu Anexa I;

(d) înaintea oricărei deplasări transfrontaliere de materiale clasificate la nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL" sau „SECRET UE/EU SECRET" sau la un nivel echivalent, expeditorul întocmește un plan de transport aprobat Secretarul General;

(e) călătoriile se realizează, ori de câte ori este posibil, de la un punct prestabilit de plecare și până la o destinație prestabilită și sunt finalizate cât mai repede, în funcție de împrejurări;

(f) itinerariile se stabilesc, ori de câte ori este posibil, prin statele membre.

G. **TRANSFERUL DE INFORMAȚII CLASIFICATE CĂTRE CONTRACTANȚI AFLAȚI ÎN STATE TERȚE**

32. Informațiile clasificate sunt transferate contractanților și subcontractanților aflați în state terțe în conformitate cu măsurile de securitate convenite între Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă, și statul terț în care este înregistrat contractantul.

H. **MANIPULAREA ȘI PĂSTRAREA INFORMAȚIILOR CLASIFICATE LA NIVELUL „RESTREINT UE/EU RESTRICTED"**

33. Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă, ținând legătura, după caz cu ANS a statului membru în cauză, are dreptul să efectueze vizite în incintele contractanților/subcontractanților în temeiul clauzelor contractuale, în scopul de a verifica dacă s-au aplicat măsurile de securitate pentru protecția IUEC la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" în conformitate cu cerințele contractului.

34. În măsura în care este necesar în temeiul actelor cu putere de lege și dispozițiilor administrative naționale, ANS sau orice altă autoritate de securitate competentă este înștiințată de Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă, cu privire la contractele sau subcontractele care conțin informații clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED".

35. Pentru contractele atribuite de Parlamentul European care conțin informații clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" nu se solicită un CSI sau un CSP pentru contractanți sau subcontractanți și personalul acestora.

36. Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă, analizează răspunsurile la invitațiile de participare la procedurile de ofertare pentru contractele care necesită accesul la informații clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED", fără a aduce atingere niciunei cerințe referitoare la CSI sau la CSP care poate exista în temeiul actelor cu putere de lege și dispozițiilor administrative naționale.

37. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească contractantul pentru a putea subcontracta sunt menționate în procedura de ofertare și în contract.

38. Dacă un contract implică manipularea de informații clasificate la nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED" în sisteme de comunicații și informații operate de contractant, Parlamentul European, în calitate de autoritate contractantă, se asigură că atât contractul, cât și eventualele subcontracte îndeplinesc cerințele tehnice și administrative necesare în ceea ce privește acreditarea sistemelor de comunicații și informații, proporțional cu riscurile evaluate, ținând seama de toți factorii relevanți. Nivelul de acreditare a acestor sisteme de comunicații și informații este convenit între autoritatea contractantă și ANS relevantă.

NOTIFICAREA DE SECURITATE 6

ÎNCĂLCĂRI ALE SECURITĂȚII, PIERDEREA SAU COMPROMITEREA UNOR INFORMAȚII CONFIDENȚIALE

1. Constituie o încălcare a securității un act sau o omisiune care contravine prezentei decizii și care poate pune în pericol sau compromite informații confidențiale.

2. Compromiterea informațiilor confidențiale survine în cazul în care informațiile în cauză ajung, integral sau parțial, în posesia unor persoane neautorizate, adică persoane care nu dețin certificatul de securitate corespunzător și pentru care cunoașterea informațiilor respective nu este necesară, sau în cazul în care există posibilitatea ca un astfel de lucru să se fi întâmplat.

3. Informațiile confidențiale pot fi compromise din neatenție, neglijență sau indiscreție, precum și ca urmare a activităților unor servicii care vizează Uniunea sau ale unor organizații subversive.

4. Atunci când descoperă o încălcare a securității ori pierderea sau compromiterea unor informații confidențiale, suspectată sau dovedită, sau este informat despre o astfel de situație, Secretarul General:

(a) stabilește situația de fapt;

(b) evaluează și reduce la minimum daunele produse;

(c) ia măsuri pentru a preveni repetarea acestei situații;

(d) notifică autoritatea competentă a părții terțe sau a statului membru care s-a aflat la originea informației sau care a transmis-o.

În cazul în care este vizat un deputat în Parlamentul European, Secretarul General acționează în colaborare cu Președintele Parlamentului European.

Atunci când informațiile se primesc de la alte instituții ale Uniunii, Secretarul General acționează în conformitate cu măsurile de securitate adecvate pentru informațiile clasificate și dispozițiile prevăzute în Acordul-cadru cu Comisia sau în Acordul interinstituțional cu Consiliul.

5. Toate persoanele care trebuie să gestioneze informații confidențiale sunt informate în detaliu cu privire la procedurile de securitate, pericolele prezentate de conversațiile indiscrete și relațiile lor cu media și, dacă este cazul, semnează o declarație prin care se angajează să nu dezvăluie conținutul informațiilor confidențiale unor terți, să respecte obligațiile de protejarea a informațiilor clasificate și prin care confirmă că au cunoștință de consecințele nerespectării acestor obligații. Accesul la informații clasificate sau utilizarea lor de către o persoană care nu a fost informată și nu a semnat declarația aferentă este considerată o încălcare a securității.

6. Deputații în Parlamentul European, funcționari Parlamentului European, și orice alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice sau orice contractanți anunță de îndată Secretarul General cu privire la orice încălcare de securitate, pierderea sau compromiterea unor informații confidențiale despre care ar putea avea cunoștință.

7. Orice persoană responsabilă de compromiterea unor informații clasificate este pasibilă de sancțiuni disciplinare conform regulamentelor și reglementărilor în vigoare. Aceasta nu aduce atingere acțiunilor în justiție, care pot fi inițiate în conformitate cu legislația aplicabilă.

8. Fără a aduce atingere altor acțiuni în justiție, încălcările comise de funcționari ai Parlamentului European și de alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice determină aplicarea procedurilor și a sancțiunilor prevăzute de Titlul VI din Statutul funcționarilor.

9. Fără a aduce atingere altor acțiuni în justiție, încălcările comise de deputați în Parlamentul European sunt tratate în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și articolele 152, 153 și 154 din Regulamentul de procedură al Parlamentului.

1.3.1.

PROCEDURA DE AUTORIZARE A ÎNTOCMIRII RAPOARTELOR DIN PROPRIE INIȚIATIVĂ

DECIZIA CONFERINȚEI PREȘEDINȚILOR

DIN 12 DECEMBRIE 2002[1]

CONFERINȚA PREȘEDINȚILOR,

având în vedere articolele 27, 29, 132, 133, 37, 46, 49, 51, 52, 54, articolul 216 alineatul (2) și articolul 220 alineatul (1) din Regulamentul de procedură,

DECIDE

Articolul 1
Dispoziții generale

Domeniul de aplicare

1. Prezenta decizie se aplică următoarelor categorii de rapoarte din proprie inițiativă:

(a) rapoarte din proprie inițiativă cu caracter legislativ, întocmite în temeiul articolului 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 46 din Regulamentul de procedură;

(b) rapoarte strategice, întocmite pe baza unor inițiative fără caracter legislativ strategice și prioritare incluse în programul de lucru al Comisiei;

(c) rapoarte din proprie inițiativă fără caracter legislativ care nu sunt întocmite pe baza unui document provenind de la o altă instituție sau un alt organ al Uniunii Europene, sau care sunt întocmite pe baza unui document transmis Parlamentului spre informare, fără a se aduce atingere articolului 2 alineatul (3);

[1] Această decizie a fost modificată prin Decizia Conferinței președinților din 26 iunie 2003 și a fost consolidată la 3 mai 2004. Ea a fost din nou modificată ca urmare a deciziilor adoptate în plen la 15 iunie 2006 și la 13 noiembrie 2007 și prin deciziile Conferinței președinților din 14 februarie 2008, 15 Decembrie 2011, 6 martie 2014 și 7 aprilie 2016, prin modificarea tehnică din 15 iulie 2016 și prin decizia Conferinței președinților din 3 aprilie 2019.

(d) rapoarte de activitate și de monitorizare anuale, menționate în anexa 1[2];[3]

(e) rapoarte de punere în aplicare referitoare la transpunerea în legislația națională, punerea în aplicare și asigurarea respectării tratatelor și celorlalte acte legislative ale Uniunii, a instrumentelor legislative fără caracter obligatoriu și a acordurilor internaționale în vigoare sau care se aplică cu titlu provizoriu[4].

Cota

2. În cursul primei jumătăți a legislaturii parlamentare, fiecare comisie parlamentară poate elabora simultan până la șase rapoarte din proprie inițiativă. Pentru comisiile cu subcomisii, la cota respectivă se adaugă alte trei rapoarte pentru fiecare subcomisie. Rapoartele suplimentare în cauză se întocmesc de către subcomisii.

   În cursul celei de-a doua jumătăți a unei legislaturi parlamentare, fiecare comisie parlamentară poate elabora simultan până la trei rapoarte din proprie inițiativă. Pentru comisiile cu subcomisii, la cota respectivă se adaugă alte două rapoarte pentru fiecare subcomisie. Rapoartele suplimentare în cauză se întocmesc de către subcomisii.

   Plafoanele în cauză nu se aplică în cazul:

   – rapoartelor din proprie inițiativă cu caracter legislativ;

   – rapoartelor de punere în aplicare; (fiecare comisie poate întocmi oricând un astfel de raport).

Perioada minimă înainte de adoptare

3. Comisia parlamentară care solicită o autorizare nu poate adopta raportul în cauză în termen de mai puțin de trei luni de la data autorizării sau, în caz de notificare, de la data reuniunii Conferinței președinților de comisie în cursul căreia a fost notificat raportul.

Articolul 2
Condiții de autorizare

1. Raportul propus nu trebuie să trateze subiecte care să implice în principal activități de analiză și de cercetare, care pot fi realizate prin alte mijloace, cum ar fi studiile.

2. Raportul propus nu trebuie să trateze subiecte care au făcut deja obiectul unui raport adoptat în ședință plenară în ultimele 12 luni, cu excepția cazului în care acest lucru este

---

[2] Comisiile parlamentare care intenționează să elaboreze rapoarte de activitate și de monitorizare anuale în temeiul articolului 132 alineatul (1) din Regulamentul de procedură sau în temeiul altor dispoziții juridice (menționate în anexa 2) informează în prealabil Conferința președinților de comisie, indicând, în special, temeiul juridic pertinent ce decurge din tratate și din alte dispoziții juridice, inclusiv Regulamentul de procedură. Conferința președinților de comisie le notifică apoi Conferinței președinților. Aceste rapoarte se autorizează în mod automat și nu fac obiectul cotei menționate la articolul 1 alineatul (2).

[3] În decizia sa din 7 aprilie 2011, Conferința președinților a stabilit că rapoartele din proprie inițiativă întocmite pe baza rapoartelor de activitate și de monitorizare anuale menționate în anexele 1 și 2 la prezenta decizie trebuie considerate drept rapoarte strategice în sensul articolului 52 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

[4] A se vedea anexa 3 la prezenta decizie.

justificat, în mod excepțional, de informații suplimentare.

3. În ceea ce privește rapoartele care trebuie întocmite pe baza unui document transmis Parlamentului spre informare, se aplică următoarele condiții:

   – documentul de bază trebuie să fie un document oficial emis de o instituție sau de un organ al Uniunii Europene și trebuie

      (a) să fi fost transmis în mod oficial Parlamentului European spre consultare sau informare, sau
      (b) să fi fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în vederea consultărilor cu părțile interesate, sau
      (c) să fi fost prezentat în mod oficial Consiliului European;

   – documentul trebuie să fi fost transmis în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene; și

   – cererea de autorizare trebuie prezentată în termen de patru luni de la data la care documentul respectiv a fost transmis Parlamentului sau de la data la care acesta a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3
Procedură

Autorizarea automată

1. Autorizarea se acordă în mod automat după notificarea cererii Conferinței președinților de comisie pentru:

   – rapoartele de punere în aplicare;

   – rapoartele de activitate și de monitorizare anuale, menționate în anexa 1.

Rolul Conferinței președinților de comisie

2. Cererile de autorizare, motivate corespunzător, se adresează Conferinței președinților de comisie, care verifică dacă au fost respectate criteriile menționate la articolele 1 și 2, precum și cota stabilită la articolul 1. Toate cererile de acest tip trebuie să specifice tipul raportului și titlul exact al acestuia și, dacă este cazul, să indice documentul (documentele) de bază.

3. Conferința președinților de comisie acordă autorizații de întocmire a rapoartelor strategice după soluționarea eventualelor conflicte de competență. La cererea expresă a unui grup politic, Conferința președinților poate să revoce astfel de autorizații în termen de patru săptămâni de activitate parlamentară.

4. Conferința președinților de comisie transmite Conferinței președinților cererile de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă cu caracter legislativ și a rapoartelor din proprie inițiativă fără caracter legislativ care au fost considerate conforme cu criteriile și cota alocată. Conferința președinților de comisie notifică în același timp Conferinței președinților toate rapoartele de activitate și de monitorizare anuale menționate în anexele 1 și 2, rapoartele de punere în aplicare și rapoartele strategice care au fost autorizate.

Autorizarea de către Conferința președinților și soluționarea conflictelor de competență

5. Conferința președinților adoptă o decizie în privința cererilor de autorizare a întocmirii unor rapoarte din proprie inițiativă cu caracter legislativ și a unor rapoarte din proprie inițiativă fără caracter legislativ în termen de patru săptămâni de activitate parlamentară de la data transmiterii acestora de către Conferința președinților de comisie, cu excepția cazului în care acest termen este prelungit, în mod excepțional, printr-o decizie a Conferinței președinților.

6. În cazul în care unei comisii îi este contestată competența de a întocmi un raport, Conferința președinților hotărăște într-un termen de șase săptămâni de activitate parlamentară în temeiul recomandării Conferinței președinților de comisie sau, în lipsa unei astfel de recomandări, a președintelui acesteia. În cazul în care Conferința președinților nu a luat nicio decizie în termenul stabilit, recomandarea este considerată ca fiind aprobată.

Articolul 4
Aplicarea articolului 54 din Regulamentul de procedură – procedura comisiilor asociate

1. Cererile de aplicare a articolului 54 din Regulamentul de procedură sunt prezentate cel târziu în ziua de luni de dinaintea reuniunii lunare a Conferinței președinților de comisie în cursul căreia se analizează cererile de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă.

2. Conferința președinților de comisie examinează cererile de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă și cererile de aplicare a articolului 54 în cursul reuniunii sale lunare.

3. În cazul în care comisiile interesate nu ajung la un acord privind cererea de aplicare a articolului 54, Conferința președinților hotărăște în termen de șase săptămâni de activitate parlamentară, pe baza unei recomandări a Conferinței președinților de comisie sau, în lipsa unei astfel de recomandări, a președintelui acesteia. În cazul în care Conferința președinților nu a luat nicio decizie în termenul stabilit, recomandarea este considerată ca fiind aprobată.

Articolul 5
Dispoziții finale

1. La sfârșitul legislaturii, cererile de autorizare a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă trebuie să fie depuse cel târziu în luna iulie a anului dinaintea alegerilor. După acest termen, se autorizează doar cererile excepționale, justificate corespunzător.

2. Conferința președinților de comisie prezintă Conferinței președinților, la fiecare doi ani și jumătate, un raport privind stadiul rapoartelor din proprie inițiativă.

3. Prezenta decizie intră în vigoare la 12 decembrie 2002. Aceasta anulează și înlocuiește următoarele decizii:

   – Decizia Conferinței președinților din 9 decembrie 1999 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă în sensul articolului 52 din Regulamentul de procedură și deciziile Conferinței președinților din 15 februarie și din 17 mai 2001 de actualizare a anexei la respectiva decizie;

   – Decizia Conferinței președinților din 15 iunie 2000 privind procedura de autorizare a

întocmirii de rapoarte elaborate pe baza documentelor transmise Parlamentului European spre informare de către alte instituții sau organisme ale Uniunii Europene.

Anexa 1

Rapoartele de activitate și de monitorizare anuale care fac obiectul autorizării automate și sunt supuse cotei de rapoarte care pot fi întocmite simultan [în temeiul articolului 1 alineatul (2) și al articolului 3 din decizie]

COMISIA	**TITLU**
Comisia pentru afaceri externe	Raportul anual al Consiliului [*numărul de ordine*] întocmit în conformitate cu punctul 8 din partea dispozitivă a Codului de conduită al Uniunii Europene privind exportul de armament
Comisia pentru dezvoltare	Lucrările Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru bugete/Comisia pentru afaceri economice și monetare – din doi în doi ani, potrivit procedurii comisiilor asociate conform articolului 54 din Regulamentul de procedură	Activitățile financiare ale Băncii Europene de Investiții – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru control bugetar	Controlul activităților financiare ale Băncii Europene de Investiții – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru afaceri economice și monetare	Banca Centrală Europeană – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru afaceri economice și monetare	Politica din domeniul concurenței – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor	Guvernarea pieței unice în cadrul semestrului european – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor	Protecția consumatorilor – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor	Serviciile și bunurile pe piața unică – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru dezvoltare regională	Raportul [*numărul de ordine*] privind coeziunea economică și socială
Comisia pentru afaceri juridice	Monitorizarea aplicării legislației Uniunii Europene – raportul anual [*numărul de ordine*] pe [*anul*]
Comisia pentru afaceri juridice	Adecvarea reglementărilor la nivelul Uniunii Europene, precum și subsidiaritatea și proporționalitatea – raportul [*numărul de ordine*] pentru anul [*anul*] privind o mai bună legiferare
Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne	Situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen	Egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen	Integrarea dimensiunii de gen în Parlamentul European – raportul anual pe [*anul*]

Anexa 2

Rapoartele de activitate și de monitorizare anuale care fac obiectul autorizării automate și care conțin o trimitere specifică la Regulamentul de procedură (care nu sunt supuse cotei privind rapoartele care pot fi întocmite simultan)

COMISIA	TITLU
Comisia pentru afaceri externe	Țările candidate – raportul anual privind progresele înregistrate pe [*anul*]
Comisia pentru afaceri externe	Punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru afaceri externe (Subcomisia pentru securitate și apărare)	Punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru afaceri externe (Subcomisia pentru drepturile omului)	Drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru comerț internațional	Punerea în aplicare a politicii comerciale comune – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru control bugetar	Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudelor – raportul anual pe [*2010*]
Comisia pentru afaceri economice și monetare	Uniunea bancară – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru afaceri economice și monetare	Raportul privind fiscalitatea în [*anul*]
Comisia pentru industrie, cercetare și energie	Situația uniunii energetice – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne	Accesul public la documentele Parlamentului – raportul anual pe [*anul*]
Comisia pentru afaceri constituționale	Partidele politice europene – raport pe [*anul*]
Comisia pentru petiții	Deliberările Comisiei pentru petiții în [*anul*]
Comisia pentru petiții	Activitățile Ombudsmanului European – raportul anual pe [*anul*]

Anexa 3

Rapoartele de punere în aplicare

1. Rapoartele de punere în aplicare se întocmesc pentru a informa Parlamentul despre punerea în aplicare a unui act legislativ al Uniunii sau a unui alt instrument menționat la articolul 1 alineatul (1) litera (e), astfel încât plenul să poată trage o concluzie și să poată face recomandări de acțiuni concrete de întreprins. Astfel, ele conțin două părți:

   – o expunere de motive, în care raportorul/raportoarea descrie faptele și își prezintă constatările despre punerea în aplicare;

   – o propunere de rezoluție care cuprinde principalele concluzii și recomandări concrete de acțiuni de întreprins.

   În conformitate cu articolul 52a alineatul (2) din Regulamentul de procedură, expunerea de motive se redactează sub responsabilitatea raportorului și nu se supune la vot. Atunci când se pare că nu există un consens sau o largă majoritate asupra conținutului sau a sferei declarației, președintele poate consulta comisia.

2. Atunci când intenționează să întocmească un raport de punere în aplicare, comisia ține seama de disponibilitatea unor informații factuale fiabile în legătură cu situația punerii în aplicare a legislației relevante.

3. Comisia organizează alocarea rapoartelor de punere în aplicare astfel încât să nu aducă atingere alocării altor rapoarte cu sau fără caracter legislativ.

4. Un raport de punere în aplicare se votează în comisie în termen de 12 luni de la data notificării în cadrul Conferinței președinților de comisie. Termenul poate fi prelungit de coordonatori, pe baza unei cereri justificate a raportorului.

5. Raportorul este asistat de o echipă administrativă de proiect, coordonată de un administrator coordonator. Raportorul implică raportorii din umbră în toate etapele raportului.

6. Raportorul are la dispoziție toate mijloacele necesare în ceea ce privește cunoștințele de specialitate disponibile, atât în interiorul, cât și în exteriorul Parlamentului și, în special:

   – are dreptul de a solicita organizarea a cel puțin unei audieri în cadrul comisiei și să propună participanții coordonatorilor, care iau decizia finală;

   – beneficiază de sprijin analitic din partea departamentelor de specialitate din Parlament și a Unității de evaluare a impactului ex post din Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară (în special evaluarea punerii în aplicare la nivel european);

   – are dreptul să solicite organizarea deplasărilor de informare care se impun, cu respectarea articolului 25 alineatul (9) din Regulamentul de procedură;

   – primește autorizația sau mandatul să contacteze, în numele comisiei sale, parlamentele naționale, Curtea de Conturi, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, precum și orice alt organism relevant, pentru a primi informații factuale;

– primește o scrisoare de acreditare din partea Președintelui prin care este autorizat să îi solicite Comisiei să îi pună la dispoziție toate informațiile relevante cu privire la punerea în aplicare a legislației Uniunii și a altor instrumente menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (e).

Toate aceste elemente sunt definite și organizate de raportor într-un „proiect” și prezentate coordonatorilor sau comisiei spre aprobare.

7. Raportorul informează periodic comisia cu privire la evoluția activităților sale de informare.

02011R0211 — RO — 08.10.2018 — 005.001 — 1

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B REGULAMENTUL (UE) NR. 211/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 16 februarie 2011

privind inițiativa cetățenească

(JO L 65, 11.3.2011, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul delegat (UE) nr. 268/2012 al Comisiei din 25 ianuarie 2012	L 89	1	27.3.2012
►M2	Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013	L 158	1	10.6.2013
►M3	Regulamentul delegat (UE) nr. 887/2013 al Comisiei din 11 iulie 2013	L 247	11	18.9.2013
►M4	Regulamentul delegat (UE) nr. 531/2014 al Comisiei din 12 martie 2014	L 148	52	20.5.2014
►M5	Regulamentul delegat (UE) 2015/1070 al Comisiei din 31 martie 2015	L 178	1	8.7.2015
►M6	Regulamentul delegat (UE) 2018/1239 al Comisiei din 9 iulie 2018	L 234	1	18.9.2018

rectificat prin:

►C1 Rectificare, JO L 94, 30.3.2012, p. 49 (211/2011)
►C2 Rectificare, JO L 354, 11.12.2014, p. 90 (887/2013)
►C3 Rectificare, JO L 185, 14.7.2015, p. 31 (2015/1070)

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 211/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 16 februarie 2011

privind inițiativa cetățenească

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește procedurile și condițiile necesare pentru o inițiativă cetățenească, astfel cum se prevede la articolul 11 din TUE și la articolul 24 din TFUE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „inițiativa cetățenească” înseamnă o inițiativă prezentată Comisiei în conformitate cu prezentul regulament, prin care Comisia este invitată să prezinte, în limitele atribuțiilor sale, orice propunere corespunzătoare privind chestiuni pentru care cetățenii consideră că este necesar un act juridic al Uniunii în vederea punerii în aplicare a tratatelor, care a fost susținută de cel puțin un milion de semnatari eligibili provenind din cel puțin un sfert din toate statele membre;

2. „semnatari” înseamnă cetățeni ai Uniunii care au sprijinit o anumită inițiativă cetățenească prin completarea unui formular de declarație de susținere a inițiativei respective;

3. „organizatori” înseamnă persoanele fizice care formează un comitet al cetățenilor responsabil de pregătirea unei inițiative cetățenești și de prezentarea acesteia Comisiei.

Articolul 3

Cerințe privind organizatorii și semnatarii

(1) Organizatorii sunt cetățeni ai Uniunii ce au împlinit vârsta care le conferă drept de vot în alegerile pentru Parlamentul European.

(2) Organizatorii constituie un comitet al cetățenilor compus din cel puțin șapte persoane care își au reședința în cel puțin șapte state membre diferite.

Organizatorii desemnează un reprezentant și un supleant (denumiți în continuare „persoanele de contact”), care asigură legătura între comitetul cetățenilor și instituțiile Uniunii pe parcursul procedurii și care sunt împuterniciți să se exprime și să acționeze în numele comitetului cetățenilor.

Organizatorii care sunt membri ai Parlamentului European nu sunt socotiți în scopul atingerii numărului minim necesar pentru a forma un comitet al cetățenilor.

În scopul înregistrării unei propuneri de inițiativă cetățenească, în conformitate cu articolul 4, Comisia examinează numai informațiile referitoare la cei șapte membri ai comitetului cetățenilor care sunt necesari pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și la prezentul alineat.

▼B

(3) Comisia poate solicita organizatorilor să furnizeze dovezi corespunzătoare cu privire la îndeplinirea cerințelor prevăzute la alineatele (1) și (2).

(4) Pentru a fi eligibili să susțină o inițiativă cetățenească, semnatarii trebuie să fie cetățeni ai Uniunii și să fi împlinit vârsta care le conferă dreptul de vot în alegerile pentru Parlamentul European.

Articolul 4

Înregistrarea unei propuneri de inițiativă cetățenească

(1) Înainte de a începe colectarea declarațiilor de susținere de la semnatarii unei propuneri de inițiativă cetățenească, organizatorii trebuie să înregistreze propunerea în registrul Comisiei, furnizând informațiile stabilite în anexa II, în special în ceea ce privește obiectul și obiectivele propunerii de inițiativă cetățenească.

Informațiile respective sunt furnizate în una dintre limbile oficiale ale Uniunii, într-un registru online pus la dispoziție de Comisie în acest scop (denumit în continuare „registrul”).

Organizatorii furnizează, pentru registru și, atunci când este cazul, pe pagina lor de internet, informații actualizate periodic cu privire la sursele de susținere și de finanțare a propunerii de inițiativă cetățenească.

După ce înregistrarea este confirmată în conformitate cu alineatul (2), organizatorii pot prezenta propunerea de inițiativă cetățenească în alte limbi oficiale ale Uniunii, pentru a fi inclusă în registru. Traducerea în alte limbi oficiale ale Uniunii a propunerii de inițiativă cetățenească intră în responsabilitatea organizatorilor.

Comisia stabilește un punct de contact care să ofere informații și asistență.

(2) În termen de două luni de la primirea informațiilor menționate în anexa II, Comisia înregistrează propunerea de inițiativă cetățenească cu un număr de înregistrare unic și trimite o confirmare organizatorilor, cu condiția să fie îndeplinite următoarele cerințe:

(a) comitetul cetățenilor a fost constituit și au fost desemnate persoanele de contact în conformitate cu articolul 3 alineatul (2);

(b) propunerea de inițiativă cetățenească nu se află vădit în afara sferei de competență a Comisiei în ceea ce privește prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în scopul punerii în aplicare a tratatelor;

(c) propunerea de inițiativă cetățenească nu este vădit abuzivă, neserioasă sau vexatorie; și

(d) propunerea de inițiativă cetățenească nu contravine vădit valorilor Uniunii, prevăzute la articolul 2 din TUE.

(3) Comisia refuză înregistrarea dacă nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (2).

▼B

În cazul în care refuză înregistrarea unei propuneri de inițiativă cetățenească, Comisia informează organizatorii cu privire la motivele refuzului și la toate căile de atac judiciare și extrajudiciare pe care le au la dispoziție aceștia.

(4) O propunere de inițiativă cetățenească ce a fost înregistrată se publică în registru. Fără a aduce atingere drepturilor pe care le au în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001, persoanele vizate au dreptul de a cere ștergerea datelor lor cu caracter personal din registru după expirarea unui termen de doi ani de la data înregistrării unei propuneri de inițiativă cetățenească.

(5) În orice moment înaintea prezentării declarațiilor de susținere în conformitate cu articolul 8, organizatorii pot retrage o propunere de inițiativă cetățenească ce a fost înregistrată. În acest caz, se introduce în registru o mențiune în acest sens.

Articolul 5

Proceduri și condiții pentru colectarea declarațiilor de susținere

(1) Organizatorii sunt responsabili pentru colectarea de la semnatari a declarațiilor de susținere a unei propuneri de inițiativă cetățenească, ce a fost înregistrată în conformitate cu articolul 4.

Doar formularele care sunt conforme cu modelele prezentate în anexa III și care sunt în una dintre versiunile lingvistice incluse în registru pentru propunerea de inițiativă cetățenească în cauză pot fi utilizate pentru colectarea declarațiilor de susținere. Organizatorii completează formularele potrivit indicațiilor prezentate în anexa III înainte de a începe să colecteze declarațiile de susținere de la semnatari. Informațiile prezentate în formulare trebuie să corespundă informațiilor menționate în registru.

(2) Organizatorii pot colecta declarații de susținere pe suport de hârtie sau în format electronic. Atunci când declarațiile de susținere sunt colectate online, se aplică articolul 6.

În scopul prezentului regulament, declarațiile de susținere care sunt semnate electronic utilizându-se o semnătură electronică avansată, în sensul Directivei 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice ([1]), sunt tratate în același mod ca declarațiile de susținere pe suport de hârtie.

(3) Semnatarii trebuie să completeze formularele de declarații de susținere puse la dispoziție de către organizatori. Aceștia indică numai datele cu caracter personal care sunt necesare pentru verificarea de către statele membre, astfel cum se prevede în anexa III.

Semnatarii pot susține numai o singură dată o anumită propunere de inițiativă cetățenească.

(4) Statele membre transmit Comisiei orice modificări referitoare la informațiile prevăzute în anexa III. Ținând seama de aceste modificări, Comisia poate adopta modificări la anexa III prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 17 și sub rezerva respectării condițiilor de la articolele 18 și 19.

([1]) JO L 13, 19.1.2000, p. 12.

▼B

(5) Toate declarațiile de susținere se colectează după data de înregistrare a propunerii de inițiativă cetățenească și în termen de cel mult 12 luni.

După acest termen, în registru se indică faptul că perioada a expirat și, dacă este cazul, faptul că nu a fost colectat numărul necesar de declarații de susținere.

Articolul 6

Sisteme de colectare online

(1) Atunci când declarațiile de susținere sunt colectate online, datele obținute prin sistemul de colectare online se stochează pe teritoriul unui stat membru.

Sistemul de colectare online se certifică, în conformitate cu alineatul (3), în statul membru în care vor fi stocate datele obținute prin sistemul de colectare online. Organizatorii pot utiliza un singur sistem de colectare online în scopul colectării declarațiilor de susținere în mai multe sau în toate statele membre.

Modelele de declarație de susținere pot fi adaptate în scopul colectării online.

(2) Organizatorii se asigură că sistemul de colectare online utilizat în scopul colectării declarațiilor de susținere respectă dispozițiile prevăzute la alineatul (4).

Înainte de a începe să colecteze declarațiile de susținere, organizatorii îi solicită autorității competente din statul membru relevant să certifice faptul că sistemul de colectare online utilizat în scopul respectiv respectă dispozițiile alineatului (4).

Organizatorii pot începe colectarea declarațiilor de susținere prin intermediul sistemului de colectare online numai după obținerea certificatului menționat la alineatul (3). Organizatorii pun la dispoziția publicului o copie a respectivului certificat pe pagina de internet utilizată pentru sistemul de colectare online.

Până la 1 ianuarie 2012, Comisia dezvoltă și întreține un program cu sursă deschisă care să conțină elementele tehnice și de securitate relevante în vederea respectării dispozițiilor prezentului regulament privind sistemele de colectare online. Programul în cauză este pus la dispoziție gratuit.

(3) Atunci când sistemul de colectare online este conform cu dispozițiile alineatului (4), autoritatea competentă relevantă eliberează, în termen de o lună, un certificat în acest sens conform cu modelul prezentat în anexa IV.

Statele membre recunosc certificatele eliberate de autoritățile competente din alte state membre.

(4) Sistemele de colectare online trebuie să dispună de elementele tehnice și de securitate adecvate pentru a asigura faptul că:

(a) numai persoanele fizice pot depune un formular de declarație de susținere online;

▼B

(b) datele furnizate online sunt colectate și stocate în siguranță pentru a se asigura, printre altele, că acestea nu pot fi modificate sau utilizate în orice alt scop decât cel indicat, și anume susținerea unei anumite inițiative cetățenești, și pentru a proteja datele cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, pierderii accidentale, modificării, divulgării neautorizate sau accesului neautorizat;

(c) sistemul poate genera formulare de declarații de susținere într-o formă care să respecte modelele prevăzute în anexa III, pentru a permite verificarea de către statele membre în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).

(5) Până la 1 ianuarie 2012, Comisia adoptă specificațiile tehnice de punere în aplicare a alineatului (4), în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 20 alineatul (2).

Articolul 7

Numărul minim de semnatari pentru fiecare stat membru

(1) Semnatarii unei inițiative cetățenești trebuie să provină din cel puțin un sfert din statele membre.

(2) În cel puțin un sfert din statele membre, semnatarii trebuie să reprezinte cel puțin numărul minim de cetățeni prevăzut în anexa I în momentul înregistrării propunerii de inițiativă cetățenească. Aceste numere minime corespund numărului membrilor Parlamentului European aleși în fiecare stat membru, înmulțit cu 750.

(3) Comisia adoptă, prin acte delegate, în conformitate cu articolul 17 și cu respectarea condițiilor prevăzute la articolele 18 și 19, modificările corespunzătoare ale anexei I pentru a reflecta eventuale modificări intervenite în componența Parlamentului European.

(4) Se consideră că semnatarii provin din statul membru responsabil cu verificarea declarațiilor de susținere ale acestora, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf.

Articolul 8

Verificarea și certificarea de către statele membre a declarațiilor de susținere

(1) După colectarea de la semnatari a declarațiilor de susținere necesare, în conformitate cu articolele 5 și 7, organizatorii prezintă declarațiile de susținere, pe suport de hârtie sau în format electronic, autorităților competente relevante menționate la articolul 15 spre verificare și certificare. În acest scop, organizatorii utilizează formularul prezentat în anexa V și separă declarațiile de susținere colectate pe suport de hârtie, cele semnate electronic utilizând o semnătură electronică avansată și cele colectate prin intermediul unui sistem de colectare online.

Organizatorii prezintă declarațiile de susținere statului membru relevant, după cum urmează:

(a) statului membru de reședință sau de cetățenie al semnatarului, astfel cum se precizează în anexa III partea C punctul 1; sau

▼B

(b) statului membru care a emis numărul de identificare personal sau documentul de identificare personal indicat în declarația de susținere, astfel cum se precizează în anexa III partea C punctul 2.

(2) În termen de cel mult trei luni de la primirea cererii, autoritățile competente verifică declarațiile de susținere depuse prin efectuarea unor controale corespunzătoare, în conformitate cu dreptul și practicile interne, după caz. Pe această bază, autoritățile respective eliberează organizatorilor un certificat conform cu modelul prezentat în anexa VI, care certifică numărul de declarații de susținere valabile pentru statul membru respectiv.

Nu se solicită autentificarea semnăturilor în scopul verificării declarațiilor de susținere.

(3) Certificatul prevăzut la alineatul (2) se eliberează gratuit.

Articolul 9

Prezentarea unei inițiative cetățenești în atenția Comisiei

După obținerea certificatelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și sub rezerva respectării tuturor procedurilor și condițiilor relevante prevăzute în prezentul regulament, organizatorii pot prezenta Comisiei inițiativa cetățenească, însoțită de informații cu privire la toate formele de sprijin și de finanțare primite pentru inițiativa în cauză. Aceste informații se publică în registru.

Cuantumul sprijinului și finanțării primite din orice surse, dincolo de care trebuie furnizate informații, este identic cu cel stabilit în Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european ([1]).

În scopul prezentului articol, organizatorii utilizează formularul prezentat în anexa VII și depun formularul completat, însoțit de copii, pe suport de hârtie sau în format electronic, ale certificatelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2).

Articolul 10

Procedura de examinare a unei inițiative cetățenești de către Comisie

(1) La primirea unei inițiative cetățenești în conformitate cu articolul 9, Comisia:

(a) publică fără întârziere inițiativa cetățenească în registru;

(b) primește organizatorii la un nivel adecvat pentru a le permite să explice în detaliu chestiunile ridicate de inițiativa cetățenească;

(c) în termen de trei luni, își prezintă într-o comunicare concluziile juridice și politice privind inițiativa cetățenească, acțiunile pe care intenționează să le întreprindă, dacă este cazul, și motivele acțiunilor sau ale refuzului de a acționa.

([1]) JO L 297, 15.11.2003, p. 1.

▼B

(2) Comunicarea la care se face referire la alineatul (1) litera (c) se notifică organizatorilor, precum și Parlamentului European și Consiliului și se face publică.

Articolul 11

Audiere publică

Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (b), organizatorilor li se acordă posibilitatea, în termenul stabilit la articolul 10 alineatul (1) litera (c), să prezinte inițiativa cetățenească în cadrul unei audieri publice. Comisia și Parlamentul European se asigură că audierea se organizează la Parlamentul European, dacă este cazul împreună cu alte instituții și organisme ale Uniunii care doresc să participe, precum și că reprezentarea Comisiei este realizată la nivelul corespunzător.

Articolul 12

Protecția datelor cu caracter personal

(1) În prelucrarea datelor cu caracter personal în conformitate cu prezentul regulament, organizatorii unei inițiative cetățenești și autoritățile competente din statele membre se conformează dispozițiilor Directivei 95/46/CE și dispozițiilor naționale adoptate în temeiul acesteia.

(2) În vederea prelucrării datelor cu caracter personal, organizatorii unei inițiative cetățenești și, respectiv, autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) sunt considerați operatori de date în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE.

(3) Organizatorii se asigură că datele cu caracter personal colectate pentru o anumită inițiativă cetățenească nu sunt utilizate în alte scopuri decât cel indicat, de susținere a inițiativei respective, și distrug toate declarațiile de susținere primite în favoarea inițiativei în cauză și orice copie a acestora în termen de cel mult o lună de la prezentarea inițiativei respective Comisiei în conformitate cu articolul 9 sau în termen de 18 luni de la data de înregistrare a propunerii de inițiativă cetățenească, reținându-se termenul cel mai scurt.

(4) Autoritatea competentă utilizează datele cu caracter personal pe care le primește pentru o anumită inițiativă cetățenească numai în scopul verificării declarațiilor de susținere în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) și distruge toate declarațiile de susținere și copiile acestora în termen de cel mult o lună de la eliberarea certificatului la care se face referire la articolul respectiv.

(5) Declarațiile de susținere pentru o anumită inițiativă cetățenească și copiile acestora pot fi păstrate dincolo de termenele stabilite la alineatele (3) și (4) în cazul în care acest lucru este necesar pentru anumite proceduri juridice sau administrative referitoare la o propunere de inițiativă cetățenească. Organizatorii și autoritatea competentă distrug toate declarațiile de susținere și copiile acestora cel târziu în termen de o săptămână după data încheierii procedurilor în cauză prin hotărâre definitivă.

▼B

(6) Organizatorii pun în aplicare măsurile tehnice și organizatorice adecvate pentru protejarea datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, a pierderii accidentale, modificării, divulgării neautorizate sau accesului neautorizat, în special atunci când prelucrarea presupune transmiterea datelor într-o rețea, precum și împotriva oricărei alte forme de prelucrare ilegală.

Articolul 13

Răspundere

Organizatorii sunt răspunzători pentru orice prejudicii cauzate de ei în procesul de organizare a unei inițiative cetățenești, în conformitate cu legislația internă aplicabilă.

Articolul 14

Sancțiuni

(1) Statele membre se asigură că organizatorii sunt supuși unor sancțiuni corespunzătoare pentru încălcarea dispozițiilor prezentului regulament și, în special, pentru:

(a) declarații false date de organizatori;

(b) utilizarea frauduloasă a datelor.

(2) Sancțiunile menționate la alineatul (1) trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

Articolul 15

Autoritățile competente din statele membre

(1) În scopul punerii în aplicare a articolului 6 alineatul (3), statele membre desemnează autorități competente responsabile de eliberarea certificatelor menționate la articolul respectiv.

(2) În scopul punerii în aplicare a articolului 8 alineatul (2), fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă responsabilă de coordonarea procesului de verificare a declarațiilor de susținere și de eliberarea certificatelor menționate la articolul respectiv.

(3) Cel târziu la 1 martie 2012, statele membre transmit Comisiei denumirile și adresele autorităților competente.

(4) Comisia face publică lista autorităților competente.

Articolul 16

Modificarea anexelor

Comisia poate adopta, prin acte delegate în conformitate cu articolul 17 și sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la articolele 18 și 19, modificări ale anexelor la prezentul regulament în limita sferei de aplicare a dispozițiilor relevante din prezentul regulament.

Articolul 17

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 16 este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată.

▼B

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la articolele 18 și 19.

Articolul 18

Revocarea delegării de competențe

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 16 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe depune eforturi pentru informarea celeilalte instituții și a Comisiei într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive de revocare.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, specificată în textul acesteia. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea termenului menționat la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în dispozițiile acestuia.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat în termenul menționat la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele care au stat la baza acestora.

▼B

Articolul 20

Comitetul

(1) În scopul punerii în aplicare a articolului 6 alineatul (5), Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 21

Notificarea dispozițiilor naționale

Fiecare stat membru notifică Comisiei dispozițiile specifice pe care le adoptă în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament.

Comisia informează celelalte state membre cu privire la acestea.

Articolul 22

Revizuire

Până la 1 aprilie 2015 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.

Articolul 23

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu 1 aprilie 2012.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼M4

ANEXA I

NUMĂRUL MINIM DE SEMNATARI PENTRU FIECARE STAT MEMBRU

Belgia	15 750
Bulgaria	12 750
Republica Cehă	15 750
Danemarca	9 750
Germania	72 000
Estonia	4 500
Irlanda	8 250
Grecia	15 750
Spania	40 500
Franța	55 500
Croația	8 250
Italia	54 750
Cipru	4 500
Letonia	6 000
Lituania	8 250
Luxemburg	4 500
Ungaria	15 750
Malta	4 500
Țările de Jos	19 500
Austria	13 500
Polonia	38 250
Portugalia	15 750
România	24 000
Slovenia	6 000
Slovacia	9 750
Finlanda	9 750
Suedia	15 000
Regatul Unit	54 750

▼M3

ANEXA II

INFORMAȚIILE NECESARE PENTRU ÎNREGISTRAREA UNEI PROPUNERI DE INIȚIATIVĂ CETĂȚENEASCĂ

1. Titlul inițiativei cetățenești propuse, în cel mult 100 de caractere.
2. Obiectul inițiativei, în cel mult 200 de caractere.
3. O descriere a obiectivelor propunerii de inițiativă cetățenească pe baza căreia Comisia este invitată să acționeze, în cel mult 500 de caractere.
4. Dispozițiile tratatelor considerate relevante de către organizatori pentru acțiunea propusă.
5. Numele complete, adresele poștale, cetățeniile și datele de naștere ale celor șapte membri ai comitetului cetățenilor, precizând reprezentantul și supleantul său, precum și adresele de e-mail și numerele de telefon ale acestora ([1]).
6. Documente doveditoare privind numele complete, adresele poștale, cetățeniile și datele de naștere ale fiecăruia dintre cei șapte membri ai comitetului cetățenilor.
7. Toate sursele de sprijin și de finanțare ale propunerii de inițiativă cetățenească la momentul înregistrării ([3]).

   Organizatorii pot furniza, într-o anexă, informații mai detaliate privind obiectul, obiectivele și contextul propunerii de inițiativă cetățenească. De asemenea, organizatorii pot depune un proiect de act juridic, dacă doresc.

([1]) Declarație de confidențialitate: în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, persoanele vizate sunt informate că aceste date cu caracter personal sunt compilate de Comisie în scopul procedurii aferente propunerii de inițiativă cetățenească. În registrul online al Comisiei sunt puse la dispoziția publicului numai numele complete ale organizatorilor, adresele de e-mail ale persoanelor de contact și informațiile referitoare la sursele de sprijin și de finanțare. Persoanele vizate au dreptul să se opună publicării datelor lor cu caracter personal invocând motive imperioase și legitime referitoare la situația lor specifică, să solicite rectificarea acestor date în orice moment și eliminarea acestora din registrul online al Comisiei după expirarea termenului de doi ani de la data înregistrării propunerii de inițiativă cetățenească.

▼M5

ANEXA III

FORMULAR DE DECLARAȚIE DE SUSȚINERE – PARTEA A ([1])

(pentru statele membre în care nu este necesar să se prezinte un număr de identificare personal/numărul unui document de identificare personal)

Toate rubricile acestui formular sunt obligatorii, cu excepția cazului în care se specifică altfel.

►(1) SE COMPLETEAZĂ, ÎN PREALABIL, DE CĂTRE ORGANIZATORI ◄

1. Toți semnatarii din prezentul formular au: Vă rugăm să bifați pentru fiecare listă un singur stat membru.

reședința în:			IE	UK
reședința sau cetățenia:	EE	NL	SK	FI
reședința sau cetățenia (în cazul cetățenilor cu reședința în altă țară, numai dacă și-au informat autoritățile naționale cu privire la locul lor de reședință):	BE	DK	DE	LU

2. Numărul de înregistrare atribuit de Comisia Europeană: 3. Data înregistrării:

4. Adresa de internet a propunerii de inițiativă cetățenească în registrul Comisiei Europene:

5. Titlul propunerii de inițiativă cetățenească:

6. Obiectul:

7. Obiectivele principale:

8. Numele și adresele de e-mail ale persoanelor de contact înregistrate:

9. Numele celorlalți organizatori înregistrați:

10. Pagina de internet a propunerii de inițiativă cetățenească (după caz):

A SE COMPLETA CU MAJUSCULE DE CĂTRE SEMNATARI

„Certific prin prezenta că informațiile prezentate în acest formular sunt corecte și că nu am mai susținut anterior această propunere de inițiativă cetățenească.”

►(1) C3

02011R0211 — RO — 08.10.2018 — 005.001 — 14

▼M5

PRENUMELE COMPLET	NUMELE ([2])	REȘEDINȚA (strada, numărul, codul poștal, localitatea, țara) ([3])	DATA ȘI LOCUL ([4]) NAȘTERII	CETĂȚENIE	DATA ȘI SEMNĂTURA ([5])

([1]) Formularul trebuie imprimat pe o singură filă. Organizatorii pot utiliza ambele părți ale filei.
([2]) Pentru Țările de Jos și Slovacia, vă rugăm să precizați și numele la naștere.
([3]) Pentru Finlanda, vă rugăm să precizați numai țara de reședință permanentă.
([4]) Pentru Irlanda, Finlanda și Regatul Unit, vă rugăm să precizați doar data nașterii.
([5]) Semnătura nu este obligatorie în cazul în care formularul este transmis electronic prin intermediul unui sistem de colectare online, astfel cum se prevede la articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011.

►[1] Declarație de confidențialitate: În conformitate cu Regulamentul general privind protecția datelor, datele dumneavoastră cu caracter personal furnizate în acest formular sunt utilizate exclusiv pentru susținerea inițiativei și sunt puse la dispoziția autorităților naționale competente în scopul verificării și al certificării. Aveți dreptul de a solicita organizatorilor acestei inițiative dreptul de a accesa, a rectifica, a șterge și a restricționa prelucrarea datelor dumneavoastră cu caracter personal.

Datele dumneavoastră vor fi păstrate de către organizatori pentru o perioadă de păstrare maximă de 18 luni de la data înregistrării propunerii de inițiativă cetățenească sau pentru o perioadă de o lună de la prezentarea inițiativei respective Comisiei, luându-se în considerare data cea mai apropiată. Datele respective ar putea fi păstrate dincolo de termenele respective în cazul desfășurării unor proceduri administrative sau juridice, pentru o perioadă de maximum o săptămână de la data încheierii procedurilor în cauză.

Fără a aduce atingere posibilității de a introduce orice alte căi de atac administrative sau judiciare, aveți dreptul de a adresa în orice moment o plângere unei autorități pentru protecția datelor, în special în statul membru unde vă aveți reședința obișnuită, unde vă desfășurați activitatea profesională sau unde a avut loc presupusa încălcare, în cazul în care considerați că datele dumneavoastră sunt prelucrate în mod ilegal.

Organizatorii inițiativei cetățenești sunt operatori în sensul Regulamentului general privind protecția datelor și pot fi contactați utilizând datele de contact furnizate în prezentul formular.

Datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor (în cazul în care există) sunt disponibile la adresa de internet a inițiativei în registrul Comisiei Europene, astfel cum figurează în prezentul formular.

Datele de contact ale autorității naționale care va primi și va prelucra datele dumneavoastră cu caracter personal și ale autorităților naționale pentru protecția datelor pot fi consultate la adresa: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/ data-protection.◄

►[1] M6

02011R0211 — RO — 08.10.2018 — 005.001 — 15

▼M5

FORMULAR DE DECLARAȚIE DE SUSȚINERE – PARTEA B ([1])

(pentru statele membre în care este necesar să se prezinte un număr de identificare personal/numărul unui document de identificare personal)

Toate rubricile acestui formular sunt obligatorii, cu excepția cazului în care se specifică altfel.

▸[(2)]SE COMPLETEAZĂ, ÎN PREALABIL, DE CĂTRE ORGANIZATORI◂

1. Toți semnatarii din prezentul formular dețin numere de identificare personale/numere ale documentelor de identificare personale din: Vă rugăm să bifați pentru fiecare listă un singur stat membru.

BG	CZ	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	HU	MT	AT	PL	PT	RO	SI	SE

▸[(3)]A se vedea partea C pentru numerele de identificare personale/numerele documentelor de identificare personale dintre care trebuie indicat unul singur.◂

2. Numărul de înregistrare atribuit de Comisia Europeană: 3. Data înregistrării:

4. Adresa de internet a propunerii de inițiativă cetățenească în registrul Comisiei Europene:

5. Titlul propunerii de inițiativă cetățenească:

6. Obiectul:

7. Obiectivele principale:

8. Numele și adresele de e-mail ale persoanelor de contact înregistrate:

9. Numele celorlalți organizatori înregistrați:

10. Pagina de internet a propunerii de inițiativă cetățenească (după caz):

A SE COMPLETA CU MAJUSCULE DE CĂTRE SEMNATARI

„Certific prin prezenta că informațiile prezentate în acest formular sunt corecte și că nu am mai susținut anterior această propunere de inițiativă cetățenească.”

▶(1) (2) C3

02011R0211 — RO — 08.10.2018 — 005.001 — 16

▼M5

PRENUMELE COMPLET	NUMELE (2)	REȘEDINȚA (strada, numărul, codul poștal, localitatea, țara) (3)	DATA ȘI LOCUL NAȘTERII (4)	CETĂȚENIE	NUMĂRUL DE IDENTIFICARE PERSONAL/TIPUL ȘI NUMĂRUL DE DOCUMENT DE IDENTIFICARE PERSONAL (5)	DATA ȘI SEMNĂTURA (6)

(1) Formularul trebuie imprimat pe o singură filă. Organizatorii pot utiliza ambele părți ale filei.
(2) Pentru Bulgaria și Grecia, vă rugăm să precizați și numele patronimic. Pentru Grecia, vă rugăm să precizați și numele la naștere.
(3) Numai pentru Franța, Croația, Italia, Austria, Polonia și România.
(4) Pentru Grecia, Spania, Malta, Portugalia și România, vă rugăm să precizați numai data nașterii. Pentru Franța, Italia, Austria și Slovenia, vă rugăm să precizați atât data, cât și locul nașterii. Pentru celelalte state membre, vă rugăm să nu precizați nimic.
(5) Pentru documentele de identificare italiene, vă rugăm să precizați și autoritatea emitentă.
(6) Semnătura nu este obligatorie în cazul în care formularul este transmis electronic prin intermediul unui sistem de colectare online, astfel cum se prevede la articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011.

►(1) Declarație de confidențialitate: În conformitate cu Regulamentul general privind protecția datelor, datele dumneavoastră cu caracter personal furnizate în acest formular sunt utilizate exclusiv pentru susținerea inițiativei și sunt puse la dispoziția autorităților naționale competente în scopul verificării și al certificării. Aveți dreptul de a solicita organizatorilor acestei inițiative dreptul de a accesa, a rectifica, a șterge și a restricționa prelucrarea datelor dumneavoastră cu caracter personal.

Datele dumneavoastră vor fi păstrate de către organizatori pentru o perioadă de păstrare maximă de 18 luni de la data înregistrării propunerii de inițiativă cetățenească sau pentru o perioadă de o lună de la prezentarea inițiativei respective Comisiei, luându-se în considerare data cea mai apropiată. Datele respective ar putea fi păstrate dincolo de termenele respective în cazul desfășurării unor proceduri administrative sau juridice, pentru o perioadă de maximum o săptămână de la data încheierii procedurilor în cauză.

Fără a aduce atingere posibilității de a introduce orice alte căi de atac administrative sau judiciare, aveți dreptul de a adresa în orice moment o plângere unei autorități pentru protecția datelor, în special în statul membru unde vă aveți reședința obișnuită, unde vă desfășurați activitatea profesională sau unde a avut loc presupusa încălcare, în cazul în care considerați că datele dumneavoastră sunt prelucrate în mod ilegal.

Organizatorii inițiativei cetățenești sunt operatori în sensul Regulamentului general privind protecția datelor și pot fi contactați utilizând datele de contact furnizate în prezentul formular.

Datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor (în cazul în care există) sunt disponibile la adresa de internet a inițiativei în registrul Comisiei Europene, astfel cum figurează în prezentul formular.

Datele de contact ale autorității naționale care va primi și va prelucra datele dumneavoastră cu caracter personal și ale autorităților naționale pentru protecția datelor pot fi consultate la adresa: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/ data-protection.◄

►(1) M6

02011R0211 — RO — 08.10.2018 — 005.001 — 17

▼M5

Partea C

1. **Cerințe pentru statele membre în care nu este necesar să se prezinte un număr de identificare personal/numărul unui document de identificare personal (formularul de declarație de susținere – partea A)**

Stat membru	Semnatari a căror declarație de susținere urmează să fie trimisă statului membru în cauză
Belgia	— persoanele cu reședința în Belgia — cetățeni belgieni cu reședința în afara țării, dacă și-au informat autoritățile naționale cu privire la locul lor de reședință
Danemarca	— persoanele cu reședința în Danemarca — cetățeni danezi cu reședința în afara țării, dacă și-au informat autoritățile naționale cu privire la locul lor de reședință
Germania	— persoanele cu reședința în Germania — cetățeni germani cu reședința în afara țării, dacă și-au informat autoritățile naționale cu privire la locul lor de reședință
Estonia	— persoanele cu reședința în Estonia — cetățeni estonieni cu reședința în afara țării
Irlanda	— persoanele cu reședința în Irlanda
Luxemburg	— persoanele cu reședința în Luxemburg — cetățeni luxemburghezi cu reședința în afara țării, dacă și-au informat autoritățile naționale cu privire la locul lor de reședință
Țările de Jos	— persoanele cu reședința în Țările de Jos — cetățeni olandezi cu reședința în afara țării
Slovacia	— persoanele cu reședința în Slovacia — cetățeni slovaci cu reședința în afara țării
Finlanda	— persoanele cu reședința în Finlanda — cetățeni finlandezi cu reședința în afara țării
Regatul Unit	— persoanele cu reședința în Regatul Unit

2. **Lista statelor membre în care este necesar să se prezinte unul dintre numele de identificare personale/numerele de documente de identificare personale specificate mai jos și emise de statul membru în cauză (formularul de declarație de susținere – partea B)**

BULGARIA

— Единен граждански номер (număr personal)

REPUBLICA CEHĂ

— Občanský průkaz (carte națională de identitate)

— Cestovní pas (pașaport)

GRECIA

— Δελτίο Αστυνομικής Ταυτότητας (carte de identitate)

▼M5

— Διαβατήριο (pașaport)

— Βεβαίωση Εγγραφής Πολιτών Ε.Ε./Εγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη Ε.Ε. (certificat de reședință/certificat de reședință permanentă)

SPANIA

— Documento Nacional de Identidad (carte de identitate)

— Pasaporte (pașaport)

— Número de Identidad de Extranjero, de la tarjeta o certificado, correspondiente a la inscripción en el Registro Central de Extranjeros [număr de identificare a cetățeanului străin (NIE), al cărții de identitate sau al certificatului corespunzător înregistrării în Registrul Central al Cetățenilor Străini]

FRANȚA

— Passeport (pașaport)

— Carte nationale d'identité (carte națională de identitate)

CROAȚIA

— Osobni identifikacijski broj (număr de identificare personal)

ITALIA

— Passaporto (pașaport), inclusa l'indicazione dell'autorità di rilascio (cu indicarea autorității emitente)

— Carta di identità (carte de identitate), inclusa l'indicazione dell'autorità di rilascio (cu indicarea autorității emitente)

CIPRU

— Δελτίο Ταυτότητας (cartea de identitate a cetățeanului sau a rezidentului)

— Διαβατήριο (pașaport)

LETONIA

— Personas kods (număr de identificare personal)

LITUANIA

— Asmens kodas (număr personal)

UNGARIA

— személyazonosító igazolvány (carte de identitate)

— útlevél (pașaport)

— személyi azonosító szám (személyi szám) (număr de identificare personal)

MALTA

— Karta tal-Identità (carte de identitate)

— Dokument ta'residenza (permis de ședere)

AUSTRIA

— Reisepass (pașaport)

— Personalausweis (carte de identitate)

POLONIA

— Numer ewidencyjny PESEL (număr de identificare PESEL)

PORTUGALIA

— Bilhete de identidade (carte de identitate)

— Passaporte (pașaport)

— Cartão de Cidadão (carte de cetățean)

▼M5

ROMÂNIA

— carte de identitate

— pașaport

— certificat de înregistrare

— carte de rezidență permanentă pentru cetățenii UE

— Cod Numeric Personal

SLOVENIA

— Enotna matična številka občana (număr de identificare personal)

SUEDIA

— Personnummer (număr de identificare personal)

▼B

ANEXA IV

CERTIFICAT DE CONFIRMARE A CONFORMITĂȚII UNUI SISTEM DE COLECTARE ONLINE CU REGULAMENTUL (UE) NR. 211/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI DIN 16 FEBRUARIE 2011 PRIVIND INIȚIATIVA CETĂȚENEASCĂ

… (denumirea autorității competente) din … (statul membru) certifică prin prezenta că sistemul de colectare online … (adresa de internet) utilizat pentru colectarea declarațiilor de susținere pentru … (titlul propunerii de inițiativă cetățenească) este conform cu dispozițiile relevante din Regulamentul (UE) nr. 211/2011.

Data, semnătura și parafa oficială a autorității competente:

▼M5

ANEXA V

FORMULAR DE PREZENTARE A DECLARAȚIILOR DE SUSȚINERE ÎN ATENȚIA AUTORITĂȚILOR COMPETENTE DIN STATELE MEMBRE

1. Numele complet, adresa poștală și adresa de e-mail ale persoanelor de contact (reprezentantul și supleantul său din cadrul comitetului cetățenilor):

2. Titlul propunerii de inițiativă cetățenească:

3. Numărul de înregistrare atribuit de Comisie:

4. Data înregistrării:

5. Numărul de semnatari provenind din (numele statului membru):

6. Numărul total de declarații de susținere colectate:

7. Numărul de state membre în care pragul respectiv a fost atins:

8. Anexe:

   [Includeți toate declarațiile de susținere din partea semnatarilor, care urmează să fie verificate de statul membru corespunzător.

   Dacă este cazul, includeți certificatul (certificatele) relevant(e) de conformitate a sistemului de colectare online cu Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească]

9. Declar prin prezenta că informațiile prezentate în acest formular sunt corecte și că declarațiile de susținere au fost colectate în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011.

10. Data și semnătura uneia dintre persoanele de contact (reprezentant/supleant) ([1]):

([1]) A se elimina după caz.

▼B

ANEXA VI

CERTIFICAT DE CONFIRMARE A NUMĂRULUI DE DECLARAȚII DE SUSȚINERE VALABILE COLECTATE PENTRU … (STATUL MEMBRU)

… (denumirea autorității competente) din … (statul membru), în urma efectuării verificărilor necesare prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească, certifică prin prezenta că … declarații de susținere pentru propunerea de inițiativă cetățenească cu numărul de înregistrare … sunt valabile în conformitate cu dispozițiile regulamentului respectiv.

Data, semnătura și parafa oficială a autorității competente:

▼M5

ANEXA VII

FORMULAR DE PREZENTARE A UNEI INIȚIATIVE CETĂȚENEȘTI ÎN ATENȚIA COMISIEI EUROPENE

1. Titlul inițiativei cetățenești:

2. Numărul de înregistrare atribuit de Comisie:

3. Data înregistrării:

4. Numărul de declarații de susținere valabile primite (trebuie să fie cel puțin 1 milion):

5. Numărul de semnatari certificat pentru fiecare stat membru:

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU
Numărul de semnatari																
	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	TOTAL			
Numărul de semnatari																

6. Numele complet, adresa poștală și adresa de e-mail ale persoanelor de contact (reprezentantul și supleantul său din cadrul comitetului cetățenilor) ([1]):

7. Precizați toate sursele de sprijin și de finanțare ale inițiativei, inclusiv valoarea contribuțiilor financiare în momentul prezentării ([1]):

8. Declar prin prezenta că informațiile prezentate în acest formular sunt corecte și că au fost respectate toate procedurile și condițiile relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească.

   Data și semnătura uneia dintre persoanele de contact (reprezentant/supleant) ([2]):

9. Anexe:

   (Includeți toate certificatele)

([1]) Declarație de confidențialitate: în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, persoanele vizate sunt informate cu privire la faptul că aceste date cu caracter personal sunt compilate de Comisie în scopul procedurii aferente inițiativei cetățenești. În registrul online al Comisiei sunt puse la dispoziția publicului numai numele complete ale organizatorilor, adresele de e-mail ale persoanelor de contact și informațiile referitoare la sursele de sprijin și de finanțare. Persoanele vizate au dreptul să se opună publicării datelor lor cu caracter personal invocând motive imperioase și legitime referitoare la situația lor specifică și să solicite rectificarea acestor date în orice moment și eliminarea acestora din registrul online al Comisiei după expirarea termenului de doi ani de la data înregistrării propunerii de inițiativă cetățenească.

([2]) A se elimina după caz.

1994D0262 — RO — 31.07.2008 — 002.001 — 1

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN

din 9 martie 1994

privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului

(94/262/CECO, CE, Euratom)

(JO L 113, 4.5.1994, p. 15)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Decizia 2002/262/CE, CECO, Euratom Parlamentului European din 14 martie 2002	L 92	13	9.4.2002
►**M2**	Decizia 2008/587/CE, Euratom Parlamentului European din 18 iunie 2008	L 189	25	17.7.2008

▼B

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN

din 9 martie 1994

privind statutul şi condiţiile generale pentru exercitarea funcţiilor Ombudsmanului

(94/262/CECO, CE, Euratom)

PARLAMENTUL EUROPEAN,

având în vedere tratatele de instituire a Comunităţilor Europene şi, în special, articolul 138e alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunităţii Europene ►M2 ——————— ◄, articolul 107d alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunităţii Europene a Energiei Atomice,

având în vedere avizul Comisiei,

având în vedere aprobarea Consiliului,

întrucât este necesar să se stabilească statutul şi condiţiile generale de exercitare a funcţiilor Ombudsmanului, în conformitate cu dispoziţiile prevăzute de tratatele de instituire a Comunităţilor Europene;

întrucât este necesară determinarea condiţiilor în care Ombudsmanul poate fi sesizat printr-o plângere, precum şi a relaţiilor dintre exercitarea funcţiilor Ombudsmanului şi procedurile jurisdicţionale sau administrative;

▼M2

întrucât Ombudsmanul, care poate acţiona şi din proprie iniţiativă, trebuie să poată dispune de toate elementele necesare exercitării funcţiilor sale; întrucât, în acest scop, instituţiile şi organele comunitare sunt obligate să îi furnizeze Ombudsmanului, la cererea acestuia, informaţiile pe care le solicită şi fără a aduce atingere obligaţiei Ombudsmanului de a nu le divulga; întrucât accesul la informaţii sau documente clasificate, în special la documentele sensibile, în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ([1]), ar trebui să respecte normele de securitate ale instituţiilor sau organelor comunitare în cauză; întrucât instituţiile şi organele care furnizează informaţii sau documente clasificate, astfel cum se menţionează la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf, ar trebui să informeze Ombudsmanul cu privire la o astfel de clasificare; întrucât pentru aplicarea normelor prevăzute la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf, Ombudsmanul ar trebui să ajungă în prealabil la un acord cu instituţia sau organul vizat asupra condiţiilor de tratare a informaţiilor şi documentelor clasificate şi a altor informaţii care fac obiectul obligaţiei de secret profesional; întrucât, în cazul în care nu i se acordă asistenţa dorită, Ombudsmanul informează Parlamentul European cu privire la aceasta, iar Parlamentului European îi revine sarcina de a întreprinde demersurile adecvate;

▼B

întrucât este necesar să se prevadă procedurile de urmat în cazul în care rezultatele anchetelor Ombudsmanului conduc la descoperirea unor cazuri de administrare defectuoasă; întrucât ar trebui să se prevadă, de asemenea, prezentarea unui raport global al Ombudsmanului în faţa Parlamentului European, la sfârşitul fiecărei sesiuni anuale;

întrucât Ombudsmanul şi personalul acestuia sunt obligaţi să păstreze confidenţialitatea cu privire la informaţiile de care au luat cunoştinţă în timpul exercitării funcţiilor lor; întrucât Ombudsmanul are, în schimb, obligaţia de a informa autorităţile competente cu privire la faptele pe care le consideră aflate sub incidenţa dreptului penal şi de care a luat cunoştinţă în timpul unei anchete;

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European şi al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului şi ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

▼B

întrucât este necesar să se prevadă posibilitatea unei cooperări între Ombudsman și autoritățile similare din anumite state membre, cu respectarea legislațiilor naționale aplicabile;

întrucât revine Parlamentului European să numească Ombudsmanul la începutul și pe durata fiecărei legislaturi dintre personalitățile care sunt cetățeni ai Uniunii și prezintă toate garanțiile de independență și de competență necesare;

întrucât ar trebui să se prevadă condițiile de încetare a funcțiilor Ombudsmanului;

întrucât Ombudsmanul trebuie să-și exercite funcțiile în deplină independență, în conformitate cu angajamentul solemn pe care îl ia în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene încă de la intrarea în funcție; întrucât este necesar să se determine incompatibilitățile cu funcția de Ombudsman, precum și remunerația, privilegiile și imunitățile acordate acestuia;

întrucât ar trebui să se prevadă dispoziții privind funcționarii și agenții secretariatului care asistă Ombudsmanul și bugetul acestuia; întrucât sediul Ombudsmanului trebuie să fie același cu sediul Parlamentului European;

întrucât revine Ombudsmanului să adopte dispozițiile de punere în aplicare a prezentei decizii; întrucât este, de asemenea, necesar să se stabilească anumite dispoziții tranzitorii care se aplică primului Ombudsman numit după intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană,

DECIDE:

Articolul 1

(1) Statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor Ombudsmanului se stabilesc prin prezenta decizie, în conformitate cu articolul 138e alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, ►M2 ——————— ◄ și articolul 107d alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.

(2) Ombudsmanul își îndeplinește funcțiile cu respectarea competențelor conferite de tratate instituțiilor și organelor comunitare.

(3) Ombudsmanul nu poate interveni într-o procedură pe rolul unei instanțe și nici nu poate pune la îndoială temeinicia unei hotărâri judiciare.

Articolul 2

(1) În condițiile și limitele stabilite de tratatele menționate anterior, Ombudsmanul contribuie la identificarea cazurilor de administrare defectuoasă din activitatea instituțiilor și organelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Primă Instanță, în exercitarea competențelor jurisdicționale ale acestora și la formularea de recomandări în vederea remedierii situației. Acțiunea oricărei alte autorități sau persoane nu poate face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului.

(2) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru al Uniunii poate sesiza Ombudsmanul, direct sau prin intermediul unui membru al Parlamentului European, printr-o plângere referitoare la un caz de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor sau organelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Primă Instanță, în exercitarea competențelor jurisdicționale ale acestora. Ombudsmanul informează instituția sau organul în cauză de îndată ce a fost sesizat printr-o plângere.

▼B

(3) Plângerea trebuie să precizeze obiectul acesteia, precum şi identitatea persoanei căreia îi aparţine; această persoană poate cere ca plângerea să rămână confidenţială.

(4) Plângerea trebuie să fie introdusă în termen de doi ani de la data la care faptele care o justifică sunt aduse la cunoştinţa autorului acesteia şi să fi fost precedată de demersurile administrative corespunzătoare pe lângă instituţiile şi organele în cauză.

(5) Ombudsmanul poate recomanda autorului plângerii să se adreseze altei autorităţi.

(6) Plângerile prezentate Ombudsmanului nu întrerup termenele căilor de atac în procedurile jurisdicţionale sau administrative.

(7) În cazul în care Ombudsmanul, în conformitate cu o procedură jurisdicţională în curs sau încheiată cu privire la faptele reclamate, trebuie să declare inadmisibilă o plângere sau să pună capăt examinării acesteia, rezultatele eventualelor anchete pe care le-a întreprins înainte se clasează.

(8) Ombudsmanul poate fi sesizat printr-o plângere cu privire la raporturile de muncă între instituţiile şi organele comunitare şi funcţionarii acestora sau alţi agenţi, numai în cazul în care posibilităţile privind cererile sau plângerile administrative interne, în special procedurile prevăzute la articolul 90 alineatele (1) şi (2) din Statutul funcţionarilor, au fost epuizate de persoana interesată şi după expirarea termenelor de răspuns din partea autorităţii sesizate în acest mod.

(9) Ombudsmanul informează autorul plângerii în cel mai scurt timp cu privire la cursul dat plângerii.

Articolul 3

(1) Ombudsmanul efectuează, din proprie iniţiativă sau ca urmare a unei plângeri, toate anchetele pe care le consideră justificate pentru a clarifica orice posibil caz de administrare defectuoasă în activitatea instituţiilor şi organelor comunitare. Ombudsmanul informează, cu privire la aceasta, instituţia sau organul în cauză, care poate să-i transmită orice observaţie utilă.

▼M2

(2) Instituţiile şi organele comunitare sunt obligate să furnizeze Ombudsmanului informaţiile pe care acesta le solicită şi îi permit accesul la dosarele în cauză. Accesul la informaţii sau documente clasificate, în special la documentele sensibile, în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, respectă normele de securitate ale instituţiei sau organului comunitar în cauză.

Instituţiile sau organele care furnizează informaţii sau documente clasificate, astfel cum se menţionează la paragraful anterior, informează Ombudsmanul cu privire la o astfel de clasificare.

Pentru aplicarea normelor prevăzute la primul paragraf, Ombudsmanul ajunge în prealabil la un acord cu instituţia sau organul în cauză asupra condiţiilor de tratare a informaţiilor şi documentelor clasificate şi a altor informaţii care fac obiectul obligaţiei de păstrare a secretului profesional;

Instituţiile şi organele în cauză acordă accesul la documentele care emană de la un stat membru, clasificate secrete în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative, numai după obţinerea acordului prealabil al statului membru respectiv.

Acestea acordă accesul la alte documente care emană de la un stat membru după informarea statului membru în cauză.

În ambele cazuri, în conformitate cu articolul 4, Ombudsmanul nu poate divulga conţinutul documentelor.

▼M2

Funcționarii și ceilalți agenți ai instituțiilor și organelor comunitare sunt obligați să depună mărturie la cererea Ombudsmanului; aceștia sunt obligați să respecte dispozițiile pertinente din Statutul funcționarilor, în special obligația de a păstra secretul profesional.

▼B

(3) La cererea Ombudsmanului, autoritățile statelor membre sunt obligate să-i furnizeze, prin intermediul reprezentanțelor permanente ale statelor membre pe lângă Comunitățile Europene, toate informațiile care ar putea contribui la clarificarea cazurilor de administrare defectuoasă din partea instituțiilor sau organelor comunitare, cu excepția cazului în care aceste informații sunt reglementate fie de acte cu putere de lege sau norme administrative privind secretul, fie de acte care împiedică transmiterea acestora. Cu toate acestea, în ultimul caz menționat, statul membru interesat poate permite Ombudsmanului consultarea informațiilor, cu condiția ca acesta să-și ia angajamentul de a nu le divulga conținutul.

(4) În cazul în care Ombudsmanului nu i se acordă asistența pe care o solicită, acesta informează Parlamentul European care întreprinde demersurile adecvate.

(5) În măsura posibilului, Ombudsmanul încearcă să găsească, împreună cu instituția sau organul în cauză, o soluție care să elimine cazurile de administrare defectuoasă și să rezolve în mod satisfăcător plângerea.

(6) În cazul în care Ombudsmanul descoperă un caz de administrare defectuoasă, acesta sesizează instituția sau organul în cauză și, dacă este necesar, îi prezintă mai multe proiecte de recomandări. Instituția sau organul sesizat îi transmite un aviz detaliat în termen de trei luni.

(7) Ombudsmanul transmite apoi un raport Parlamentului European și instituției sau organului în cauză. De asemenea, acesta poate include în respectivul raport o serie de recomandări. Autorul plângerii este informat, prin grija Ombudsmanului, cu privire la rezultatul anchetei, la avizul emis de instituția sau organul în cauză și la eventualele recomandări prezentate de Ombudsman.

(8) La încheierea fiecărei sesiuni anuale, Ombudsmanul prezintă Parlamentului European un raport privind rezultatele anchetelor întreprinse.

▼M2

Articolul 4

(1) Ombudsmanul și personalul acestuia – căruia i se aplică dispozițiile articolului 287 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și ale articolului 194 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice – sunt obligați să nu divulge informațiile și documentele care le-au fost aduse la cunoștință în timpul anchetelor efectuate. În special, Ombudsmanul și personalul acestuia au obligația de a nu divulga nicio informație clasificată și niciun document furnizat Ombudsmanului, în special documente sensibile în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 sau documente care intră în domeniul de aplicare al legislației comunitare privind protecția datelor cu caracter personal, și nicio informație care ar putea cauza prejudicii autorului plângerii sau oricărei alte persoane în cauză, fără a aduce atingere alineatului (2).

(2) În cazul în care, în cadrul unei anchete, Ombudsmanul ia cunoștință de fapte pe care le consideră că ar putea intra sub incidența dreptului penal, acesta informează imediat autoritățile naționale competente prin intermediul reprezentanțelor permanente ale statelor membre pe lângă Comunitățile Europene și, în măsura în care cazul este de competența lor, instituția, organul sau serviciul comunitar responsabil cu combaterea fraudei; dacă este necesar, Ombudsmanul informează, de asemenea, instituția sau organul comunitar cu autoritate asupra funcționarului sau agentului în cauză, acestea putând pune în

▼M2

aplicare articolul 18 al doilea paragraf din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene. De asemenea, Ombudsmanul poate informa instituția sau organul comunitar în cauză cu privire la faptele care pun în discuție, din punct de vedere disciplinar, comportamentul unuia dintre funcționarii sau agenții acestora.

Articolul 4a

Ombudsmanul și personalul său se ocupă de cererile de acces public la documente, altele decât cele menționate la articolul 4 alineatul (1), în conformitate cu condițiile și limitele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Articolul 5

(1) În măsura în care această cooperare poate contribui la întărirea eficienței anchetelor și la mai buna protejare a drepturilor și intereselor persoanelor care îi adresează plângeri, Ombudsmanul poate coopera cu autoritățile de același tip, existente în anumite state membre, cu respectarea legislației naționale aplicabile. Ombudsmanul nu poate solicita, pe această cale, documente la care nu ar avea acces în conformitate cu dispozițiile articolului 3.

(2) Fără a-și depăși atribuțiile stabilite la articolul 195 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și la articolul 107d din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și evitând orice suprapunere cu activitățile celorlalte instituții sau organe, Ombudsmanul poate, în aceleași condiții, să coopereze cu instituțiile și organele statelor membre responsabile de promovarea și protecția drepturilor fundamentale.

▼B

Articolul 6

(1) Ombudsmanul este numit de Parlamentul European după fiecare alegere a acestuia și pe durata întregii legislaturi. Mandatul acestuia se poate reînnoi.

(2) Ombudsmanul este ales dintre personalitățile care sunt cetățeni ai Uniunii, se bucură de toate drepturile civile și politice, prezintă toate garanțiile de independență și îndeplinesc condițiile necesare în țara de origine pentru exercitarea celor mai înalte funcții jurisdicționale sau posedă o experiență și o competență recunoscute pentru îndeplinirea funcțiilor de Ombudsman.

Articolul 7

(1) Funcțiile Ombudsmanului încetează fie la încheierea mandatului acestuia, fie în cazul demisiei sau destituirii.

(2) Cu excepția cazului destituirii, Ombudsmanul rămâne în funcție până la înlocuirea sa.

(3) În cazul încetării anticipate a exercitării funcțiilor de Ombudsman, succesorul acestuia este numit în termen de trei luni de la momentul în care locul a devenit vacant, pentru restul perioadei rămase până la încheierea legislaturii.

Articolul 8

La cererea Parlamentului European, Curtea de Justiție a Comunităților Europene îl poate destitui pe acel Ombudsman care nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sau care a comis o abatere gravă.

▼B

Articolul 9

(1) Ombudsmanul își exercită funcțiile în condiții de independență totală, în interesul general al Comunităților Europene și al cetățenilor Uniunii. În vederea îndeplinirii acestor funcții, acesta nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la nici un guvern și de la nici un organism. Ombudsmanul se abține de la orice act incompatibil cu caracterul funcțiilor sale.

(2) La preluarea funcției, Ombudsmanul își ia angajamentul solemn, în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene, să își exercite funcțiile în deplină independență și imparțialitate și să respecte, pe toată durata exercitării mandatului și după încheierea acestuia, obligațiile care decurg din funcția sa, în special obligația de onestitate și de discreție în cazul acceptării anumitor funcții sau avantaje după încetarea funcției de Ombudsman.

Articolul 10

(1) Pe durata exercitării funcțiilor, Ombudsmanul nu poate exercita nici o altă funcție politică sau administrativă sau o activitate profesională, indiferent dacă este remunerată sau nu.

(2) În ceea ce privește remunerația, indemnizațiile și pensia pentru vechime în muncă, Ombudsmanul este asimilat unui judecător de la Curtea de Justiție a Comunităților Europene.

(3) Articolele 12-15 și articolul 18 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică în cazul Ombudsmanului, funcționarilor și agenților care compun secretariatul acestuia.

Articolul 11

(1) Ombudsmanul este asistat de un secretariat, al cărui responsabil principal este numit de acesta.

(2) Funcționarii și agenții din secretariatul Ombudsmanului se supun regulamentelor și normelor care se aplică în cazul funcționarilor și al celorlalți agenți ai Comunităților Europene. Numărul acestora se stabilește anual în cadrul procedurii bugetare ([1]).

(3) Funcționarii Comunităților Europene și ai statelor membre, care sunt numiți agenți în cadrul secretariatului Ombudsmanului, sunt detașați în interes de serviciu, cu garanția reintegrării cu drepturi depline în instituția de origine.

(4) Pentru chestiuni privind personalul de care dispune, Ombudsmanul este asimilat instituțiilor în sensul articolului 1 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene.

▼M1

———————

▼B

Articolul 13

Sediul Ombudsmanului este sediul Parlamentului European ([2]).

———————

([1]) Principiile directoare privind numărul membrilor personalului angajat de Ombudsman și statutul de personal angajat temporar sau pe bază de contract al celor care desfășoară investigațiile sunt stabilite într-o declarație comună a celor trei instituții.

([2]) A se vedea decizia adoptată de comun acord de reprezentanții guvernelor statelor membre privind stabilirea sediilor instituțiilor și ale anumitor organisme și departamente ale Comunităților Europene (JO C 341, 23.12.1992, p. 1).

▼B

Articolul 14

Ombudsmanul adoptă dispozițiile de punere în aplicare a prezentei decizii.

Articolul 15

Primul Ombudsman numit după intrarea în vigoare a Tratatului privind Uniunea Europeană este numit pentru perioada care rămâne până la încheierea legislaturii.

▼M1

_____

▼B

Articolul 17

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării.

02014R1141 — RO — 04.05.2018 — 001.001 — 1

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B REGULAMENTUL (UE, EURATOM) NR. 1141/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 22 octombrie 2014

privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene

(JO L 317, 4.11.2014, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE, Euratom) 2018/673 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 mai 2018	L 114I	1	4.5.2018

▼B

REGULAMENTUL (UE, EURATOM) NR. 1141/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 22 octombrie 2014

privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește condițiile care reglementează statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european („partide politice europene”) și a fundațiilor politice la nivel european („fundații politice europene”).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „partid politic” înseamnă o asociație de cetățeni:

   — care urmărește obiective politice; și

   — care este fie recunoscută, fie înființată în conformitate cu ordinea juridică din cel puțin un stat membru;

2. „alianță politică” înseamnă o cooperare structurată între partide politice și/sau cetățeni;

3. „partid politic european” înseamnă o alianță politică ce urmărește obiective politice și este înregistrată la Autoritatea pentru partidele și fundațiile politice europene instituită la articolul 6, în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite în prezentul regulament;

4. „fundație politică europeană” înseamnă o entitate care este afiliată în mod oficial unui partid politic european, care și-a înregistrat statutul la Autoritate, în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite în prezentul regulament și care, prin activitățile sale, în cadrul obiectivelor și valorilor fundamentale urmărite de Uniune, sprijină și completează obiectivele partidului politic european prin îndeplinirea uneia sau a mai multor sarcini, după cum urmează:

   (a) observarea, analiza și contribuția la dezbaterile privind chestiunile de politică publică europeană și procesul de integrare europeană;

   (b) inițierea de activități legate de chestiunile de politică publică europeană, cum ar fi organizarea și sprijinirea seminariilor, activităților de formare, conferințelor și studiilor privind astfel de subiecte, prin implicarea părților interesate relevante, inclusiv a organizațiilor de tineret și a altor reprezentanți ai societății civile;

▼B

(c) dezvoltarea cooperării în vederea promovării democrației, inclusiv în țările terțe;

(d) asigurarea unui cadru pentru cooperarea, la nivel european, a fundațiilor politice naționale, a persoanelor din mediul universitar și a altor părți interesate;

5. „parlament regional” sau „adunare regională” înseamnă un organism ai cărui membri sunt fie titularii unui mandat electoral regional, fie răspund politic în fața unei adunări rezultate din alegeri;

6. „finanțare din bugetul general al Uniunii Europene” înseamnă o subvenție acordată în conformitate cu partea I titlul VI din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) (Regulamentul financiar) sau o contribuție acordată în conformitate cu partea II titlul VIII din respectivul regulament;

7. „donație” înseamnă alocări sub formă de numerar, orice alocare în natură, furnizarea unor bunuri sau servicii sub valoarea de piață (inclusiv împrumuturi) sau lucrări și/sau orice alte tranzacții care constituie un avantaj economic pentru partidul politic european sau pentru fundația politică europeană în cauză, cu excepția contribuțiilor de la membri și a activităților politice obișnuite desfășurate de persoane pe bază de voluntariat;

8. „contribuție de la membri” înseamnă orice plată în numerar, inclusiv cotizații sau orice contribuție în natură sau furnizarea sub valoarea de piață de bunuri sau servicii (inclusiv împrumuturi) sau lucrări și/sau orice alte tranzacții care constituie un avantaj economic pentru partidul politic european sau pentru fundația politică europeană în cauză, atunci când sunt furnizate partidului politic european sau fundației politice europene de unul dintre membrii acestora, cu excepția activităților politice obișnuite desfășurate de membri, considerați individual, pe bază de voluntariat;

9. „buget anual” înseamnă, în sensul articolelor 20 și 27, totalul cheltuielilor dintr-un anumit an, astfel cum sunt raportate în situațiile financiare anuale ale partidului politic european sau ale fundației politice europene în cauză;

▼M1

10. „punct național de contact” înseamnă orice persoană sau persoane special desemnată(e) de către autoritățile competente din statele membre în scopul schimburilor de informații în aplicarea prezentului regulament;

▼B

11. „sediu” înseamnă locul în care partidul politic european sau fundația politică europeană își are administrația centrală;

12. „concurs de infracțiuni” înseamnă două sau mai multe infracțiuni comise ca parte a aceluiași act ilegal;

([1]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

▼B

13. „recidivă” înseamnă o infracțiune comisă în perioada de cinci ani ulterioară impunerii unei sancțiuni respectivului făptuitor pentru același tip de infracțiune.

CAPITOLUL II

STATUTUL PARTIDELOR POLITICE EUROPENE ȘI AL FUNDAȚIILOR POLITICE EUROPENE

Articolul 3

Condiții de înregistrare

(1) O alianță politică are dreptul de a solicita înregistrarea ca partid politic european, sub rezerva următoarelor condiții:

(a) trebuie să aibă sediul într-un stat membru, conform celor indicate în statutul său;

(b) ►M1 partidele sale membre trebuie să fie reprezentate, în cel puțin un sfert din statele membre, de deputați în Parlamentul European sau de membri ai parlamentelor naționale, ai parlamentelor regionale ori ai adunărilor regionale; sau ◄

trebuie să fi obținut, ea însăși sau partidele sale membre, în cel puțin o pătrime din statele membre, minimum trei la sută din voturile exprimate în fiecare din statele membre respective la cele mai recente alegeri pentru Parlamentul European;

▼M1

(ba) partidele sale membre nu sunt membre ale unui alt partid politic european;

▼B

(c) trebuie să respecte, în special în programul și în activitățile sale, valorile pe care se întemeiază Uniunea, astfel cum sunt formulate la articolul 2 din TUE, și anume respectarea demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților;

(d) trebuie să fi participat, ea însăși sau membrii săi, la alegerile pentru Parlamentul European ori să își fi exprimat în mod public intenția de a participa la alegerile următoare pentru Parlamentul European; și

(e) nu trebuie să urmărească scopuri lucrative.

(2) Un solicitant are dreptul de a solicita înregistrarea ca fundație politică europeană sub rezerva următoarelor condiții:

(a) trebuie să fie afiliat unui partid politic european înregistrat în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite în prezentul regulament;

(b) trebuie să aibă sediul într-un stat membru, conform celor indicate în statut;

▼B

(c) trebuie să respecte, în special în programul și în activitățile sale, valorile pe care se întemeiază Uniunea, astfel cum sunt formulate la articolul 2 din TUE, și anume respectarea demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților;

(d) obiectivele acestuia trebuie să completeze obiectivele partidului politic european la care este afiliat în mod oficial;

(e) organul său de conducere trebuie să fie compus din membri proveniți din cel puțin un sfert din statele membre; și

(f) nu trebuie să urmărească scopuri lucrative.

(3) Un partid politic european poate avea doar o singură fundație politică europeană afiliată în mod oficial. Fiecare partid politic european și fundație politică europeană trebuie să asigure o separare între gestionarea zilnică și structurile lor de conducere și conturile lor financiare.

Articolul 4

Guvernanța partidelor politice europene

(1) Statutul unui partid politic european este în conformitate cu legislația aplicabilă a statului membru de sediu și include dispoziții care acoperă cel puțin următoarele elemente:

(a) denumirea și logo-ul, care trebuie să se distingă cu claritate de cele ale oricărui partid politic european existent sau ale oricărei fundații politice europene existente;

(b) adresa sediului său;

(c) un program politic, care stabilește scopul și obiectivele partidului;

(d) o declarație, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (e), prin care afirmă că nu urmărește scopuri lucrative;

(e) dacă este cazul, denumirea fundației politice afiliate și o descriere a relației oficiale dintre acestea;

(f) procedurile și organizarea administrativă și financiară, specificând în particular organele și oficiile care dețin competențe administrative, financiare și de reprezentare juridică și normele privind întocmirea, aprobarea și verificarea conturilor anuale; și

(g) procedura internă de urmat în caz de dizolvare voluntară ca partid politic european.

(2) Statutul unui partid politic european include prevederi privind organizarea internă de partid care acoperă cel puțin următoarele elemente:

(a) modalitățile de admitere, demisie și excludere din partid a membrilor săi, lista partidelor membre fiind anexată la statut;

▼B

(b) drepturile și obligațiile asociate tuturor tipurilor de afiliere, precum și drepturile de vot pertinente;

(c) competențele, responsabilitățile și componența organelor sale de conducere, cu specificarea, în cazul fiecăruia, a criteriilor de selecție a candidaților și a modalităților de numire și de demitere a acestora;

(d) procesele sale decizionale interne, în special procedura de vot, precum și cerințele privind cvorumul;

(e) abordarea acestuia în materie de transparență, în special în ceea ce privește evidențele contabile, conturile și donațiile, viața privată și protecția datelor cu caracter personal; și

(f) procedura internă de modificare a statutului său.

(3) Statul membru de sediu poate impune cerințe suplimentare cu privire la statut, cu condiția ca respectivele cerințe suplimentare să nu contravină prezentului regulament.

Articolul 5

Guvernanța fundațiilor politice europene

(1) Statutul unei fundații politice europene este în conformitate cu legislația aplicabilă a statului membru de sediu și include dispoziții care acoperă cel puțin următoarele elemente:

(a) denumirea și logo-ul, care trebuie să se distingă cu claritate de cele ale oricărui partid politic european existent sau ale oricărei fundații politice europene existente;

(b) adresa sediului său;

(c) o descriere a scopului și a obiectivelor sale, care trebuie să fie compatibilă cu sarcinile enumerate la articolul 2 punctul 4;

(d) o declarație, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (f), prin care afirmă că nu urmărește scopuri lucrative;

(e) denumirea partidului politic european la care este direct afiliată, precum și o descriere a relației oficiale dintre acestea;

(f) o listă a organelor sale, în care să se precizeze pentru fiecare în parte competențele, responsabilitățile și componența, inclusiv modalitățile de numire și destituire a membrilor și a conducerii acestor organe;

(g) procedurile și organizarea administrativă și financiară, specificând în particular organele și oficiile care dețin competențe administrative, financiare și de reprezentare juridică și normele privind întocmirea, aprobarea și verificarea conturilor anuale;

(h) procedura internă de modificare a statutului său; și

▼B

(i) procedura internă de urmat în caz de dizolvare voluntară ca fundație politică europeană.

(2) Statul membru de sediu poate impune cerințe suplimentare cu privire la statut, cu condiția ca respectivele cerințe suplimentare să nu contravină prezentului regulament.

Articolul 6

Autoritatea pentru partidele politice europene și fundațiile politice europene

(1) Prin prezentul regulament, se înființează o autoritate pentru partidele politice europene și fundațiile politice europene („Autoritatea”), în scopul înregistrării, controlului și impunerii de sancțiuni asupra partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Autoritatea are personalitate juridică. Aceasta este independentă și își exercită funcțiile în deplină conformitate cu prezentul regulament.

Autoritatea hotărăște în ceea ce privește înregistrarea și anularea înregistrării partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene în conformitate cu procedurile și condițiile specificate în prezentul regulament. De asemenea, Autoritatea verifică periodic dacă condițiile de înregistrare prevăzute la articolul 3 și prevederile privind guvernanța stabilite în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) literele (a), (b) și (d)-(f) și cu articolul 5 alineatul (1) literele (a)-(e) și (g) continuă să fie îndeplinite de partidele politice europene și de fundațiile politice europene înregistrate.

La luarea deciziilor, Autoritatea ține seama pe deplin de dreptul fundamental la libertatea de asociere și de necesitatea asigurării pluralismului partidelor politice în Europa.

Autoritatea este reprezentată de directorul său, care ia toate deciziile Autorității în numele acesteia.

(3) Directorul Autorității este numit pentru un mandat unic de cinci ani, de către Parlamentul European, Consiliu și Comisie (în comun denumite „Autoritatea împuternicită să facă numiri”), acționând de comun acord, pe baza propunerilor făcute de un comitet de selecție compus din secretarii generali ai acestor trei instituții, în urma unui apel deschis pentru candidaturi.

Directorul Autorității este selectat pe baza calităților sale personale și profesionale. Acesta/aceasta nu este deputat în Parlamentul European, nu deține mandate electorale și nu are calitatea de actual sau fost angajat al unui partid politic european sau al unei fundații politice europene. Directorul selectat nu trebuie să se afle într-un conflict de interese între sarcinile sale în calitate de director al Autorității și orice altă însărcinare oficială, în special în raport cu aplicarea prevederilor prezentului regulament.

În caz de vacanță a postului ca urmare a demisiei, pensionării, destituirii sau decesului, acesta se ocupă în conformitate cu aceeași procedură.

În cazul unei înlocuiri normale sau al unei demisii voluntare, directorul continuă să-și exercite funcțiile până la numirea unui înlocuitor.

▼B

În cazul în care directorul Autorității nu mai îndeplinește condițiile cerute pentru îndeplinirea sarcinilor sale, el/ea poate fi destituit(ă) de comun acord de cel puțin două dintre cele trei instituții menționate la primul paragraf și pe baza unui raport întocmit de comitetul de selecție menționat la primul paragraf din proprie inițiativă sau la cererea uneia dintre cele trei instituții.

Directorul Autorității este independent în îndeplinirea sarcinilor sale. Atunci când acționează în numele Autorității, directorul nu solicită și nu primește instrucțiuni de la nicio instituție sau guvern sau de la vreun alt organ, birou sau agenție. Directorul Autorității se abține de la orice acte incompatibile cu natura îndatoririlor sale.

În raporturile cu directorul, Parlamentul European, Consiliul și Comisia își exercită în comun competențele conferite Autorității împuternicite să facă numiri prin Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului [1]. Fără a aduce atingere deciziilor de numire și destituire, cele trei instituții pot conveni să încredințeze oricăreia dintre ele unele dintre competențele rămase conferite Autorității împuternicite să facă numiri sau pe toate acestea.

Autoritatea împuternicită să facă numiri îi poate încredința directorului alte sarcini, cu condiția ca acestea să nu fie incompatibile cu volumul de muncă ce rezultă din calitatea sa de director al Autorității și să nu fie susceptibile de a crea vreun conflict de interese sau de a periclita deplina independență a directorului.

(4) Autoritatea este amplasată fizic la Parlamentul European, care îi asigură acesteia birourile necesare și facilități de sprijin administrativ.

(5) Directorul Autorității este asistat de personal provenind de la una sau mai multe instituții ale Uniunii. Atunci când lucrează pentru Autoritate, acest personal acționează exclusiv sub autoritatea directorului Autorității.

Selectarea personalului nu trebuie să fie susceptibilă de a avea ca rezultat un conflict de interese între sarcinile lor în cadrul Autorității și alte sarcini oficiale și personalul trebuie să se abțină de la orice acte incompatibile cu natura îndatoririlor lor.

(6) Autoritatea încheie acorduri cu Parlamentul European și, dacă este cazul, cu alte instituții sau orice alte aranjamente administrative necesare pentru a-și îndeplini sarcinile, în special acorduri cu privire la personalul, serviciile și sprijinul acordat în temeiul alineatelor (4), (5) și (8).

(7) Creditele pentru cheltuielile Autorității sunt prevăzute la un titlu separat din secțiunea rezervată Parlamentului European din bugetul general al Uniunii Europene. Creditele trebuie să fie suficiente

[1] Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de instituire a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor comunități, precum și a unor dispoziții speciale aplicabile temporar funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1).

▼B

pentru a garanta funcționarea integrală și independentă a Autorității. Directorul prezintă Parlamentului European un proiect de plan bugetar pentru Autoritate, care este făcut public. Parlamentul European deleagă directorului Autorității atribuțiile de ordonator de credite legate de creditele respective.

(8) Regulamentul nr. 1 al Consiliului ([1]) se aplică Autorității.

Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea Autorității și a registrului vor fi asigurate de Centrul de Traduceri al Organismelor Uniunii Europene.

(9) Autoritatea și ordonatorul de credite al Parlamentului European își împărtășesc toate informațiile necesare pentru îndeplinirea responsabilităților ce le revin în temeiul prezentului regulament.

(10) Directorul prezintă anual Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport referitor la activitățile Autorității.

(11) Curtea de Justiție a Uniunii Europene revizuiește legalitatea deciziilor Autorității în conformitate cu articolul 263 din TFUE și are jurisdicție în cazul litigiilor legate de compensarea daunelor cauzate de Autoritate în conformitate cu articolele 268 și 340 din TFUE. În cazul în care Autoritatea nu adoptă o decizie în cazurile în care se prevede astfel prin prezentul regulament, pot fi intentate la Curtea de Justiție a Uniunii Europene acțiuni în constatarea abținerii de a acționa în conformitate cu articolul 265 din TFUE.

Articolul 7

Registrul pentru partidele și fundațiile politice europene

(1) Autoritatea ține și gestionează un registru al partidelor politice europene și fundațiilor politice europene. Informațiile din registru sunt disponibile online, în conformitate cu articolul 32.

(2) Pentru a asigura funcționarea adecvată a registrului, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 36 și în sfera de aplicare a prevederilor pertinente din prezentul regulament privind:

(a) informațiile și documentele justificative deținute de Autoritate pentru care registrul este depozitarul competent, care includ statutul partidelor politice europene sau al fundațiilor politice europene, orice alte documente prezentate ca parte a cererilor de înregistrare în conformitate cu articolul 8 alineatul (2), orice documente primite de la statul membru de sediu, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (2), și informații referitoare la identitatea persoanelor care sunt membre ale organelor sau dețin funcții investite cu puteri administrative, financiare și de reprezentare juridică, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) litera (f) și la articolul 5 alineatul (1) litera (g);

([1]) Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385/58).

▼B

(b) materialele din registru menționate la litera (a) de la prezentul alineat pentru care registrul este competent să le certifice legalitatea, conform celor stabilite de Autoritate în baza competențelor care îi revin în temeiul prezentului regulament. Autoritatea nu este competentă să verifice respectarea de către un partid politic european sau o fundație politică europeană a oricărei obligații sau cerințe impuse partidului sau fundației respective de statul membru de sediu în conformitate cu articolul 4, articolul 5 și articolul 14 alineatul (2) și care este în plus față de obligațiile și cerințele stabilite prin prezentul regulament.

(3) Comisia precizează, prin acte de punere în aplicare, sistemul numeric de înregistrare care se aplică registrului și extrasele standard din registru care se pun la dispoziția terților, la cerere, inclusiv cuprinsul scrisorilor și documentelor. Aceste informații nu includ alte date cu caracter personal decât identitatea persoanelor care sunt membre ale organelor sau care dețin funcții investite cu puteri administrative, financiare și de reprezentare juridică, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (1) litera (f) și la articolul 5 alineatul (1) litera (g). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 37.

Articolul 8

Cererea de finanțare

(1) O cerere de înregistrare se depune la Autoritate. Cererea de înregistrare ca fundație politică europeană se depune exclusiv prin intermediul partidului politic european la care solicitantul este afiliat oficial.

(2) Cererea trebuie să fie însoțită de:

(a) documente care dovedesc că solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3, inclusiv o declarație oficială standard, sub forma stabilită în anexă;

(b) statutul partidului sau al fundației, cuprinzând prevederile cerute la articolele 4 și 5, inclusiv anexele pertinente și, dacă este cazul, declarația statului membru de sediu menționată la articolul 15 alineatul (2).

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 36 și în sfera de aplicare a prevederilor pertinente din prezentul regulament:

(a) pentru identificarea oricăror informații suplimentare sau a oricăror documente de bază în legătură cu alineatul (2), necesare pentru a-i permite Autorității să-și îndeplinească integral responsabilitățile care îi revin în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește funcționarea registrului;

(b) în vederea modificării declarației oficiale standard din anexă în legătură cu datele care trebuie completate de solicitant atunci când este necesar să se asigure că se dețin informații suficiente referitoare la semnatar, mandatul acestuia/acesteia și partidul politic european sau fundația politică europeană pe care este mandatat(ă) să îl/o reprezinte în scopul declarației.

▼B

(4) Documentația depusă la Autoritate ca parte a cererii se publică fără întârziere pe site-ul internet menționat la articolul 32.

Articolul 9

Examinarea cererii și decizia Autorității

(1) Cererea este examinată de Autoritate pentru a stabili dacă solicitantul îndeplinește condițiile pentru înregistrare stabilite la articolul 3 și dacă statutul cuprinde prevederile cerute la articolele 4 și 5.

(2) Autoritatea adoptă o decizie de înregistrare a solicitantului, dacă nu stabilește că acesta nu îndeplinește condițiile pentru înregistrare stabilite la articolul 3 sau că statutul nu cuprinde prevederile cerute la articolele 4 și 5.

Autoritatea publică decizia de înregistrare a solicitantului în termen de o lună de la primirea cererii de înregistrare a solicitantului sau, atunci când sunt aplicabile procedurile stabilite la articolul 15 alineatul (4), în termen de patru luni de la primirea cererii de înregistrare.

În cazul în care o cerere este incompletă, Autoritatea îi cere solicitantului să prezinte, fără întârziere, toate informațiile suplimentare cerute. Termenul stabilit la al doilea paragraf începe să curgă numai de la data la care Autoritatea primește o cerere completă.

(3) Declarația oficială standard menționată la articolul 8 alineatul (2) litera (a) este considerată drept suficientă pentru ca Autoritatea să stabilească dacă solicitantul îndeplinește condițiile specificate la articolul 3 alineatul (1) litera (c) sau la articolul 3 alineatul (2) litera (c), în funcție de care dintre acestea este aplicabil.

(4) Decizia Autorității de înregistrare a unui solicitant se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, împreună cu statutul partidului sau al fundației. Decizia Autorității de a nu înregistra un solicitant se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, împreună cu motivele detaliate de respingere.

(5) Orice modificări aduse documentelor ori statutului prezentate ca parte a cererii de înregistrare în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) sunt notificate Autorității, care actualizează înregistrarea în conformitate cu procedurile stabilite la articolul 15 alineatele (2) și (4), *mutatis mutandis*.

(6) Lista actualizată a partidelor membre ale unui partid politic european, anexată la statutul partidului în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), se transmite anual Autorității. Orice modificări în urma cărora partidul politic european nu mai îndeplinește condiția prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (b) sunt comunicate Autorității în termen de patru săptămâni de la orice astfel de modificare.

▼B

Articolul 10

Verificarea îndeplinirii condițiilor și cerințelor privind înregistrarea

(1) Fără a aduce atingere procedurii stabilite la alineatul (3), Autoritatea verifică periodic dacă condițiile de înregistrare prevăzute la articolul 3 și prevederile privind guvernanța prevăzute la articolul 4 alineatul (1) literele (a), (b) și (d)-(f) și la articolul 5 alineatul (1) literele (a)-(e) și (g) continuă să fie îndeplinite de partidele politice europene și fundațiile politice europene înregistrate.

(2) Dacă Autoritatea constată că una dintre condițiile de înregistrare sau prevederile privind guvernanța menționate la alineatul (1), cu excepția condițiilor de la articolul 3 alineatul (1) litera (c) și de la articolul 3 alineatul (2) litera (c), nu mai sunt îndeplinite, aceasta notifică partidul politic european în cauză.

(3) ►M1 Parlamentul European, din proprie inițiativă sau în urma unei cereri motivate din partea unui grup de cetățeni, depuse conform dispozițiilor pertinente din Regulamentul său de procedură, Consiliul sau Comisia pot depune la Autoritate o cerere de verificare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) și la articolul 3 alineatul (2) litera (c) de către un anumit partid politic european sau o anumită fundație politică europeană. În astfel de cazuri și în cazurile menționate la articolul 16 alineatul (3) litera (a), Autoritatea îi solicită Comitetului de personalități independente instituit în conformitate cu articolul 11 un aviz cu privire la situația respectivă. Comitetul își prezintă avizul în termen de două luni. ◄

În cazul în care la cunoștința Autorității ajung fapte care ar putea da naștere unor îndoieli în legătură cu îndeplinirea de către un partid politic european sau o fundație politică europeană a condițiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) și la articolul 3 alineatul (2) litera (c), aceasta informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia pentru a-i permite oricăreia dintre aceste instituții să depună o cerere de verificare astfel cum se menționează la primul paragraf. Fără a aduce atingere primului paragraf, Parlamentul European, Consiliul și Comisia Europeană își manifestă intenția în termen de două luni de la primirea informațiilor respective.

Procedurile prevăzute la primul și la al doilea paragraf nu se inițiază într-o perioadă care precedă cu două luni alegerile pentru Parlamentul European.

Având în vedere avizul comitetului, Autoritatea decide dacă să anuleze înregistrarea partidului politic european sau a fundației politice europene în cauză. Decizia Autorității se motivează corespunzător.

O decizie a Autorității de anulare a înregistrării pe motive de neîndeplinire a condițiilor stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (c) sau la articolul 3 alineatul (2) litera (c) poate fi adoptată numai în caz de încălcare evidentă și gravă a respectivelor condiții. Decizia respectivă face obiectul procedurii prevăzute la alineatul (4).

▼B

(4) O decizie a Autorității de anulare a înregistrării unui partid sau a unei fundații politice europene pe motiv de încălcare evidentă și gravă în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) sau la articolul 3 alineatul (2) litera (c) se comunică Parlamentului European și Consiliului. Decizia nu intră în vigoare decât în cazul în care Parlamentul European și Consiliul nu formulează nicio obiecțiune în termen de trei luni de la comunicarea deciziei către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul informează Autoritatea că nu vor formula obiecțiuni. În cazul unei obiecțiuni din partea Parlamentului European și a Consiliului, partidul politic european sau fundația politică europeană rămân înregistrate.

Parlamentul European și Consiliul pot formula obiecțiuni la decizie exclusiv din motive legate de evaluarea îndeplinirii condițiilor de înregistrare prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) și la articolul 3 alineatul (2) litera (c).

Partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză este informat(ă) că au fost formulate obiecțiuni la decizia Autorității de anulare a înregistrării.

Parlamentul European și Consiliul adoptă o poziție în conformitate cu propriile norme în materie de luare a deciziilor, astfel cum sunt stabilite în conformitate cu tratatele. Toate obiecțiunile trebuie să fie motivate corespunzător și puse la dispoziția publicului.

(5) O decizie a Autorității de anulare a înregistrării unui partid politic european sau a unei fundații politice europene cu privire la care nu au fost formulate obiecțiuni în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (4) se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, împreună cu motivele detaliate de anulare a înregistrării, și intră în vigoare la trei luni de la data publicării.

(6) O fundație politică europeană își pierde în mod automat statutul dacă partidul politic european la care este afiliată este radiat din registru.

Articolul 11

Comitetul de personalități independente

(1) Prin prezentul regulament se înființează un comitet de personalități independente. Comitetul este alcătuit din șase membri, Parlamentul European, Consiliul și Comisia numind fiecare câte doi membri. Membrii comitetului sunt selectați pe baza calităților lor personale și profesionale. Aceștia nu sunt deputați în Parlamentul European, membri ai Consiliului sau ai Comisiei, nu dețin mandate electorale și nu au calitatea de reprezentanți sau funcționari ai Uniunii Europene și nici de actual sau fost angajat al unui partid politic european sau al unei fundații politice europene.

Membrii comitetului își îndeplinesc sarcinile în mod independent. Membrii nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la vreo instituție sau guvern sau de la vreun alt organ, birou sau agenție și se abțin de la orice acte incompatibile cu natura îndatoririlor lor.

▼B

Comitetul se reînnoiește în termen de șase luni de la sfârșitul primei sesiuni a Parlamentului European care urmează după alegerile pentru Parlamentul European. Mandatul membrilor nu poate fi reînnoit.

(2) Comitetul își adoptă propriul regulament de procedură. Președintele comitetului este ales de membrii acestuia din propriile rânduri, în conformitate cu regulamentul respectiv. Secretariatul și finanțarea comitetului sunt asigurate de Parlamentul European. Secretariatul comitetului acționează sub unica autoritate a comitetului.

(3) La cererea Autorității, comitetul emite un aviz referitor la orice eventuală încălcare evidentă și gravă a valorilor pe care este întemeiată Uniunea Europeană, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (1) litera (c) și la articolul 3 alineatul (2) litera (c), de către un partid politic european sau o fundație politică europeană. În acest scop, comitetul poate solicita orice document și probă pertinentă de la Autoritate, de la Parlamentul European, de la partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză, de la alte partide politice, fundații politice sau alte părți interesate și poate cere audierea reprezentanților lor.

În avizele sale, comitetul ține seama pe deplin de dreptul fundamental la libertatea de asociere și de necesitatea asigurării pluralismului partidelor politice în Europa.

Avizele comitetului se publică fără întârziere.

CAPITOLUL III

STATUTUL JURIDIC AL PARTIDELOR POLITICE EUROPENE ȘI AL FUNDAȚIILOR POLITICE EUROPENE

Articolul 12

Personalitate juridică

Partidele politice europene și fundațiile politice europene au personalitate juridică europeană.

Articolul 13

Recunoașterea și capacitatea juridică

Partidele politice europene și fundațiile politice europene se bucură de recunoaștere și capacitate juridică în toate statele membre.

Articolul 14

Legea aplicabilă

(1) Partidele politice europene și fundațiile politice europene sunt reglementate de prezentul regulament.

(2) Pentru aspectele pe care prezentul regulament nu le reglementează sau, în cazul în care unele aspecte sunt reglementate doar parțial, pentru acele aspecte care nu sunt acoperite, partidele politice europene și fundațiile politice europene se află sub incidența dispozițiilor aplicabile din legislația națională a statului membru de sediu.

▼B

Activitățile desfășurate de partidele politice europene și de fundațiile politice europene în alte state membre sunt reglementate de legislația națională relevantă din statele membre respective.

(3) Pentru aspectele pe care prezentul regulament sau dispozițiile aplicabile în temeiul alineatului (2) nu le reglementează sau, în cazul în care unele aspecte sunt reglementate doar parțial, pentru acele aspecte care nu sunt reglementate, partidele politice europene și fundațiile politice europene intră sub incidența dispozițiilor prevăzute în statutele lor.

Articolul 15

Dobândirea personalității juridice europene

(1) Un partid politic european sau o fundație politică europeană dobândește personalitate juridică europeană la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a deciziei Autorității de înregistrare a acestuia/acesteia în temeiul articolului 9.

(2) Dacă statul membru în care solicitantul înregistrării ca partid politic european sau fundație politică europeană își are sediul solicită acest lucru, cererea depusă în conformitate cu articolul 8 este însoțită de o declarație emisă de statul membru respectiv, prin care se certifică faptul că solicitantul a respectat toate cerințele naționale relevante în ceea ce privește solicitarea și că statutele acestuia sunt conforme cu legislația aplicabilă menționată la articolul 14 alineatul (2) primul paragraf.

(3) În cazul în care solicitantul are personalitate juridică în conformitate cu legislația unui stat membru, dobândirea personalității juridice europene este considerată de către statul membru respectiv drept o transformare a personalității juridice naționale într-o personalitate juridică europeană succesoare. Cea din urmă păstrează în totalitate drepturile și obligațiile preexistente ale entității juridice naționale inițiale care își încetează existența ca atare. Statul membru în cauză nu aplică condiții prohibitive în contextul acestei transformări. Solicitantul își păstrează sediul din statul membru în cauză până la publicarea unei decizii în conformitate cu articolul 9.

(4) În cazul în care statul membru în care solicitantul își are sediul solicită acest lucru, Autoritatea stabilește data publicării menționate la alineatul (1) doar după consultarea statului membru respectiv.

Articolul 16

Încetarea personalității juridice europene

(1) Un partid politic european sau o fundație politică europeană pierde personalitatea sa juridică europeană la intrarea în vigoare a deciziei Autorității de a îl/a o elimina din registru, astfel cum a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Decizia intră în vigoare la trei luni de la data publicării, cu excepția cazului în care partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză solicită o perioadă mai scurtă.

(2) Un partid politic european sau o fundație politică europeană este eliminat(ă) din registru printr-o decizie a Autorității:

▼B

(a) ca o consecință a deciziei adoptate în conformitate cu articolul 10 alineatele (2)-(5);

(b) în situațiile prevăzute la articolul 10 alineatul (6);

(c) la solicitarea partidului politic european sau a fundației politice europene; sau

(d) în cazurile menționate la alineatul (3) primul paragraf litera (b) de la prezentul articol.

(3) În cazul în care un partid politic european sau o fundație politică europeană a încălcat în mod grav obligațiile relevante potrivit legislației naționale aplicabile în temeiul articolului 14 alineatul (2) primul paragraf, statul membru de sediu poate adresa Autorității o solicitare de anulare a înregistrării motivată în mod corespunzător, care trebuie să identifice în mod exact și exhaustiv acțiunile ilegale și cerințele naționale specifice care nu au fost respectate. În astfel de cazuri, Autoritatea:

(a) inițiază o procedură de verificare în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), pentru chestiunile legate în mod exclusiv sau predominant de elementele care afectează respectarea valorilor pe care se întemeiază Uniunea, astfel cum sunt formulate la articolul 2 din TUE. Se aplică, de asemenea, articolul 10 alineatele (4), (5) și (6);

(b) decide radierea din registru a partidului politic european sau a fundației politice europene în cauză pentru orice altă chestiune și atunci când cererea motivată a statului membru în cauză confirmă că au fost epuizate toate măsurile de remediere la nivel național.

În cazul în care un partid politic european sau o fundație politică europeană a încălcat în mod grav obligațiile relevante potrivit legislației naționale aplicabile în temeiul articolului 14 alineatul (2) al doilea paragraf și dacă această chestiune este legată în mod exclusiv sau predominant de elementele care afectează respectarea valorilor pe care se întemeiază Uniunea, astfel cum sunt formulate la articolul 2 din TUE, statul membru în cauză poate adresa o solicitare Autorității în conformitate cu dispozițiile de la primul paragraf de la prezentul alineat. Autoritatea procedează în conformitate cu primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat.

În toate cazurile, Autoritatea acționează fără întârzieri nejustificate. Autoritatea informează statul membru și partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză cu privire la cursul dat cererii motivate de anulare a înregistrării.

(4) Autoritatea stabilește data publicării menționată la alineatul (1) după consultarea statului membru în care partidul politic european sau fundația politică europeană își are sediul.

(5) În cazul în care partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză dobândește personalitate juridică în temeiul legislației statului membru de sediu, dobândirea personalității juridice este

▼B

considerată de către statul membru respectiv drept o transformare a personalității juridice europene în personalitate juridică națională care păstrează în totalitate drepturile și obligațiile preexistente ale entității juridice europene inițiale. Statul membru în cauză nu aplică condiții prohibitive în contextul acestei transformări.

(6) În cazul în care partidul politic european sau fundația politică europeană nu dobândește personalitate juridică în temeiul legislației din statul membru de sediu, acesta/aceasta este dizolvat(ă) în conformitate cu legislația aplicabilă a statului membru respectiv. Statul membru în cauză poate solicita ca o astfel de dizolvare să fie precedată de dobândirea de către partidul sau fundația în cauză a personalității juridice naționale în conformitate cu alineatul (5).

(7) În toate situațiile menționate la alineatele (5) și (6), statul membru în cauză garantează respectarea pe deplin a condiției de nonprofit prevăzută la articolul 3. Autoritatea și ordonatorul de credite al Parlamentului European pot ajunge la un acord cu statul membru în cauză cu privire la modalitățile de încetare a personalității juridice europene, în special pentru a asigura recuperarea oricăror fonduri primite de la bugetul general al Uniunii Europene și plata oricăror sancțiuni financiare impuse în conformitate cu articolul 27.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII PRIVIND FINANȚAREA

Articolul 17

Condiții de finanțare

(1) Un partid politic european care este înregistrat în conformitate cu condițiile și procedurile prevăzute în prezentul regulament, care este reprezentat în Parlamentul European de cel puțin unul dintre membrii săi și care nu se află în una dintre situațiile de excludere menționate la articolul 106 alineatul (1) din Regulamentul financiar poate solicita finanțare din bugetul general al Uniunii Europene, în conformitate cu termenii și condițiile publicate de ordonatorul de credite al Parlamentului European într-o cerere de contribuții.

(2) O fundație politică europeană afiliată unui partid politic european, eligibilă pentru a solicita finanțare în conformitate cu alineatul (1), înregistrată în conformitate cu condițiile și procedurile prevăzute în prezentul regulament și care nu se află în una dintre situațiile de excludere menționate la articolul 106 alineatul (1) din Regulamentul financiar, poate solicita finanțare din bugetul general al Uniunii Europene, în conformitate cu termenii și condițiile publicate de ordonatorul de credite al Parlamentului European într-o cerere de propuneri.

(3) Pentru a se stabili eligibilitatea pentru finanțare din bugetul general al Uniunii Europene, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol și cu articolul 3 alineatul (1) litera (b) și pentru aplicarea articolului 19 alineatul (1), un deputat în Parlamentul European este considerat membru al unui singur partid politic european care este, după caz, partidul la care partidul național sau partidul regional din care face parte deputatul respectiv s-a afiliat la data-limită de depunere a cererilor de finanțare.

▼M1

(4) Contribuțiile financiare sau granturile de la bugetul general al Uniunii Europene nu depășesc 90 % din cheltuielile rambursabile anuale indicate în bugetul unui partid politic european și 95 % din costurile eligibile suportate de o fundație politică europeană. Partidele politice europene pot utiliza, în cursul unui exercițiu financiar ulterior datei la care a fost acordată, orice parte neutilizată din contribuția Uniunii alocată pentru acoperirea cheltuielilor rambursabile. Sumele neutilizate după respectivul exercițiu financiar se recuperează în conformitate cu Regulamentul financiar.

▼B

(5) În limitele stabilite la articolele 21 și 22, cheltuielile rambursabile printr-o contribuție financiară includ cheltuielile administrative și cheltuielile pentru asistență tehnică, reuniuni, cercetare, evenimente transfrontaliere, studii, informare și publicații, precum și cheltuielile legate de campanii.

Articolul 18

Cererea de finanțare

(1) Pentru a primi finanțare din bugetul general al Uniunii Europene, un partid politic european sau o fundație politică europeană care îndeplinește condițiile prevăzute de articolul 17 alineatul (1) sau (2) depune o cerere la Parlamentul European în baza unei cereri de contribuții sau de propuneri.

(2) La data la care depun cererea, partidul politic european și fundația politică europeană trebuie să se conformeze obligațiilor prevăzute la articolul 23 și, de la data cererii până la sfârșitul exercițiului financiar sau al acțiunii care face obiectul contribuției sau subvenției, trebuie să rămână înregistrate în registru și să nu facă obiectul niciuneia dintre sancțiunile prevăzute la articolul 27 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a)-(v) și (vi).

▼M1

(2a) Un partid politic european include în cererea sa dovezi pentru a demonstra că, de regulă, partidele sale membre din UE au publicat pe site-urile lor internet, într-un mod vizibil și ușor accesibil pentru utilizatori, pe parcursul celor 12 luni anterioare datei finale pentru depunerea cererii, programul politic și logoul partidului politic european.

▼B

(3) O fundație politică europeană include în cererea sa programul de activitate sau planul de acțiune anual.

(4) Ordonatorul de credite al Parlamentului European adoptă o decizie în termen de trei luni de la încheierea cererii de contribuții sau a cererii de propuneri și ordonanțează și gestionează creditele de angajament corespunzătoare în conformitate cu Regulamentul financiar.

(5) O fundație politică europeană poate solicita finanțare din bugetul general al Uniunii Europene numai prin intermediul partidului politic european la care este afiliată.

▼B

Articolul 19

Criteriile de atribuire și alocarea finanțării

▼M1

(1) Creditele respective puse la dispoziția partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene cărora li s-au atribuit contribuții sau subvenții în conformitate cu articolul 18 se alocă anual, pe baza următoarelor principii de repartizare:

— 10 % se repartizează între partidele politice europene beneficiare, în mod egal;

— 90 % se repartizează între partidele politice europene beneficiare, proporțional cu numărul lor de deputați aleși în Parlamentul European.

Aceeași cheie de repartizare se utilizează pentru a se atribui finanțare fundațiilor politice europene, în baza afilierii lor la un partid politic european.

▼B

(2) Repartizarea menționată la alineatul (1) se bazează pe numărul de deputați aleși în Parlamentul European care sunt membri ai partidului politic european solicitant la data-limită de depunere a cererilor de finanțare, ținând seama de articolul 17 alineatul (3).

După această dată, orice modificare survenită în numărul de membri nu afectează cota de finanțare respectivă între partidele politice europene sau fundațiile politice europene. Acest lucru nu aduce atingere cerinței de la articolul 17 alineatul (1) privind reprezentarea unui partid politic european în Parlamentul European prin cel puțin unul dintre membrii săi.

Articolul 20

Donații și contribuții

(1) Partidele politice europene și fundațiile politice europene pot să accepte donații de la persoane fizice sau juridice în valoare maximă de 18 000 EUR pe an și pe donator.

(2) Partidele politice europene și fundațiile politice europene, cu ocazia prezentării propriilor situații financiare anuale în conformitate cu articolul 23, transmit, de asemenea, o listă cu toți donatorii și cu donațiile lor, indicând atât natura, cât și valoarea fiecărei donații în parte. Prezentul alineat se aplică, de asemenea, contribuțiilor primite de la partidele membre ale partidelor politice europene și organizațiile membre ale fundațiilor politice europene.

Pentru donațiile din partea persoanelor fizice cu valoare cuprinsă între 1 500 EUR și 3 000 EUR, partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză indică dacă donatorii respectivi și-au exprimat acordul prealabil în scris în vederea publicării, în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (e).

(3) Donațiile primite de partidele politice europene și de fundațiile politice europene în decurs de șase luni înainte de alegerile pentru Parlamentul European se raportează în scris, săptămânal, Autorității, în conformitate cu alineatul (2).

▼B

(4) Donațiile unice a căror valoare depășește suma de 12 000 EUR și care au fost acceptate de către partidele politice europene și de către fundațiile politice europene se raportează imediat Autorității, în scris și în conformitate cu alineatul (2).

(5) Partidele politice europene și fundațiile politice europene nu acceptă:

(a) donații sau contribuții anonime;

(b) donații din bugetele grupurilor politice din Parlamentul European;

(c) donații din partea unei autorități publice a unui stat membru sau a unei țări terțe sau din partea unei întreprinderi asupra căreia o astfel de autoritate publică poate exercita direct sau indirect o influență hotărâtoare în temeiul dreptului de proprietate asupra acesteia, a participării sale financiare la o astfel de întreprindere sau a normelor care îi reglementează activitatea; sau

(d) donații din partea unor entități private cu sediul într-o țară terță sau a unor persoane fizice dintr-o țară terță care nu au drept de vot la alegerile pentru Parlamentul European.

(6) Orice donație care nu este permisă în temeiul prezentului regulament, în termen de 30 de zile de la data primirii de către partidul politic european sau de către fundația politică europeană:

(a) se restituie donatorului sau oricărei persoane care acționează în numele donatorului; sau

(b) în cazul în care nu este posibil să fie restituită, se raportează Autorității și Parlamentului European. Ordonatorul de credite al Parlamentului European întocmește și autorizează ordinul de recuperare în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolele 78 și 79 din Regulamentul financiar. Fondurile se înregistrează ca venituri generale în secțiunea corespunzătoare din bugetul general al Parlamentului European.

(7) Se admit contribuțiile acordate unui partid politic european din partea membrilor săi. Valoarea unor astfel de contribuții nu poate depăși 40 % din bugetul anual al partidului politic european în cauză.

(8) Se admit contribuțiile acordate unei fundații politice europene din partea membrilor săi, precum și din partea partidului politic european la care este afiliată. Valoarea unor astfel de contribuții nu poate depăși 40 % din bugetul anual al fundației politice europene în cauză și, în temeiul prezentului regulament, nu poate să provină din fondurile primite din bugetul general al Uniunii Europene de către un partid politic european.

Sarcina probei revine partidului politic european în cauză, care trebuie să indice în mod clar, în conturile sale, originea fondurilor utilizate pentru finanțarea fundației politice europene afiliate.

▼B

(9) Fără a aduce atingere alineatelor (7) și (8), partidele politice europene și fundațiile politice europene pot accepta contribuții din partea cetățenilor care sunt membri ai acestora în valoare de până la 18 000 EUR pe an și pe membru, atunci când aceste contribuții sunt oferite de membrul în cauză în nume propriu.

Plafonul stabilit la primul paragraf nu se aplică atunci când membrul în cauză este, de asemenea, deputat ales în Parlamentul European, membru al unui parlament național, al unui parlament regional sau al unei adunări regionale.

(10) Orice contribuție care nu este permisă în temeiul prezentului regulament se restituie în conformitate cu alineatul (6).

Articolul 21

Finanțarea campaniilor în contextul alegerilor pentru Parlamentul European

(1) Sub rezerva celui de al doilea paragraf, finanțarea partidelor politice europene din bugetul general al Uniunii Europene sau din orice altă sursă poate fi utilizată pentru finanțarea campaniilor desfășurate de partidele politice europene în contextul alegerilor pentru Parlamentul European, la care acestea sau membrii acestora participă în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (d).

În temeiul articolului 8 din Actul privind alegerea deputaților în Parlamentul European prin sufragiu universal direct [1], finanțarea și posibila limitare a cheltuielilor electorale pentru toate partidele politice, candidații și părțile terțe, în plus față de participarea lor la alegerile pentru Parlamentul European, sunt reglementate, în fiecare stat membru, de legislația națională.

(2) Cheltuielile legate de campaniile menționate la alineatul (1) se identifică în mod clar ca atare de către partidele politice europene în situațiile financiare anuale ale acestora.

Articolul 22

Interzicerea finanțării

(1) Fără a aduce atingere articolului 21 alineatul (1), finanțarea partidelor politice europene din bugetul general al Uniunii Europene sau din orice altă sursă nu poate fi utilizată pentru finanțarea directă sau indirectă a altor partide politice și, în special, a partidelor naționale sau a candidaților acestora. Partidele politice naționale și candidații naționali rămân sub incidența dispozițiilor naționale.

(2) Finanțarea fundațiilor politice europene din bugetul general al Uniunii Europene sau din orice altă sursă nu poate fi utilizată în alte scopuri decât pentru finanțarea responsabilităților lor, astfel cum sunt menționate la articolul 2 punctul 4, și pentru a acoperi cheltuielile care sunt legate direct de obiectivele prevăzute în statutul lor, în conformitate cu articolul 5. Aceasta nu poate fi utilizată, în special, pentru finanțarea directă sau indirectă a alegerilor, partidelor politice sau candidaților sau a altor fundații.

[1] JO L 278, 8.10.1976, p. 5.

▼B

(3) Finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene din bugetul general al Uniunii Europene sau din orice altă sursă nu poate fi utilizată pentru finanțarea campaniilor pentru referendumuri.

CAPITOLUL V

CONTROL ȘI SANCȚIUNI

Articolul 23

Conturi, obligații de raportare și de audit

(1) Cel târziu în termen de șase luni de la sfârșitul exercițiului financiar, partidele politice europene și fundațiile politice europene depun la Autoritate, cu o copie pentru ordonatorul de credite al Parlamentului European și la punctul de contact național competent din statul membru de sediu:

(a) propriile situații financiare anuale și note de însoțire, care prevăd veniturile și cheltuielile, precum și activele și pasivele la începutul și la sfârșitul exercițiului financiar, în conformitate cu legislația aplicabilă în statul membru de sediu, precum și situațiile financiare anuale, pe baza standardelor internaționale de contabilitate definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(b) un raport de audit extern privind situațiile financiare anuale, care acoperă atât fiabilitatea acestor situații financiare, cât și legalitatea și regularitatea veniturilor și cheltuielilor lor și care este efectuat de către un organism sau un expert independent; și

(c) lista donatorilor și a contribuitorilor și a donațiilor sau contribuțiilor corespunzătoare raportate în conformitate cu articolul 20 alineatele (2), (3) și (4).

(2) În cazul în care cheltuielile se pun în aplicare de către partide politice europene în comun cu partide politice naționale sau cu alte organizații sau de către fundații politice europene în comun cu fundații politice naționale, dovada cheltuielilor suportate de partidele politice europene sau de fundațiile politice europene direct sau prin intermediul acestor părți terțe se include în declarațiile financiare anuale menționate la alineatul (1).

(3) Organismele sau experții externi independenți menționați la alineatul (1) litera (b) sunt selectați, mandatați și plătiți de Parlamentul European. Aceștia sunt autorizați în mod corespunzător să auditeze conturi în temeiul legislației aplicabile în statul membru în care își au sediul sau în care sunt stabiliți.

(4) Partidele politice europene și fundațiile politice europene furnizează informațiile solicitate de organismele independente sau experții independenți în scopul auditului acestora.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

▼B

(5) Organismele independente sau experții independenți informează Autoritatea și ordonatorul de credite al Parlamentului European cu privire la orice activitate presupusă a fi ilegală, de fraudă sau de corupție care poate afecta interesele financiare ale Uniunii. Autoritatea și ordonatorul de credite al Parlamentului European informează punctele de contact naționale cu privire la acest lucru.

Articolul 24

Reguli generale privind controlul

(1) Controlul privind respectarea de către partidele politice europene și fundațiile politice europene a obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament este exercitat, în cooperare, de către Autoritate, ordonatorul de credite al Parlamentului European și statele membre competente.

(2) Autoritatea verifică respectarea de către partidele politice europene și fundațiile politice europene a obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, cu referire în special la articolul 3, articolul 4 alineatul (1) literele (a), (b) și (d)-(f), articolul 5 alineatul (1) literele (a)-(e) și (g), articolul 9 alineatele (5) și (6) și articolele 20, 21 și 22.

Ordonatorul de credite al Parlamentului European verifică respectarea de către partidele politice europene și fundațiile politice europene a obligațiilor legate de finanțarea din partea Uniunii care le revin în temeiul prezentului regulament în conformitate cu Regulamentul financiar. În desfășurarea acestui control, Parlamentul European adoptă măsurile necesare în domeniile prevenirii și combaterii fraudei care afectează interesele financiare ale Uniunii.

(3) Controlul efectuat de către Autoritate și de ordonatorul de credite al Parlamentului European menționat la alineatul (2) nu se extinde la respectarea de către partidele politice europene și fundațiile politice europene a obligațiilor care le revin în temeiul legislației naționale aplicabile, astfel cum se menționează la articolul 14.

(4) Partidele politice europene și fundațiile politice europene furnizează informațiile solicitate de Autoritate, ordonatorul de credite al Parlamentului European, Curtea de Conturi, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) sau statele membre, necesare în scopul desfășurării controalelor pentru care sunt responsabile în temeiul prezentului regulament.

La cerere și în scopul verificării respectării articolului 20, partidele politice europene și fundațiile politice europene furnizează Autorității informații privind contribuțiile primite de la membri individuali și identitatea acestora. În plus, atunci când este cazul, Autoritatea poate solicita partidelor politice europene să furnizeze declarații de confirmare semnate de membrii care dețin mandate rezultate din alegeri în scopul verificării respectării condiției prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (b) primul paragraf.

Articolul 25

Punere în aplicare și control în ceea ce privește finanțarea din partea Uniunii

(1) Creditele pentru finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene se stabilesc în cadrul procedurii bugetare anuale și se execută în conformitate cu prezentul regulament și cu Regulamentul financiar.

▼B

Termenii și condițiile referitoare la contribuții și subvenții se stabilesc de către ordonatorul de credite al Parlamentului European în cererea de contribuții și în cererea de propuneri.

(2) Controlul finanțării primite din bugetul general al Uniunii Europene și utilizarea sa se exercită în conformitate cu Regulamentul financiar.

Controlul se exercită, de asemenea, pe baza unei certificări anuale efectuate în cadrul unui audit extern și independent, astfel cum se prevede la articolul 23 alineatul (1).

(3) Curtea de Conturi își exercită prerogativele în materie de audit în conformitate cu articolul 287 din TFUE.

(4) Orice document sau informații solicitate de Curtea de Conturi pentru a-și îndeplini misiunea îi sunt furnizate la solicitarea sa de către partidele politice europene și fundațiile politice europene care beneficiază de finanțare în conformitate cu prezentul regulament.

(5) Decizia sau acordul privind contribuția sau grantul prevede în mod explicit auditarea de către Parlamentul European și Curtea de Conturi, pe baza documentelor și la fața locului, a partidului politic european care a primit o contribuție sau a fundației politice europene care a primit o subvenție din bugetul general al Uniunii Europene.

(6) Curtea de Conturi și ordonatorul de credite al Parlamentului European sau orice alt organism extern autorizat de către ordonatorul de credite al Parlamentului European poate efectua verificările și controalele necesare la fața locului pentru a verifica legalitatea cheltuielilor și aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor din decizia sau acordul privind contribuția sau grantul și, în cazul fundațiilor politice europene, punerea în aplicare corespunzătoare a programului de lucru sau a acțiunii. Partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză furnizează orice document sau informație necesară pentru îndeplinirea acestei sarcini.

(7) OLAF poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ([2]), pentru a se stabili dacă au avut loc acte de fraudă, de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu contribuțiile sau granturile finanțate în temeiul prezentului regulament. Dacă este cazul, concluziile OLAF pot conduce la adoptarea de către ordonatorul de credite al Parlamentului European a unor decizii de recuperare.

([1]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

([2]) Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

▼B

Articolul 26

Asistență tehnică

Orice asistență tehnică acordată de Parlamentul European partidelor politice europene se bazează pe principiul egalității de tratament. Asistența se acordă în condiții care nu pot fi mai puțin favorabile decât cele acordate altor organizații și asociații externe care pot beneficia de facilități similare și se furnizează pe bază de factură și plată.

Articolul 27

Sancțiuni

(1) În conformitate cu articolul 16, Autoritatea decide radierea din registru a unui partid politic european sau a unei fundații politice europene prin intermediul sancțiunilor în oricare dintre următoarele situații:

(a) atunci când partidul sau fundația în cauză face obiectul unei hotărâri cu autoritate de lucru judecat pentru desfășurarea de activități ilegale care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 106 alineatul (1) din Regulamentul financiar;

▼M1

(b) atunci când se stabilește, în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 10 alineatele (2)-(5), că partidul sau fundația în cauză nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) sau (2);

(ba) atunci când decizia de înregistrare a partidului sau fundației în cauză se bazează pe informații incorecte sau înșelătoare, pentru care solicitantul este responsabil, sau dacă o astfel de decizie a fost obținută prin înșelăciune; sau

▼B

(c) atunci când solicitarea unui stat membru de anulare a înregistrării pe motive de neîndeplinire gravă a obligațiilor în temeiul legislației naționale îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 16 alineatul (3) litera (b).

(2) Autoritatea impune sancțiuni financiare în următoarele situații:

(a) infracțiuni necuantificabile:

(i) în cazul nerespectării cerințelor prevăzute la articolul 9 alineatul (5) sau (6);

(ii) în cazul nerespectării angajamentelor asumate și a informațiilor furnizate de către un partid politic european sau o fundație politică europeană în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) literele (a), (b) și (d)-(f) și cu articolul 5 alineatul (1) literele (a), (b), (d) și (e);

(iii) în cazul în care nu se transmite lista donatorilor și a donațiilor acestora, astfel cum se prevede la articolul 20 alineatul (2), sau nu se raportează aceste donații, astfel cum se prevede la articolul 20 alineatele (3) și (4);

▼B

(iv) în cazurile în care un partid politic european sau o fundație politică europeană a încălcat obligațiile prevăzute la articolul 23 alineatul (1) sau articolul 24 alineatul (4);

(v) atunci când s-a stabilit printr-o hotărâre cu autoritate de lucru judecat că un partid politic european sau o fundație politică europeană a desfășurat activități ilegale care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 106 alineatul (1) din Regulamentul financiar;

(vi) în cazurile în care partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză, în orice moment și cu intenție, a omis să furnizeze informații sau a furnizat informații incorecte sau care induc în eroare, sau în cazul în care unul dintre organismele autorizate prin prezentul regulament să auditeze ori să efectueze controale asupra beneficiarilor fondurilor din bugetul general al Uniunii Europene constată apariția unor inexactități în situațiile financiare anuale care sunt considerate a fi omisiuni semnificative sau înregistrări eronate ale elementelor în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;

(b) infracțiuni cuantificabile:

(i) în cazul în care un partid politic european sau o fundație politică europeană a acceptat donații și contribuții care nu sunt autorizate în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) sau (5), cu excepția cazului în care sunt îndeplinite dispozițiile de la articolul 20 alineatul (6);

(ii) în cazul nerespectării cerințelor prevăzute la articolele 21 și 22.

(3) Ordonatorul de credite al Parlamentului European poate exclude un partid politic european sau o fundație politică europeană de la finanțări viitoare din partea Uniunii pentru o perioadă de până la cinci ani, sau până la 10 ani în cazul unei recidive într-o perioadă de cinci ani, atunci când s-a făcut vinovat(ă) de oricare dintre infracțiunile enumerate la alineatul (2) litera (a) punctele (v) și (vi). Aceasta nu aduce atingere prerogativelor ordonatorului de credite al Parlamentului European prevăzute la articolul 204n din Regulamentul financiar.

(4) În scopul aplicării alineatelor (2) și (3), se aplică următoarele sancțiuni financiare unui partid politic european sau unei fundații politice europene:

(a) în cazul infracțiunilor necuantificabile, un procent fix din bugetul anual al partidului politic european sau al fundației politice europene în cauză:

— 5 %; sau

— 7,5 %, în cazul unui concurs de infracțiuni; sau

— 20 %, în cazul în care infracțiunea în cauză este un caz de recidivă; sau

— o treime din procentele de mai sus, dacă partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză a declarat în mod voluntar infracțiunea înainte ca Autoritatea să deschidă o anchetă oficială, chiar în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unei recidive, iar partidul sau fundația în cauză a adoptat măsurile corective adecvate;

▼B

— 50 % din bugetul anual al partidului politic european sau al fundației politice europene în cauză realizat în exercițiul financiar anterior, atunci când s-a stabilit printr-o hotărâre cu autoritate de lucru judecat că partidul sau fundația în cauză a desfășurat activități ilegale care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 106 alineatul (1) din Regulamentul financiar;

(b) în cazul infracțiunilor cuantificabile, un procent fix din totalul sumelor nereglementare primite sau neraportate în conformitate cu următoarele bareme, cu un plafon maxim de 10 % din bugetul anual al partidului politic european sau al fundației politice europene în cauză:

— 100 % din sumele nereglementare primite sau neraportate, dacă sumele respective nu depășesc 50 000 EUR; sau

— 150 % din sumele nereglementare primite sau neraportate, dacă sumele respective depășesc 50 000 EUR, dar nu depășesc 100 000 EUR; sau

— 200 % din sumele nereglementare primite sau neraportate, dacă sumele respective depășesc 100 000 EUR, dar nu depășesc 150 000 EUR; sau

— 250 % din sumele nereglementare primite sau neraportate, dacă sumele respective depășesc 150 000 EUR, dar nu depășesc 200 000 EUR; sau

— 300 % din sumele nereglementare primite sau neraportate, dacă sumele respective depășesc 200 000 EUR; sau

— o treime din procentele indicate mai sus, dacă partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză a declarat în mod voluntar infracțiunea înainte ca Autoritatea și/sau ordonatorul de credite al Parlamentului European să deschidă o anchetă oficială, iar partidul sau fundația în cauză a adoptat măsurile corective adecvate.

Pentru aplicarea procentelor indicate mai sus, fiecare donație sau contribuție este analizată în mod separat.

(5) În cazul în care un partid politic european sau o fundație politică europeană a comis un concurs de infracțiuni împotriva prezentului regulament, este impusă doar sancțiunea prevăzută pentru infracțiunea cea mai gravă, cu excepția cazului în care se prevede altfel la alineatul (4) litera (a).

(6) Sancțiunile prevăzute de prezentul regulament fac obiectul unui termen de prescripție de cinci ani începând cu data la care s-a comis infracțiunea în cauză sau, în cazul unor infracțiuni continue sau repetate, începând cu data la care acestea au încetat.

▼M1

Articolul 27a

Răspunderea persoanelor fizice

În cazul în care impune sancțiuni financiare în situațiile menționate la articolul 27 alineatul (2) litera (a) punctul (v) sau (vi), autoritatea poate stabili, în scopul recuperării în temeiul articolului 30 alineatul (2), că o

▼M1

persoană fizică care este membru al organului administrativ, de conducere sau de supraveghere al partidului politic european sau al fundației politice europene, sau care are putere de reprezentare, de decizie sau de control în ceea ce privește partidul politic european sau fundația politică europeană poartă, de asemenea, răspunderea pentru infracțiune în următoarele cazuri:

(a) în situația menționată la articolul 27 alineatul (2) litera (a) punctul (v) în cazul în care s-a stabilit, în hotărârea menționată la dispoziția respectivă, că persoana fizică poartă, de asemenea, răspunderea pentru activitățile ilegale în cauză;

(b) în situația menționată la articolul 27 alineatul (2) litera (a) punctul (vi) în cazul în care persoana fizică poartă, de asemenea, răspunderea pentru comportamentul sau inexactitățile în cauză.

▼B

Articolul 28

Cooperarea dintre Autoritate, ordonatorul de credite al Parlamentului European și statele membre

(1) Autoritatea, ordonatorul de credite al Parlamentului European și statele membre prin intermediul punctelor de contact naționale fac schimb de informații și se informează reciproc în mod regulat cu privire la aspectele legate de dispozițiile în materie de finanțare, controale și sancțiuni.

(2) Ele convin, de asemenea, măsurile practice pentru acest schimb de informații, inclusiv normele privind dezvăluirea informațiilor confidențiale sau a probelor, precum și cooperarea dintre statele membre.

(3) Ordonatorul de credite al Parlamentului European informează Autoritatea cu privire la constatările care ar putea duce la impunerea de sancțiuni în conformitate cu articolul 27 alineatele (2)-(4), astfel încât Autoritatea să poată lua măsurile adecvate.

(4) Autoritatea informează ordonatorul de credite al Parlamentului European cu privire la orice decizie luată referitoare la sancțiuni, pentru a-i permite acestuia să tragă consecințele adecvate în conformitate cu Regulamentul financiar.

Articolul 29

Măsuri corective și principii ale bunei administrări

(1) Înainte de a lua o decizie finală cu privire la oricare dintre sancțiunile menționate la articolul 27, Autoritatea sau ordonatorul de credite al Parlamentului European oferă partidului politic european sau fundației politice europene în cauză posibilitatea de a lua măsurile necesare pentru remedierea situației într-un termen rezonabil, care în mod normal nu depășește o lună. În special, Autoritatea sau ordonatorul de credite al Parlamentului European fac posibilă corectarea erorilor administrative sau aritmetice, furnizarea, atunci când este necesar, a unor documente sau informații suplimentare sau corectarea erorilor minore.

(2) Atunci când un partid politic european sau o fundație politică europeană nu a adoptat măsurile corective în termenul menționat la alineatul (1), se ia o decizie de impunere a sancțiunilor adecvate menționate la articolul 27.

▼B

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică pentru condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (b)-(d) și la articolul 3 alineatul (2) litera (c).

Articolul 30

Recuperări

(1) Pe baza deciziei Autorității de radiere din registru a unui partid politic european sau a unei fundații politice europene, ordonatorul de credite al Parlamentului European retrage sau reziliază orice decizie sau acord aflat în desfășurare privind finanțarea din partea Uniunii, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 16 alineatul (2) litera (c) și la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (d). Acesta recuperează, de asemenea, orice finanțare din partea Uniunii, inclusiv orice fonduri ale Uniunii necheltuite din anii precedenți.

(2) ►M1 Un partid politic european sau o fundație politică europeană care a făcut obiectul unei sancțiuni pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 27 alineatul (1) și la articolul 27 alineatul (2) litera (a) punctele (v) și (vi) nu mai respectă, din acest motiv, dispozițiile articolului 18 alineatul (2). În consecință, ordonatorul de credite al Parlamentului European reziliază acordul privind contribuția sau grantul ori decizia privind finanțarea din bugetul Uniunii primită în temeiul prezentului regulament și recuperează sumele plătite în mod necuvenit în baza acordului privind contribuția sau grantul ori în baza deciziei de finanțare, precum și orice fond al Uniunii necheltuit din anii precedenți. Ordonatorul de credite al Parlamentului European recuperează, de asemenea, sumele plătite în mod necuvenit, în baza unei decizii sau a unui acord privind contribuția sau grantul, de la persoana fizică în legătură cu care s-a luat o hotărâre în temeiul articolului 27a, luând în considerare, după caz, circumstanțele excepționale legate de persoana fizică respectivă. ◄

▼M1

În cazul rezilierii, plățile din partea ordonatorului de credite al Parlamentului European se limitează la cheltuielile rambursabile suportate de partidul politic european sau la costurile eligibile suportate de fundația politică europeană până la momentul intrării în vigoare a deciziei de reziliere.

▼B

Prezentul alineat este, de asemenea, aplicabil cazurilor menționate la articolul 16 alineatul (2) litera (c) și la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (d).

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 31

Furnizarea de informații pentru cetățeni

Sub rezerva dispozițiilor prevăzute la articolele 21 și 22 și a propriilor statute și procese interne, partidele politice europene iau, în contextul alegerilor pentru Parlamentul European, toate măsurile adecvate pentru a informa cetățenii Uniunii cu privire la afilierile dintre partidele politice naționale și candidații naționali și partidele politice europene în cauză.

▼B

Articolul 32

Transparență

(1) Parlamentul European publică, sub autoritatea ordonatorului său de credite ori sub cea a Autorității, pe un site internet creat în acest scop, următoarele:

(a) denumirile și statutele tuturor partidelor politice europene și ale fundațiilor politice europene înregistrate, împreună cu documentele prezentate ca parte a cererilor lor de înscriere în conformitate cu articolul 8, în termen de cel mult patru săptămâni de la adoptarea de către Autoritate a deciziei sale și, ulterior acestei date, orice modificare notificată Autorității în conformitate cu articolul 9 alineatele (5) și (6);

(b) o listă a cererilor care nu au fost aprobate, împreună cu documentele prezentate în cadrul acestora, cu cererea de înscriere în conformitate cu articolul 8, precum și motivele respingerii, în termen de cel mult patru săptămâni de la adoptarea deciziei de către Autoritate;

(c) un raport anual care cuprinde un tabel cu sumele plătite fiecărui partid politic european și fundații politice europene, pentru fiecare an financiar pentru care s-au primit contribuții ori s-au plătit granturi din bugetul general al Uniunii Europene;

(d) situațiile financiare anuale și rapoartele de audit extern menționate la articolul 23 alineatul (1) și, în ceea ce privește fundațiile politice europene, rapoartele finale privind punerea în aplicare a programelor de lucru sau a acțiunilor;

(e) numele donatorilor și donațiile corespunzătoare, raportate de către partidele politice europene și fundațiile politice europene în conformitate cu articolul 20 alineatele (2), (3) și (4), cu excepția donațiilor primite de la persoane fizice, în valoare maximă de 1 500 EUR pe an și pe donator, care se raportează drept „donații minore”. Donațiile din partea persoanelor fizice cu o valoare anuală cuprinsă între 1 500 EUR și 3 000 EUR nu se publică fără acordul scris prealabil privind publicarea lor exprimat de către donatorul respectiv. Dacă nu a fost exprimat un astfel de acord prealabil, astfel de donații sunt raportate ca „donații minore”. Suma totală a donațiilor minore și numărul donatorilor per an calendaristic sunt, de asemenea, publicate;

(f) contribuțiile menționate la articolul 20 alineatele (7) și (8), raportate de partidele politice europene și de fundațiile politice europene în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) și, de asemenea, identitatea partidelor sau organizațiilor membre care au făcut contribuții;

(g) detaliile și motivele pentru orice decizie finală adoptată de către Autoritate în conformitate cu articolul 27, inclusiv, după caz, orice avize adoptate de Comitetul de personalități independente în conformitate cu articolele 10 și 11, ținându-se seama de Regulamentul (CE) nr. 45/2001;

(h) detaliile și motivele pentru orice decizie finală adoptată de către ordonatorul de credite al Parlamentului European în conformitate cu articolul 27;

▼M1

(i) o descriere a sprijinului tehnic acordat partidelor politice europene;

(j) raportul de evaluare al Parlamentului European privind aplicarea prezentului regulament și activitățile finanțate menționat la articolul 38; și

(k) o listă actualizată a deputaților în Parlamentul European care sunt membri ai unui partid politic european.

▼B

(2) Parlamentul European publică lista de persoane juridice care sunt membri ai unui partid politic european, anexată la statutul partidului în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) și actualizată în conformitate cu articolul 9 alineatul (6), precum și numărul total de membri individuali.

(3) Datele cu caracter personal sunt excluse de la publicare pe site-ul internet menționat la alineatul (1), cu excepția cazului în care aceste date cu caracter personal sunt publicate în conformitate cu alineatul (1) literele (a), (e) sau (g).

(4) Partidele politice europene și fundațiile politice europene furnizează membrilor și donatorilor potențiali, într-o declarație cu caracter public privind protecția vieții private, informațiile prevăzute la articolul 10 din Directiva 95/46/CE și îi informează cu privire la faptul că datele cu caracter personal care îi vizează vor fi procesate în cadrul auditării și controlului de către Parlamentul European, Autoritate, OLAF, Curtea de Conturi, statele membre sau experții autorizați de acestea, precum și că datele lor cu caracter personal vor fi făcute publice pe site-ul internet menționat la alineatul (1), în condițiile prevăzute de prezentul articol. În aplicarea articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, ordonatorul de credite al Parlamentului European include aceste informații în cererile de contribuții sau de propuneri menționate la articolul 18 alineatul (1) din prezentul regulament.

Articolul 33

Protecția datelor cu caracter personal

(1) În prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament, Autoritatea, Parlamentul European și Comitetul de personalități independente stabilit prin articolul 11 se conformează dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 45/2001. În scopul prelucrării datelor cu caracter personal, aceștia sunt considerați operatori de date, în conformitate cu articolul 2 litera (d) din regulamentul menționat.

(2) Pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în conformitate cu prezentul regulament, partidele politice europene și fundațiile politice europene, statele membre pentru exercitarea controlului asupra aspectelor legate de finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene în conformitate cu articolul 24 și organismele independente sau experții independenți autorizați să auditeze conturi în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) se conformează dispozițiilor Directivei 95/46/CE și dispozițiilor naționale adoptate în temeiul acesteia. În scopul prelucrării datelor cu caracter personal, acestea sunt considerate operatori de date în conformitate cu articolul 2 litera (d) din directiva menționată.

▼B

(3) Autoritatea, Parlamentul European și Comitetul de personalități independente stabilit prin articolul 11 se asigură că datele cu caracter personal pe care le-au colectat în conformitate cu prezentul regulament nu sunt utilizate în alte scopuri decât cele care vizează asigurarea legalității, regularității și transparenței finanțării partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene și componența partidelor politice europene. Aceștia șterg toate datele cu caracter personal colectate în acest scop în termen de cel mult 24 de luni de la publicarea părților relevante în conformitate cu articolul 32.

(4) Statele membre și organismele independente sau experții independenți autorizați să auditeze conturile utilizează datele cu caracter personal pe care le primesc numai pentru a exercita controlul asupra finanțării partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene. Acestea șterg datele cu caracter personal respective, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, după ce le transmit în temeiul articolului 28.

(5) Datele cu caracter personal pot fi păstrate peste termenele stabilite la alineatul (3) sau prevăzute de legislația națională aplicabilă la care se face referire la alineatul (4) în cazul în care acest lucru este necesar pentru desfășurarea procedurii juridice sau administrative referitoare la finanțarea unui partid politic european sau a unei fundații politice europene sau la componența unui partid politic european. Toate aceste date cu caracter personal se șterg cel târziu în termen de o săptămână de la data încheierii procedurilor în cauză prin hotărâre definitivă sau după finalizarea auditurilor, recursurilor, litigiilor și reclamațiilor.

(6) Operatorii de date la care se face referire la alineatele (1) și (2) pun în aplicare măsurile tehnice și organizatorice adecvate pentru protejarea datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, pierderii accidentale, modificării, divulgării neautorizate sau accesului neautorizat, în special atunci când prelucrarea unor astfel de date presupune transmiterea datelor într-o rețea, precum și împotriva oricărei alte forme de prelucrare ilegală.

(7) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor este responsabilă de monitorizarea și asigurarea faptului că Autoritatea, Parlamentul European și Comitetul de personalități independente stabilit prin articolul 11 respectă și protejează drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice în timpul prelucrării datelor cu caracter personal, în temeiul prezentului regulament. Fără a aduce atingere căilor de atac judiciare, orice persoană vizată poate depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, în cazul în care consideră că dreptul său la protecția datelor cu caracter personal a fost încălcat ca urmare a prelucrării datelor respective de către Autoritate, Parlamentul European sau de către comitet.

(8) Partidele politice europene și fundațiile politice europene, statele membre și organismele independente sau experții independenți autorizați să auditeze conturi în temeiul prezentului regulament răspund, în conformitate cu legislația internă aplicabilă, pentru orice prejudiciu pe care îl cauzează în procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal, în temeiul prezentului regulament. Statele membre se asigură că se aplică sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive pentru încălcarea prezentului regulament, a Directivei 95/46/CE și a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul acesteia și, în special, ca urmare a utilizării frauduloase a datelor cu caracter personal.

▼M1

Articolul 34

Dreptul de a fi audiat

Înainte ca Autoritatea sau ordonatorul de credite al Parlamentului European să adopte o decizie care ar putea afecta în mod negativ drepturile unui partid politic european, ale unei fundații politice europene, ale unui solicitant astfel cum este menționat la articolul 8 sau ale unei persoane fizice astfel cum este menționată la articolul 27a, aceștia audiază reprezentanții partidului politic european, ai fundației politice europene sau ai solicitantului sau persoana fizică în cauză. Autoritatea sau Parlamentul European își expun în mod corespunzător motivele aflate la baza deciziei.

▼B

Articolul 35

Dreptul la o cale de atac

Deciziile luate în temeiul prezentului regulament pot face obiectul acțiunilor în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu dispozițiile relevante din TFUE.

Articolul 36

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 24 noiembrie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (2) și al articolului 8 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

▼B

Articolul 37

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

▼M1

Articolul 38

Evaluare

Parlamentul European publică, până la 31 decembrie 2021 și la fiecare cinci ani după aceea, după consultarea Autorității, un raport privind aplicarea prezentului regulament și activitățile finanțate. În raport se arată, după caz, eventualele modificări care trebuie aduse statutului și sistemelor de finanțare.

Comisia prezintă, cel târziu la șase luni de la publicarea raportului de către Parlamentul European, un raport privind aplicarea prezentului regulament în care să acorde o atenție deosebită efectelor acestuia asupra situației micilor partide politice europene și a fundațiilor politice europene. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament.

▼B

Articolul 39

Aplicarea efectivă

Statele membre prevăd dispozițiile adecvate pentru a asigura aplicarea efectivă a prezentului regulament.

Articolul 40

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 se abrogă cu efect de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Cu toate acestea, regulamentul respectiv se va aplica în continuare în ceea ce privește actele și angajamentele legate de finanțarea partidelor politice și a fundațiilor politice la nivel european pentru exercițiile bugetare 2014, 2015, 2016 și 2017.

▼M1

Articolul 40a

Dispoziție tranzitorie

(1) Dispozițiile din prezentul regulament aplicabile înainte de 4 mai 2018 continuă să se aplice în ceea ce privește actele și angajamentele legate de finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene pentru exercițiul financiar 2018.

▼M1

(2) Prin derogare de la articolul 18 alineatul (2a), ordonatorul de credite al Parlamentului European, înainte de a decide cu privire la o cerere privind finanțarea pentru exercițiul financiar 2019, solicită dovezile menționate la articolul 18 alineatul (2a) numai pentru o perioadă începând cu 5 iulie 2018.

(3) Partidele politice europene înregistrate înainte de 4 mai 2018 prezintă cel târziu până la 5 iulie 2018 documente care dovedesc că îndeplinesc condițiile stabilite la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (ba).

(4) Autoritatea radiază din registru partidele politice europene și fundațiile politice europene afiliate acestora care nu reușesc să demonstreze, în termenul stabilit la alineatul (3), că îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (ba).

▼B

Articolul 41

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Comisia adoptă actele delegate menționate la articolul 7 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) litera (a) până la 1 iulie 2015.

Prezentul regulament se aplică începând cu 1 ianuarie 2017. Cu toate acestea, Autoritatea menționată la articolul 6 se înființează până la 1 septembrie 2016. Partidele politice europene și fundațiile politice europene înregistrate după 1 ianuarie 2017 pot să solicite finanțare în temeiul prezentului regulament exclusiv pentru activități care încep în exercițiul financiar 2018 sau ulterior.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXĂ

Declarația standard ce trebuie completată de fiecare solicitant

Subsemnatul, mandatat pe deplin de către [denumirea partidului politic european sau a fundației politice europene], certific prin prezenta că:

[denumirea partidului politic european sau a fundației politice europene] se angajează să respecte condițiile de înregistrare prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) sau la articolul 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, și anume să respecte, în special în programul și în activitățile sale, valorile pe care se întemeiază Uniunea, astfel cum sunt formulate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, și anume respectarea demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților.

Semnătura autorizată:

Titlul (Doamna, Domnul etc.), nume și prenume:	
Funcția în cadrul organizației care solicită înregistrarea ca partid politic european/fundație politică europeană:	
Locul/data:	
Semnătura:	

5.2.1.

CODUL DE CONDUITĂ PRIVIND MULTILINGVISMUL

DECIZIA BIROULUI

DIN 1 IULIE 2019[1]

BIROUL PARLAMENTULUI EUROPEAN,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 24 și 342,

- având în vedere Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene,

- având în vedere Regulamentul de procedură al Parlamentului European, în special articolul 25 alineatele (2) și (9), articolul 32 alineatul (1), articolele 167, 168, articolul 180 alineatul (6), articolele 203, 204, 205, articolul 208 alineatul (9), articolul 226 alineatul (6) și anexa IV punctul 7,

- având în vedere Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare[2],

- având în vedere Declarația comună a Parlamentului European, Consiliului Uniunii Europene și Comisiei Europene din 13 iunie 2007 privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie, în special punctele 7, 8 și 40,

- având în vedere Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare din 28 septembrie 2017,

- având în vedere decizia Biroului din 12 decembrie 2011 privind asigurarea multilingvismului complet în interpretare prin utilizarea eficientă a resurselor - execuția bugetului Parlamentului European pentru exercițiul 2012,

- având în vedere decizia Biroului din 15 decembrie 2014 referitoare la Normele privind deplasările delegațiilor comisiilor parlamentare în afara celor trei locuri de desfășurare a activității Parlamentului European, în special articolul 6,

- având în vedere decizia Conferinței președinților din 15 octombrie 2015 referitoare la Dispozițiile de executare privind activitatea delegațiilor, în special articolul 6,

- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 10 septembrie 2013 referitoare la servicii de interpretare mai eficiente și mai rentabile în cadrul Parlamentului European[3],

- având în vedere Acordul-cadru de cooperare din 15 martie 2006 încheiat cu Ombudsmanul European,

[1] Prezentul cod de conduită înlocuiește Codul de conduită din 16 iunie 2014.
[2] JO L 123, 12.5.2016, p. 1.
[3] P7_TA-PROV(2013)0347.

- având în vedere modalitățile practice administrative convenite la 26 iulie 2011 între Parlamentul European și Consiliu pentru punerea în aplicare a articolului 294 alineatul (4) din TFUE în cazul acordurilor în prima lectură,

- având în vedere acordul de cooperare din 5 februarie 2014 încheiat între Parlamentul European, Comitetul Regiunilor și Comitetul Economic și Social European,

întrucât:

(1) În Rezoluția sa din 29 martie 2012 referitoare la estimarea bugetului de venituri și cheltuieli al Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2013, Parlamentul s-a pronunțat în apărarea principiului multilingvismului și a subliniat caracterul unic al Parlamentului în ceea ce privește nevoile de traducere și interpretare, evidențiind, în același timp, importanța cooperării interinstituționale în acest domeniu.

(2) Documentele produse de Parlament ar trebui să fie de cea mai înaltă calitate posibilă. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită calității atunci când Parlamentul acționează ca legiuitor, în conformitate cu cerințele din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare.

(3) Pentru a menține înalta calitate a serviciilor lingvistice ale Parlamentului, indispensabilă pentru a garanta pe deplin dreptul deputaților de a se exprima în limba dorită, toți utilizatorii trebuie să respecte cu scrupulozitate obligațiile instituite în prezentul cod atunci când fac apel la serviciile lingvistice.

(4) Aplicarea pe termen lung a multilingvismului integral este condiționată de conștientizarea de către utilizatorii serviciilor lingvistice a costurilor de furnizare a unor astfel de servicii și, prin urmare, a responsabilității lor pentru o folosire optimă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor a acestor servicii.

(5) În perioada de tranziție imediat următoare unei extinderi, în care resursele lingvistice sunt limitate, se impun măsuri speciale de repartizare a acestor resurse,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1
Dispoziții generale

1. Drepturile deputaților în materie lingvistică sunt reglementate de Regulamentul de procedură al Parlamentului European. Aceste drepturi sunt garantate pe baza principiilor care guvernează „multilingvismul integral eficient din punctul de vedere al utilizării resurselor”. Prezentul cod de conduită stabilește modalitățile de aplicare și, în special, prioritățile care trebuie respectate în cazul în care resursele lingvistice nu sunt suficiente pentru a permite furnizarea tuturor serviciilor solicitate.

2. În cadrul Parlamentului European, serviciile lingvistice sunt gestionate pe baza principiilor care guvernează „multilingvismul integral eficient din punctul de vedere al utilizării resurselor”. Astfel, este respectat întru totul dreptul deputaților de a folosi în Parlament limba

oficială dorită, în conformitate cu Regulamentul de procedură al Parlamentului European. Resursele destinate multilingvismului sunt controlate prin administrarea acestora pe baza nevoilor reale ale utilizatorilor, prin măsuri de sensibilizare a utilizatorilor cu privire la responsabilitățile lor și printr-o planificare mai bună a cererilor de servicii lingvistice. Utilizatorii sunt competenți pentru a-și defini nevoile lingvistice, dar furnizorului serviciilor solicitate îi revine responsabilitatea de a lua măsurile și deciziile organizatorice necesare.

3. Proiectul de calendar al perioadelor de sesiune, precum și al săptămânilor rezervate activităților din afara perioadelor de sesiune prezentat Conferinței președinților ia în calcul, pe cât posibil, constrângerile „multilingvismului integral eficient din punctul de vedere al utilizării resurselor” privind activitatea organelor oficiale ale instituției.

4. Serviciile de interpretare și de traducere sunt disponibile utilizatorilor și categoriilor de documente enumerate la articolele 2 și 14. În lipsa unei autorizări exprese și excepționale din partea Biroului, aceste servicii nu pot fi puse nici la dispoziția deputaților cu titlu individual, nici la dispoziția organismelor externe. Finalizarea din punct de vedere juridic și lingvistic este disponibilă categoriilor de documente enumerate la articolul 10.

5. Reuniunile grupurilor politice sunt reglementate de „Normele privind reuniunile grupurilor politice”. În cazul în care resursele lingvistice nu permit furnizarea tuturor serviciilor solicitate de grupuri, se aplică modalitățile stabilite în prezentul cod de conduită.

PARTEA I
INTERPRETAREA

Articolul 2
Ordinea de prioritate pentru utilizatorii interpretării

1. Interpretarea este rezervată utilizatorilor în următoarea ordine de prioritate:

   (a) ședința plenară;
   (b) reuniunile politice prioritare, ca de exemplu reuniunile Președintelui, ale organelor de conducere a Parlamentului (astfel cum sunt definite în titlul I capitolul 3 din Regulamentul de procedură al Parlamentului) și ale grupurilor de lucru ale acestora și ale comitetelor de conciliere;
   (c) (i) comisiile parlamentare, delegațiile parlamentare, trilogurile și reuniunile aferente ale raportorilor alternativi: în perioadele dedicate lucrărilor comisiilor, comisiile parlamentare, delegațiile și trilogurile au prioritate față de toți ceilalți utilizatori, cu excepția celor menționați la literele (a) și (b);
   (ii) grupurile politice: în perioadele de sesiune și perioadele destinate lucrărilor grupurilor politice, acestea din urmă au prioritate față de toți ceilalți utilizatori, cu excepția celor menționați la literele (a) și (b);
   (d) reuniunile comune dintre Parlamentul European și parlamentele naționale din UE;
   (e) conferințele de presă, acțiunile instituționale de informare a mass-mediei, inclusiv seminarele; alte acțiuni de comunicare instituționale;
   (f) celelalte organe oficiale autorizate de Birou și de Conferința președinților;
   (g) anumite evenimente administrative, pentru care interpretarea a fost autorizată de către Secretarul General.

Interpretarea este rezervată, în principiu, reuniunilor organelor parlamentare. Interpretarea în cadrul reuniunilor administrative se poate asigura doar cu autorizarea prealabilă a Secretarului General, pe baza unei cereri motivate corespunzător din partea utilizatorului și a unui aviz tehnic privind disponibilitatea resurselor emis de Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe (DG LINC), cu scopul de a aloca reuniunii respective un interval orar care nu este ocupat de un număr mare de reuniuni parlamentare.

2. De asemenea, Parlamentul European asigură servicii de interpretare pentru Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE (în conformitate cu Protocolul 1 la Acordul de la Cotonou), Adunarea Parlamentară a Uniunii pentru Mediterana, Adunarea Parlamentară Euro-Latinoamericană, Adunarea Parlamentară Euronest și reuniunile parlamentare mixte (în conformitate cu normele în vigoare), precum și pentru Ombudsmanul European (în conformitate cu Acordul-cadru de cooperare din 15 martie 2006).

3. În plus, Parlamentul oferă servicii de interpretare altor instituții europene, precum și Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European în temeiul acordului de cooperare din 5 februarie 2014.

Articolul 3
Managementul interpretării

1. Serviciile de interpretare pentru toți utilizatorii menționați la articolul 2 alineatele (1) și (2) sunt oferite în exclusivitate de Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe.

2. Interpretarea este asigurată conform unui sistem mixt bazat pe profilurile de interpretare definite la articolul 4 alineatul (1) și toate sistemele general recunoscute de interpretare, în funcție de nevoile lingvistice reale și de disponibilitatea interpreților. Deputații sunt încurajați să furnizeze informații despre alegerea/alegerile lor în ceea ce privește limba oficială/limbile oficiale, în scopul stabilirii profilurilor de interpretare pentru anumite tipuri de reuniuni în cazurile în care resursele lingvistice nu sunt suficiente pentru a asigura toate facilitățile solicitate.

3. Managementul resurselor de interpretare se bazează pe un sistem care asigură schimbul de informații între utilizatori, astfel cum sunt definiți la articolul 2, serviciile solicitante și Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe.

4. Facilități de interpretare *ad personam* pot fi puse la dispoziția deputaților cu titlu individual dacă aceștia dețin o funcție care le dă dreptul la serviciul de interpretare *ad personam* descris în anexa 1.

Articolul 4
Regimul lingvistic al reuniunilor din locurile de desfășurare a activității

1. Cu excepția ședințelor plenare, pentru reuniunile organizate în locurile de desfășurare a activității, toți utilizatorii stabilesc, la constituirea reuniunii, un profil de interpretare pe care îl actualizează permanent, ținând seama de informațiile furnizate de deputații care compun organul respectiv și de alegerea/alegerile lor în ceea ce privește limba oficială/limbile oficiale pentru reuniunile oficiale.

Profilul de interpretare ia în considerare limbile după cum urmează:

(a) Profilul standard - bazat pe prima limbă aleasă în care deputații s-au declarat în măsură să vorbească și/sau să beneficieze de serviciile de interpretare, până la atingerea numărului maxim de limbi disponibile în sala de reuniune;

(b) Profilul asimetric - bazat pe prima limbă aleasă în care deputații doresc să vorbească și pe limba alternativă aleasă pentru a beneficia de servicii de interpretare în cazul în care prima limbă aleasă nu este disponibilă;

În circumstanțe excepționale, poate fi furnizat un profil de bază, bazat pe limbile alternative în care deputații s-au declarat în măsură să vorbească și/sau să beneficieze de servicii de interpretare în cazul în care prima limbă aleasă nu este disponibilă.

2. Administrarea profilului este de competența secretariatului organului, de comun acord cu președinția acestuia. Profilul se actualizează regulat, în conformitate cu limbile solicitate și utilizate efectiv, de comun acord între serviciile responsabile.

3. Reuniunile se organizează pe baza profilului de interpretare standard, ca regulă generală. Dacă se prevede că participarea deputaților și a invitaților oficiali la o anumită reuniune permite renunțarea la o limbă, secretariatul organului respectiv informează serviciile responsabile, care pot decide de comun acord să aplice parțial sau integral un alt profil de interpretare.

Articolul 5
Regimul lingvistic al reuniunilor din afara locurilor de desfășurare a activității

Comisiile și delegațiile parlamentare

1. Regimul lingvistic se stabilește în conformitate cu articolul 167 alineatele (3) și (4) din Regulamentul de procedură, în funcție de confirmările prealabile de participare trimise de deputați cel mai târziu joi, în cea de a doua săptămână dinaintea reuniunii respective.

2. Pentru misiunile care se desfășoară în săptămânile rezervate activităților parlamentare externe, profilul de interpretare standard al misiunii poate include cel mult cinci limbi dintre cele prevăzute în profilul de interpretare standard al comisiei sau al delegației. Alte limbi pot fi asigurate de manieră asimetrică, dacă acest lucru nu presupune o creștere a numărului de cabine și/sau de interpreți. În situații excepționale, Biroul poate acorda permisiunea pentru interpretarea în mai mult de cinci limbi, în limita resurselor bugetare și a interpreților disponibili[4].

3. Pentru misiunile realizate în afara săptămânilor rezervate activităților parlamentare externe, se asigură un regim lingvistic limitat pentru misiuni, care poate include servicii de interpretare în cel mult o limbă dintre cele prevăzute în profilul de interpretare standard al comisiei sau al delegației.

Grupurile politice

[4] Utilizatorii ar trebui să prezinte o cerere motivată corespunzător pe baza căreia Direcția Generală Interpretare și Conferințe emite un aviz tehnic.

4. Interpretarea activă se asigură în maximum 60 % din limbile profilului standard de interpretare al grupului, cu cel mult șapte limbi active.
Alte limbi reprezentate în grup pot fi asigurate de manieră asimetrică, dacă acest lucru nu presupune o creștere a numărului de cabine și/sau de interpreți.
Dacă limba țării-gazdă nu face parte din profilul lingvistic standard de interpretare al grupului, se poate asigura, de asemenea, interpretarea pasivă și activă în limba respectivă.
În situații excepționale, Biroul poate acorda o derogare de la normele prevăzute la primul și la al doilea paragraf. În aceste cazuri, Biroul poate solicita grupului să participe la cheltuielile pe care le presupune derogarea.

Articolul 6
Programarea, coordonarea și tratarea cererilor pentru reuniunile cu interpretare

1. Cu cel puțin trei luni înainte, Direcțiile Generale Politici Interne și Politici Externe și secretarii generali ai grupurilor politice prezintă Direcției Generale Logistică și Interpretare pentru Conferințe cererile lor aferente organelor lor permanente[5], asigurându-se că reuniunile sunt uniform repartizate în toate intervalele orare[6] ale săptămânii de lucru.

2. Serviciul de programare a reuniunilor, pe de o parte, și secretarii generali ai grupurilor politice, pe de altă parte, iau măsurile necesare pentru coordonarea solicitărilor utilizatorilor respectivi, în special în ceea ce privește cererile extraordinare și de ultim moment pentru organizarea unei reuniuni.

3. Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe tratează cererile în funcție de prioritățile stabilite de serviciul solicitant, ținând seama de ordinea de prioritate prevăzută la articolul 2 alineatul (1) și de profilurile de interpretare definite la articolul 4 alineatul (1).

4. Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe împreună cu serviciul solicitant asigură coordonarea necesară în cazul în care un utilizator depune o cerere pentru o reuniune cu interpretare într-un interval orar rezervat în mod normal unui alt utilizator. Cu toate acestea, dacă este cazul, obținerea acordului autorităților politice cu privire la abaterea de la calendarul parlamentar cade în sarcina utilizatorului.

5. În cazul unor cereri concurente cu același grad de prioritate sau în cazurile de forță majoră avute în vedere la articolul 8 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a), problema îi este prezentată Secretarului General pentru autorizare prealabilă, pe baza unei cereri motivate corespunzător a utilizatorului și a Serviciului de programare a reuniunilor și a unui aviz tehnic privind disponibilitatea resurselor emis de Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe[7].

Articolul 7
Principii de programare

[5] Conform descrierii de la anexa VI la Regulamentul de procedură.
[6] Pe baza a două intervale orare de patru ore pe zi.
[7] Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe poate propune alte intervale orare disponibile apropiate de intervalul orar solicitat pentru a asigura o mai bună coordonare a reuniunilor, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1).

1. Cu excepția săptămânii în care au loc ședințe plenare și în funcție de disponibilitatea resurselor umane, nu se organizează în niciun caz mai mult de 16 reuniuni paralele cu interpretare pe zi[8]. Respectând acest plafon, se aplică următoarele limite:
   - cel mult 5 reuniuni pot acoperi până la 23 de limbi oficiale (dintre care una, și anume ședința plenară, poate acoperi toate limbile oficiale);
   - alte 4 reuniuni pot acoperi până la 16 limbi oficiale[9];
   - alte 5 reuniuni pot acoperi până la 12 limbi oficiale; iar
   - alte 2 reuniuni pot acoperi până la 6 limbi oficiale.

2. Comisiile își organizează reuniunile ordinare în săptămânile dedicate activității comisiilor, alegând dintre următoarele intervale orare:
   - intervalul A: de luni la prânz până marți după-amiază (maxim 3 jumătăți de zi) și
   - intervalul B: de miercuri la prânz până joi după-amiază (maxim 4 jumătăți de zi).
   În după-mesele de marți și miercuri din săptămânile dedicate activității comisiilor sunt rezervate 5 intervale orare pentru triloguri și reuniunile aferente ale raportorilor alternativi și 11 intervale orare pentru reuniunile comisiilor sau 4 intervale orare pentru triloguri și reuniunile aferente ale raportorilor alternativi, în cazul în care au loc 12 reuniuni ale comisiilor, în timp ce reuniunile delegațiilor sunt programate, în principiu, în intervalele orare de joi după-amiază.

3. Durata maximă a interpretării pentru reuniuni este de patru ore pe jumătate de zi, cu excepția reuniunilor utilizatorilor menționați la articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (b). Când această limită este depășită, resursele suplimentare de interpretare necesare se iau în considerare pentru limita definită la articolul 7 alineatul (1).

4. Nu se poate da curs cererilor spontane de prelungire a reuniunilor.

Articolul 8
Termene-limită pentru depunerea și anularea cererilor pentru reuniuni cu interpretare și acoperire lingvistică

Reuniunile din locurile de desfășurare a activității

1. Pentru reuniunile care urmează să aibă loc în locurile de desfășurare a activității, se aplică următoarele termene:

   (a) *Cererile privind reuniunile*

   Cu excepția cazurilor de forță majoră sau a termenelor-limită prevăzute de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, toate cererile privind
   - o reuniune suplimentară[10],
   - amânarea unei reuniuni sau

[8] Pe baza a două intervale orare de patru ore pe zi.
[9] În funcție de disponibilitatea resurselor, numărul limbilor oficiale acoperite în cadrul acestor reuniuni poate crește, fără autorizare prealabilă, până la cel mult 18.
[10] Nu sunt considerate drept reuniuni suplimentare reuniunile acoperite de echipe de interpreți puse la dispoziția grupurilor în timpul perioadelor de sesiune, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din normele privind reuniunile grupurilor politice.

- schimbarea locului de desfășurare a reuniunii
sunt depuse cu cel puțin o săptămână înainte de data prevăzută pentru reuniunea în cauză sau cu două săptămâni înainte dacă cererea vizează un interval orar în care se înregistrează un vârf al activității[11].
Aceste cereri sunt tratate în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 6.

(b) *Cererile privind acoperirea lingvistică*

Cererile pentru acoperirea unei limbi oficiale suplimentare sunt depuse cu cel puțin două săptămâni înainte de data prevăzută pentru reuniunea în cauză. După depășirea acestui termen, se dă curs unei astfel de cereri numai dacă resursele o permit.

Ultimul termen de depunere a cererilor de acoperire a unor limbi suplimentare (fără a avea garanția disponibilității resurselor), precum și pentru confirmarea cererilor deja formulate este ora 12.00 din joia săptămânii dinaintea reuniunii în cauză. Pentru cererile depuse după acest termen, Serviciul de programare a reuniunilor ia în considerare, împreună cu Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe, posibilitatea de a aplica, parțial sau integral, un profil non-standard de interpretare, mai puțin în cazul în care resursele relevante au devenit disponibile ca urmare a unei anulări în cadrul aceluiași interval orar sau dacă cererea vizează un interval orar cu activitate redusă[12].

Cererile pentru acoperirea unei limbi neoficiale sunt depuse cu cel puțin patru săptămâni înainte de data prevăzută pentru reuniunea în cauză.

(c) *Anularea*

Orice anulare a unei reuniuni sau a unei limbi se notifică Direcției Generale Logistică și Interpretare pentru Conferințe în cel mai scurt timp posibil, în orice caz, cel târziu la ora 12.00 în joia din săptămâna dinaintea reuniunii. Ora anulării servește drept bază pentru calculul eventualelor costuri suportate, acestea fiind luate în considerare de Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe la redactarea rapoartelor menționate la articolul 15.

Reuniunile din afara locurilor de desfășurare a activității

2. Pentru reuniunile care urmează să aibă loc în afara locurilor de desfășurare a activității, se aplică următoarele termene:

(a) *Cererile privind reuniunile*

Cu excepția cazurilor de forță majoră sau în cazul în care datele nu sunt stabilite de Parlament, toate cererile privind
- o reuniune suplimentară[13],
- amânarea unei reuniuni sau

[11] Zilele de marți și de miercuri ale săptămânilor de activitate parlamentară de la Bruxelles.
[12] După-amiezile de joi ale săptămânilor de activitate parlamentară de la Bruxelles.
[13] Nu sunt considerate drept reuniuni suplimentare reuniunile acoperite de echipe de interpreți puse la dispoziția grupurilor în timpul perioadelor de sesiune, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din normele privind reuniunile grupurilor politice.

- schimbarea locului de desfășurare a reuniunii

sunt depuse cu cel puțin șase săptămâni înainte de data prevăzută pentru reuniunea în cauză. Aceste cereri sunt tratate în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 6.

(b) *Cererile privind acoperirea lingvistică*

Sub rezerva articolului 5, cererile pentru acoperirea unei limbi suplimentare sunt depuse cu cel puțin șase săptămâni înainte de data prevăzută pentru reuniunea în cauză.

Ultimul termen de depunere a cererilor de acoperire a unor limbi suplimentare (fără a avea garanția disponibilității resurselor), precum și pentru confirmarea cererilor deja formulate, este ora 12.00 din joia celei de a doua săptămâni dinaintea reuniunii în cauză.

Pentru cererile depuse după acest termen, Serviciul de programare a reuniunilor ia în considerare, împreună cu Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe, posibilitatea de a aplica, parțial sau integral, un profil non-standard de interpretare.

(c) *Anularea*

Orice anulare a unei reuniuni sau a unei limbi este notificată Direcției Generale Logistică și Interpretare pentru Conferințe în cel mai scurt timp posibil, în orice caz, cel târziu la ora 12.00 în joia din cea de a doua săptămână dinaintea reuniunii. Ora anulării servește drept bază pentru calculul eventualelor costuri suportate, acestea fiind luate în considerare de Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe la redactarea rapoartelor menționate la articolul 15.

PARTEA II
FINALIZAREA DIN PUNCT DE VEDERE JURIDIC ȘI LINGVISTIC ȘI VERIFICAREA LINGVISTICĂ[14]

Articolul 9
Prezentarea și returnarea textelor supuse finalizării din punct de vedere juridic și lingvistic sau verificării lingvistice

1. Înainte de a fi trimise spre traducere, toate textele provenite de la comisiile parlamentare care fac obiectul finalizării din punct de vedere juridic și lingvistic sau verificării lingvistice sunt prezentate:
   - în cazul textelor legislative, Direcției pentru acte legislative pentru finalizarea din punct de vedere juridic și lingvistic,
   - în cazul textelor nelegislative, Direcției Generale Traduceri pentru verificarea lingvistică[15].

2. În principiu, cu excepția textelor convenite cu titlu provizoriu, în conformitate cu articolul 74 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, finalizarea sau verificarea textelor are loc în termen de o zi lucrătoare de la primirea acestora.

[14] În legătură cu aspectele legate de planificarea în avans și de termenele pentru finalizare și verificare, a se vedea, de asemenea, partea III, articolele 12 și 13.
[15] Prin „verificare lingvistică” se înțelege verificarea din punct de vedere lingvistic a unui text nelegislativ, care include aspectele legate de gramatică, punctuație, ortografie, terminologie, fluență, registru și stil.

Modificările care nu sunt de natură tehnică aduse unui text adoptat în comisie pot fi efectuate prin intermediul finalizării sau al verificării doar cu acordul secretariatului comisiei și sub responsabilitatea președintelui comisiei.
Textele finalizate sau verificate, astfel cum au fost convenite cu secretariatul comisiei parlamentare, înlocuiesc textul trimis inițial de comisie pentru traducere sau pentru crearea versiunilor ulterioare. O copie electronică a acestui text este trimisă în mod automat secretariatului comisiei în cauză („copy-back”).

3. Pentru a permite Direcției pentru acte legislative și Direcției Generale Traduceri să realizeze sarcinile lor de finalizare sau verificare în termen de o zi lucrătoare, secretariatele comisiilor se asigură că persoana desemnată responsabilă pentru textul respectiv este disponibilă să răspundă la orice întrebare referitoare la text în perioada în cauză.

4. Termenul-limită prevăzut la prezentul articol este prelungit în cazul textelor lungi, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), sau de comun acord cu secretariatul comisiei în cauză, în cazul unor serii de amendamente extrem de voluminoase, al unei concentrări excepționale a volumului de muncă sau în situațiile care permit un termen mai lung.

5. Dacă, în conformitate cu articolul 74 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, se ajunge la un acord provizoriu cu Consiliul în cadrul procedurii legislative ordinare, Direcția pentru acte legislative realizează finalizarea din punct de vedere juridic și lingvistic a textului în termen de șase săptămâni de la primirea traducerilor de la serviciile de traducere ale Parlamentului sau Consiliului, în conformitate cu punctul 40 din Declarația comună din 13 iunie 2007 privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie și cu modalitățile practice administrative din 26 iulie 2011 pentru punerea în aplicare a articolului 294 alineatul (4) din TFUE în cazul acordurilor în prima lectură.

6. Pentru finalizarea și verificarea textelor menționate la articolul 10 alineatul (3) și la articolul 11 alineatul (3), termenele vor fi convenite de la caz la caz cu fiecare serviciu solicitant.

Articolul 10
Ordinea de prioritate pentru finalizarea din punct de vedere juridic și lingvistic

1. Următoarele categorii de documente sunt finalizate de Direcția pentru acte legislative în ordinea de prioritate indicată:
   (a) acorduri provizorii convenite cu Consiliul în cadrul procedurii legislative ordinare;
   (b) rapoarte legislative finale ale comisiilor parlamentare, în cazul în care comisiile au adoptat decizii de inițiere a negocierilor în conformitate cu articolul 71 alineatul (1);
   (c) rapoarte legislative finale ale comisiilor parlamentare și amendamente depuse în plen la acestea;
   (d) amendamente de compromis la rapoartele legislative finale;
   (e) proiecte de rapoarte legislative ale comisiilor parlamentare;
   (f) avize legislative ale comisiilor parlamentare;
   (g) proiecte de avize legislative ale comisiilor parlamentare;
   (h) amendamente depuse în cadrul comisiilor competente sau al comisiilor sesizate pentru aviz.

În ceea ce privește textele menționate la literele (b)-(h), fac obiectul finalizării doar părțile de text care pot fi supuse ulterior la vot în ședință plenară, justificările și expunerile de motive fiind excluse.

2. Direcția pentru acte legislative urmărește activitatea comisiilor parlamentare și asigură, la cerere, consultanță și asistență deputaților și secretariatelor comisiilor cu privire la redactarea textelor legislative menționate la alineatul (1).

3. Celelalte texte, care nu sunt menționate la alineatul (1), pot fi finalizate de Direcția pentru acte legislative în măsura în care resursele permit acest lucru.

Articolul 11
Ordinea de prioritate pentru verificarea lingvistică

1. Următoarele categorii de documente sunt verificate de Direcția Generală Traduceri în ordinea de prioritate indicată:

(a) rapoarte nelegislative finale ale comisiilor parlamentare și amendamente depuse în plen la acestea;
(b) proiecte de rapoarte nelegislative ale comisiilor parlamentare;
(c) avize nelegislative ale comisiilor parlamentare;
(d) proiecte de avize nelegislative ale comisiilor parlamentare;
(e) propuneri de rezoluție;
(f) amendamente de compromis la rapoartele nelegislative finale.

În ceea ce privește textele menționate la literele (a)-(d) și (f), doar acele părți de text care pot fi supuse ulterior votului în ședință plenară fac obiectul verificării, justificările și expunerile de motive fiind excluse.

2. Direcția Generală Traduceri urmărește activitatea comisiilor parlamentare și asigură, la cerere, consultanță și asistență deputaților și secretariatelor comisiilor cu privire la redactarea textelor parlamentare nelegislative menționate la alineatul (1).

3. Celelalte texte, altele decât cele menționate la alineatul (1), pot fi verificate de Direcția Generală Traduceri în măsura în care resursele permit acest lucru.

PARTEA III
TRADUCEREA

Articolul 12
Depunerea și calitatea originalelor, precum și planificarea pentru serviciile de finalizare, verificare și traducere

1. Toate cererile de traducere se depun prin intermediul aplicațiilor informatice adecvate. Concomitent, textul original al documentului de tradus este introdus de serviciul solicitant în registrul corespunzător. Textul original respectă modelele și normele tipografice în vigoare. Acesta are o calitate tehnică corespunzătoare pentru a permite utilizarea instrumentelor de

traducere asistată de calculator relevante[16]. În plus, textul original are o calitate lingvistică și de redactare corespunzătoare și conține toate referințele necesare, pentru a evita efectuarea unor traduceri duble și pentru a asigura coerența și calitatea textului tradus.

2. Pe baza programelor lor de activitate, secretariatele comisiilor și toți ceilalți actori care solicită servicii de traducere informează trimestrial serviciile juridico-lingvistice și serviciile de traducere cu privire la volumul de muncă prevăzut. În cazul în care se prevăd texte extrem de lungi și/sau serii de amendamente extrem de voluminoase, toate părțile implicate sunt imediat avertizate.

3. De asemenea, serviciile juridico-lingvistice și serviciile de traducere avertizează imediat secretariatele comisiilor și toți ceilalți actori care solicită servicii de traducere în cazul în care estimează că le va fi dificil să respecte termenul-limită.

Articolul 13
Termene-limită pentru finalizare, verificare și traducere și termene de traducere[17]

1. Textele destinate examinării în comisiile sau delegațiile parlamentare sunt depuse de către secretariatul comisiei sau al delegației prin intermediul aplicațiilor informatice corespunzătoare, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de reuniunea în cauză pentru care s-a solicitat traducerea. Termenul de 10 zile lucrătoare include o zi lucrătoare pentru sarcinile de finalizare sau verificare realizate de către Direcția pentru acte legislative sau de către Direcția Generală Traduceri (cu excepția cazurilor textelor lungi - de peste opt pagini standard - în cazul cărora sunt prevăzute două zile lucrătoare pentru finalizare sau verificare). În cazul în care acest termen-limită a fost respectat, textele traduse se pun la dispoziție în format electronic cu cel puțin două zile lucrătoare înainte de reuniunea în cauză. Textele sunt apoi tipărite și distribuite în cursul reuniunii pentru care s-a solicitat traducerea.

2. Rapoartele finale adoptate de comisiile parlamentare pot fi incluse pe ordinea de zi a unei perioade de sesiune dacă au fost prezentate pentru depunere, iar în cazul rapoartelor legislative finale și al amendamentelor la Regulamentul de procedură pentru a fi finalizate de Direcția pentru acte legislative sau pentru efectuarea verificării lingvistice de către Direcția Generală Traduceri, cel târziu:
   (a) cu o lună înainte de perioada de sesiune corespunzătoare în cazul rapoartelor legislative în primă lectură (COD***I);
   (b) vinerea din cea de a patra săptămână dinaintea perioadei de sesiune corespunzătoare în cazul rapoartelor legislative adoptate în procedura de consultare sau aprobare (CNS, NLE, APP) și al rapoartelor din proprie inițiativă (INL, INI);
   (c) vinerea din cea de a treia săptămână lucrătoare dinaintea perioadei de sesiune corespunzătoare în cazul celorlalte rapoarte.

   În cazul în care aceste termene au fost respectate, rapoartele se pun la dispoziția grupurilor, în toate limbile oficiale, până vineri, ora 12.00, din cea de a doua săptămână dinaintea perioadei de sesiune. Cu toate acestea, rapoartele legislative în primă lectură (COD***I) se pun la dispoziție în termen de 10 zile lucrătoare de la depunerea lor prin intermediul aplicațiilor informatice corespunzătoare.

   Rapoartele finale sunt prezentate spre finalizare Direcției pentru acte legislative (în cazul textelor legislative) sau spre verificare lingvistică Direcției Generale Traduceri (în cazul

[16] A se vedea Vademecumul pentru autori și serviciile solicitante, publicat de Direcția Generală Traduceri.
[17] „Termen de traducere” înseamnă intervalul de timp dintre inițierea și finalizarea procesului de traducere.

textelor nelegislative) cât mai curând posibil după adoptarea lor în comisie și, în principiu, cel târziu în termen de două zile lucrătoare de la adoptarea lor.
În cazul în care, în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, o comisie a adoptat decizia de inițiere a negocierilor pe baza unui raport legislativ final, termenul-limită de o lună menționat la alineatul (2) litera (a) din prezentul articol nu se aplică. Direcția pentru acte legislative și Direcția Generală Traduceri se asigură că aceste rapoarte legislative finale sunt finalizate și că versiunea lor lingvistică originală este difuzată cu prioritate în momentul depunerii prin intermediul aplicațiilor informatice corespunzătoare.

3. Dacă, în conformitate cu articolul 74 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, se ajunge la un acord provizoriu cu Consiliul în cadrul procedurii legislative ordinare, textul convenit este trimis serviciilor Parlamentului pentru a fi tradus cu un termen-limită de 10 zile lucrătoare. În cazuri urgente, se poate aplica un termen-limită mai scurt, având în vedere calendarul legislativ convenit între instituții.

4. Pentru întrebări și interpelări se prevăd următoarele termene de traducere:
   (a) întrebări cu solicitare de răspuns scris: 5 zile lucrătoare;
   (b) întrebări prioritare cu solicitare de răspuns scris: 3 zile lucrătoare;
   (c) întrebări cu solicitare de răspuns oral: 1 zi lucrătoare;
   (d) interpelări majore cu solicitare de răspuns scris: 3 zile lucrătoare.

5. Pentru toate celelalte texte, cu excepția documentelor pentru Președinte, organele de conducere a Parlamentului, comitetele de conciliere, Secretarul General sau Serviciul Juridic se aplică un termen general de traducere de minimum 10 zile lucrătoare.

6. Președintele poate acorda o derogare în ceea ce privește termenele-limită la care se face referire la alineatele (1) și (2) în cazul textelor urgente din cauza termenelor-limită impuse de tratate sau a priorităților stabilite de Conferința președinților, având în vedere calendarele legislative convenite între instituții.

7. Termenele-limită prevăzute la prezentul articol pot fi prelungite, de comun acord cu serviciul care solicită traducerea, pentru texte extrem de lungi și serii de amendamente extrem de voluminoase, în cazul unei concentrări excepționale a volumului de muncă, în situațiile în care circumstanțele permit stabilirea unui termen-limită global mai lung sau în cazul textelor pentru care s-a acordat o derogare în temeiul articolului 15 alineatul (2).

8. Pentru documentele grupurilor politice care urmează să fie examinate în plen, termenul de depunere este stabilit de Conferința președinților în ordinea de zi, acesta fiind în general miercuri la ora 13.00 în săptămâna dinaintea perioadei de sesiune.
   După depășirea acestui termen nu se mai admit modificări în textele depuse de grupuri.

9. Deputații pot solicita traducerea unor extrase din stenogramele ședințelor plenare sau a altor texte legate direct de activitatea lor parlamentară în limba oficială dorită. Fiecare deputat are dreptul să solicite un număr de maximum 30 de pagini de text tradus pe an (care include toate versiunile lingvistice solicitate). Acest drept este strict personal și netransferabil și nu poate fi reportat de la un an la altul. Termenele de traducere sunt de minimum 10 zile lucrătoare.
   Și alte organe oficiale ale Parlamentului pot solicita traducerea unor extrase din stenograme, în special în cazul în care trebuie să se ia măsuri în urma uneia sau a mai multor intervenții.

10. Textele Președintelui, ale organelor de conducere a Parlamentului, ale comitetelor de conciliere, ale Secretarului General sau ale Serviciului Juridic, precum și textele pentru care s-a hotărât aplicarea procedurii de urgență în conformitate cu articolul 163 alineatul (2) sau care au fost depuse în conformitate cu articolele 111 și 112 în contextul termenelor reduse sau al procedurii de urgență se traduc imediat ce resursele permit acest lucru, ținându-se seama de ordinea de prioritate prevăzută la articolul 14 și de termenul-limită solicitat.

Articolul 14
Serviciile de traducere furnizate

1. Următoarele categorii de documente sunt traduse de Direcția Generală Traduceri în ordinea de prioritate indicată:
   (a) documente supuse la vot în ședință plenară:
      - textele convenite în conformitate cu articolul 74 alineatul (4) din Regulamentul de procedură;
      - rapoarte legislative finale ale comisiilor parlamentare, în cazul în care comisiile au adoptat decizii de inițiere a negocierilor în conformitate cu articolul 71 alineatul (1);
      - rapoarte legislative și amendamente la acestea;
      - rapoarte fără caracter legislativ și amendamente la acestea;
      - propuneri de rezoluție și amendamente la acestea;
   (b) documente prioritare ale Președintelui, ale organelor de conducere a Parlamentului, ale comitetelor de conciliere, ale Secretarului General sau ale Serviciului Juridic;
   (c) documente destinate examinării în comisie și care pot fi supuse la vot în ședință plenară: proiecte de raport, amendamente, amendamente de compromis, proiecte de aviz, avize definitive, proiecte de propuneri de rezoluție;
   (d) alte documente destinate examinării în comisie: documente de lucru, note de sinteză și briefinguri.

2. Serviciile de traducere sunt disponibile, de asemenea, pentru următorii utilizatori:
   (a) delegațiile parlamentare (în două limbi oficiale alese de delegația relevantă);
   (b) grupurile politice[18];
   (c) celelalte organe oficiale autorizate de Birou și de Conferința președinților;
   (d) deputații, în ceea de privește textele direct legate de activitățile lor parlamentare, în limitele prevăzute la articolul 13 alineatul (9);
   (e) departamentele tematice și serviciile de cercetare;
   (f) Secretariatul General, în ceea ce privește necesitățile sale administrative și de comunicare.

3. De asemenea, Parlamentul European asigură servicii de traducere pentru Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE (în conformitate cu Protocolul 1 la Acordul de la Cotonou), Adunarea Parlamentară a Uniunii pentru Mediterana, Adunarea Parlamentară Euro-Latinoamericană și Adunarea Parlamentară Euronest (în conformitate cu normele în vigoare), precum și pentru Ombudsmanul European (în conformitate cu Acordul-cadru de cooperare din 15 martie 2006).

[18] În plus, pentru documentele legate direct de activitatea sa parlamentară, fiecare grup politic poate, de asemenea, să solicite traducerea unor documente urgente, în limita a 15 pagini pentru fiecare grup pe săptămână.

4. În plus, Parlamentul poate oferi servicii de traducere Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European în temeiul acordului de cooperare din 5 februarie 2014.

Articolul 15
Lungimea textelor depuse în vederea traducerii

1. Textelor depuse în vederea traducerii li se aplică următoarele limite maxime:

(a) Documente de lucru pregătitoare și expunerea de motive:	7 pagini pentru un raport fără caracter legislativ 6 pagini pentru un raport legislativ 12 pagini pentru rapoartele din proprie inițiativă cu caracter legislativ 12 pagini pentru rapoartele de punere în aplicare 3 pagini pentru un aviz legislativ
(b) Proiecte de propuneri de rezoluție:	4 pagini, incluzând considerentele, dar excluzând referirile
(c) „Sugestiile” din avizele fără caracter legislativ:	1 pagină
(d) Justificările amendamentelor:	500 de caractere
(e) Notele de sinteză:	5 pagini
(f) Întrebări cu solicitare de răspuns scris:	200 de cuvinte
(g) Interpelări majore cu solicitare de răspuns scris:	500 de cuvinte
(h) Propuneri de rezoluție (depuse în conformitate cu articolul 143 din Regulamentul de procedură):	200 de cuvinte

Se consideră că o pagină înseamnă un corp de text de 1 500 de caractere (fără spații).

2. Comisiile parlamentare le pot acorda raportorilor lor o derogare de la limitele prevăzute la alineatul (1), cu condiția să nu depășească o rezervă anuală de 45 de pagini. În prealabil, derogarea este adusă la cunoștința Conferinței președinților de comisie, pentru a se asigura că este în conformitate cu rezerva alocată. După ce comisia își epuizează rezerva anuală, orice derogare ulterioară necesită autorizarea Biroului.

PARTEA IV
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 16
Sensibilizarea utilizatorilor și a serviciilor lingvistice cu privire la responsabilitățile lor

1. La fiecare șase luni, serviciile de interpretare și serviciile de traducere îi informează pe utilizatori atât cu privire la costurile pe care le implică cererile lor de servicii lingvistice, cât și la măsura în care a fost respectat codul de conduită.

2. La sfârșitul fiecărei reuniuni, șeful echipei de interpreți îi prezintă directorului Direcției Generale Logistică și Interpretare pentru Conferințe, de comun acord cu secretariatul reuniunii, o listă a serviciilor de interpretare solicitate, dar nefolosite. O copie a acestei liste se transmite secretariatului reuniunii respective, menționând totodată ora efectivă de începere și de încheiere a reuniunii.

3. În urma consultării cu serviciile-client, Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe întocmește un raport care include analize dintr-o perspectivă cantitativă și calitativă ale motivelor pentru care s-au înregistrat solicitări tardive și anulări sau pentru care serviciile solicitate în anumite limbi nu au fost folosite.

4. Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe transmite Secretarului General rapoarte periodice, întocmite anual, privind ocuparea reală a sălilor de reuniune prevăzute cu facilități de interpretare.

5. În plus, serviciile de interpretare și serviciile de traducere întocmesc fiecare un raport privind utilizarea serviciilor lingvistice și îl prezintă Biroului. Acest raport cuprinde o analiză a serviciilor lingvistice prestate raportate la cererile formulate de către utilizatori și a costurilor pe care le implică prestarea acestor servicii.

Articolul 17
Măsuri tranzitorii în urma unei extinderi

În așteptarea momentului în care resursele vor permite asigurarea unor servicii complete în noile limbi, se pot stabili măsuri tranzitorii de repartizare a resurselor de interpretare și de traducere, având în vedere disponibilitatea resurselor.

Articolul 18
Intrarea în vigoare

Prezenta decizie, astfel cum a fost modificată, intră în vigoare la 1 iulie 2019. Ea înlocuiește Codul de conduită din 16 iunie 2014.

Anexă: Norme aplicabile serviciilor de interpretare *ad personam*

Anexa 1:
Norme aplicabile serviciilor de interpretare *ad personam*

1. Domeniu de aplicare

   Serviciile de interpretare pot fi puse la dispoziția deputaților cu titlu individual în condițiile specificate mai jos, sub forma serviciilor de interpretare *ad personam* („IAP”).

2. Utilizatori

   - Vicepreședinții, chestorii, președinții de comisie, raportorii, raportorii alternativi, raportorii pentru aviz, raportorii alternativi pentru aviz și coordonatorii grupurilor politice din cadrul Parlamentului European au dreptul de a utiliza aceste servicii.

3. Disponibilitate și termene-limită

   - IAP sunt puse la dispoziție doar la Bruxelles și Strasbourg în cursul săptămânii de lucru (nu în zilele de sărbătoare legală sau în zilele nelucrătoare).
   - Solicitările de furnizare a acestor servicii trebuie depuse cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data reuniunii în cauză.
   - Aceste servicii vor fi disponibile în toate limbile oficiale, cu excepția limbilor malteză și irlandeză.
   - Serviciile de interpretare vor fi furnizate, în mod obișnuit, sub forma interpretării consecutive sau prin șoptire („chuchotage”). Pot fi utilizate și alte modalități, cum ar fi interpretarea simultană sau realizată cu ajutorul unui dispozitiv tehnic denumit „valiză” (interpretare simultană ce presupune utilizarea unui echipament audio portabil), în cazul în care Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe decide acest lucru; la adoptarea acestei decizii se va ține seama de resursele disponibile, de instalațiile necesare și de detaliile cererii. Se va putea recurge la facilitățile pentru teleconferință sau videoconferință numai în cazul în care notificarea aferentă îi va fi transmisă Direcției Generale Logistică și Interpretare pentru Conferințe cu suficient de mult timp în prealabil, astfel încât acesta să poată verifica fezabilitatea sarcinilor prevăzute. Aceste servicii nu vor fi disponibile pentru interpretarea telefonică (prin Skype etc.) sau pentru interpretarea pe durata proiecțiilor de film.

4. Dispoziții logistice

   - În cazul în care se folosește o sală diferită de biroul deputatului, aceasta trebuie să fie rezervată de către personalul deputatului în conformitate cu normele în vigoare. Toate solicitările vor fi deduse din indemnizația aferentă a deputatului în cauză, chiar dacă acestea sunt anulate ulterior.
   - Orice modificare legată de localizarea geografică, dată, oră sau limbi solicitate va fi echivalată cu o nouă solicitare și va fi dedusă din indemnizația deputatului.
   - Orice fracțiune a unei ore va fi luată în calcul ca o oră întreagă de lucru.
   - În cazul în care i se solicită unui interpret să aștepte la locul reuniunii, timpul de așteptare va fi considerat timp de lucru.

5. Condițiile de muncă

- O depășire a timpului prevăzut pentru desfășurarea reuniunii nu poate fi decisă în mod unilateral în cursul reuniunii de către deputat, deoarece există posibilitatea ca interpretul să fie repartizat unui alt deputat după ora planificată de încheiere a reuniunii respective, în vederea utilizării optime a resurselor. Acest lucru este valabil și în cazul solicitărilor de modificare a tipului serviciilor de interpretare furnizate sau a limbilor utilizate. Aceste modificări nu ar trebui să fie negociate la fața locului cu interpretul, ci ar trebui să fie discutate doar cu șeful unității responsabile pentru recrutare.
- Pentru anumite reuniuni cu durata de 1 oră care presupun utilizarea a 2 limbi, un singur interpret poate fi suficient. În cazul în care durata reuniunii sau numărul de limbi face necesară punerea la dispoziție a mai multor interpreți, serviciile în cauză vor fi deduse din indemnizația aferentă a deputatului. Numai Direcția Generală Logistică și Interpretare pentru Conferințe dispune de competența de a stabili numărul necesar de interpreți. Indemnizația aferentă este strict personală și netransferabilă și nu poate fi reportată de la un an la altul.
- Un deputat nu poate solicita ca serviciile vizate să fie furnizate de un anumit interpret.
- Interpreților nu li se poate solicita să efectueze traduceri scrise.
- Demnitatea profesională a interpretului trebuie să fie respectată în toate situațiile.